ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

ΦΩΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS.

PARS POSTERIOR.

SUMPTIBUS COLLEGII TRINITATIS CANTABRIGIÆ.
VENEUNT APUD J. MAWMAN, LONDINI.
M.DCCCXXII.
EXCUDIT A. J. VALPY, LONDINI.

ΦΩΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ π̄ ̄ στοιχείου.

Πάγας: *δίκτυα· παγίδας.*

Παγασαί: *Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων.*

Πάγη: *θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἔστι τετράγωνον.*

Παγκάλης: *πάνυ καλῆς.*

Παγκρατιασταῖς: *ἀθληταῖς· πύκταις.*

Παγκράτιον : πυγμή· ἀγών· ἄθλησις.

Πάγκυφος ἐλαία : ἡ κατακεκαμμένη.

Πάγοι : αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν.

Πάγον εὐτειχῆ : ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Παθαίνεσθαι : οὐ δεινοπαθεῖν.

Παιάν : εἶδος ᾠδῆς.

Παιᾶνας : κώμους· εὐφημίας.

Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι : δῆμοι διττοί εἰσι Παιανιέων, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· οὕς[1] Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν· τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν· δῆμος δέ ἐστι καὶ* οὗτος τῆς Λεοντίδος.

Παιανίσαι : τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους[2] καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιανίαζε[3] *ἐπορεύετο* : μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν : ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν.

Παιδάρητος :[4] τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἁρμοστής· ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παιδάριον : οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι.

Παιδάρια : τὰ μείζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.

[1] ὡς

[2] ἐ. ἔργου ἀρχομένους

[3] Παιάνιζε

[4] Παιδάριτος

* Inc. f. 91. c. 1.

Παιδέρως:[1] σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος.

Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.

Παιδιὰν καὶ παίγνιον: ἑκατέρως λέγουσιν.

Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίνιξ· Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁραῖς,[2] ἀπώλεσας· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπηι νῦν· ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὔπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς· καὶ Κρατῖνος δὲ Ὥραις, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ[3] Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ,—μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τωῖ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων· Πλάτων Φαίδρωι· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐλαβόμην, ἐρεσχελήσων σε· λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί· ἡ δὲ λέξις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.

*[*Παιδεύειν*: παιδοτροφεῖν.]

Παιδικώτερον: ἱλαρώτερον.

Παιδισκάριον: κοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ κεκωμωίδηκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.

[1] Παίδερως

[2] ὁρᾶις

[3] σου

* Inc. f. 91. c. 2.

Παιδείαν: παιδικὴν ἡλικίαν.

Παιδιά: παῖγμα.

Παιδοκόμον: παῖδα τρέφοντα.

Παιδολέτειρα: παιδοφόνον.

Παιδοτρίβας: ἀλείπτας· γυμναστάς.

Παιδουργία: παιδοποιΐα.

Παιδοῦσα: ἐγκύμων.

Παίει: τύπτει.

Παίειν: ἐσθίειν.

Παιπάλη: ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου.

Παιπάλημα: τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίαι.

Παιπάλημα: οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀρῶν παιπάλημα καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

Παῖσαι: τύψαι.

Παισθείς: τυπτηθείς.

Πεττείαις: παιδιαῖς· τάβλαις.

Παιῶνας: ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον.

Πακτῶσαι: σφηνῶσαι θύραν.

Παλάθαι: μάζαι σύκων.

Παλαιόν: οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τωῖ παλαιὸν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου· οὕτως Λυσίας ἐν τωῖ πρὸς Ἀλκίβιον· καί τοι εἰ ἀποδεδώκει τωῖ Κτησικλεῖ τὰς ν' παλαιάς, ὥσπερ οὗτος φησί.

Παλαιγενές: πρεσβύτατον.

Πάλαι: τὸ ἤδη λέγειν εἰώθασιν.

Πάλαι: καὶ τρίπαλαι· καὶ δεκάπαλαι λέγουσιν.

Παλαιοθέτης: παλαιοπράγμων καὶ δραστήριος.

Παλαιθέου: παλαιᾶς θεοῦ.

**Παλαιότερον*: καὶ ἄνευ τοῦ ο̄ λέγουσι· καὶ τὸ ὑπερθετικὸν, παλαίτατον.[1]

Παλαιστάς: σπιθαμάς· ἢ ἔμπαλιν.

Παλαιφάτου: παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μῦθοι.

Παλαμᾶσθαι: τεχνάζεσθαι.

Παλαμίς: τεχνίτης.

Παλαμναῖος: φονεύς· ἢ μιαρός· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες· παρὰ τὴν παλάμην· καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος· καὶ προστροπαῖος,[2] ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς.

Παλαμωμένων: χερσὶν ἐργαζομένων.

Παλαμῶν: χειρῶν.

Παλάσια: τὰ συγκεκομμένα σῦκα· παλάθην λέγουσι καὶ παλαθίδα· εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς.

Παλαστή: θηλυκῶς· Κρατῖνος Νόμοις·—μεῖζον τὸ δέος παλαιστῆς· Φιλήμων Ἐφεδρίταις· Σκιμπόδιον[3] ἓν καὶ κώδιον καὶ ψιαθίον Ἴσως παλαστῆς.

Παλεύετε: θηρεύετε· καὶ τὰς περιστερὰς τὰς θηρευούσας, παλευτρίας καλοῦσιν.

* Inc. f. 91. c. 3.

[1] παλαίτερον

[2] προστρόπαιος

[3] σκηπ in σκιμπ statim mut.

Παλευτά: τὰ λίνα οἷς τὰ θηρία ἁλίσκεται· ὡς καὶ παλευτρίδες, αἱ περιστεραί.

Παλεῦσαι: ἐξαπατῆσαι· ὑπαγαγέσθαι· καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος.

Παλεῦσαι: ὑπαγαγέσθαι· ἀπὸ τῆς πάλης ἢ τοῦ παλαίειν· οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν εὐεξαπάτητον.

Παλημάτιον: λεπτὸν ἄλευρον.

Παλίλλογα: παλισύλλεκτα.

Παλιλλογία: ταυτολογία.

Παλιμβαλής: ὁ ἀνάταυρα πεσών.

Παλίμβιος: ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία: ἡ εὐμετάβλητος γνώμη.

Παλίμβολος: ἀδόκιμος· εὐμετάβολος· ἀνελεύθερος· Κλήμης· δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος, ἐναντιόβουλος·* ἐναντιογνώμων· ὡς καὶ παλίνδης ὄνος.

Παλιμπετής: ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα: δύσφημα· κακά· ἐναντία.

Παλινάγγελος: ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον: πάλιν καὶ αὖθις· ὑστερόληπτον.

Παλιναίρετα: ἐπεσκευασμένα· καὶ οἷον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλιναίρετα: φευκτά· ἔκκλιτα· τὸ ἐναντίον αὐτῇ τῇ αἱρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ παλαιά· Πλάτων ἐν Τιμαίωι[1] παλιναίρετα γάρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.

* Inc. αντιοβούλος f. 91. c. 4.

[1] πάλιναυ (τ supra) primo ut puto; nunc erasis ν et υ, παλαι πά (ά- λ τ supra) factum; παλαιά certe ejusdem. Etiam ω in τιμαίωι in litura.

Παλιναίρετος: *Δείναρχος* ἐν τηῖ κατὰ *Πολυεύκτου* ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει· μήποτε δὲ αἱρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν *Πολύευκτον*· ἐπειδὴ γὰρ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν· ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν· ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἄρχοντας τινὰ ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας· *Πίνδαρος* δὲ ἐν *Διθυράμβοις* ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τηῖ λέξει.

Παλινδικεῖ: ἐπισυνάπτει δίκην.

Παλινδορία: σκύτος.

Παλινδρομῶν: ὑποστρέφων.

Παλιγκάπηλος: ὁ μεταπράτης.

Παλιγκάπηλος: ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν· λέγουσι δὲ καὶ παλινέμπορος.

Πάλιν: καὶ αὖθις· καὶ αὖτις· ταῦτα τὰ τρία ταυτὸν σημαίνει· ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφοῖν· αὖτις πάλιν, πάλιν αὖτις λέγοντες.

Παλινοδία: ἐναντία ὁδός.

Παλίνορσος: ὀπισθόρμητος.

Παλινοστήσας: ἐπανελθών.

* *Παλινσκίωι*: σκοτεινωῖ· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος.

Παλιντράπελον: ἀντίστροφον· ἐναντίον· ἀντεστραμμένον.

* Inc. f. 92. c. 1.

Παλινῳδία: ἐναντία ᾠδή· ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις.

Παλίνρυτα: κύμβαλα.

Παλίνσκιον: τὸ ὑπὸ ἄλλου σκιαζόμενον.

Παλίμβολον: Αἰσχίνης ἐν τῶι περὶ παραπρεσβείας· ὁ πολλάκις ἐπ' ἐμπολῆι μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενος ἐν τῶι βίωι παλίμπρατος, παλίμβολος ἐλέγετο· ὡς Δείναρχος δηλοῖ καὶ Μένανδρος.

Παλιρρόθιον: ἐκ[1] τουπίσω ἐφωρμηκός.

Παλίνσκιον: Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλῆς·— χειμῶνι (σὺν)[2] παλινσκίωι· ἀντὶ τοῦ ζοφερωῖ.

Παλίωξις: ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν.

Παλιώρους: ἀκοντιστάς.

Παλλάς: παρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηιρηκέναι Πάλλαντα ἕνα τῶν Τιτάνων.

Παλλάδος πρόσωπον: τοὺς στατῆρας· ἀπὸ τοῦ σεσημασμένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν.

Παλλακίς: κόρη.

Παλλακόν: τὸν παλλακευόμενον.

Παλαμναῖος: τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τηῖ παλάμηι παλαμναίους ἐκάλουν.

Παλληνεύς: Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλληνεύς· ὅτι δέ ἐστι καὶ ἐν Θραίκηι Παλλήνη, γνώριμον.

[1] εἰς [2] om. σὺν

Πάλλει: κινεῖ· σείεται· ἄλλεται.

Παλλόμενον: ἀλλόμενον· κληρούμενον.[1]

Παλμός: τρόμος· σεισμός.

Πάλος: κλῆρος.

Παλτά: τὰ δόρατα.

Παλτάρια: σεμίδαλις.

Παμμάχιον: παγκράτιον.

Παμμήστορα: πάντων τεχνίτην.

Πάμπαν: παντελῶς· Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλιφὴν[2] εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι).

* *Παμπήδην*: παντελῶς.

Παμπησία: παγκτησία.

Παμπληθεῖς: πάνυ πολλάς.

Παμύλης: Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης.

Παμφαής: ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Πάμφορος: παντοῖα φέρων.

Παναγές: καθαρόν· ἄγος γὰρ καὶ ἁγνεία, καὶ μύσος κατὰ ἀντίφρασιν.

Παναγής: ὁ κατὰ πάντα ἁγνός.

Παναθήναια: Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τοῖ ὑπὸ Θησέως γενομένωι συνοικισμῶι, πρὸ τοῦ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ Γῆς· Ἀθηναίων ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως· πεντέτης· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος· καὶ ἀγενείου· ἀνήρ· τῶ[3] δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίαι πλεκτῆι.

[1] πληρούμενον

[2] Sic. Desinit artic. in τοῦ, sine punctis. In marg. nota /

* Inc. f. 92. c. 2.

[3] τὸ

Παναθήναια : ἀγὼν πεντετηρικὸς Ἀθήνησιν.

Πανάκεια : θεραπεία.

Παναλκές : ἰσχῡρότατον.[1]

Πανάμερον : δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Πανάνυτον : παντοδύναμον.

Πανάπυστος : ἀνήκοος.

Παναρμόνιον : πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναυγές : πάνυ λαμπρόν.

Πανδαισίας : πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας.

Πανδαισία : ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Πανδαίσιον : πολυτελὴς τράπεζα.

Πανδαμάτωρ : πάντας ὑποτάσσων.

Παναθήναια : διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν· ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πάνακτος : πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ *χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρσενικῶς.

Πάνδια : ἑορτή τις· ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης· ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ ἐστὶ καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διΐ· ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διΐ.

Πάνδια : ἑορτή τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδείνως : εὐφήμως· λέγεται δὲ ὡς παναθλίως.

[1] ῡ ms. ut hic. * Inc. f. 92. c. 3.

Πανδερκεῖς: πάντα ὁρῶντες.

Πάνδημος Ἀφροδίτη: οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν· διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν· ἃς ἐκάλουν ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

Πανδήμου: παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

Πανδιονίς: μία τῶν ι' φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις· ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

Πανδοκεῖον: καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στεγανόμιον·[1] λέγεται καὶ διὰ τοῦ χι, διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν.

Πανδοσία: πόλις μία τῶν ἐν Κασσωπίᾳ.

Πάνδροσος: ὄνομα γυναικός.

Πανδωρία: ἡ γῆ.

Πανιὰς αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός.[2]

Παγκαρπία: πανσπερμία.

Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα.

Πανομφαίωι: ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανόν: ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμωι.

Πανόπτης Ζεύς:[3] πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια.

Πανὸς σκῶλος: ὄνομα σχήματος.

Πανός: δέσμη κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν· Ἀριστοφάνης.

[1] -μεῖον [2] In marg. nota /

[3] γάμωι· ζεύς· sine aliis punctis quæ articuli finem indicent. Nota / in marg. Deinde nov. artic. *Πανόπτης*: πολ.

Πανός: σκοπός·[1] μανιώδης· ἐπεὶ τῶν φανταστῶν αἴτιος ὁ *Πάν*· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος.

Πανοσπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνοψ: ἥρως Ἀττικός· καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.

Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος· λέγεται* δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσέληνον: λεκτέον, οὐ πληροσέληνον.

Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.

Πανσπερμία: παγκαρπία.

Πανστρατεία: οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντα θεῖ κἀλαύνεται: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

Πάντα κάλων σείειν: παροιμία ἐπὶ τῶν πάσηι προθυμίαι χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

Πάντα κάλων: ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῶι Θηβαίωι χρησμὸς ἐξέπεσεν· πριαμένωι τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὑρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρῆσθαι φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

Πάντα ὀκτώ: οἱ μὲν Στησίχορον φασὶν ἐν Κατάνηι ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας·

[1] σκοπὸς (Accentum ut videtur delet. Imitatur Porsonus.)
* Inc. f. 92. c. 4.

οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης[1] κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησεν πολίτας καὶ ὀκταμερῆ τὴν πόλιν.

Παντάπασιν: ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὁλοσχερῶς· σφόδρα.

Πανταχῇ: πάντα τρόπον· καὶ πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ· καὶ πανταχόθι· πανταχοῖ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

Παντέλειον: ὁλόκληρον.

Παντευχίαν: πανοπλίαν.

Παντὶ σθένει: ὅλῃ[2] δυνάμει.

Παντί τῳ: παντί τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Παντοδαπώτερον:[3] συγκρίνοντες λέγουσιν.

Παντὸς μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ πάντως.

Πάντοσε: πανταχοῦ.

Πάνυ: λίαν.

Πάνυ σφόδρα: ἀνάπαλιν δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ.

Πανύστατον: πάντων ἔσχατον.

Παμφάλυα: τὸν πομφόλυγα· Σώφρων.

Πανώλης: πανώλεθρος.

Πάξοι: νῆσοι κατ' Ἰταλίαν.

Παπάζοιεν: πατέρα καλοῖεν.[4]

Πάπας: τοὺς πατέρας καλοῦσιν.

**Πάππος*: αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάπποι: αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.

[1] ἀλίτης [2] πάσῃ, sed ·ὅλῃ· statim supr.
[3] -ότερον [4] παρακ. pro πατέρα κ. * Inc. f. 93. c. 1.

Παπταίνειν: ἐρευνᾶν.

Παρά: διά.

Παραβαλέσθαι: τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξαπατῆσαι· Θουκυδίδης α'· οὕτως καὶ Ὅμηρος· παραβλήδην[1] ἀγορεύων.

Παραβαλεῖς: παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις.

Παραβάλοιτο: ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

Παραβαλοῦ: παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ παῦσαι τὴν κώπην τῆς εἰρεσίας.

Παραβάλλεσθαι: παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι.

Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς: τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· Θουκυδίδης.

Παραβιβάζεσθαι: παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπειν: ὑποβλέπειν.

Παραβλήδην: ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς.

Παραβληθησόμενος: συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμενος.

Παραβλῶπες: παρορῶντες· στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παράβολος: * * * * [2]

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: παρακεκρυμμένον·* λάθραι γινόμενον.

Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτο τί τῶν παρὰ Ἀθηναίοις δικαστηρίων· ἐν ὧι ἐδίκαζον οἱ ια'· ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παρά-

[1] παρὰ αὐλίδην [2] Desunt puncta; semiversus vacuus.
* Inc. f. 93. c. 2.

βυστος· ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τωῖ κατὰ Πατροκλέους· λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγγείλας * * * * [1]

Παραγκωνίσας: ἀποστρέψας· ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγνούς: παρανοήσας.

Παραγγελία: (ὅση σπουδὴ καὶ παραγγελία)[2] περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τηῖ αὐτηῖ διανοίαι ἐχρήσατο ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνται τινές· Δείναρχος ἐν τηῖ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παραγραφή: δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην· μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν· παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ'· διὰ προσώπων· διὰ χρόνων· διὰ τόπων· διὰ τρόπων.

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ· παραιτεῖται· ἀποβάλλεται.

Παραγραφή: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν,* ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς· καὶ ἔστι

[1] Desunt puncta; semiversus vacuus.
[2] iv. voces om. * Inc. τορσιν f. 93. c. 3.

τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησίν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπέρ ἐστι περιγεγραμμένου.

Παραγραφή: ὅτ' ἂν λέγῃ τίς, ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις· καὶ διὰ τοῦτο φησὶ μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς· οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή· καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά· παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτον τί ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παράδειγμα: εἰκών· ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅτ' ἂν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ· οἷον, λογικῷ λογικόν·* παραβολὴ δὲ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ· οἷον, ἀλόγῳ λογικόν· ἢ ἔμπαλιν.

* Inc. f. 93. c. 4.

Παράδειξις: ὁμοιότης· δήλωσις.

Παράδεισος: τὸ ἐνεστώς· σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος· καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοί, τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἔστι δὲ τοὔνομα Περσικὸν, καὶ λέγεται φαρδαιθί.

Παραδιαιτᾶσθαι: τὸ παρ᾿ ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Παρὰ δίκην: παρὰ τὸ δίκαιον.

Παράδοξον: ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν.

Παραζηλῶν: παροξύνων· ζηλοτυπῶν.

Παραθέουσι: παρατρέχουσιν.

Παραθήγειν: ἀκονᾶν· παροξύνειν.

Παραθήκην: Πλάτων Συμμαχίαι.[1]

Παραιρημάτων: τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης.

Παρασαβάζειν:[2] παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν.

Παραθήξονται: παρακονήσονται.

Παραθρήσειας: παρίδῃς.

Παραιξορουσον: Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι.[3]

Παραιρήσεται: ἀφαιρήσεται.

Παραιροῦνται: ἀφαιροῦνται.

Παρακαρής: ὀλίγου.

[1] συμμαχίαν

[2] Παραισ.

[3] Semel λ

Παραίσια: ἀπαίσια.

Παραιτεῖσθαι: παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητής: παρακλήτωρ· ἀπολογούμενος.

Παρακαταβολή: πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν: οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν* δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στρέφεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο· *Δημοσθένης* μέν τοι ἐν τῇ πρὸς *Πανταίνετον* παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μέν με τὴν δίκην πάλιν· ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

Παρακαταθήκη: ἐνέχυρον.

Παρακατάστασις: ἀργύριον ἐν μιαῖ δραχμῇ ὑπὸ τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς καταβαλλόμενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς· κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπί τισι γραφαῖς.

Παρακεκομμένος: ἐξεστηκώς· παράφρων· μαινόμενος.

Παρακελεύεται: προτρέπεται· διεγείρει.

Παρακέλευστοι: οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλήσεως συλλαμβάνοντες καὶ οὐ στασιάζοντες.

* Inc. f. 94. c. 1.

Παρακέλευστοι: οἱ σπουδασταί· ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ.

Παράκλησις: ἀντὶ τοῦ προτροπή· Ἰσοκράτης Παραινέσεσι· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες· Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακινοῦντα: ἐξιστάμενα.

Παράκλητος: ὡς ἡμεῖς, εἴρηκεν Λυκοῦργος.

* *Παρακοίτης*: ἀνήρ.

Παρακοᾶν: παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν· κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν.

Παρακονᾶν:[1] τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρὰ κωφὸν ἀποπέρδειν: παροιμία· ἐπὶ ἀναισθήτων.

Παρακροτοῦντες: παραθαρσύνοντες· παρορμῶντες.[2]

Παρακρούεται: ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶται· μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τί ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακεχόρδικεν:[3] οἷον παρημάρτηκεν· λέγουσιν Ἀττικοί, καὶ παράχορδον.

Παρακρούεσθαι: ἐξαπατῆσαι· ἤτοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ ἢ ποδί.

Παρακρουσιχοίνικος: παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν·

* Inc. f. 94. c. 2.

[1] κ recentioris; sed et principio ita fuisse liquet. Hunc artic. om. Pors.

[2] παρορμοῦντες

[3] -ηκεν

τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούσασθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ κρουσιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν.

Παραλέγειν: τὰς ὑπερέχουσας ἐν ταῖς ὀφρύσι τρίχας ἐκλέγειν.

Πάραλοι: οἵ τε ἐν τῇ νηὶ τῇ παράλωι πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλωι ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς· Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.[1]

*Παραλογισμός: ἀπάτη λογισμοῦ.

Παραλογιστής: ἀπατεών.

Παράλογον: λέγουσιν ἀρσενικῶς οἵ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος.

Παράλογος: τὸ ἀνέλπιστον· τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον: ἡρῶιον Παράλου τινὸς ἥρωος,[2] ἀφ᾽ οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς.

Πάραλος: ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β΄· Ἀντιγονὶς καὶ Δημητριάς· ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ᾽ ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας· εἴς τε Δῆλον φημὶ

[1] ἀντιγόνης—δημητρίας et sic mox, sed ἀμμωνιὰς

* Inc. f. 94. c. 3.

[2] ἡρώιου

καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς Ἀττικοὺς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὗται αἱ τριήρεις.

Πάραλος: ναῦς ἱερά· θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία.

Παράλλαξον: πάρελθε.

Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν· συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριηρῶν, ἀπό τινος ἥρωος[1] τούνομα λαβοῦσα· πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οἱ καὶ* διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε[2] ὀβολοὺς ἐλάμβανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Παράλληλον: ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων· ἐξ ἴσου.

Παραλουργίς: παράβαφος.

Παραμείψας: παραλλάξας.

Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι: συμβουλεῦσαι· καὶ παραμυθήσασθαι ὡσαύτως.[3]

[1] Sic

[2] τέσσαρές

* Inc. f. 94. c. 4.

[3] ὡς αὔτως

Παραπαίων: ληρῶν.

Παραπέτασμα: τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν· ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας· ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἡ λέξις.

Παραπεπτωκώς: ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς· Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Στεφάνου.

Παραπέτασμα: παρακάλυμμα· παράπλωμα.

Παράπηγμα: κανόνα· καὶ εἶδος τί ὀργάνου ἀστρονομικοῦ.

*Παραπλαγιάσας: πλασάμενος.

Παράπηχυ: ἱμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλωι τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.

Παραπλέξαι: ἐμπλέξαι.

Παραπλήξ: μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας βεβλαμμένος.

Παραπλῆγας πέτρας: παραλίας· πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Παραπληξία: μανία.

Παρὰ πόδας: εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον.

Παραπτερυγίζειν: κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων.

Παραρρητοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις.

*Παναρμόνιον: ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις·— ἐν ὧι Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

* Inc. Παραρμόνιον (sic) f. 95. c. 1. Voluit Παραρμόνιον. Tum παναρμόνιον, ut hic; et ε. τ. sine accentibus.

Παράρυμμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ῥυόμενα τοὺς πόδας.

Παραρύμματα: δέρεις· σκεπάσματα.

Παραρυῶμεν: παραπέσωμεν.

Παρασάγγης: εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι στάδια τριάκοντα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ· χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τωῖ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείωι[1] τινί, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται.

Παράσημος ῥήτωρ: ὁ φαῦλος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων· τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται.

Παράσιτοι: οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι·[2] κεῖται ἡ λέξις ἐν τωῖ τοῦ βασιλέως νόμωι.

Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας: τὸ ἐν τωῖ τρέχειν γινόμενον.

Παρασκήνια: αἱ εἴσοδοι αἱ εἰς τὴν σκηνήν.

Παρασκήνια: ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ[3] παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

β d γ
[1] ὑπο τ. α. χαράττεται σημείωι
[2] αἰρόμενοι (sic) [3] ὃ

Παράστασις: στάσις παρά τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.[1]

Παράστασις: τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνῃ·*—ἕλκει δὲ γραμματίδιον Ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις μία Δραχμή· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείαι περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησίν· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλεύσεως καὶ (ἀγρα)φίου[2] καὶ μοιχείας· Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς· μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν[3] παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν[4] ἑκάστην.

Παρράσιος:[5] ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος· Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος: κοσσοτράπεζος.

Παρασπιστής: παρεστὼς ὁπλίτης.

Παράστασις: ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν.

Παρασπονδήσας: παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδοῦμαι: παραβαίνομαι.

[1] χρεω̊- (o statim)   * Inc. f. 95. c. 2.

[2] Pro ἀγρα iv. vel v. litt. spatium.

[3] ἥν   [4] -σίου   [5] ρ semel.

Παραστησάμενος: παραλαβών· ἑλών· καταστρεψάμενος.

Παρασταδόν: παραστατικῶς· κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ δέον.

Παραστάται: οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι, τοῖς βασανισταῖς.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν: Πολιτείας η'·[1] ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία[2] καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας τὸ ō εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον[*] μεθ' ὑπηρέτου τωῖ ἐγκαλουμένωι ἐπιδίδωσιν.

Παρὰ σφίσιν:[3] παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν: παραυτίκα.

Παραταχθείς: παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατέθηγμαι: ἠκόνημαι.

Παρατενεῖς:[4] ἀπολεῖς· ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.

Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων· κληδονισμῶν· καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντειῶν.

Παρατίλτρια: οὐ δρωπακίστρια· καὶ παρατιλλόμενος, ὁ πιττούμενος.

Παρὰ τούτου: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

Παρατρύζει: παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν

[1] $\overline{\text{Ν}}$ [2] -μωσία

[*] Inc. f. 95. c. 3.

[3] σφῖσιν G. Accent. om. Porsonus.

[4] Παρατενθείς (sic)

ὀρνέων, ὅτ' ἂν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνοῦσιν.

Παρατεῖναι : τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας· Οἶδ'·[1] ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

Παραυδήσας : παραμυθησάμενος.

Παραύλια : πρόσχωρα.

Παραυτίκα : ἐγγιόν τι τοῦ αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπογυώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὴ ἐθέλοι ξυμμαχεῖν.

Παραφέρων : παράγων.

Παράφορος : ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος.

Παραφρυκτωρεῖν : τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείωι λόγω[2] ἐχρήσατο.

Παραχαράκτης : διαστροφεύς.

Παραχειμάζοντι : Δημοσθένης· καὶ παρεχείμασεν Ὑπερίδης.

Παραχρᾶται[3] πολύ : σφοδρῶς συνουσιάζει·* ἀκολάστως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἑκάστου πράγματος ὃ[4] ἐκ περιουσίας γίνεται.

Παραχορδίζειν : διαφωνεῖν· ἁμαρτάνειν.

Παραυχενίζων : παρακρούων.

Παρέγγραπτον : νόθον.

[1] οἶ θ'—ἡμῶν [2] λόγων (ων compendio)
[3] Παραχρᾶται : πολὺ σ.
* Inc. σιάζει f. 95. c. 4. [4] ὃ om.

Παρεγγεγραμμένος: ὁ μὴ ἀστός.

Παρεγγύησεν: καὶ παρεγγυηθέντος· παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος· ὁ αὐτός.

Παρεγγράπτους: ξένους· νόθους.

Παρεγγυαῖ: παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραινεῖ· παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος: παρασχόντος.

Παρεγγυῶν: παραινῶν· διαβεβαιούμενος.

Πάρεδρος: Ἀριστοτέλης ἐν τῆι Πολιτείαι φησι· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους, ὅ, τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος· δύο ἑκάτερος,[1] οὓς ἂν βούληται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῶι δικαστηρίω πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας[2] διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύωσιν· ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης· οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθείς: παραλυθείς.

Παρεθέντος: ἐκλυθέντος.

Παρεῖαι ὄφεις: ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῶι κατὰ Δημάδου· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους[3] τοῖς ὄφεσι· τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρείας, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις[4] κατεσθίειν.

Παρεῖαι ὄφεις: ὄφεις παρειὰς ἔχοντες μεγάλας ἱεροί·

[1] ἑκατέρους [2] εὐθύνας (ειν compend.)
[3] ὁμοίως [4] ὄφεις, sed statim ἔχεις in marg.

οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδικοῦντες.

Παρείετο :[1] παρητεῖτο.

Παρείεμαι : παραιτοῦμαι.

* Παρεικάθη : παρέλθη.

Παρειά : γνάθος· καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα :[2] παρατείνοντα· ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα.

Παρεικότος : παραλελυμένου.

Παρειμένον : κεχαυνωμένον.

Παρειμένος : παρεωραμένος.

Πάρειμι : παρελεύσομαι.

Παρείπῃ : παραπείσει.

Παρειπών : παραινέσας.

Παρείς : ἐάσας· ἀφείς.

Παρείσακτον : ἀλλότριον.

Πάρεισι : παρελεύσεται.

Παρείσεται : παραιτήσεται.

Πάρεισι : παραρρηθήσεται.[3]

Παρεισκρίνει : παρεισέρχεται· παρεισβάλλει.[4]

Παρεῖτε : παραγίνεσθαι.

Παρ' ἕκαστα : ἑκάστοτε.

[Παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν : τοῦτο μὲν καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλῳ τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.]

[1] Παρίετο : παρηγεῖτο statim mut. in Παρείετο : παρηγεῖται.

* Inc. f. 96. c. 1. Παρείκάθι : πάρέλθε ·η·

[2] Παρείκοντα, sed η statim supr.

[3] παρερηθήσεται [4] παρεὶς ter disjungit.

Παρεκβατικῶς : συντόμως.

Παρεκόπτου : ἠφάνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων.

Παρεκότει : ὠργίζετο.

Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.

Παρελαχάνιζες : παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες.

Παρελθεῖν : ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· Δημοσθένης ἐν τηῖ τοῦ[1] ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Παρέλεξας : τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν εἰώθασιν ἐκλέγειν· ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι.

Παρελθών : ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

Παρέλκον : περιττὸν ἢ παρατεῖνον.

Παρέλκεσις : ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε : ἠπατήσατε.

Παρέλυσαν : ἀπήλλαξαν· μετέστησαν· Θουκυδίδης· τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβαλόντων : κυκλωσάντων.

Παρεμβολή : σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον.

* *Παρέμφασις* : παραίνεσις· συμβουλή.

Παρένδατη : παρεντεθη.

Παρενθήκη : ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν.

Παρεξερεσίαν : τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων· ἐν δ' Θουκυδίδης.

Παρεξηυλημένον καὶ κατατετριμμένον : τὸ ἀμυδρόν· ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμ-

[1] Sic. * Inc. f. 96. c. 2.

μένων· Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους.

Παρενείρει : παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει.

Παρεπλεξάμην : παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέκειν.

Παρέπτη : παρῆλθεν.

Πάρεργος : ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως.

Παρέρχεται : ὑπερβάλλει.

Πάρες : ὑποχώρησον.

Πάρεσις : νέκρωσις.

Πάρεστιν : ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.

Παρέσφηλεν : παρεσφάλη· ἀπερρύη.

Παρετέον : σιωπητέον· παραληπτέον.

Παρευδοκιμησάσης : νικησάσης· ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης.

Παρευθύνει : παραφέρει· βιάζεται.

Παρευνηθείς : παρακοιμηθείς.

Παρηβηκώς : γεγηρακώς.

Παρηβῆσαι : παρακμάσαι.

Παρηγορίας : συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως.

Παρήκαμεν : ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν.

Παρήλασεν : ὑπερήλασεν[1] ἤτοι ἐνίκησεν.

Παρῆν : παρήμην.[2]

Παρῆσθα : παρῆν.[3]

Παρήσω : παράσχω.

[1] η ex em. statim facta pro ι.

[2] παρ' ἡμῖν.

[3] An παρῆν pro novo articulo habuerit scriba, non liquet. Junge, Παρῆν : παρήμην· παρῆσθα· παρῆν.

Παρθένιος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώμενος.[1]

Παρθένοι: οἱ γεννώμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι· ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ Γοργίαι παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται· καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθένοι: τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ· πρεσβυτάτη* μὲν Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις· τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠρείθυια· ἕκτη Χθονία· τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς[2] ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες· καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.

Παρθενοπίπας: ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν.

Παρίαμβοι: καὶ παριαμβίδες καὶ ἴαμβοι· κιθαρῳδικοὶ νόμοι, οἳ προσηύλουν.

Παριεμένους: παρερχομένους.

Παρίεται: παραλύεται.

Παρίεμαι: παραιτοῦμαι.

Παριλλαίνουσαν: παραβλέπουσαν.

Παριππεύσαντες: παραδραμόντες.

Παρ' ἵππον καὶ κόρην: τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλού-

[1] γενναῖος

[2] στρατείας

* Inc. σβυτατη f. 96. c. 3.

μενος· ἐπειδὴ τίς τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν,[1] Ἱππομάνης τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίῳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν[2] ἐποιήσατο· ἀφ' οὗ πάριππος[3] καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθι : παραγίνου·[4] παρατύγχανε· Ἕρμιππος Δημόταις.

Παρίσθμια : τὰ περὶ τὸν φάρυγα.

Πάρνης : τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν[5] Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ ἑξῆς.

Παρνησός : ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

* *Πάρνοπες* : ἀττέλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδοσαν.

Πάρνοψ : εἶδος ἀκρίδος.

Πάροιθεν : ἔμπροσθεν.

Παροιμία : λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.

Παροινίας : ὕβρεις.

Πάροινος : μέθυσος.

Παροισθέντι : παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα : ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα.

Παροιστρῶσι : παρακαθίσωσι θυμοῖ.

Παρὸ : διό.

[1] κοδρίδων

[2] βοᾶν

[3] παρίππος (sic)

[4] παράπνου

[5] θηλυκῶς ἐστιν·— φροῦδε

* Inc. f. 96. c 4.

Παροκλάζων: γονατίζων.

Παροκωχή: παροχὴ παρὰ Θουκυδίδηι· ὡς ἡ ἀνοκωχὴ καὶ διοκωχή.[1]

Παρολκή: ὑπέρθεσις.

Παρομαρτεῖ: παρακολουθεῖ.

Παρ' ὅντινα οὖν: παρὰ πάντα.

Παρόν: ἐξόν· δυνατόν· δέον.

Παρορμαῖ: διεγείρει· παροξύνει.

Πάρος: χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

Παρ' οὐδέν: εὔκολον· εἰς οὐδέν.

Παρουσία: ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου· ἡ οὐσία· Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ συντάξεως· καὶ Κράτης· Ἔχοντες εὐπαθῆ[2] βίον, Παρουσίαν τε χρημάτων.

Παροχεύει: παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.

Παροχετεύοντες: μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι: μετακινοῦσιν.

Παροχήσομαι: πάροχος ἔσομαι.

Πάροχος: ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῶ νυμφίωι καὶ τηῖ νύμφηι ἐπὶ τῆς ἁμάξης.

Παροψίδας: (σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.)[3]

Παροψίς: ἐμβάφιον· ὀξυβάφιον.

Παροψίς: οὐ τὸ ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μακα ποιαι[4]

[1] ἀνακωχὴ καὶ διακωχή
[2] ἀπαθῆ, et primo περιουσίαν
[3] Pro explicatione, par fere spatium. Nota / in m.
[4] Sic. Nota / in m.

Παρουσία : λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τωῖ Πλάτωνος *Φάωνι·— ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους·—τὴν παρουσίαν Τῶν ἐγγὺς ὄντων· Θουκυδίδης ἐν τηῖ α'· Βυζάντιον γὰρ ἑλὼν τηῖ προτέραι παρουσίαι· τούτω[1] γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παρρησία : ἐξουσία· ἄδεια.

Παρρησίας : ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας· Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Παρυφή : ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Παρύφωσ * * * *[2]

Παρῶ : ἀφῶ· συγχωρῶ.

Παρῶαι : ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ[3] χρώματος.

Παρωδούμενος : λεγόμενος.

Παρωθοῦντες : ἐκβάλλοντες.

Παρῶμμαι : ἐν ὑπεροψίαι εἰμί· Μένανδρος Ἡνιόχωι.[4]

Παρώνυμον : ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.

Παρώπια καὶ ἀντήλια :[5] τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

Παρῶπτο : παρεωρᾶτο.

Παρώσας : παρεκβαλών.

Παρώτρυναν : παρώξυναν.[6]

Παρώχετο : παρήρχετο.

* Inc. φαωνι· ὂς, (sic) f. 97. c. 1.

[1] τοῦτο [2] Lacuna : nota / in m.

[3] πυροῦ [4] ἡνιόβωι [5] ἀντίλια

[6] παρόξυναν

Πάσασθαι: γεύσασθαι.

Πάσηι τέχνηι: ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτηι· Σὺ δ'[1] ἦν σχολάσῃς πάσηι τέχνηι πρὸς ἑσπέραν Ἐλθὼν ἐκείνηι τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

Πασῖνος: ὄνομα κύριον.

Πασίων: ὄνομα τραπεζίτου.

Πασπάλη: τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα· Ἱππῶναξ·—πασπαληφάγον[2] γρόμφιν.

Πασπακίωι: πασσάλωι.

Πανσυδίη: μετὰ πάσης ὁρμῆς· πανστρατιαῖ·* ὁμοθυμαδόν.

Πασσυδί: παντελῶς· ὁ Θουκυδίδης η΄· μὴ[3] οὕτως τε πασσυδὶ διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.[4]

Παστά: ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον.

Παστοφορεῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πάσσους:[5] παχυτέρους.

Πασχητιᾶ: πάσχειν θέλει.

Πάταγος: ψόφος.

Πατάνια: τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα[6] λοπάδια· οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα.

[1] οὐδ'
* Inc. τιᾶι f. 97. c. 2.
[4] φερεκράτου
[6] ἀναπεπτ.
[2] πασπάλιν φαγὼν
[3] θ. ἢ μὴ
[5] Accent. om.

Πατάσσει: πλήττει.

Πάταχνα: ποτήρια φιαλοειδῆ ἐκπέταλα.

Πατεκίων: ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου.

Πάτορες: κτήτορες.

Πατάγημα: ἀντίλαλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος· Οἷον πατάγημ' ἥκεις.

Πάτος: ὁδός.

Πατραλοίας: πατρατύπτης.

Πάτρης: ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.

Πατρίληκτος: ἡ οὐσία ἡ πατρική· καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰλημμένη κλήρῳ.

Πατριώτης: ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ καὶ οὐ πολίτης.

Πατριῶται: οἱ δοῦλοι τῶν[1] Ἑλλήνων· πολῖται δὲ οἱ ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας.

Πατριαί: χῶραι· φυλαί· τοπαρχίαι.

Πατρονομούμενοι: οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.

Πατρούχου παρθένου: τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ᾗ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.[2]

Πατρώζοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

Πατρώων· πατρίων· καὶ πατρικῶν: πατρῷα λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα· πάτρια δὲ, τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ* τὰ μυστήρια· καὶ τὰς ἑορτάς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ,

[1] τῶν om.
[2] ν postea add.
* Inc. f. 97. c. 3.

ὅτ' ἂν περὶ προσώπων ποιοῦνται τὸν λόγον, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Παατταλεῦσαι: προσπῆξαι.[1]

Παῦ: τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως.

Παῦλα: ἀνάπαυσις.

Παυσικάπη: μηχάνημα τροχῷ ἐμφερές· δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν· καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Παφλάζοντα: ἠχοῦντα· ἀναζέοντα.

Παχεῖς: Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως.

Πάχνη: δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Παχνουμένης: ἀνιωμένης.

Παχνοῦται: πήσσεται· πήγνυται· λυπεῖται.

Παχύνοοι: παχύνοες· ἀνόητοι.

Παχύτερον: ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές.

Πεδία[2] καὶ πρόβατα: τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγίνετο καλὰ νεμόμενα.

Πεδίον: ἁπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλήν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον.

Πεδοικούσης: μετοικούσης.

Πέδαι: δεσμά.

Πεδικά: μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν καὶ προβάτων νομάς·

[1] προσπτύξαι Porsonus, forma τοῦ ἠ deceptus.

[2] *Παιδία*

ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίαι καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν.

Πέδιλα: ὑποδήματα.

Πεδῆται: πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι.

Πέδον: γῆ· ἔδαφος.

Πεδότριψ: ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς, καὶ ὀψιπέδων.

Πέδουρος:[1] μετέωρος.

Πεζέταιροι: οἱ ἀπὸ ἱερατικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ φίλοι γεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου *φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἳ ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται[2] τῶν πεζῶν, αἵ εἰσι τῶν ἱματίων ὠιαί· ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὗται περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμέναι.

Πεζὰς μόσχους: ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείαι· τὰς χωρὶς ὀργάνων· Κάνθαρος[3] Συμμαχία·—αὐλητρίδα πεζήν· καὶ Εὔπολις Κόλαξι.

Πεζίδα: τὴν ὤαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως εἰρῆσθαι.

Πεζῇ: τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῇ φράσαι, τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελῳδοῦσ',[4] ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἑταίρας τὰς μὴ

[1] Accent. om.
[2] λέγ'ται i. e. λέγονται
[4] μὲν ὠιδοὺς

* Inc. f. 97. c. 4.
[3] κάνθαροι

μουσικὰς, ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζας καλοῦσιν.

Πέζα: τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὦαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέρραπτον.

Πεζέταιροι: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ ἐν α' Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων[1] φησίν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσεν· τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζεταίρους ὠνόμασεν· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότατοι[2] διατελῶσιν ὄντες.

Πεζολόγος: συγγραφεύς.

Πεζοφοροῦσιν: ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· ἢ τοῖς ποδήρεσιν.

Πεζῶ γόωι: ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὡς καὶ πεζαὶ ἑταῖραι, αἱ χωρὶς[3] ὀργάνων μισθαρνοῦσαι.

Πειρᾶν: τὸ πειράζειν ἐπὶ φθορᾶι* καὶ συνουσίαι· Μένανδρος.

Πειρατῶν: καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν ληστῶν.

Πειρῶντα: πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.

[1] λέγει
[2] -ρίας προθυμότατα
[3] καὶ πεζέταιραι χ.
* Inc. ραῖ f. 98. c. 1.

Πείσματα: τὰ ἀγκύρεια[1] σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον: παθεῖν μέλλοντα.

Πείσων: εἷς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τυραννησάντων.

Πείσονται: πάθωσιν.

Πεκτούμενος: τιλλόμενος.

Πέκτειν:[2] κείρειν πρόβατον.

Πελαγίζειν: Ὑπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιοῦσθαι.

Πελάζειν: πλησιάζειν· ἐγγίζειν.

Πειρᾶν: τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι.

Πελανός: γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου[3] ἐκ τῆς ἅλω· Δίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα· ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν· Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησίν·—ἐκ δ' ὄμορξον[4] ἀθλίου Στόματος ἀφρώδη πελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πελανοί: πέμματα[5] ἐκ πολῆς, τουτέστιν ἀλεύρου,

[1] ἀγκύρια, sed ει statim supr.
[2] Sic.
[3] ἤτοι
[4] εὖ δ' ὄμοργξιν
[5] πέμμα

εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διονύσιος Θρᾷξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον· οἷον, λιβανωτὸς,* κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργικοὶ νόμοι: ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργικόν: τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τεῖχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργοὺς, οἷον Πελασγοὺς, ὡς πλανήτας τινας· ἢ ὅτι ἰδόντες[1] αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργοῖς[2] εἴκασαν.

Πέλας: πλησίον· γείτων.

Πέλαθρα: πλέθρα· ἔστι δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον, σταδίου ἕκτον.

Πελάται: οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκτήμοροι· ἐπειδὴ ἕκτωι μέρει τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

Πελάται: οἱ μισθῷ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς· οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἀριστοτέλης.

Πελάτης: ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πέλει: γίνεται· ἔστιν.

Πέλεκυς: ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

* Inc. τὸς f. 98. c. 2.

[1]. δόντες

[2] πελαργοὺς

Πελληνικαὶ χλαῖναι: διάφοροι· καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Ἑρμαῖα ἐδίδοντο.

Πελιάδες: περιστεραί· καὶ πελιὰν, περιστεράν.

Πελιδνόν: μέλαν·[1] λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πελιοί:[2] μέλανες· ὠχροί.

Πέλλης: ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι· σκάφην τινά.

Πέλικαν: Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.

Πελιτνόν: Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ.

Πέλται: λόγχαι· καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.

Πελτασταί: τοξόται· ἢ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πελτασταί: οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται·[*] πέλτη δὲ εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἴτυν· οὐδ' ἐπίχαλκον, οὐδὲ βοός· ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη.

Πελλοίρα: κόσμος τίς.[3]

Πέλτη: ὅπλον κοῦφον ἴτυν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός.

Πέλωρ: μέγα τεράστιον.

Πελώριος: μέγας.

Πέλωρον: μέγα.

Πελώρου: τέρατος μεγάλου.

Πέμματα: πλακούντια.

Πέμπτα: πέντε καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες καὶ Ἀττικοί· πεμπάζειν[4] γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν· καὶ

[1] μελανόν
[*] Inc. τιῶται f. 98. c. 3.
[4] πεμπτάζειν
[2] Accent. om.
[3] Hunc art. om. P.

πεμπώλαρχον· καὶ Πλάτων πέμπελα, καὶ Ξενοφῶν.

Πέμπειν : τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ· Μικρὰ Παναθήναια, ἐπειδὴ[1] δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος· καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες· Θουκυδίδης.

Πέμπτη φθίνοντος : ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο· Μένανδρος Χαλκίδι.

Πέμφιξ :[2] πνοή· Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.

Πέμψιν : ἀποστολήν.

Πενέσται : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται, οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες· οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλοικέτας.[3]

Πενέσται : οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γένει δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἵμονος[4] ἐν Αἰγίνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν· οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτοῖ δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς γ' γενεᾶς, φιληδούντων τῇ χώραι· παρέδοσαν δὲ ἑαυτοὺς ἐφ' ὅρκοι· ἐπὶ τῷ[5] μήτε παθεῖν τί ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας· * καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος.

Πενέσται : οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι, ἴσως παρὰ τὸ

[1] ἐπεὶ [2] Πέμψιξ [3] θετταλικάς
[4] ὑπὸ τ. ὑ. αἵμονος [5] τὸ * Inc. f. 98. c. 4.

πένεσθαι, ὥσπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἵλωτες, καὶ τῶν Κρητῶν Καλαρῶται.

Πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένισσαν.

Πενθερὰ τοῖ νυμφίοι: ἡ τῆς κόρης μήτηρ· καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τοῖ Φηγεῖ φησί· Καὶ σὲ ὦ γεραιὲ,[1] τήν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός· καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τοῖ Ἀλκάθω[2] φησίν·—ἀξίως δ' ἐμὸς Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδα μοι ξυνοικίσας· Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείαι· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν· ἀντὶ γαμβρῶν.

Πενταετηρόν: ε' ἐτῶν.

Πένταχα: εἰς ε' μέρη.

Πεντακοσιομέδιμνον: τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι.

Πεντέπηχυ: καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεντέμηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε.

Πεντέκτενοι:[3] περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ[4] τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντεσύριγγον ξύλον: ε' ὀπὰς καὶ τρήματα[5] ἔχον· τραχήλω· χερσί· ποσίν· Ἀριστοφάνης.

σί

[1] γερεὲ [2] πρωτελαος—ἀλκάστω—ἄξιος—ξυνοικήσας
[3] Accent. om. [4] περὶ—πεντεκτένας πορφύρους
[5] τρίματα. E regione verborum ἔχον—ἀριστ. nota /

Πέντε κριταί: οἱ τοῖς κωμῳδοῖς ἀποδεικνύμενοι.

Πεντέλεια: ὄρος Ἀρκαδίας· ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμός.

Πεντελιθίζειν: διὰ τοῦ ε λέγουσιν.

Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων.

Πεντηκοστολόγοι: τελῶναι· Μένανδρος.

Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοντόρου* ἄρχων· ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

Πεντηκοστή: καὶ πεντηκοντεύεσθαι[1] καὶ πεντηκοστολόγοι· πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντετηρίς: πενταετηρίς.

Πεξάμενος: κτενίσας· ξάνας.

Πέξαι: κεῖραι.

Πεπαλμένος: βεβαμμένος· καὶ πεπαλκέναι λέγεται, τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα.

Πεπαλαγμένος: μεμολυσμένος· ἔνθεν καὶ παληλία, τὸ μολύνεσθαι τῇ κόνει.

Πεπάρηθος: νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πεπαίνει: πραΰνει.

Πεπαρμένον: πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετρυπημένον.

Πεπαρῳνήκασιν: ἡμαρτήκασι.

[1] Sic, sed mox per σ. * Inc. f. 99. c. 1.

Πέπειρον : ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου.

Πεπιναρωμένα :[1]

Πεπελτωμένα : πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην.

Πεπιλημένη : συνεσφιγμένη.

Πεπλαδικός : ὑγρανθέν· σεσηπός.

Πεπλασμένον : κακοῦργον.

Πέπλεκται : ἥττηται· Μένανδρος.

Πέπλος : περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηναῖ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Πέπλον : περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πεπνυμένος : συνετός.

Πεποιωμένον : ποιότητα ἔχον.

Πέπον : προσηνέστατε· προσφιλέστατε.

* Πέπονες : ἔκλυτοι· ἀσθενεῖς.

Πεπρωμένη :[2] εἱμαρμένη· τύχη· γένεσις.

Πεπρωμένον : εἱμαρμένον· ὡρισμένον· πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέποσχα : Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηνται· ὧν καὶ Στησίχορός[3] ἐστιν.

Πεπραδίδαι : πορδαί· ἢ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι.

Πέπταται : ἥπλωται.

Πεπυκασμένον : ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ ἀπύκαστον, ἀσκέπαστον.

[1] Spatium, et nota / in m. * Inc. f. 99. c. 2.

[2] Πεσπρωμένη forsan G. tum εἱμαρμένη et mox εἱμαρμένον

[3] στησίχωρός

Πέπυστο : ἠκηκόει.

Περαῖ : πλέει.

Περαίνοντας : τελειοῦντας.

Περαιτέρω : πλέον πάνυ.

Περγάμιον : δήμιον.

Πέργαμον : τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν : δῆμος ἡ Περγάση τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί· Περγασία τε καὶ Περγασῆθεν.

Πέρδικος ἱερόν : παρὰ τῇ ἀκροπόλει· Εὐπαλάμωι γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς[1] υἱὸς Καλὸς, ὧι φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν[2] κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ὧι ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοὔνομα.

Πέρι : περισσῶς.

Περίτρια : ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

Περιαγειρόμενοι : ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγόμενοι ἀθληταί· Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξαρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο*, χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ περισιά-

[1] περδιξησ (sed primo πέρ)

[2] ἑαυτὸν

* Inc. f. 99. c. 3.

ζοντες[1] πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου[2] φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιαγές: ἐπικαμπές.

Περιαγκώνισμα: * * * *[3]

Περιαλγής: ὃς πενήρης τωῖ γόνωι[4] καὶ τοῦ δράματος τοῦ Πλατωνικοῦ.

Περιάγνυται: περικατακλᾶται· οἱονεὶ περιίσχεται.

Περιαγοραῖος: λάλος.

Περιαθρεῖν: περισκοπεῖν.

Περίαλός: τὸ ἰσχίον.

Περιαμησάμενος: θερίσας.

Περιαμφί: κύκλωι.

Περιάοιδος: ἐγκύκλιος ᾠδή.[5]

1 Sic. 2 ἀετύλου — τοσάδε — περικτυόνων

3 Semiversus vacuus. Nota / in m.

4 ὁ σπενήρης. Tum τόνωι potius quam γόνωι

5 $\overset{\Delta}{\omega}$

Περιαυθαδίζεται : ἐν ὑπερηφανίαι ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυτά πως : οἷον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν.

Περιαυτίζεται : περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτηῖ τηῖ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτολογεῖν : περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας.

* *Περιβαλλομένους* : προσλαμβανομένους.

Περίβαλε : οἷον περίλαβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγουσι· σπανίως δέ.

Περιβάλλων : περιλαμβάνων.

Περίβαρα : ὑποδήματα.

Περιβαρίδες : ὑποδήματα γυναικῶν.[1]

Περίβλεπτος : ἔξοχος· μέγιστος.

Περιγηθής : περιχαρής.

Περιγράψαι : οἷον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων.

Περιγίνεται : περιττεύει· Ἀριστοφάνης.

Περιγυρίδα : περιφέρειαν.

Περιδαρδάπτεσθαι : περικατεσθίεσθαι.[2]

Περιδεδόσθαι :[3] τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον.

Περιδεής : περίφοβος.

Περίδειπνον : ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίασις γινομένη.

Περιδέξιος : ὁ καὶ τηῖ ἀριστεραῖ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ τωῖ Θεολόγωι λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξηι τὸ

[1] γυναιſ fere, i. e. γυναικεῖα. * Inc. f. 99. c. 4.
[2] περι om. [3] Περιδεδέσθαι

σὸν περιδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἑκατέρωθεν γὰρ ὃ βούλεται συνάγει.

Περιδέραια :[1] περιτραχήλια κόσμια.

Περιδήλιον : πειρατήν.

Περιδράττεσθαι : περιέχεσθαι.

Περιδινοῦνται : περιστρέφονται.

Περίδρομος : παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος.

Περιδύεται : κρύπτεται· εἰσδύεται.

Περιδοῦ : σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως Δίφιλος.

Περιεῖπον : περί τινα ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς.

Περιδώμεθα : συνθώμεθα.

Περιεῖχεν : ὑπερεῖχεν.

Περιειλάμενος : περιειλησάμενος.

Περιεκόκκασα : περιεγέλασα καὶ κατωρχησάμην·[2] Ἀριστοφάνης.

*Περιεκτικόν : περιέχον.

Περιέπειν : φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεπτισμένον : λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περικεκαθαρμένον.

Περιερέττων : κωπηλατῶν.

Περιεργάζεσθαι : ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.

Περιέσσατο : περιεβάλετο.

Περιέσεσθαι : περιγενήσεσθαι.

Περίεσι : καθαρά.

Περιεσκεμμένος : ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα : περιγενησόμεθα.

[1] ρ bis [2] κατορ. * Inc. f. 100. c. 1.

Περιέστηκεν : περιίσταται· περιέστραπται.

Περιέστηξαν : περιεκύκλωσαν.

Περιεστήξει : περισταθήσεται.

Περιέχεσθαι : ἀντέχεσθαι.

Περιεχόμενον : ἀντιποιούμενον.

Περιήγγελλεν : ἐκέλευεν.

Περιῆλθεν : ἐξηπάτησεν.

Περιῆν : ἐνίκα· περιεγίνετο· ὑπῆρχεν.

Περιήτητος : ὁ περιπόρφυρος χιτών.

Περιηχήθην : περιεψιθυρίσθην.

Περίθετος κεφαλή : ἡ περιθέτη· Ἀριστοφάνης· Κεφαλὴ περίθετος ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Περιθοῖδαι : δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς· ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος· νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν· τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν[1] Περιθοίδας· Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν γ΄.

Περιθρέξει : περιδραμεῖ.

Περιθειῶσαι : περικαθάραι.

Περιθυρεῖν : περὶ θύρας εἶναι.

Περιιόντα : περιερχόμενον.

Περιιππεύων : περιτρέχων.

Περιιστάμενος : φεύγων.

Περιίστασο : ἀντιλαβοῦ· περισκόπησον.

Περικαθαίρων : ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον· [2]ἢ τὸν γεγοητευμένον.

[1] ἐκαλεσεν (sic) [2] περιφ.

Περικαλλές:[1] λίαν καλόν.

Πέριλλος: Δημοσθένης ἐν τῳ ῑ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ὄνομα κύριον.

*Περικατατραπήσεται: ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κάτω· συνήθως λέγουσιν.

Περικόπται: κλῶπες.

Περικεφαλαία: ἡ ἐκ τῶν τριχῶν.

Περικνύων: περιξύων.

Περικονῆσαι: περισπογγίσαι.[2]

Περικόρημα: τὸ περισάρωμα· κόρημα γὰρ λέγεται τὸ σάρον· ἀφ᾽ οὗ καὶ νεωκόρος,[3] ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σαρῶν.

Περίνησα: περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ· ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις·[4] Μένανδρος Βοιωτίαι· Πεντεκτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ.[5]

Περίνεως: ὁ δεύτερος ἱστὸς καὶ πάντα τὰ περιττά.

Περινοεῖ: νοεῖ περιττῶς.

Περίνεως: τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν· ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας· Θουκυδίδης.

Περίνοια: ὑπερηφανία, ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνη.

Περινομαί: περιχωρίαι· Ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῷ· Μένανδρος.

Περινοστοῦντας: περιερχομένους.

Περίοδος: περιέλευσις· κύκλος.

[1] λ semel

* Inc. f. 100. c. 2. Περικάτω τρ. quod consulto mutavisse Porsonum vix est credibile.

[2] -ῆσαι [3] νεακόρος

[4] χλαῖνες, sed em. statim supr. [5] -ρά

Περίοδος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

Περιοίκιον: ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ ὁ περὶ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περιοίκιον: Ἰσαῖος ἐν τωῖ πρὸς Μενεκράτην· καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν· μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

Περιοίσειν: τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν· Θουκυδίδης ζ'· σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

*Περιοιστικός: ὁ φορητός.

Περιόν: ὑπερβάλλον.

Περὶ ὄνου σκιᾶς: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περίοπτον: περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν.

Περιορᾶσθαι:[1] καραδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκέπτεσθαι· φροντίζειν· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους ποτέρων[2] ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν· περιορωμένους τὸν πόλεμον· λέγει· καὶ, ὁ Βρασίδας τῆς Μένδης περιορώμενος.

Περιόργως: ἄγαν παρωρμημένος.

Περιοργής:[3] ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἴρηκεν· ὀργιζόμενος.

Περιορίσαι: περινοῆσαι.

* Inc. f. 100. c. 3.

[1] Πεορᾶσθαι (sic)

[2] πότερον—περιοραμένους

[3] Περιεργής

Περιορισθῆναι: γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.

Περιορισμός: ἐξορισμός.

Περιοχή: περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή.

Περιόψεται: παρίδῃ· καταφρονήσει.

Περιουσιασμός: πλῆθος· ὕπαρξις φυσική.

Περιπαθῶς: συμπαθῶς· λυπηρῶς.

Περιπείρει: περικεντεῖ.

Περιπέτεια: προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.

Περιπετῆ γενέσθαι: περιπεπτωκέναι [πλήρη].

Περίπλεον: πλήρη.

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν: περὶ ὥραν τετάρτην· ἢ πέμπτην ἢ[1] ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύει ἡ ἀγορά.

Περὶ πόδα: οἷον ἁρμόττον σφόδρα· ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί· Πλάτων· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ ποδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς* τρόποις ἁρμόττον ὥσπερ[2] περὶ πόδα.

Περιποιήσει: κτήσεται.

Περιποιησιν: κτῆσιν.

Περίπολος: οἱ ἔφηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: τίμα· θεράπευε.

Περίπολος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείαι περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τωῖ θεάτρωι γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις· παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης

[1] καὶ   * Inc. f. 100. c. 4.   [2] περ om.

ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο.

Περιπολῶν: περιτρέχων.

Περίπτερα: ἀποσπινθηρισμοί· καὶ περίπτερον, πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις: συμφοράς.

Περίπυστον: ἐξάκουστον· διαβόητον.

Περιρρηδεῖς:[1] οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

Περισσά: τὰ ἐν τῃῖ ἀριθμητικῃῖ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἕν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά· οἷον, δύο, τέσσαρες.

Περίσημα: διαβόητα.

Περισκελές: σκληρόν· δυσχερές.

Περισκελῆ:[2] βραχία· φημινάλια.

Περισκεπές: κεκαλυμμένον.

Περίσκεπτον: (ἀφ' οὗ ἐστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.)[3]

Περισκυθίσαντες: σπαράξαντες.

Περισκυτίζοντος: ἐκδερματίζοντος.

Περισπᾶν: ἐξαπατᾶν· καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τί.

Περισπώμενος: ἐμπαιζόμενος· ἐξαπατώμενος.

* *Περισο*: περιφέρειν· Εὐριπίδης.

Περισσαίνεται: τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι.

Περισσοεπῆσαι: περισσολογῆσαι.

Περισταδόν: περιεστῶτες.

[1] -ιδεῖς [2] Acc. om. tum φημ. (ϊ statim)

[3] Pro inclusis spatium, et nota / in m.

* Inc. f. 101. c. 1.

Περίστασιν: *Δείναρχος Τυρρηνικῶι*· μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἑξῆς· μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον· ἐν κύκλωι περιέστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῶι, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχηι τῶι, περίστατόν με ἐποίησαν· ἐν[1] ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται.

Περίστατοι: Ἰσοκράτης ἐν τῶι περὶ τῆς ἀντιδόσεως· θαυματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις·[2] ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλωι ἵστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστεῖλαι: περικαλύψαι.

Περιστένεται: περιτείνεται· στενοχωρεῖται.

Περίστενος: οὗτος δράκων καλεῖται.

Περιστερόν: ἀρσενικῶς· Φερεκράτης.

Περιστέρνιον:[3] τὸ περιστερνίδιον· ἔστι δὲ κοσμάριόν τι.

Περιστίξαι: περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι· ἀπὸ τοῦ στίχους.

Περιστίαρχος: ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἑστίας ἢ τοῦ περιστείχειν· Ἴστρος[4] δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησί, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιροφοροῦντες· ἑκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις

[1] ἐν om.
[2] γε in γι statim mut.
[3] -ριον
[4] Lenem in asp. mut.

περιειλημμένου δημοσίαις· καὶ περίδρομον ἔχοντες.

Περιστοιχίζεται: περιαιρεῖ·[1] λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς ὄρεσι· στοῖχοι δέ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες.

Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στίχους,[2] καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἵνα, ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ περισχοινίζεται.

* *Περιστοιχίσαντος*: περιλαβόντος.

Περίστοιχον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων[3] κατέκλασεν· Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαιῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων.

Περιστολή: περιβολή· ἐπαγωγή.

Περίστωιον: περίστυλον στοὰς ἔχον.

Περισφάτως ἔχων: περιωδύνως.

Περισχέσθαι: ἀγαπῆσαι.

Περισχιδές: οἰκετικὸν[4] ὑπόδημα.

[1] περιαίρει

[2] στόχους

* Inc. f. 101. c. 2.

[3] $\overset{ε}{\text{πστοιχον}}$

[4] οἰκτικὸν

Περισχών: κατασχών· περιβαλών.

Περιτελλομένων: περιερχομένων.

Περιτεύξεται: συντύχηι· περιπεσεῖται.

Περιτροπῆι: ἐν περιόδωι.

Περιτρόχαλα κείρονται: Ἡρόδοτος.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιττότης: δύο σημαίνει ἡ λέξις· τό, τε ὑπερβάλλον, οἷον, εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἄχρηστον.

Περιτυλίξας: περιειλήσας.

Περιφερές: κύκλωι στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενα.

Περιφορά: κίνησις.

Περιφοριῶσθαι: Λυσίας· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῶι ὀνόματι· εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοί, κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἱονεὶ μύοντες· ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

Περιφρονεῖν: ὑπερφρονεῖν.

Περίφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακείς.

Περιχάρειαν:[1] περιττὴν χαράν.

[1] *Περιχαρίαν*: τὴν π. χαράν.

Περιχλαινίζεται: περιβάλλεται.

Περίχολος: ὑπέρχολος.

Περίψημα: κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ ἀπολύτρωσις· οὕτως ἐπέλεγον τῶι κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένωι τῆι θαλάσσηι νεανίαι ἐπὶ ἀπαλλαγῆι τῶν *συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῆι θαλάσσηι, ὡσανεὶ τῶι Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες.

Περιψῆν: διὰ τοῦ η, οὐ περιψᾶν.

Περιωδυνίαν: ἀλγηδονίαν καὶ περιττὴν ὀδύνην.

Περιωπή: ἀκρώρεια· ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπή: καὶ πισύνη· καὶ πύστις· πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδηι· καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος.

Περιώσας: ὠθήσας.

Περκάζει: πεπαίνει· μελανίζει.

Περκνός: μέλας.

Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον, λάλος· προπετής· μηδὲν λογισμῶι ποιῶν.

Περσέα: καὶ Θησέα καὶ Αἰγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν ὁμοίων πάντων, ἐκτείνουσι τὸ ᾱ τὸ τελευταῖον, καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως.

Περσικά: καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἴδη.

Πέσημα: πτῶμα.

Πεσκέων: δερμάτων.

* Inc. f. 101. c. 3.

Πεσσεύων: μετατίθησι τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ κρεῖσσον· ἀπὸ τῶν πεσσῶν.

Πεσσοί: αἱ παιδιαὶ ἀπὸ τῶν πεσσῶν, οἵπέρ εἰσιν ἀστράγαλοι.

Πεστικόν: τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικὸν, ὡς τὸ Εἱλωτικὸν παρὰ Σπαρτιάταις.

Πετάλοις: φύλλοις.

Πέταυρα: τίγνα.[1]

Πέταχνον: ποτήριον ἐκπέταλον.

Πεταχνοῦνται: ἐξυπτιοῦνται· τρυφῶσιν.

Πέτευρον: παγίς· βάθος.

Πέτευρον: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε̄.[2]

Πετρήεσσα: πετρώδης· βαθεῖα.

Πετρόβλητον: τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πετροβλήτους νεφροὺς, τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πάσχοντας.

Πεττεύει: μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων.

Πεττεία: ἡ διὰ ψήφων παιδιά· ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγουσι.

Πεττεύουσι: ταβλίζουσιν.

Πέττουσιν: ἀρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα.

Πεττοί: βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσιν.

Πευθῆνες: ἐπήκοοι.

Πεύσομαι: ἐρωτήσω.

[1] σίγνα

[2] έ, quasi numeralis. Ita in *Πεντέπηχυ* et *Σινάμωρος*.

Πεφασμένον: εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον.

* *Πεφασμένος*: ἀντὶ τοῦ γεγενημένος· Λυκοῦργος· Λυσίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανερὸς λέγει.

Πεφενάκικεν:[1] ἠπάτησεν.

Πέφηνας: τὸ εἴρηκας· Μένανδρος.

Πέφηνεν ἐφανερώθη.

Πεφρυγμένα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα, σίτου καὶ κριθῆς.

Πεφρασμένος: παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι· προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Αἰσχύλος.

Πεφοριῶσθαι: πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ· κατ' ἔνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ν· φορίνιον γὰρ λέγεται τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Πέφρικα: ἀπὸ τοῦ φρίκη.

Πέφυκεν: φύσει ὑπάρχει.

Πεφυκώς: φύσει ὑπάρχων.

Πεφυσιγγωμένοι: οἷον ἐσκοροδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκορόδων ἐντεριῶναι.

Πεφώραται: πεφανέρωται· εὕρηται.

Πεφωρημένα: ἐνηνεγμένα.

Πέψει: πραΰνη.[2]

Πῆ: ποῦ· εἰς τίνα τόπον· Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν.

Πηγαί: τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίῳ.

Πηδάλια: οἴακες· αὐχένες.

Πηκτίς: πανδούριον· ἤτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.

* Inc. f. 101. c. 4.

[1] -ηκεν, sed statim ι.   [2] -νει, sed statim η.

Πηκτὸς θάνατος : ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τωῖ ξίφει.

Πηλέως μάχαιρα : παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρῃ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας Ἡφαιστότευκτος ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φασὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος.

Πήλασθαι : κληρώσασθαι.

Πηλαμύς : διὰ τοῦ ῦ.

Πήληξ : δῆμος Λεοντίδος.

Πήληκα : περικεφαλαίαν.

Πηλὸς οὗτος : ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν.

Πήλυξ : ῥαγάς.

Πῆμα : κακόν· βλάβη· δυστυχία.

Πημαίνει :[1] κακοῖ· βλάπτει.

Πῇ μέν : ὅπου μέν.

Πημήνειαν : βλάψειαν· διαφθείρειαν.

* Πηνήκη : περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περιθέτη[2] κόμη· ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν.

Πηνίκα : πότε.

Πηνίον : ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη.

Πηνίον : ζῶον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κείσεσθον ὥσπερ πηνίω κινουμένω· ἀντὶ

[1] Πημαίνοι   * Inc. f. 102. c. 1.   [2] -θετὴ et -θετῆς

τοῦ ξηροί·[1] σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἐστι, Σπεύσιππος ἐν τωῖ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπίς· κώνωψ.

Πηνώμενον: πηνιζόμενον· τριβόμενον.

Πῆρος: ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.

Πήχεων: οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους.

Πηγύνη:[2] κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίδακες: σταγόνες· πηγαί.

Πίδαξ: πηγὴ ἢ σταγών.

Πιεζόμενος: βαρούμενος· δαμαζόμενος.

Πιερίδες: αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίαι.

Πιερία: ὄρος.

Πιθάκνη: μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσιν.

Πιθανούς: τοὺς εὐπειθεῖς· Ξενοφῶν Κύρου παιδείαι· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι· ὥσπερ φοβεροὺς τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης.

Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς: ὁ πιστικώτατος καὶ πείθων τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδηι.

Πῖλον χαλκοῦν: εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὀξὺ ἠγμένης.

Πιλήσεσιν: πυκνώσεσιν.

Πίλοις: πιλωτοῖς.

Πιμελή: πάχος· λιπαρότης.

Πίμπραται: καίεται· ἐμπυρίζεται.

Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ τῶν[3] κλήρων ὑπὸ τῶν

[1] κεισαισθον — πηνίωι κινουμένωι ἀν (τ) ξηροῖς

[2] Πιγύνη (η supra ι) (η statim)

[3] ἀν (τ) tantum

κληρουμένων·[1] ἔοικεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγηι ὁ ῥήτωρ· μικρὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[2] μικρὸν πινάκιον, τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

Πινάκιον : σύμβολον δικαστικὸν, χαλκοῦν ἢ πύξινον· *ἐν ωῖ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆμος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ λ̅ ἕως κ̅· ἦσαν γὰρ δέκα φυλαί.

Πινακοπώλην : ὀρνιθοπώλην· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες.

Πίννα : εἶδος ὀστρέου.

Πίναξ : σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά : εὐτελῆ· ῥυπαρά· ταπεινά.

Πινώδης : ῥυπαρά.

Πιννοτήρης :[3] καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθείρονται· λέγεται δὲ καὶ πιννοφύλαξ.

Πίονα : εὐδαίμονα· λιπαρά· καὶ εὔτραφῆ.

Πιππίζειν καὶ τιτίζειν : μίμησις ὀρνέων φωνῶν.

Πίσαι : ποτίσαι.

Πίσον :[4] τὸ ὄσπριον· Ἄλεξις.

Πισσοκωνήτωι πυρί :[5] τωῖ εὐκαύτωι· ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσηι χρίεται· Αἰσχύλος Κρήσσαις.

[1] κληρονόμων

[2] ω (θ superscr.) pro ὦ ἄ. A.

* Inc. f. 102. c. 2.

[3] Πινωτήρης (ν et ο statim.)

[4] Πίσον

[5] Πισσοχώνη : τῶι π.

Πιστήριον: ποτιστήριον.

Πίσυγγιον: σκυτίον.

Πισυνός: πεπιστευκώς· τεθαρρηκώς.

Πιτάνη: φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόχος δὲ οὐκ ἐγίνετο Πιτανάτης· ὡς Θουκυδίδης.

Πιτάνη εἰμί: αὕτη παρὰ Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις· παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συμβέβηκε πράγματα· ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πιτυάνη: ἀσκὸς μικρός.

Πιτθεύς: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ Πιτθίς.

Πίτυλος: κτυπητής· φαντασιοσκόπος.

Πλάγγων: κοροκόσμιον κήρινον· ὅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες.

Πλαγίως: δολίως.

Πλαδαρόν: χαῦνον· ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις.

Πλάδανον: ᾧ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους.

Πλάδος: δούλου ὄνομα.

Πλαδῶσιν: ὑγροῖς· χαύνοις· ἀσθενέσιν.

Πλαίσιον: τετράγωνος τάξις στρατεύματος· καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν.

Πλαισός: οὐ κὰν[1] τωῖ $\overline{\beta}$ βλαισός· ὁ γονύκρουσος· οἱ Ἴωνες ἐγγονύκρουστος.[2]

[1] οὖ κὰν (αν compend.) errore pro οὐκ ἐν

[2] -ουτος

Πλάξ : καὶ ἡ γαστὴρ καὶ τὸ ἐν τωῒ πλακοῦντι ῥύμμα.

* *Πλάκα* : τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα.

Πλάνον : τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς.

Πλανύττειν : πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν.

Πλάστιγξ : τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον.

Πλαταγώνιον : τὸ μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον· καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, τουτέστιν ἠχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ωῒ τινι οὖν πλάτος ἔχοντι, ὅθεν καὶ ἡ πλάτη· ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν· τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ· καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.

Πλατά : προσπελαστά.

Πλαταμών : πολὺς ποταμός· καὶ τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ χωρίον.

Πλατιάζειν : ἀλαζονεύεσθαι.

Πλατιάσαι : τὸ πλατείαι τῇ χειρὶ παῖσαι· Φερεκράτης.

Πλατίσταχος : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Πλατυγίζει : τοῖς πτεροῖς κρούει.

Πλέα : πλήρη.

Πλέας : πλείους.

Πλέθρα : μέτρα γῆς·ἠγοῦν[1] ἄρουραι· ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξς' δίμοιρον.

* Inc. f. 102. c. 3.

[1] ἤγουν

Πλέθρισμα: δράμημα.

Πλέθρον: τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ὅπέρ ἐστι πηχῶν ξη'· ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων.

Πλείω καὶ πλέω: ἄμφω Ἑλληνικά.

Πλέκος: πλέγμα.

Πλειόνως: καὶ τὸ πολὺ λέγουσι καὶ πλέον.

Πλειστηριάσαντες: ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντες[1] ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων· οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.

Πλειστηριάσας: πλείονος πωλήσας οὗ ὠνήσατο.

Πλειστοβολεῖν: διαπαίζειν.

Πλειστοβολεῖν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί.

Πλειστός:[2] ποταμὸς Δελφῶν.

* Πλεῖστον ὅσον: (πολύ.)[3]

Πλεκτάναι: οἱ πόδες τοῦ πολύποδος.

Πλευμονίαν: νόσον τὴν ἐρωτικήν.

Πλεύμων: διὰ τοῦ λ̄· καὶ Ὅμηρος·—πάγη δ' ἐν πλεύμονι χαλκός.

Πλῆγμα: βῆμα.

Πλῆκτρα: τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα.

Πλῆμα: πλήρωμα.

Πλημμέλεια: πολλὴ ἀμέλεια.

Πλημμελεῖν: τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥαθυμεῖν· καὶ πλημμελὲς, τὸ ἐκμελὲς καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις· τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές·

[1] ὑπερβαλλόντες i. e. -βαλόντες

[2] Πλεῖστος

* Inc. f. 102. c. 4.

[3] Pro πολὺ spatium, et nota / in m.

Νόμων θ' σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν.

Πλῆμναι: χοινικίδες.

Πλημμύρα: οὐ πλήμνη'[1] λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα.

Πληρωτής: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος· πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις· εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

Πλινθεύεται: ἐξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

Πλινθιεῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται· οὕτως Λυσίας.

Πλωΐζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Πλοιάρια: ὑποδήματά τινα.

Πλόϊμα: πλευστικά· ἢ τὰ πλωϊ πεμπόμενα.

Πλόϊμοι: πλόκαμοι.

Πλοιάριον: λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριστοφάνης.

Πλοΐ: τὸ πληθυντικὸν οἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς τὴν τῶν πλῶν χρείαν, φησὶ Πλάτων.

Πλοκαμῖδα:[2] Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.

Πλοκαμίς: ὁ οὖλος βόστρυχος· κατὰ συστολὴν δὲ ἐκφέρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

Πλόκιον: ἁλυσίου χρυσείου πλοκή.

*Πληθόχωρον: τὸ πολλὰ χωροῦν.

Πληθόχορος: ὁ πολλὰ χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆθος χορείας συνιστῶν.

[1] πλήμνη i. e. πλήμη.

[2] Πλόκαμίδα sic

* Inc. f. 103. c. 1.

Πληθοχορεία: ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία.

Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀστεροπῇ τῇ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλύνεται: λοιδορεῖται· αἰσχρῶς ὑβρίζεται.

Πλόχανον: πλέγμα ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλυνοί: πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν.

Πλυντήρια: ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλύσμα: οὐ πλύμα.

Πλῶτες: εἶδος ἰχθύων.

Πλωθεύς: Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγηΐδος, καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς.

Πλωτόν: πλεόμενον.

Πνεύσας: σφοδρῶς ὀργισθείς.

Πνιγεύς: ὁ φοῦρνος.

Πνῖγος:[1] καῦμα.

Πνύξ: Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα.

Πόα: ἑκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἡ δὲ σμήχουσα, ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία.

Ποάστριαι: αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν καλάμην.

Ποδανιπτῆρα: καὶ λεκάνην λέγουσιν.

Ποδαπόν: διὰ τοῦ δ̄, οὐχὶ διὰ τοῦ τ̄· ἔστι γὰρ οἷον ποίου δαπέδου.

[1] Πνίγος

Πόδεια: ἐνειλήματα ποδῶν.

Ποδεών: κυρίως τοῦ ἀσκοῦ τὰ προύχοντα· ἤτοι τῶν ποδῶν τὰ δέρματα.

Ποδηγέστερον: ὁδηγητικώτερον.

Ποδήρης: ἕως τῶν ποδῶν χιτών· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.

**Ποδοκάκη*: ξύλον ᾧ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέγεται.

Ποδοκάκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον τὸ ἐν τῶι δεσμωτηρίωι οὕτως ἐκαλεῖτο· ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ̄, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα· ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἷον ποδοκατόχη.

Ποδοστράβη: ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινὰ ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο· οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

Ποδοστράβη: εἶδος πάγης· ᾧ οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θήρας ἐχρῶντο.

Πανδώνυχον: ἐσθὴς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερής.

Πόει: χωρὶς τοῦ ῑ λέγουσι.

Πόθεν: ἐκ τόπου.

Πόθι: ποῦ.

Ποῖ θεῖς: ποῦ τρέχεις.

Ποιήεσσαν:[1] σιτοφόρον.

Ποίαν: πᾶσαν[2] βοτάνην.

* Inc. f. 103. c. 2. [1] σ semel [2] πᾶν

Ποιητέον: ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν.

Ποιήσειας: καὶ γράψειας· καὶ ποιήσειαν καὶ γράψειαν Ἀττικοὶ μᾶλλον· οἱ Ἴωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήσαις καὶ γράψαις.

Ποίθιοι: τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.[1]

Ποῖ: εἴς τινα τόπον· τὸ δὲ ποῦ, ἔν τινι τόπῳ καὶ εἴς τινα τόπον.

Ποῖ· ἦχος·[2]

Ποῖ: ἐγγύς· εἴς τινα τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς.

Ποικιλομήτης: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτικήν: πολυμιταρικήν.

Ποικιλόστερον: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτής: ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα.

Ποικίλον: τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον.

Ποιμένας: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν.

Ποιμάνωρ: ποιμανδρῶν.[3]

*Ποιγήν: τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον.

Ποιναν καὶ ἄποιναν: τὸ λύτρον· Σόλων.

Πλοκάδες: τρίχες.

Πολέμαρχος: ἀρχή τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλά τε καὶ εἰσάγει δίκας, τάς τε

[1] συσσι (τ superscript) sic
[2] Puncta ut hic; lacunam scil. indicante librario.
[3] Accent. om.
* Inc. f. 103. c. 3.

τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα[1] ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἐστι, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος· ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος: Ἀθήνησιν ἄρχων εἷς τῶν θ'· οὗτος τὸ μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἡγεῖτο· ἀφ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαιρεθεὶς, προειστήκει μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοίκων· οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλῆσιν.

Πολεμησείειν: πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'· ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Τῷ ρ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο·[2] οὕτως καὶ γαμησείειν Ἀττικοὶ φασὶ καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν.

Πολεμιστὴς ἵππος: οὐχ ὡς ἄν τις οἰηθῇ, ὁ εἰς τοὺς πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα.

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιῤῥήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ, χρὴ γαμῆσαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρὴ παραδοῦναι.

Πολεορκία:[3] φυλακή.

[1] τἄλλα
[2] πολέμιοι (primo -εμίοι)
[3] Sic; ε ex ejusdem em. pro ι.

* Πόλεις παίζειν: τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ζ'[1] ψήφοις.

Πολιούχοις: τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσιν.

Πολίοχος: καὶ Πολυάκης'[2] ὀνόματα κύρια.

Πολιτεία: ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ Ἰσοκράτης ἐν τωῖ Πανηγυρικωῖ· καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

Πολιτεύμασιν: ταῖς πολιτείας[3] ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσιν.

Πολιτοκοπεῖν: Δίφιλος.

Πολιτικός: ἀστεῖος μετά τινος τέχνης.

Πολλὰ χαίρειν φράσας: ἀποταξάμενος· ἀπογνούς.

Πολλοστημόριον: τὸ ἐλάχιστον μέρος.

Πολλοστόν: ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Πόλλ' οἶδ'[4] ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα: * * * *[5]

Πολλοῦ γε καὶ[6] δεῖ: οὐδὲ ὅλως.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν:[7] σιωπῶ· πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν.

Πόλου: οὐρανοῦ· ἢ κόσμου.

Πολύαινος: πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.

Πολυάνδρειον: μνῆμα· τάφος.

Πολυβότειρα: πολλοὺς τρέφουσα.

* Inc. f. 103. c. 4.

[1] ξ̄

[2] κ ex em. pro λ ut puto

[3] Sic.

[4] Πολὺ δ'

[5] Versûs spatium, et nota / in m.

[6] Prope evanuit καὶ

[7] λέγει

Πολυγηθής: πολυχαρής.[1]

Πολύγνωτος:[2] οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην· Θάσιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος· τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα· ἤ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τωῖ Θησαυρωῖ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυγνώτου λαγώς: ἐζωγραφημένος ἐν τωῖ Ἀνακείωι ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου.

Πολυδαιδάλου: πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.[3]

Πολυειδής: πολύμορφος.

• *Πολύευκτον*: τίμιον· πολυπόθητον.

Πολυζύγωι: πολυκαθέδρωι.

Πολύθετον: καὶ πολύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον.

Πολυθρύλλητον: πεφημισμένον· διαβεβοημένον· ὀνομαστότατον.[4]

Πολυκηδέος: πολυφροντίστου.

Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολύκμητος: πολυκάματος.

Πολύκρημνον: δύσβατον· ὀρεινόν.

Πολυμάργοις: ἠχητικοῖς.

[1] πολύχαρις [2] -στος.

[3] In summæ paginæ margine manus valde recens, *Πολυδάμας· σκουτουσσαῖος* (sic) ut apud Suid. ed. Med. nisi quod ms. καὶ εἰς ἀγέλην β.—ταῦρον τῶν ὁ. π. τῆς χ. δραξάμενος, ἐπεὶ οὐκ ἀνίει ὁ τ. πηδῶν—τρεῖς δὲ τῶν ἀθηναίων—ἐδηλοῦτο ἐν ὀλυμπίᾳ.

• Inc. f. 104. c. 1. [4] -ώτατον

Πολύμητις: πολύβουλος.

Πολυμνήστει[1] ἀείδειν: γένος τί μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος.

Πολυπάμων:[2] πολλὰ κεκτημένος.

Πολυπαίπαλος: πεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν.

Πολλύνεται: πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει.

Πολυπίδακα: πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν.

Πολύποδος δίκην: αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

Πολυστείνοις: πολυπορεύτοις.

Πολυπτύχου: πολλὰς ἀποκλίσεις[3] ἔχοντος· οἷον πτύχας.

Πολύρρηνες: πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.

Πολύς: σφοδρός.

Πολύστρατος: οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμὰς περικόψαι, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται· ἕτερος δέ ἐστιν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας· ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθωι ξενικὸν τρέφειν· μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον, ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθωι ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι.

Πολυσχιδής: πολυμερής.

Πολυτελές: τὸ δαπανηρόν· Θουκυδίδης.

* Πολυτελεῖν: τὸ πολυδαπάνως ζῆν.

[1] -ειον

[2] μ bis.

[3] ἀποκλείσεις

* Inc. f. 104. c. 2.

Πολυτιμητιζόμενος: θεραπευόμενος.

Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων.

Πολύτορον: δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.

Πολυφασίας: πολυλογίας.

Πολυφλοίσβου: πολυταράχου.

Πολυφραδέστερον: συνετὸν ἐν λόγωι.

Πολύχουν: πολυφόρητον· ἢ πολυειδῆ.

Πολυωρήσεις: πολλὴν φροντίδα ποιήσεις· φυλάξεις.

Πόλφοι: τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ ἐκ τῆς ἐρικτῆς ἑψόμενα.

Πομπεία: λοιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τωῖ ὀνόματι.

Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Περινθίαι[1] Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινὲς, Σφόδρα λοίδοροι.

Πομπεία: λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη· ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος[2] δέ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν· ὀψὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασεν.

Πομπεύει: ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπή: θεώρημα.

Πομπή: ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς.

[1] -είαι [2] -ωρος

Πομπὴν ἔπεμπον:[1] ἢ ἀνεπόμπευον.

Πομπήν: τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ'·[2] ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπήν.

Πομπόν: συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα.

Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῇ νηὶ τὸν στόλον.

Πομφόλυγες: αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι.

* *Πομφόλυξ*: ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πόνηρος: ἐπίπονος· ἡ πρώτη ὀξεῖα.

Πονταράκη: τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων.

Ποντεινοί: σπόγγοι.

Ποντόβροχος:[3] θαλασσόβροχος.

Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα.

Πονωπόνηρος:[4] σφόδρα πονηρός.

Πόπανα: πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ καὶ περιφερῆ.

Ποππύσματα: κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους.

Πορεῖα: τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πορθήσειας: ἕλοις· λάβοις.

Πόρθησις: ἐρήμωσις.

Πόρδαλιν: οἱ ἄλλοι[5] Ἕλληνες· Ἀττικοὶ πάρδαλιν· Ὅμηρος τὸ μὲν ζῷον διὰ τοῦ ο,[6] τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ α.

[1] Dist. Πομπήν: ἔ. [2] τεσσάρων
* Inc. f. 104. c. 3. [3] -υχος [4] Πονοπ.
[5] Πορδαλινοι: ἄ. ἔ. ἀττικοί: tum nov. artic. Πορδάλην: ὅμ.
[6] ε̄

Πορθμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· πόλις ἐστι τῆς Εὐβοίας.

Πορθμός: πέραμα· ἀμφίγειος θάλασσα· ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ, ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη.

Πόριμον: εὐπόριστον.

Πορισταί: οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τωῖ ἑαυτῶν λυσιτελεῖν.

Πόρκης: ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος· ὁ περιειργνύων[1] αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον.

Πόρκος: κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πόρον: διέξοδον· τρίβον· καὶ περαίωσις ποταμοῦ.

Πόρος: πέρας ἢ ποταμὸς,[2] ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνασμα.

Πόρος: Δημοσθένης ἐν τηῖ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος· καὶ ὁ δημότης Πόριος.

* *Πόρπαξ*: τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον.

Πόρπη: φίβλα.

Πορποῦσθαι: φιβλοῦσθαι.

Πορσύνεται: ὁδεύεται· ἀπὸ τοῦ πόρου· Σοφοκλῆς.

Πορφύρει: ταράσσεται.

Ποσαπλῶς: ποσαχῶς· ἀναριθμήτως.

Ποσειδεών:[3] καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησιν ὀνομασθεὶς ἀπὸ τοῦ καθιερῶσθαι[4] τωῖ Ποσειδῶνι.

[1] περι γνυον (sic), et nota ⁄ in m.
[2] ποταμοῦ
[3] Ποσειδέων
* Inc. f. 104. c. 4.
[4] -ρουσθαι (ῶ statim)

Ποσειδεὼν :[1] ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος.

Πόσθιον : αἰδοῖον· ἢ τὴν Ἀφροδίτην.

Πόσθων : κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι[2] ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν.

Πόσις : ἀνήρ.

Ποταγωγίδες : φάνται ἢ μηνυταί.

Ποταμοί : δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος· ἐκωμῳδοῦντο δὲ, ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Ποταίνιος : πρόσφατος· Δώριος δὲ ἡ λέξις.

Πότε : λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται.

Πότερον : τὸ πευστικὸν βαρυτόνως· ὀξυτόνως δὲ ποτερός· ἄτερος·[3] καὶ προστιθέντες[4] τὸ ἕτερον λέγουσι συνήθως ἕτερον.

Πότερον : ἆρα· ὁποῖον· ποταπόν.

Ποτίκρανον : προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπειρέσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Πότις : ἡ γυνὴ ἡ μεθύση.

Ποτήριον : λέγουσιν, οὐ μόνον ἔκπωμα· Ἀριστοφάνης.

Πότνα : δέσποινα.

Πότμον : μόρον· θάνατον.

[1] Ποσειδέων [2] -νον [3] ἀτερός

[4] Pro τες, par fere spatium, et nota / in m.

Ποτνιάδας: *Βάκχας*· *Εὐριπίδης*.

Ποτνιᾶται: *παρακαλεῖ*· *ἐπικαλεῖται θεούς*.

Ποτνιώμενος: *δυσφορῶν*· *μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν*.

Ποτώμεναι: *διατρίβουσαι*.

Ποῦ μήν: *ποῦ δὴ οὖν*.

* *Πρακτικόν*: *ἀνυστικόν*.

Πράγματ' ἐξ[1] *ἀπραξίας*: *λεγόμενον τί*.

Πραμεῦσαι: *παρελθεῖν*· *παραλλάξαι*.

Πράμνειος οἶνος: *Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν*· *τινὲς τὸν ὤνιον οἶνον ἢ*[2] *παραμόνιον*· *τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὀνομαζομένης*· *ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα*· *ἔνιοι τὸν πραΰνοντα τὸ μένος*· *Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτωι*· *ἐν ηἶ καὶ ὁ πράγμων πέτραν εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι*.

Πρανές: *κάταντες*.

Πρανής: *ὁδὸς κατωφερής*.

Πρανιχθῆναι:[3] *τὸ ἐπὶ στόμα πεσεῖν*.

Πραξιδίκη: *θεὸς ἧς*[4] *κεφαλὴν μόνον ἱδρύοντο*· *Μνασέας δὲ ἐν τωῖ περὶ Εὐρώπης Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν, καὶ θυγατέρας Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετήν*· *ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας*[5] *κληθῆναι*· *Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν*,[6] *Ὠγύγου θυγατέρας*· *Ἀλκομενίαν*·[7] *Θελξινίαν*·[7] *Αὐλίδα*· *ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι*.

* Inc. f. 105. c. 1.
[1] *Πράγματα*: ἐξ dist.
[2] ἢ om.
[3] *Πρανηχθῆναι*
[4] εἰς
[5] -κης
[6] κτήσεσιν
[7] -νία bis

Πράστιλλος: πύλις Μακεδονική.

Πρασοκουρεῖς: χλωροί.

Πρατήρ: οὐχὶ πράτης ὑπο τῶν Ἀττικῶν λέγεται.

Πρατέας:[1] ὁ τὰ δημόσια πωλῶν· κήρυξ δημόσιος.

Πραττομένους: ἀπαιτουμένους· Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.

Πραϋπάθειαν: πραΰτητα· ἡσυχίαν.

Πράως: οὐ πραέως·[2] καὶ πρᾶον, οὐ πραῦ· καὶ πρᾶος, οὐ πραῦς.

Πρέμνα: τὰ παχέα ξύλα.

Πρέμνον: στέλεχος δένδρου.

Πρεμνίζειν: καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα.

Πρέψαι: τὸ ὁμοιῶσαι·[3] Αἰσχύλος.

Πρεσβεύειν: προτιμᾶν· Εὐριπίδης.

Πρέσβεων καὶ πρεσβευτῶν: ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν* σῶζον· ὅτ' ἂν εἴπωσι πρέσβεις· καὶ χρῶνται τούτωι συνήθως ἅπαντες· εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια: παλαιοτέρα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς προυργιαίτερον.

Πρεσβυτάτην: ἐντιμοτάτην.

Πρεσβύτερος: μείζων.

[1] *Πρατίας*

[2] Supra ε′ nota syllabæ *αν*—tum *πρᾶιον*. Et circumflexum et acutum habet *πραος* supra *α*.

[3] *ὁμοίως*

* Inc. *γίαν* f. 105. c. 2.

Πρεσβύτερος Κόδρου : παροιμία ἐπὶ τῶν πανὺ παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου.

Πρηγοριών : ὁ πράτης καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων.

Πρηνές : ἐπὶ πρόσωπον.

Πρῆμαι καὶ πρημάδες : γένος ἰχθύων.

Πρῆσαι : καῦσαι.

Πριάμενος : ἀγοράσας.

Πριαμωθῆναι : ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν.

Πριμιγγιλίων : τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων.

Πριμικήριος :[1] ὁ πρῶτος τάξεως τυχούσης.

Πρινὴ πτίσαι τὰ ἄλευρα : παροιμία· καί, Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς· καί, Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.

Πρίου : ἐλευθέρωσον.[2]

Πρηστήρ : πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.

Πριών : ὀξυτόνως, τὸ ἄρμενον· πρίων δὲ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἁρμένωι[3] τούτωι· τὸ δὲ πληθυντικὸν, πρίονες διὰ τοῦ ō· Κρατῖνος.

Πριῶ : ἀγοράσω.

Πρό : ἀντὶ τοῦ ἀντί· Φιλήμων Παγκρατιαστῇ· Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου· Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος· Ὅμηρος.

Προαγήλη : τιμήσει.

[1] μηκ sed ῑ statim sup. [2] ἐλευθέρως
[3] τὸ ἅρμενον primo ut videtur.

Προαγωγός: διδάσκαλος κακῶν.

Προαιρούμενοι: προφέροντες.

Προαλέστατον: προπετέστατον.

Προαλίσαντες: προαθροίσαντες.

Προαναθρώσκειν: προπηδᾶν.

Προανάσχοι: προανατείλοι.

Προαύλια: προαυλήματα· ὡς προαμβολὰς καὶ προανακρούσεις.

Προαύλιον: ὃ προενδίδωσιν οἱ αὐληταί, οἷον προαύλημα.

**Προβάλλεσθαι*: ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης· τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε,[1] καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον· ἔσται δὲ ἀεὶ προβαλλομένοισι· καὶ ὁ ῥήτωρ· τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους.

Προβαλλομένους: ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους· οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὁ Δημοσθένης ἐν τωῖ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· καὶ τῶ[2] κατ' Αἰσχίνου, τὴν προαίρεσιν, φησὶ, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσαν καὶ φυλαττομένην· ἐν δὲ τωῖ κατὰ Μειδίου· καὶ προυβαλόμην,[3] φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν· ἀντὶ τοῦ προβολῆι ἐχρησάμην τῆι συνήθει[4] καὶ νομιζομένηι κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησί· προβάλλεσθαι δ' ἢ[5] βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι· ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

* Inc. f. 105. c. 3.

[1] αὐτοι ξιστε (sic)

[2] τὸ

[3] προβαλούμην (sic)

[4] θη in θει statim mut.

[5] δὴ una voce

Πρόβαλλον :ἀσπίδα.

Πρόβασις : ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις.

Πρόβατα : πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεία : ἡ τῶν προβάτων κτῆσις καὶ νομή.[1]

Προβατοκάπηλος : προβατοπῶλος· ἐλέγετο δὲ Λυσικλῆς.

Προβέβουλα : προέκρινα.

Προβιβάσαντες : προάξαντες.[2]

Προβλῆτας : ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μᾶλλον.[3]

Προβολάς : ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων· ἐπὶ σωτηρίαι καὶ κράτει γινομένων· οὕτως Δημοσθένης· παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ προβολὴ τοὔνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν.

Προβουλεύματα : τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων βουλεύματα· ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν· τὰ γὰρ ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰσίετο εἰς τὴν βουλήν· εἶτα[4] δεξαμένης εἰσεφέρετο* εἰς τὸν δῆμον, ἤδη προκυρωθέντα καὶ προβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλή, οὐδ᾽ εἰς τὸν δῆμον εἰσεφέρετο· ἀλλὰ παρανομῶν ὁ εἰσάγων ἡλίσκετο· μετὰ μέντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτονῆσαι κύρια ἦν τὰ προβουλεύματα, εἰ μή τις ἐγράψατο.

Προβολή : γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων.

[1] μόνη, sed νομὴ statim supr. [2] προάρξαντες

[3] μᾶλλ (pro μᾶλλ᾽ scil.) [4] ἔπ.εἶτα i. e. ἔπειτα in εἶτα mut.

* Inc. το f. 105. c. 4.

Προβόλιον: εἶδος τί δόρατος· ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.[1]

Πρόβολον: πρόμολον· πρόμαχον.

Πρόβολος: τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Προβόλωι: προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα.

Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι· καὶ οἷον ἀκταί τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Προβούλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ' Αἰσχίνου.

Πρόβουλος: ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.

Προβύσαι: ἐξελκύσαι.

Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν· Ἀριστοφάνης Κενταύρωι· Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην Δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί.[2]

Προδόμωι: τηῖ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδοσίκομπος: ὁ ὑποσχετικός· ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Προδοτίστερον: λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπτίστερον[3] καὶ πτωχίστερον.

Πρόδρομοι:[4] ἄδοξοι.

Προεγχεῖσθαι: ἐπιχεῖσθαι.

Πρόεγμα: στήριγμα.

Πρόεδροι: οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοι-

[1] τηῖ—θήραι

[2] εἴ τις ἢ δίκη θέλω—ἓν—ἔνι. (τῶν an τῷ ante φίλων, incertum; sed primo videtur fuisse τ̀, i.e. τόν.)

[3] λεπτίστερον

[4] Accent. om.

κοῦντες· εἷς[1] ἐκληροῦτο ὑπὸ τῶν *Πρυτανέων* καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἑκάστης Φυλῆς· πρόεδροι δὲ, ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Πρόεδροι: ἐκληροῦντο τῶν *Πρυτανέων* καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης Φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διωίκουν· ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον* τῶν ἄλλων ἁπάντων· ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι.

Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών.

Προέηκεν: προέπεμψεν.

Προειδόμενοι: προγνῶσται.

Προείλαντο: ἠθέλησαν.

Προειλόμεθα: προήκαμεν.

Προέμενος: ἐκδιδούς· προδούς· περιφρονήσας.

Προέμενος: ἀντὶ τοῦ προαφεὶς τῶν[2] αὐτοῦ τί, πρὶν πίστιν λαβεῖν.

Προέπεσον: προπετῶς ἐποίησαν· Ὑπερίδης.

Προδικασία: οἱ τὰς ἐπὶ Φόνωι δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν *Πρυτανείω* πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο φασὶ προδικασίαν.

Προέντες: προδόντες.

Προέσθαι: προδοῦναι.

Προετικός: χαριστικός.

Προέτω: προπεμψάτω.[3]

[1] οἷς

[2] προαφιστῶν

* Inc. f. 106. c. 1.

[3] -τωι.

Προεχόμεθα : ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα.

Προηγγελκέναι : προμεμηνυκέναι.

Προήκατο : προέδωκεν.

Προημώμενον : τὸν περὶ γάμου ἐντυγχάνοντα καὶ μνηστευόμενον.

Προηροσία :[1] ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπὸ Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἤλιδι.

Προηροσία :[1] ὄνομα θυσίας.

Προηροσίαι :[1] αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου[2] γινόμεναι θυσίαι.

Προήσομαι : προδώσω.

Προήχθην : προετράπην· ὡς ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην.

Προθέλυμνα : συνεχῆ· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.

Προθελύμνους : ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

Πρωθήβας :[3] πρώτους ἀκμάζοντας νέους.

Προθεσμίας νόμους : Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος· τὴν τῶν ε' ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.

Πρόθεσις : τὸ τὸν νεκρὸν προθεῖναι· προετίθεσαν δὲ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερὸν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς τινος ἀνήρηται· ὡς δὲ ἔνιοι, πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀνηλῶσθαι· τὰ παλαιὰ γὰρ ἤσθιον ἀλλήλους.

Προϊέμενος : προδιδούς.

* Προΐκτας : τοὺς προϊχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν τροφήν.

Προΐσταται : ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήνεκται.

[1] ρω in ρο ter mut. a m. antiq. [2] ἀρότρου

[3] Πρόθηβας in Πρωθῆβας a m. antiq. mut.

* Inc. f. 106. c. 2.

Προικός: δόσεως·[1] ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής.

Προΐστορες: οἱ μαρτυροῦντες.

Προΐσχεται: προβάλλεται.

Προκόλπιον: πρὸ τοῦ κόλπου· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

Προκόμιον: κόμην.

Πρόκλησις: εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοιντο τινὲς, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεράποντας ἢ θεραπαίνας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Προκαλεῖσθαι: οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβόλημα: τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθεσμίαι[2] ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις· ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι[3] τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ[4] καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέραι προθεσμίαι διδόμενον, προσκατάβλημα.

Προκόττα: κουρᾶς εἶδος.

Προκότταν: τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κόττης[5] γὰρ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.

[1] δασέως
[2] προθέσεις, sed σμίαι statim in marg.
[3] εἰσελθῆναι
[4] παραχ.
[5] κόττ̈ i. e. κόττις

Προκνίς : γένος ἰσχάδων.

Προκόπα : ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις.

Προκεχωρηκότος : προεληλυθότος· Θουκυδίδης.

Πρόκριτον : ἐκλεκτὸν· ἢ πονηρόν.

Προκώνια : Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου· Δίδυμος δὲ προκώνια, φησί,* πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι· ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι· Δήμων δέ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· καὶ προκώνιά ἐστι κάχρυς κατηριγμέναι[1] μετὰ ἀρωμάτων.

Προκώνια : ἢ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἄφρυκτοι κριθαί· ἢ πυροὶ[3] μέλιτι κεχρισμένοι.

Προκώνια : κριθαὶ ἄφρυκτοι· εἰς ἄλφιτα ἁδρὰ κεκομμέναι· οἷον προκεώνια.

Πρόκωπος :[4] ἕτοιμος· πρόχειρος.

Πρόληψις : γνῶσις.

Προμαντεία : τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων χρῆσθαι τῷ[5] ἐν Δελφοῖς μαντείῳ· ἣν δὲ προεδρία τὸ αὐτό.

Προμήθεια : πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι : προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι.

Προμηθεύσασθαι : προνοήσασθαι.

Προμνῶμαι : προξενῶ· προμνηστεύομαι.

Προμυθίζει : πρόσω χωρεῖ.

Προμυλαία : θεὸς προμύλιος· ἣν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὔνοστον.

[1] Sic. * Inc. f. 106. c. 3. [2] -να

[3] πυρὶ [4] Πρὸ κώπης :

[5] τὸ in τῷ statim mut. Tum μαντείαι

Προνάπης : ὄνομα κύριον.

Πρόνοια : πρόγνωσις.

Πρόνοια Ἀθηνᾶ : οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προυνόησεν ὅπως τέκη ἡ Λητώ.

Πρόνοια : ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι· ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ὀγδόῃ Προνοίην ὀνομάζει.

Προμετρητάς : Σκύθου τοῦ Προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν.

Προνομή : διαρπαγή.

Προνομίας : τιμῆς πλείονος.

Προνομίων : προλημμάτων.

Προνωπης[1] : προτεταγμένος· προέχων.

* *Προνώπιον* : τὸ προεκκείμενον.

Προόδων : ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ δέοντος.

Προοίμιον : πρόλογος.

Πρόοπτον : τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

Προπάτωρ : ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος.

Προπάροιθεν : ἔμπροσθεν.

Πρόπεμπτα : τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχ[illegible] ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν βουλῶν[2] προευτρεπισθῇ.

Πρόπεμπτα : Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν

[1] *Προνώπης* primo, sed accent. erasus. Tum *προστ.* primo.
* Inc. f. 106. c. 4. [2] *βούλων*

ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσὶ γὰρ οἱ[1] *τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν· εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.*

Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται.

Προπέρυσιν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Προπηλακίζων: ἀδικῶν· ὑβρίζων· διασύρων· ἐξουθενῶν.

Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμαῖ· καὶ προδίδωσι· καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν[2] *ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.*

Πρόπιον: μάντευμα.

Πρόποδες: μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν: τὸ παρατυχόν· οἷον δήποτε.

Προπολέμια: ἔοικεν εἶναι τὰ[3] *πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης.*

Πρόπολος:[4] *δούλη προπολεύουσα.*

Προπόλωι: θεράποντι.

Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός·*[5] *βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν*

[1] *οἱ* [2] *προσπίνειν*

ὰς
[3] *τα* (*ας* compend.) i. e. *τὰς* in *τὰ* mut.

[4] *Προπόλιος* * Inc. f. 107. c. 1.

[5] *προπυλέων — πυκνῶς*

εἰώθασιν· ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ[1] αὐτὸς Δημοσθένης φησίν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν· Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησίν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη ,βιβ'· πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασιν.

Πρόρριζον: ἐκ ῥιζῶν.

Προσαγώγιον: τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

Πρὸς ἀκτῖνα: ἀνατολή.

Προσανέχων: προσέχων· προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες: δυσχερὲς καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξησιν:[2] πρὸς βοήθειαν.

Προσαρασσόμενα: προσρηγνύμενα· προσκρουόμενα.

Προσαύρετο: προσηγάγετο.

Προσβάλλει: προσέρχεται.

Προσγράφει: προσκρίνει.

Προσδοκᾶν: ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι.

Προσείσεται: προσελεύσεται.[3]

Πρόσειλος: πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος.

Προσείσας: προσανακινήσας.

Προσέκειτο: ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· Θουκυδίδης ἐν α'.

Προσδεχόμενοι: προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν,[4] τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

[1] ὁ om.
[2] Προσαπολέξησιν (sic)
[3] προσλεύσσεται Pors.
[4] κτίσιν

Προσείρων: προσάπτων.

Προσέκοψεν: ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· Ἄλεξις.

Προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ: ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο·[1] οὕτως Ποσείδιππος.

Πρὸς ἐμοῦ εἶ: οἰκεῖος μου· ἐγγύς μου· φίλος μου· παρ' ἐμοί.

Προσεποίσω: προσεπάξω.

Προσεποιήσαντο: Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.

Προσέπαισεν: προσέπαιξεν· Πλάτων* τῷ σ̄ ἀντὶ τοῦ ξ̄ κέχρηται.

Προσερήσομαι: ἐρωτήσω.

Προσεῤῥύη: προσεφοίτησεν· προσῆλθεν· οὐ προσέρευσεν.

Προσέχειν: ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι· τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστοργούντων.

Προσεχές: ἐγγύς.

Πρὸς ζόφον: πρὸς δυσμάς.

Προσηγλαΐσθω:[2] ἐλαμπρύνετο.

Προσηγμένον: ὑψηλόν· τιμιώτατον.

Προσηγορία: προσφώνησις.

Προσημπόλησα: προσέλαβον.

Προσηροσίαι: αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι.

Προσηρτημένος: προσκεκολλημένος.

Πρὸς ἠῶ: πρὸς ἀνατολήν.

[1] ἠλλω- primo

[2] Sic; nota / in marg.

* Inc. f. 107. c. 2.

Προσθεῖναι τὰς θύρας: ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος ἐν γ'.

Προσίσχε: τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις· καὶ Εὔπολις· Προσίσχε τὸν νοῦν τηῖδε· καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, οἵ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσίασι:[1] προσέρχονται.

Προσίενται: προσάγονται.

Προσίεται: ἀρέσκεται· προσδέχεται.

Προσιζήσαντες: προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν: προσερχόμεθα.

Προσιτόν: προσδεχόμενον.

Προσιών: προσερχόμενος.

Προσκαλέσαι: ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκεφάλαιον κλητέον: ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπηρέσιον.

Προσκέψομαι: περισκοπήσω.

Προσκείμενοι: οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες.

Πρόσκλησις: κλῆσις ἐπὶ δίκην.

Πρόσκλησις: ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις· καὶ προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν* εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου.

Προσκλήσεις: πρὸς ἃς καλεῖ τίς (εἰς)[2] δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἷον ἐπὶ

[1] Προσῖᾶσι

[2] εἰς om.

* Inc. f. 107. c. 3.

βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος βάλλεσθαι.

Πρόσκλισις: ἑτερομέρεια.

Προσκομιστέον: προσενεκτέον.

Πρόσκομμα: ζημία· βλάβη· σκάνδαλον.

Προσκυροῖ: προσεγγίζει.

Πρόσοδος: εἰσφορά· εἴσοδος· ἢ παρουσία· ὡς Θουκυδίδης καὶ ἕτεροι.

Προσμερεῖται: προσαρμόζει.

Προσουρίου: ἐπιτηδείου.

Πρὸς ὄψιν: πρὸς θεωρίαν.

Προσπάλτιοι: *Προσπάλτα* δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Προσπελάζει: προσεγγίζει.

Προσπτήξομαι: προσκυνήσω.

Προσποιεῖται: οἰκειοποιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται.

Προσπορισθέν: ἐπινοηθέν· προσοδευθέν.

Προσρήσεσι: προσηγορίαις.

Προστατήριος: Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἱδρύοντο· Σοφοκλῆς.

Προστάτης: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστωι τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

Προστασία: Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη[1] προστασία· ἀντὶ τοῦ

[1] Compendium finale fere videtur esse ως, sed est η. Tum προστασίαι—βοηθείαι—τοῦ ἀδικουμένου.

βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τωῖ ἀδικουμένωι· Αἰσχίνης ἐν τωῖ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας·[1] Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως·[2] τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

*Προστέρνησα: περιεπτυξάμην.

Προστέτηκεν: προσκεκόλληται.

Προστήσας: προαγαγών.

Πρόστιμον: ζημίαν· παραγραφήν.

Πρὸς τηῖ πυλίδι Ἑρμῆς: Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ' Εὐέργου· Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τηῖ πυλίδι Ἑρμοῦ· ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· (Ἀρξάμενοι)[3] πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν Βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστιμήματα: ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἡ ἐπωβελία·[4] ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ[5] δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστρόπαιος: δαίμων τίς ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων, πρόστροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν.

Προστρόπαιος: παρακαλῶν.

[1] καδμει (with ει written over) fere. Nempe ῳ i. e. αν in ✓ i. e. ας statim mut.
[2] προτ.
[3] ἀρξ. om.
[4] ἐποβ. primo.
[5] τὸν

* Inc. f. 107. c. 4.

Προστυχής: ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

Προστρέπεσθαι: ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ.

Προστρόπαιον: τὸ ἄγος· τὸ μίασμα· οὕτως Αἰσχίνης· καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Πρόσφατος: κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνῃρημένος· φάσαι[1] γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἀφ' οὗ καὶ φάσγανον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός.

Προσφερέστερον: βέλτιον.

Προσφέρονται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν.[2]

Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι: *Εὔβουλος Δούλοι.*

Πρόσφορον: οἰκεῖον· ἁρμόδιον· ἐπιτήδειον.

Προσφερεῖς: ὁμοίας.

Προσφυές: προσοικειούμενον.

Προσφύς: προσπλακείς.

Προσφυῶς: οἰκείως· ἀκολούθως.

Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσοδος· ὡς Ἀντιφῶν.

Πρόσχημα: προκάλυμμα.

Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος· Ἀριστοφάνης.

Πρόσχορδα: σύμφωνα.

Πρόσχωροι: περίοικοι.

**Προσχαιρητήρια*: ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσω: ἔμπροσθεν.[3]

Προσῳδία: ἡ μετὰ τοῦ ὀργάνου ᾠδή.

[1] *φάσαν*

* Inc. f. 108. c. 1.

[2] *Πρ. ἀντιπρ.*

[3] ἔμπρος: (sic)

Προσωπεῖον: πρόσχημα.

Προσοκείλαντες: προσορμίσαντες.

Προσώχθικε: προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα: βδελύσσομαι·[1] σιαίνομαι.

Προτέλεια: ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος.

Προτέλεια: τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος· καὶ προτέλειος, ἡ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη θυσία.

Προτέρα καὶ προτεραία: καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία.

Προτήνιον: ἡλικία τίς αἰγός· ἐν Καμειρέων ἱεροποιίαι, τράγον προτήνιον θύειν νόμος.[2]

Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν·[3] καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης.

Προτέλεια: Λυκοῦργος ἐν τωῖ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόθιον ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόμενα.

Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν, ἐν ηἶ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν.[4]

Προτεμενίσματα:[5] προπύλαια· ἢ προάστεια.

Πρότμησις: ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος.

Πρότμηστιν: ὀμφαλόν.

Προτομίζεσθαι: προάρχεσθαι.

[1] λ bis. [2] θυηνομου, sed ει v. l. pro η in marg.

[3] φορτίζειν [4] θυσίας ἐπιστέλλουσιν

[5] Προτενίσματα (με m. antiq.)

Προτομαὶ βασιλικαί: εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προτόνιον: ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεία[1] ἀμφιέννυται· ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πάνδροσος μετὰ τῶν ἀδελφῶν* κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Πρότριτα: τῇ τρίτῃ[2] ἐπάνω ἡμέρα· Θουκυδίδης ἐν β'· τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτροπάδην: προθύμως· ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τοὔμπροσθεν.

Προύνεικον: οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ· καὶ ἐγκεῖται τὸ ἕνεικα.[3]

Προύνεικος:[4] δρομαῖος· γοργός.

Προῦπτον: φανερόν.

Προυνούστερος:[5] ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος·[5] Σοφοκλῆς.

Προυνουργέστατον: προτιμότατον.

Προύργου: προέργου· συμφέρον· πλέον· Ἰσοκράτης φησίν· ἵνα προύργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον.

Προύχειν: προέχειν.

Προυργιαίτερον: τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον.

Προύτυψαν: προήρξαντο.

Προύχοντο: προέβαλον· οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν α' ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι· προτείνουσιν.

[1] ἱέρει sic, et accent. ex em.
* Inc. f. 108. c. 2.
[2] Προτριτάτη: τρ.
[3] ἐνεῖκα
[4] Προύνικος Pors.
[5] -ἱρως, bis.

Προφερεῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Τιμάρχου.

Προφορούμενοι: Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφθείρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις.

Πρόφρων: πρόθυμος· φρόνιμος.[1]

Προφυλακὴ[2] τωῖ κυρίωι: εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νὺξ, ἑκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσαν.

Προχάζοις: προβαίνοις.

Πρόχνυ: ἐπὶ γόνυ.

Προχειροτονία: ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτον γίνεσθαι, ὁπότ' ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης,* εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἤ[3] γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τηῖ ἐκκλησίαι, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Προχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις[4] εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Προχοΐδιον: σταμνίσκιον· ὡς εἰ κατάχυσιν.[5]

Πρόχους: ξέστης τὸ μέτρον.

Προχόωι: τηῖ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγείωι τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείωι κωθωνοειδεῖ.

Πρόωμαι: παραχωρήσω.

Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι τὸ

[1] Primo προθύμως· φρονίμως, sed statim mut.
[2] -χηι, sine accentu, tum ἑκάστη — ἔχουσα
* Inc. λευσάσης f. 108. c. 3.
[3] ἢ [4] ά ex em. [5] κ,τ: χύσιν G. καταχύσιν P.

κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται.

Πρύμνην: κάτωθεν· ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνώρειαν: τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις: διοικητής· προστάτης· φύλαξ· βασιλεύς· ἄρχων· ταμίας· ἔξαρχος.

Πρυτανεία: πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη· ἣν οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον, ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἑκάστοις.

Πρυτανείας: ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἤτοι λϛ' ἢ λε' καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει.

Πρυτανεία: ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα· ἣν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανεία: ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμός τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δηλοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι·* ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο[1] τοῖς ἑξακισχιλίοις·[2] πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός· δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί· ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλεν δὲ ἑκάστη φυλὴ τῶν

* Inc. μενοι f. 108. c. 4.

[1] -ετο

[2] Sic.

δέκα· λε' ἡμέρας· καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες· ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λϛ' ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ ἓξ ἀνὰ λε'.

Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν'[1] ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις[2] αἱ δέκα φυλαὶ κλήρωι λαχοῦσαι· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῶι κατὰ Κτησιφῶντος.

Πρώην: τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν.

Πρωθήβης: ἄρτι ἀκμάζων.

Πρωΐ: καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ καιροῦ, καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος, ὥσπερ ὀψὲ καὶ τὸ ἑσπέρας καὶ τὸ βραδέως.

Πρωϊαίτερον: θᾶττον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.[3]

Πρωΐ: ἔτι ὄρθρου βαθέως.[4]

Πρώϊα: οὐ πρώϊμα· καὶ δισυλλάβως πρωΐ.

Πρωΐαν: οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δείλην πρωΐαν, τὸ πρῶτον τῆς δείλης μέρος· καὶ δείλην ὀψίαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς.

Πρωΐ: ταχέως· πρὸ ὥρας.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνηι: παροιμία, ὅτ' ἄν τις μὴ

[1] τῶν φν   [2] Sic

[3] ἥλιον per signum, de quo vide Porsoni Opusc. p. 288.

[4] " Ex em. o." *Porson.* Ita fere, βαθε?, nempe ω (ως) in ο (ος) mutato.

δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται· ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶ̄ οὖν καὶ εἰκῆ πραττομένων ἐλέγετο.

Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.

Πρῶνες: ὀρῶν ἐξοχαί· βουνοί.

Πρωτόγονος: πρῶτος· νέος.

Πρωτόλεια: τὰ ἀπάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοις ἀνετίθεσαν* ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαὶ, οἷον πρωτολήϊα.

Πρῶτον ξύλον: πρῶτον βάθρον· ἢ προεδρία.

Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον· εἰσπραττόμενον.

Πρωτονέωι:[1] οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως: καὶ ἀρχένεως·[2] καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεως· Θουκυδίδης α'.

Πταχίδες: δεσμοί.

Πταχείς: δειλός· ὁ ἐπτηκώς.[3]

Πτάμενος: διελθών.

Πταχωρεῖν: πτήσσειν· δεδοικέναι.

Πτεκάδες: δειλοί.

Πτέον: διὰ τοῦ ε λέγουσιν, οὐ πτύον.

Πτέρνη: οὐ πτέρνα.

Πτερνίδες: τὰ πυθμένια τῶν λεκανίων.

Πτερνίζει: ἀπατᾷ ἢ λακτίζει.

Πτερόεντα: ταχύκουφα.

* Inc. f. 109. c. 1.

[1] -νέων

[2] ἀρχαίνεως

[3] Πτακ ς: δειλὸς ὀπτικῶς.

Πτεροφόρους : πτερὰ εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφαλαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους.

Πτέρυγας : τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆς.

Πτερυγίζων : πετόμενος.

Πτερυγίζειν : ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν· ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνης Πλούτωι.

Πτερύγιον : ἀκρωτήριον.

Πτήσσει : πτοεῖται.

Πτῆται : πέτεται.

Πτίλον : πτερὸν ἁπαλώτερον.

Πτίλλος : ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη : κεκομμένη κριθὴ καθαρά.

Πτίσαι : κόψαι.

Πτοίαν : πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· συναθροισμόν· πτυρμόν.

Πτολίπορθος : ἀνδρεῖος· πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα : πόλις.

Πτόρθους καὶ κλῶνας : τὰς ἐκφύσεις[1] τῶν δένδρων· οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσιν.

Πτύγμα : δίπλωμα.

Πύκτης :[2] παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πυκτίον : βιβλίον.

Πτυκτῶ : πτυσσομένω.

Πτυόδωρος : ὄνομα κύριον.

Πτύσχλοι : ὑποδημάτιόν τι· καὶ[3] κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ πτύχλοι.

[1] τὰς ἐκφύσεις

[2] Πτύκτης

[3] καὶ om.

Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις· καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτῶκα: δειλόν· καὶ πτῶκας, δορκάδας ἢ ἐλάφων νεβροὺς ἢ λαγωούς.

*Πτῶμα: σῶμα.

Πτώματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τωῖ κατὰ Νικίου λέγοι ἂν ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώξ: λαγωός.

Πτώσσοντες: δειλιῶντες.

Πτωχός: ἐπαίτης· προσαίτης· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι.

Πυανοί: κύαμοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια.[1]

Πυανοψία: Λυκοῦργος ἐν τηῖ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες Πανοψίαν· ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τηῖ ὄψει· Πυανεψίωνος δὲ [ὅτι] ἑβδόμηι[2] τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν· δεῖν δέ φασι λέγειν Πυανέψια· καὶ τὸν μῆνα Πυανεψίωνα· πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

Πυανοψία: ἑορτὴ Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνος· ὠνομάσθη δὲ καὶ διὰ τὸ ἑψόμενον ἔτνος τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτνος καὶ τὴν ἀθάραν, πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μήν ἐστι, Πυανεψίων λεγόμενος.

Πυανεψιών:[3] μὴν Ἀθήνησιν δ'· ἐν ωἷ καὶ τὰ πύανα

* Inc. f. 109. c. 2.

[1] -οψία

[2] ἕβδομον

[3] Accent. om.

ἕψεται εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα δὲ πάντα τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἃ συνάγοντες ἕψουσιν ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιοῦντες.

Πύγαργος: ἀετοῦ γένος.

Πύγαια: τὰς σπείρας τῶν κιόνων· καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Πύγελα: πόλις ἐν τηῖ Ἰωνίαι τὰ Πύγελα· λαβεῖν δὲ τοὔνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος[1] τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγμή: πάλη· σύγκλεισις δακτύλων· γρόνθος.

Πυγοστόλος: μαυλίστρια.

Πυγών: τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ μικροῦ δακτύλου.

**Πυδαρίζειν*: σκιρτᾶν καὶ οἷον μετὰ τάχους σπαράττεσθαι.

Πυελίς: ὁ σφραγιδοφύλαξ.

Πύελος: ὄρυγμα ἐμβατὴ, ἔνθα ἀπολούονται.

Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον· οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύθια:[2] πανήγυρις· ἑορτὴ Ἑλληνική.

Πύθη: ἀντὶ τοῦ ἱστορήσεις· καὶ μάθης· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν.

Πύθιον: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός· εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῶι κυκλίωι χορῶι νικήσαντες τὰ Θαργήλια.

Πύθιος: ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

[1] -να

[2] Πυθεία

* Inc. f. 109. c. 3.

Πύθια καὶ Δήλια: φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα¹ ἅμα ἐν Δήλωι, πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ² τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη· Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα.

Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς.

Πυθόμενος: ἐρωτήσας.

Πύθοντο: ἠρώτων· ἤκουον.

Πύθου χελιδόνος: παροιμία ἀπό τινος Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τωῖ περίπλωι· οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζωῖον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.

Πυθῶδε ὁδός: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρασσόντων ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος.

Πύθω: σήπω· καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος· ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία· διὰ τὸ ἐν ἐκείνω τωῖ τόπωι* σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησίν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικοῦ.

Πυκνά: συχνῶς· ἐπιμελῶς.

Πυκάζει: καλύπτει· σκεπάζει.

Πυκάζεται: σκεπάζεται· κοσμεῖται.

¹ -τες   ² χ. εἶτα

* Inc. f. 109. c. 4.

Πυκάζουσι: σκιάζουσι· στεφανοῦσιν.

Πυκνή:[1] ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο· Κλείδημος δέ φησιν Πύκναν[2] ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνή:[2] ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται· παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ.

Πυκασμός: δασύτης.

Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

Πύκτης: παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πυλαγόρος: ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν[3] εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν[4] ῥήτωρ, ὥς τε ἐκεῖ ἀγορεῦσαι· Πυλαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίαι ἀγορεύειν· Πυλαία δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δὲ Πυλαγόροι τρεῖς.

Πυλαιστάτους: τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πύλαι· καὶ Πυλαία· καὶ Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι.

Πυλάρτης: δούλου ὄνομα.

*Πυλάρτου: τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος.

[1] υκ in litura ab eodem.
[2] Accent. om. bis
[3] εἰς τὸν πόλεμον
[4] -ωνίαν
* Inc. f. 110. c. 1.

Πυλωρεῖ: φυλάσσει.

Πύνδαξ: πυθμήν.

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν· διδάσκεσθαι· ἱστορεῖν· ἐρωτᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γάρ τις, ὡς δῆλον, διαφθορὰ[1] μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

Πύξ: γρόνθον.

Πῦον:* τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν· τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν· γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι.

Πῦον: τὸ πυρίεφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὃ ἂν μετὰ γάλακτος ἑψηθῇ χθεσινοῦ.

Πύππαξ: ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ· ὡς πένθους ἀμετάφραστον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον.[2]

Πυρά: καύματα.

Πυράγρα * * * * *[3]

Πυράγρη: καρκίνω· παγούρω.[4]

Πυραί: πυρκαϊαί.

Πυρακτῶν: ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής: πυροειδής.

Πύραυνος: ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος.

Πυργηρούμεθα: ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων.

[1] Sic. * *Πύον*, et mox.

[2] αι per tale fere compendium, ʃ, quod nisi τῷ σ adhæreret, esset καί. Legendum videtur ἰού, quod in ιγ' facile mutari potuit.

[3] Deest versus; nota ⁄ [4] καρκίνων παγούρων

Πυργοῦται : ὑψοῦται.

Πυργηδόν : στοιχηδόν· κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι : τὰ τείχη φυλάττοντες.

Πυργοβάρεις : προμαχῶνες·[1] οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

Πύργοι : τάξεις.

Πύρδανα : τὰ λείψανα.

Πυριάτη : θηλυκῶς τὸ πυρίεφθον· οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ πυριατὴ ὀξυτόνως· οὐδὲ πυρίεφθος.

Πυριλαμπής : ὄνομα κύριον.

Πυριλάμπη : πτηνόν τι μικρὸν, ὃ ἐν τωῖ σκότω λάμπει· καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλαμπίς : τὸ ζωῖον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, οὐ λαμπυρίς.

Πῦρ ἐπὶ πυρί : παροιμία ἧς μέμνηται* καὶ Πλάτων· κακὸν ἐπὶ κακωῖ.

Πυρεῖον : θυμιατήριον.

Πυριρραγής : σαθρός· ἄχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρησσομένου κεράμου.

Πυροὶ ἐπικάλαμοι : οἱ μήπω θερισθέντες· ἢ οἱ ἐπὶ τῆς ἅλω· οἱ μήπω ἀπηλοημένοι·[2] ἀλλ' ἐν τοῖς δράγμασιν ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς, ἥτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπισπαρέντες· τουτέστιν, ὅτ' ἂν σῖτος ἐπὶ σίτωι χωρὶς διαλείμματος ἐπισπαρῇ.

Πύρρα : μία πόλις τῶν ἐν Λέσβωι.

Πυρραῖς γένυσι : ξανθαῖς θριξίν.

as
[1] Πυργοβαρεις : προμαχῶνες

* Inc. μνηται f. 110. c. 2.

[2] ἀπηλωημένοι

Πυρόεσσαν : ἐπίπνουν· πῦρ πνέουσαν.

Πυρὸς μένος : πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρπαλάμην : ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

Πυρπολεῖται : καίεται· ἐμπυρίζεται.

Πυρρίχαις : ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν.

Πυρσεύει : πῦρ ἐξάπτει.

Πυρσεύσασαν : φλέξασαν.

Πυρσοί : λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτῆρες· φρυκτωρίαι.

Πυρσοκόρσου λέοντος : Αἰσχύλος ἐν Κάρυξι Σατύροις.

Πυρσολόφους : τοὺς ἐκ παροπτηθεισῶν βυρσῶν ἱμάντας τεμνομένους· Ἀντίμαχος.

Πυροφόρος : σιτοφόρος.

Πυρφόρος : πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμωι, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τωῖ στρατωῖ.

Πυρῶν :[1] φλέγων καὶ καίων.

Πύσμα : ἐρώτημα.

Πύστεις : ἐρωτήσεις.

* Πυστιᾶσθαι : πυνθάνεσθαι.

Πύτυλος : ἡ συστροφὴ τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς ἐπιφέρηται.

[1] Πυρώνων

* Inc. f. 110. c. 3.

Πύτυλος: ἡ συνεχὴς τῶν πυκτῶν κροῦσις.

Πυτίνη: πλεκτὴ λάγυνος·[1] Ἀριστοφάνης.

Πώγωνα πυρός: τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης Φρίξω.

Πωληταί: οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τωῖ δημοσίωι κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμωι μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ[2] καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες, καὶ ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων· καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον:[3] οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα[4] καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα· πωλητήριον[5] δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί.

Πωλητήριον: τὸ πρατήριον· οὕτως Ὑπερίδης.

Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής.

Πωλοῦσιν: Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Νεαίρας· ἢ ἐν τῆι ἀγοραῖ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένως·[6] Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπέρ ἐστι περνάναι·[7] ἐγὼ δέ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν

[1] λάννος [2] Om. δὲ [3] -οι
[4] λ semel. [5] -ηρὸν [6] -νὸς
[7] περᾶναι (ν ejusd.)

νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύταις[1] μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῆι ἀγοραῖ πωλοῦσι τί ἀποπεφασμένως.

Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν: Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῶ[2] γάμωι· Ἀνδράποδα πέντε,[3] πωλικὸν ζεῦγος βοῶν.

Πῶμα: τὸ πότον οὕτως λέγουσιν.

Πώμαλα:[4] ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἷον οὐδαμῶς· ἔστι δὲ τὸ μὲν πω͞ Δώριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πω τοις ἐστὶ λεγόμενον.

Πώμαλα: οἴνου μάλα.[5]

Πώρινον: λίθον.

Πωτᾶσθαι: πετᾶσθαι.

Πωλάς:[6] ἀντὶ τοῦ πράσεις· Ὑπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

Τέλος τοῦ π͞ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ρ͞.

Ῥαβάττειν: σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως[7] ποδοκτυπεῖν.

Ῥαβάττειν: ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν.

Ῥάγα: ῥῶγα.

[1] ταύτης

[2] ἐνιθρω cum punctis ad marginem referentibus, ubi scil. correctionem additurus erat.

[3] πέμπεται, et inc. πεται f. 110. c. 4.

[4] Πῶ μᾶλα et mox μᾶλα. Primo πόθεν priore loco.

[5] μᾶλα

[6] Accent. om. tum πράσις

[7] συντόμως

Ῥαγδαῖον: ἄθρουν καὶ πολύ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν· καὶ μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄθρουν· καὶ ὀξὺς ἄνεμος καὶ πολύς, ῥαγδαῖος.

Ῥάδα: τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινή /[1]

Ῥαδια: ὑπόδημα ποιόν.

Ῥαδιουργός: οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Ῥαθαίνεται: ἀντὶ τοῦ σπείρεται.

Ῥαθαπυγίζειν: τὸ πλατεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν.

Ῥαθασσόμενοι:[2] ῥαινόμενοι.

Ῥαιβόν: σκαμβόν· καμπύλον.

Ῥαικούς: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας· Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται.

Ῥαίοιτο: φθείροιτο.

Ῥά: ἀντὶ τοῦ δή·[3] οὕτως Πλάτων.

* Ῥαγδαῖος: ταχὺς ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους: κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις· Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ[4] δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμονι· Τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν· ἔστι καὶ ἐν πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

[1] Sic. Accent. om.
[2] -ώμενοι
[3] δῆ
[4] εἰ — πολυπραγμονεῖ
* Inc. f. 111. c. 1.

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος: ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου· Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγωι κύων· Ἔπειτα χήν· θεοὺς δὲ σιγᾶν·[1] Κρατῖνος Χείρωσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι.

Ῥάδαμνος: βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος.

Ῥάδιον: εὐχερές.

Ῥαδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία, καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῆι λέξει.

Ῥαιδίως: εὐχερῶς· ταχέως.

Ῥάζειν καὶ ῥύζειν: τὸ ὑλακτεῖν· Ἕρμιππος Εὐρώπηι· Ῥυζῶν[2] ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν·[3] Ἵνα σιωπῆι τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἑξῆς· Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δ' ἐσκάριζε καπέπαρδε.[4]

Ῥαθάμιγγες: ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ σταγόνας.

Ῥαθυμία: ἀμέλεια.

Ῥαΐσας: ὑγιάνας.

Ῥαΐσας: ἀντὶ τοῦ ῥαῖον ἔχων ἐκ τῆς νόσου.

Ῥαθυμεῖν: οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμὲν, τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις σχολάζειν· ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τῶι θυμῶι διδόναι.

[1] θεοῖς δὲ σιγῶν

[2] ῥυζὸν.

[3] δειλιᾶσιν

[4] ὁ δὲ σκαρίζει κατέπαρδε

* Ῥαχχίζειν: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδηι.

Ῥακετρίζειν: τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίειν· οὕτως Πλάτων.

Ῥάκιον καὶ ῥάκος: ἄμφω[1] λέγουσιν.

Ῥακίδαι: δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Ῥάκτρια: ῥαιδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσα.

Ῥάμνος: φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσιν ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἕωθεν· καὶ πίττηι[2] ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀμίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παιδίων[3] χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων.

Ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας·[4] ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν· ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῶι τόπωι· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτωι τῶι Παρίωι ἐρωμένωι· ὃς καὶ Ὀλυμπίασι[5] τῶι δακτύλωι τοῦ Διὸς ἐπέγραψε, Παντάρκης καλός· ἦν δὲ[6] οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ.

Ῥάμφος: ῥύγχος ὄρνιθος.

Ῥαντόν: ποικίλον.

* Inc. f. 111. c. 2.

[1] ἀμφ῀ i. e. ἄμφως, quod utrum ex ἄμφω an ex ἀμφοτέρως depravatum sit, non liquet.

[2] πίττην

[3] παίδων primo scripserat.

[4] μηλαίας

[5] -ιάσι

[6] -ψεν ἀστάρχης· καλὸς δὲ ἦν

Ῥαμφάξει: ῥυγχωθήσει.

Ῥάξ: θηλυκῶς ἡ ῥάξ· ὁ δὲ ῥώξ, καὶ βαρβαρισμὸς καὶ σολοικισμός.

Ῥάξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Ῥάξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ παρὰ τοῖς δικανικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις.

Ῥᾶον: εὐχερές· εὔκολον.

Ῥαπίσαι: πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρὶ, ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.

Ῥαπίς: ῥάβδος.

Ῥάρ: Τριπτολέμου πατήρ.

Ῥάρον:[1] ἰσχυρόν.

Ῥᾶστα: ῥαιδίως· εὐχερῶς.

Ῥαστώνη: ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥαθυμία· ἡδυπάθεια·* χαυνότης· ἀργία· εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λη' Δίωνος Ῥωμαϊκῶν.

Ῥάφανον: τὴν ῥαφανίδα· Ἐπίχαρμος.

Ῥάφανος: κράμβη· ῥαφανὶς δὲ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον.

Ῥάττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων.

Ῥᾶον ἄν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν, ἢ τοὺς δακτύλους.

Ῥαχάδας: τὰ δενδρώδη χωρία.

Ῥάχετον: τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν.

Ῥαχθέντος: ῥαγέντος.

Ῥαχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν· καὶ τὸν τόπον αὐ-

[1] Accent. om. * Inc. f. 111. c. 3.

τὸν, ὡς προσαράττει τὸ κῦμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος Παμφίλῃ· Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Ῥαχίζων: διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους ῥαχιστάς.

Ῥάχιν: ὀσφῦν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ νώτου.

Ῥαχιστής: ὁ διατέμνων.

Ῥάχοι: αἱ μυρικίναι ῥάβδοι.

Ῥάχοισιν ὀρχάδος[1] στέγης: Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης.

Ῥάχους: τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσιν.

Ῥαψωιδοί: τὸ δ' ἔμπροσθεν ἀρνωιδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου[2] αὐτοῖς ὄντος ἀρνός.

Ῥαψωιδὸς κύων: ἡ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς.

Ῥάψαι: συνθεῖναι.

Ῥαψώδημα: ψεῦσμα.

Ῥαψωιδία: φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία.

Ῥαψωιδοί: οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἳ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον· ῥαψωιδῆσαι δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν[3] καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

[1] Ῥαχοισιν: ὁ. [2] ἔπαθλον [3] Sic.

*Ῥάων: εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων.

Ῥέας πόντος: ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου.

Ῥεδίων: ἁρμάτων.

Ῥέζει: θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεύει· παρασκευάζει.

Ῥέθος: πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχνον.

Ῥεῖα: ῥαδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς.

Ῥεῖα ζώοντες: ἀπόνως καὶ ἀμόχθως.

Ῥειπαι: ὄρη[1] Σκυθικά, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ.

Ῥειτά: ἐν Ἐλευσῖνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ῥειτά· οὕτως Σοφοκλῆς.

Ῥειτῶν τόπος:[2] ἱερῶν ῥευμάτων.

Ῥέκος: ζῶμα· ζώνη.

Ῥελατρεία: ἀναφορά.

Ῥέμει:[3] πειρᾷ· ὀδυνᾷ· σήπει.

Ῥέξαι: ποιῆσαι· πρᾶξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.

Ῥέπει: κλίνει.

Ῥερυθμῶσθαι: ἐσχηματίσθαι· συγκεκρίσθαι.

Ῥεῦμον: βρέφος νεογνόν.

Ῥηγίνους: τοὺς δειλούς· Ξέναρχος γάρ, ὁ Σώφρονος τοῦ Μιμογράφου[4] υἱός, ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλούς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς.

Ῥηγίνου δειλότερος: /[5]

Ῥῆγμα: ἡ κατὰ μῆκος τοῦ τραύματος οὐλή.

Ῥηγμῖνι: αἰγιαλῷ.

* Inc. f. 111. c. 4.

[1] ὄρη

[2] Ῥειτῶν: τ.

[3] Accent. om.

[4] μηνογράφου

[5] Sic. Deest sesquiversus.

Ῥήγνυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται.

Ῥῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλειόνων.

Ῥήναια:[1] νῆσος πλησίον Δήλου.

Ῥῆνες: πρόβατα.

Ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι.

Ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.

Ῥήσεις: λόγοι.

Ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς[2] λόγος μακρός.

Ῥῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ὅλος ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος· *οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ῥησείδιον: λεξείδιον.

Ῥησικοπεῖν: δημηγορεῖν.

Ῥήσεις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· οἷον, Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος.

Ῥῆσις: τὸ ψήφισμα· οὕτως Κράτης.

Ῥησίαρχος, ὃς ἐρέσει[3] τὰ θέσφατα: παρ᾽ Ἐπιχάρμωι· ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται·[4] ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν τ´ τραγωιδουμένων, ἄριστον[5] αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

Ῥησκόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον.

Ῥητόν: φανερόν.

Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης.[6]

[1] Accent. om. [2] -κὼς (sic)

* Inc. f. 112. c. 1.

[3] Ῥησός: ἀρχός· ὃς αἱρέσει (spiritus e leni statim factus asper.)

[4] ἐ. τοῖς—εἴρηκε [5] Accent. om. [6] ἀριστ /

Ῥητορικὴ γραφή: ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι, ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ἢ)[1] εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἡ κατὰ πρυτανέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ' ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαί τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται.

Ῥητορικὴ γραφή· ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος[2] γινομένην, γράψαντος τί, ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ, καὶ ἡ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ' ἐπιστάτου.

Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρωι οὕτως ὑπολαμβάνει.

Ῥῆτρα: συνθῆκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἷον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα[3] Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας.

*Ῥήτρας: συνθήκας.

Ῥήτωρ: τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμωι συμβουλεύων· καὶ ὁ ἐν δήμωι ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δι-

[1] om. ἢ
[2] -ρας
[3] λύτρα
* Inc. f. 112. c. 2.

καιοτάτου συμβουλεύων, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδ' ἂν λέγῃ· ῥήτωρ, ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτωι· καὶ ἑτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλεύων ὑμῖν[1] ὅτι ἂν συμφέρειν[2] ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστὶν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἵους[3] ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος[4] ἐγώ· καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται Ῥητορικὴ[5] ἐκ βουλῆς. (εἰ) εἰσφέρει τις γνώμην,[6] ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην[7] ἡγούμενος.

Ῥήτωρ: συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥία: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα.

Ῥιγοῖ: ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους.

Ῥιζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί.

Ῥικνά: ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ.

Ῥικνόν: καμπύλον.

Ῥικνός: ὁ πεφρικὼς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥινᾶν: ἐξαπατᾶν: οὕτως Μένανδρος.

Ῥινόν: βύρσαν· δέρμα.

Ῥίνων: ὄνομα κύριον.

[1] ὑμῖν in ἡμῖν statim mut.
[2] ει in litura, tum ἡγεῖται (sic)
[3] οἷος
[4] οὗ primo; ut scripturus fuerit οὕτως.
[5] -κῆι, tum om. εἰ
[6] -μη
[7] τύχης

Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν· Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

Ῥίπας: ἀνέμου συστροφή.

Ῥιπῆς: ὁρμῆς· φορᾶς· βολῆς.

*Ῥιπίζεται: παρακαίεται.

Ῥίψασπις: δειλός.

Ῥινώμενος:[1] μυκτηριζόμενος.

Ῥίσκος: ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον.

Ῥιψάδ' ἀγείρων /[2]

Ῥοάς: ῥεύματα.

Ῥόδια: μύρα.

Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Δίφιλος.

Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῆι Λινδίαι Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν διετέλουν (ἐν)[3] τῶι ναωῖ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν * * * *[4] ἀμίδα· συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

* Inc. f. 112. c. 3. [1] Ῥινόμενος

[2] Ῥιψαδαγειρων/ tum deest versus.

[3] ἐδιετέλουν (sic) et om. ἐν [4] Nulla lacuna.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί· Ἀπελλᾶς[1] δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτωι πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος[2] τὴν δόξαν· ἦν δὲ Θρᾶσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπω Ἰάδμονι[3] Μιτυληναίωι· ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν[4] Χαράξας ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός· ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν[5] αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοθεῖ: ὁρμεῖ.

Ῥόθιον: ἡ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως.

Ῥοδωνιά: ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τωῖ ῥόδωι κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥόθιον καλεῖται παρὰ[6] τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν* κωπῶν ἀκουόμενον, ὅτ' ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.

Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις—κατάγου ῥοθιάζων,[7] φησίν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζηι σώφρονι κόσμωι.

Ῥόθωι: ὁρμῆι.

Ῥοιάς: Ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ῖ ῥοάς· οὕτως Ἐπίλυκος.

[1] ἀπέλλας
[2] λ bis.
[3] ἄδμονι
[4] αὐτὸν
[5] Accent. om.
[6] περὶ
* Inc. f. 112. c. 4.
[7] καταγουροθιάζων

Ῥοιβδεῖ: ἀναρροφεῖ· ἀναρριπτεῖ.

Ῥοίβδειν:[1] ὡς ἐπὶ ῥεύματος· σφοδρῶς· φοβερῶς.

Ῥοίδια: ῥοάς.

Ῥοιζηδόν: σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν.

Ῥοῖζος: ῥύμη· ἦχος.

Ῥοῖζος: παρ' Ὁμήρωι θηλυκῶς· Πολλῆι δὲ ῥοίζωι[2] πρὸς ὄρος τρέπε.

Ῥομβεῖν: σφενδονᾶν.

Ῥόμβον: κίνησιν· ἢ κύλινδρον.

Ῥόμβος: ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες[3] ὡς τύμπανον· οὕτως Εὔπολις.

Ῥοδωνιά: ἡ τῶν ῥόδων φυτεία· ἰωνιά, ἡ τῶν ἴων.

Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.

Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα.

Ῥοπαλίζει: κινεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον.

Ῥοπή: κλίσις.

Ῥόπτρον: Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

Ῥόπτρον: ῥόπαλον· ἢ παγίς· ἢ τιμωρία.

Ῥοῦν: τὸ ἥδυσμα· Σόλων.

Ῥοφήσομαι: ἀντὶ τοῦ ῥοφήσω λέγουσιν.

Ῥοώδης: ῥεῦμα ἔχων.

Ῥυάχετον: θόρυβον.

Ῥυάχετον: τὸν ῥέοντα ὀχετόν.

Ῥοίβδην: δαψιλῶς.

Ῥυγχάσαι: τὸ μυκτηρίσαι.

Ῥύγχος: τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.

[1] Sic. [2] ῥοιζῶι [3] -θι-

Ῥύδην: ὁρμήν.

Ῥύδην: σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνος.

Ῥύζειν: ὑλακτεῖν.

Ῥυζῶν: πενθῶν.

Ῥυθμίζει: διατυποῖ[1] κανονίζει· εὐθύνει.

* Ῥυθμός: τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἁρμονίαι.

Ῥυμβονᾶν: διαρρίπτειν.[2]

Ῥυπαίνω: ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης.

Ῥύπες:[3] πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰσχύλος.

Ῥύπον καὶ ῥύπους: τὰ δεχόμενα τὰς σφραγῖδας· οὕτως Ἀριστοφάνης.[4]

Ῥυπᾶν:[5] μεστὰ ῥύπου εἶναι.

Ῥύππαπαι: ναυτικὸν ἀναφώνημα.

Ῥύπτει: ἀποκλύζει· σμήχει.

Ῥύπτομαι: σμήχομαι.

Ῥυσά: ἡ μάρανσις, ἡ γῆρας.

Ῥυσαί: ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥύσια: ἐνέχυρα· καὶ ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριάζειν.

Ῥυσίαν: τὴν τῶν τόξων τάσιν.

Ῥυσίοισιν: ἑλκυσταῖς.

Ῥυστῆρας: καὶ βρυστῆρας· τὰς ἡνίας.

[1] -ποῖ * Inc. f. 113. c. 1.

[2] Glossa in summa pag. a correctore antiq.

[3] Ῥύπαις [4] ἀριστ

[5] Ῥυπᾶ: (sic)

Ῥυτά: εἶδος φιαλῶν· τάχα δὲ οἷον ῥυτίδας καὶ συναγωγὰς ἐχουσῶν.

Ῥυτά: πήγανα· οὕτως Κρατῖνος.

Ῥυτά: συνεσταλμένως· εἶδος ἐστι ποτηρίου· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα.

Ῥυτήρ: ἁπλῶς μὲν ὁ ἱμάς· κυρίως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπέρ ἐστι σωίζειν· ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὅ ἐστιν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους.

Ῥυτῆρα: ἑλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα.

Ῥυτῆρες: χαλινοί· ἡνίαι· ἱμάντες.

Ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν[1] ὑπτίου ποδός· Σοφοκλῆς.

Ῥυτίς: ἀσθένεια.

Ῥυτίσματα: αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος.

Ῥυφεῖν: τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες· οὕτως Ἱππῶναξ.

Ῥύψαι: σμῆξαι.

Ῥωγαλέον: διεσχισμένον.

Ῥῶμα: ὅρμημα.

Ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην.

Ῥωμαλέως: ἰσχυρῶς.

Ῥώμη: ἰσχύς.

Ῥώξ: κόκκος.

Ῥῶπες: δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

[1] κρούων: γ. dist.

Ῥῶπος: μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ μυροπώλης·* τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν.

Ῥῶπος: μηθενὸς ἄξιον.

Ῥῶπος καὶ γέλγη: ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

Ῥῶσαι: ῥῆξις.

Ῥῶσθαι: σπουδάζειν.

Ῥωστήριον: παρορμητήριον.

Ῥωχμός: ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ρ̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ σ̄.

Σᾶ: περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ· σᾶ ἡ πόλις· οἷον σώα[1] ἡ πόλις.

Σᾶ: τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν·[2] καὶ σῶοι, σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Σμικρὸς[3] ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις ἔσομαι· καὶ τὸν ἀμφέποντ' ἀεὶ φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω: εἰ μικρὰ ἢ τὰ περὶ ἐμὲ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι μικρός· εἰ δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ μεγαλοφρονήσω, καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἴσω τῇ διανοίᾳ.

* Inc. f. 113. c. 2.   [1] σῶα   [2] σὸν

[3] Glossa in marg. a m. antiq. ἀγ in ἀνάγκης, et α ult. in μεγάλα abscissa.

Σαβαρίχιν: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλείδης.

Σαβέκ: ἄφεσις ἀπὸ τῆς Σύρας.

Σαβοί: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν Σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τωῖ Σαβαζίωι, τουτέστι τῶ Διονύσωι· καθάπερ τοὺς τωῖ Βάκχωι, Βάκχους· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσον φασίν· οὕτως δέ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβοὺς καλεῖν· Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.[1]

Σαβοὺς καὶ Σαβὰς καὶ Σαβαζίους: τοὺς βακχεύοντας τωῖ Σαβαζίωι· τὸ γὰρ σαβάζειν τωῖ θεωῖ τοῦτο· ὑπὸ δέ τινων ὁ Διόνυσος Σαβὸς καλεῖται.

Σαβύττης: ξυρήσεως εἶδος.

Σαβάξαι: διασαλεῦσαι.

Σάβυττος:[2] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη.

Σαγγάριος: ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.

Σάγαρις: κοπὶς ἢ πέλεκυς.

Σάγδας:[2] μύρον τί.

Σάγη: τὸ πλῆθος.

Σάγη φερέσβιος:[3] τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον.

Σάγη: ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος.

Σαγήνη: πλέγμα τί ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

* Σάγμα: τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

[1] σαβάδιον

[2] Accent. om. bis.

[3] Σάγη: φ. dist.

* Inc. f. 113. c. 3.

Σάγρα: αἱ τοῦ / ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος.[1]

Σάγρα: ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.

Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλεκλείδης.

Σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν.

Σαικονῆσαι: ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι· Ἀριστοφάνης.[2]

Σαίνει: κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόντων τῇ οἰκείᾳ οὐρᾷ.

Σαίνεσθαι: κολακεύειν.

Σαίνουροι: τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει: κοσμεῖ ἢ χαίρει.

Σαίρειν:[3] οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον·[4] καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ σάρον, κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαρμα.

Σάκαι: ἔθνος Σκυθικόν.

Σάκας: ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγῳδοποιὸς Ἀκέστωρ, ὡς ξένος καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος.

Σακέλλιον: βαλάντιον.

Σακεσφόροι: ὁπλοφόροι· ἀσπιδηφόροι.

Σακεύουσι: τὸ ὑλίζουσι[5] παρ' Ἡροδότῳ.

Σακυφάνται:[6] οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν λινούφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

[1] Ita ms. nisi quod ἀλήληθεια (sic), et post *Κρατῖνος* puncta omittit, quæ articuli finem designare solent.

[2] ἀριστο/

[3] Σαιρεῖν

[4] -οτον

[5] ηὐλίζουσι — ἡρωδότωι

[6] Σακηφ.

Σακίζειν: τὸν τρυγώδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἠθεῖν οἶνον· οὕτως Λυκόφρων.

Σακοδερμίτης: Σοφοκλῆς' Τρωΐλωι· οἱ μὲν τὸν ὄφιν· οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τωῖ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα.

Σάκος: ὅπλον· ἀσπίδα.

Σάκτρα: φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι·[2] οἱ δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον.

Σάκος: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἑνὸς κ.

Σακτός:[3] ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολύς.

Σαλάβην: Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.

Σαλαβακχώ: πόρνης ὄνομα.

Σάλα: φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος.

Σαλακωνία: ἀλαζονεία·[*] ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλακωνίσαι,[4] ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων:[5] προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν.

Σάλος: σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς.

Σαλαμίνιος: ὁ ἐκ τῆς Σαλαμινίας καλουμένης νεὼς ἐρέτης· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμίνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.

Σαλάμβη: ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σαλμάκιον: κοσμαρίου[6] τί γένος.

Σαλαμός: ἀλαζών.

Σαλμυδησός:[7] αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς Εὐξείνωι πόντωι.

[1] σοφλ (with ς above) [2] σαίτεσθαι [3] Σάκτος et nota / in m.
[*] Inc. ζο- f. 113. c. 4. [4] -νῆσαι [5] Σαλακών
[6] Duo puncta supra σ, ab eadem manu ut videtur.
[7] -δισός

Σαλοῦσα: φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

Σαλπίττει: ἀντὶ τοῦ σαλπίζει.

Σάμακα: Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμόν· ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος.

Σάμαιναι:[1] πλοῖα σάμια ὗσιν ἐμφερεῖς τὰς πρώρας ἔχοντα.

Σαμακιν: κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις.

Σάμβαλα: ὑποδήματα.

Σαμβύκη: εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

Σαμιακὸν τρόπον: Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· εἰσυαμιαν ἐπισκώπτων μιννύω/[2] ναυσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρώρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ Σάμιος.

Σαμικόν: ἀντὶ τοῦ Σάμιον.

Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστὶν,)[3] ὡς πολυγράμματος: Ἀριστοφάνης[4] Βαβυλωνίοις· ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν·[5] ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τηῖ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδʹ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν* ἄρχειν· οἱ δ' Ἀθηναίοις ἐπὶ ἄρχοντος

[1] Accent. om. Tum σαμιαυσιν, eraso accentu (circumflexo, ut videtur) supra υ. Legendum Σάμια· ὑσὶ—

[2] Nota in marg. Versus incipit χοις, desinit μιννύω, sine lacuna. Corruptela igitur, non defectus, indicatur.

[3] Om. ἐστιν

[4] -νοις (sic)

[5] εἴσω π.

* Inc. σιν f. 114. c. 1.

Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκὶ, Σάμιοι τῇ Σαμαίνῃ, ὅ ἐστι πλοῖον[1] δίκροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστῶν· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμαιναν[2] νόμισμα εἶναι.

Σαμφόρας: ἵππος χαρακτῆρα ἔχων ἐγκεκαυμένον σίγμα, ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος.

Σανδαλοθήκην: οὐ σανδανοθήκην λέγουσιν.

Σάνδυξ: χρῶμα κόκκινον.

Σανίδα: τὸ δεσμωτικὸν ξύλον.

Σανίδα: τὸ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται.

Σαννίονον: τὸ αἰδοῖον· ἀντικέρκιον· παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν.

Σανίς: καὶ ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ᾗ τὰς δίκας ἐνεχάραττον· τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· τὸ δὲ ἐν Σφηξὶ[3] δεδήλωται.

Σανναν:[4] τὸν μωρόν· οὕτως Κρατῖνος.

Σάξας: ἀντὶ τοῦ[5] ἀμάξας· οὕτως Εὔπολις.

Σαπέρδης: ἰχθὺς ὁ κορακῖνος.

Σαπρόν: οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὔπολις.

[1] γλαυκισαμιοι τῇ σαμενης ἐστι ποιον
[2] σάμαινα [3] σφιγξὶ
[4] Σάννὰν sic, αν compend. i. e. Σάνν$\overset{\text{ον}}{\underset{\cdot\,\cdot}{\text{αν}}}$, opinor.
[5] τοῦ om.

Σάπαι: ἔθνος Θράκιον.

Σάραβον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράβαρα: ἐσθὴς Περσική· ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σαβαρίχη: γυναικὸς αἰδοῖον.

Σάραπις: χιτὼν Περσικὸς μεσόλευκος.

Σάραφιν: ἐμπρηστάς· ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας.

* Σαργάναισι: δεσμοῖς.

Σαρδαναπάλους: ἐν β' Περσικῶν δύο φησι γεγονέναι Καλλισθένης, ἕνα[1] μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνω[2] δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν[3] ἡμέρῃ μιῇ· ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστιν ἄξια· τουτέστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις· ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

Σαρδάζων: μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδόνιος γέλως: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων· ἣν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα

* Inc. f. 114. c. 2. Σαργάνεσι sic.

[1] ἔνιοι [2] νίννω [3] λλην ἔδει μὲν

ἔτη τωῖ Κρόνωι ἔθυον, γελῶντας[1] ἕνεκα τοῦ τὸ[2] ἔπανδρον ἐμφῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱων, εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετὰ ἀνοίας· καὶ φασὶν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέντας· ἵδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ὦ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν·[3] τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν· Σιμωνίδης δὲ τοῦ σιαλον τον[4] Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι* πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας· Σειληνὸς[5] δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδὺ, σελίνωι ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῶ γελῶντας, ὡς καὶ Ὀδυσσέα φησὶν Ὅμηρος·—μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλοις·—ἡ. δ' ἐγέλασσε Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν Ἰάνθη.

Σαρείσας: τὰς τῶν χειλῶν σάρκας.

Σάρητον: βαρβαρικὸς χιτών.

Σάρρισσα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

[1] γελῶντες, sed ες punctis damn. et ας statim suprasc.
[2] ἴ. τοῦτο
[3] -ει
[4] Nota / in m.
* Inc. f. 114. c. 3.
[5] σέλινος—συκόσσας—σαρδονοις;

Σαρπηδών: μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα.

Σαρπηδὼν ἀκτή: ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· μεγάλην· καὶ νῆσος πρὸς τωῖ Ὠκεανωῖ, ἐν ηῖ αἱ Γοργόνες.[1]

Σαρωνία: Ἄρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι[2] Σαρωνικοῦ πελάγους.

Σάσσειν: καθοπλίζειν.

Σάτραι: σατράπαι.

Σασσέτω: καθοπλιζέτω· παρὰ τὴν σάγην.

Σάτραι: Αἰθιόπων γένος.

Σατράπης: ἀρχηγός· στρατηγός.

Σατυρικὰ δράματα:[3] πλείονα ἦν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.

Σάτυρος: χορευτής.

Σαῦλον: τρυφερόν.

Σαυλοῦσθαι: θρύπτεσθαι· ἁβρύνεσθαι.

Σαύνιον: ἀκόντιον βαρβαρικόν.

Σαυρωτῆρσιν: τοῖς στύραξιν· τοῖς[4] ὄπισθε τῶν δοράτων.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ: Ἀστυδάμα τῶ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκαλίαι Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρωι· τὸν δὲ* εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι[5] ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην,[6] ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν, Οἳ γλώσσης

[1] -ναις [2] τρυζ.
[3] Σατυρικά: μετὰ π. [4] τῶν
* Inc. f. 114. c. 3. [5] δι' addit. [6] γενοίμην

τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι[1] φέρειν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρόνω προέχουσ', ωἷ φθόνος οὐχ ἕπεται· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν· καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι· λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα: σαφῶς· φανερῶς.

Σαφήνισον: σαφέστερον λέγε.[2]

Σαφής: ἀντὶ τοῦ σαφοῦς.

Σβέσαι: παῦσαι.

Σέβας: τιμή· ἔκπληξις.

Σεβίζει: σέβεται.

Σεβαστός: προσκυνητός.

Σέδας: καθέδρας.

Σέες: οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων· σῆσιν· σέας· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σείεις: διασείεις· συκοφαντεῖς.

Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅτ' ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σειραφόρον ἵππον: * * *[3]

Σεμνά: τὰ[4] ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσύχου καὶ καταστύγνου.

Σειραῖς: λεπτοῖς ἱμᾶσιν.

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα: σει-

[1] δουκουσ (i. e. -σης)—ἐκρίθη—προσεχούσαις, οἷς χρόνος

[2] λέγουσιν

[3] Nulla lacuna.

[4] τί

ρὴν ζῶον ἐστι κηροποιὸν, μελίσσῃ παραπλήσιον.

Σειρῆνας: γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός· αἵτινες ἐν νησίω καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυναικῶν.

Σειρῆνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρίδες: αἱ σειραί.

Σειρῆνα: σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον* ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθὰ φασὶν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὔθετός τε ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος· ἔστι δὲ καὶ Σειρὶς πόλις Ἰταλικὴ, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως· ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ῑ γράφεται, σερῆνα.

Σέρρειον τεῖχος: καὶ Σέρριον·[1] ὀνόματα χωρίων.

Σείριος: κυρίως τὸν τοῦ κυνός· ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας.

Σειροί: αἱ ἐπαύλεις.

Σείρωσις: δέσμευσις· καὶ σειρᾶν, τὸ δεσμεῖν.

Σεῖσαι: τὸ συκοφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων· Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· Ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι[2] σεῖσαι καὶ προσκαλέσαν-

* Inc. τιον f. 115. c. 1.

[1] σέρρειον

[2] ὡς π. δὲ τῶν λῷστοισ (sic)

τες Παύσασθε[1] δικῶν ἀλληλοφάγων· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον· ᾔτουν χρήματ'· ἠπείλουν· πάλιν Ἐσυκοφάντουν.[2]

Σεισάχθεια: χρεωκοπία[3] δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν· ἣν εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι[4] τὸ ἄχθος.

Σελαγεῖν:[5] φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλανος.

Σέλας: πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών.

Σελατοῦλαν: δαΐδαν τὴν καιομένην καὶ λάμπουσαν.

Σελάχια: τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὠοτοκοῦντα γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἶτα ζωοτοκεῖ· τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπιδα· καὶ σελάχια βραχέως· οὕτως Εὔπολις.

Σελήνας: Ἴσιδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος.

Σελήνη: πόπανον ὅμοιον τῷ ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ *σεληνίς· καὶ ἐπισελήνιον· καὶ ἀρεστὴρ καὶ βοῦς καλεῖται.

Σελάχιον: ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ὠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ πλὴν βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον·[6] λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

[1] παύσασθαι [2] ἐ. π. [3] χρεοκ.
[4] Nescio an ἀποσψ. [5] Σελάγειν
* Inc. f. 115. c. 2. [6] κόπεον

Σελίδες: τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν.

Σέλινον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σελίνου στέφανος: πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τωῖ περὶ ἀγώνων.

Σελευκίς: ὄρνεόν ἐστιν εὔπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον.

Σελλασία: τόπος τῆς Λακωνικῆς.

Σελμῶν: σανίδων.

Σεμναὶ θεαί: κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες·[2] ὥσπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς.

Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας.

Σεμνομυθοῦσιν: ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδείαι·[3]—οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας· καὶ ἐν Ἱππολύτωι· Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον· καὶ τὸ ἔνδοξον·[4] Πῶς οὐ σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις· καὶ τὸ μέγα.

Σεμνόν: μέγα· ἔνδοξον· ἀξιωματικόν, ὑπερήφανον.

Σεμνυνόμενος: κομπάζων.

Σεπτά: θαυμαστά.

Σέρειφον: τὴν Λακεδαίμονα· διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν· καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

[1] τὸ γὰρ σελίνου (sic)

[2] Vox in litura ab eodem.

[3] μειδίαι—γεγόταξ

[4] εὐριπίδης ἱππολύτωι addit ms. tum οὐ pro σύ.

Σέρφοι: οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες* οὓς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω Δίδυμος· Κάσσιος δὲ Λογγῖνος· σέρφος πτηνόν τι μακρὸν κώνωπι ἐμφερὲς κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ τ̄, στέρφνους φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας.

Σέσακται: ἔσταλται.

Σεσάχθαι: καθωπλίσθαι.[1]

Σεσέλλισαι:[2] μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου· ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζών, ἔν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

Σεσήκασμαι: οἷον ὡς βόσκημα.[3]

Σεσημασμένω: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένω· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρεν: κέχηνε· διήνοιγεν.

Σεσηρέναι: καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ διαμωκήσει.

Σεσοβημένος:[4] ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος· τεταραγμένος.

Σεσωρευμένον: βεβαρημένον.

Σέσωται καὶ σεσωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ̄· καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι· ἐπ' ἐνίων ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ̄· κεκλειμένον· πεπρημένον.

Σεύθης:[5] εἷς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων.

* Inc. f. 115. c. 3.
[1] καθο.
[2] Σεσάλλισαι
[3] βόκημα sic
[4] Videtur -νου, sed voluit -νος
[5] Σέφθης

Σέφθησαν: καὶ οἱ τραγικοί· καὶ Πλάτων Φαίδρωι· ἀντεσεβάσθησαν.

Σέων: σητῶν· οὕτως Ἕρμιππος.

Σηγάνιοι πυροί: οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέγονται.

Σηκίδες: τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.

Σηκιννίς: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος ἐν α΄ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

*Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις· παρὰ τὸ σώζειν.

Σηκός: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· ναός· οἶκος· τάφος.

Σηκός: τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ Λυσίας· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν[1] ἰδιωτικὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκός: σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἔπαυλιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡρῷον· ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολύκλαδον· ὥστε καὶ καλάμην[2] ἔξωθεν ἔχειν περικεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνήν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις καὶ σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἴδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἁπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται·

* Inc. f. 115. c. 4.

[1] μὴ

[2] pro λά spatium

αἱ δὲ μορίαι· ὅσαι καὶ ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοί, αἱ πολύκλαδοι καὶ κομήτριαι· οὐκ ἐξῆν δὲ οὔτε τὰς σηκούς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἢ γὰρ θάνατος ἦν, ἢ ζημία.

Σήλεκτος: χαμαιδικαστής.

Σημαῖαι: σίγνα· προτομαί.

Σημαίνει: ἐπιτάττει.

Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν: τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὥσπερ οἱ σαλπιγκταί· οὕτως Μένανδρος.

Σημαίνειν: τὸ[1] σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν.

Σημάντορες: ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες.

Σήμαντρα: σφραγῖδας.

Σημασία: φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα: τέρατα· σημεῖα· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σήμαχος: δῆμος Ἀντιοχίδος.

Σημεῖα: μίλια.

Σημεῖα: οὕτως λέγουσι τὰς σφραγῖδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Σημεῖον: τὴν σφραγῖδα· καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγίζεσθαι.

Σήραγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις* ἐκρήξεις· οἱονεὶ φλέβες[2] τινὲς οὖσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον[3] τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγειον: χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς.

[1] τὸ om. * Inc. f. 116. c. 1. ρ ut hic.

[2] φβλεβες sic. [3] -χων

Σηράγγειον: τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου· καὶ ἡρῷον ἐν αὐτωῖ.

Σήραγξ: χάσμα· κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

Σῆρες: ἔθνος ἔνθα ἡ μέταξα[1] γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται.

Σήσαμον: μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ τῷ νυμφίωι τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἀπαντῶσι περιιόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα ποιοῦντες[2] κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις· ἔστι δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο πολυτελῆ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ πολυγονώτατον σήσαμον.[3]

Σησαμῆν: περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος· ἡ δὲ χρῆσις ἑτέρως.

Σησαμοῦσι: πλακοῦσιν.

Σθένελος: τραγῳδίας ποιητής· ἐκωμῳδεῖτο δὲ, ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος.

Σθεναρός: ἰσχυρός.

Σθένει: δύναται.

Σθένης: ἰσχυρός· κάρτερος.

Σιγηλός: ἄφωνος· σιγηρός.

Σίγειον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου.

Σιγύνους: τὰ δόρατα.

[1] μετάξα [2] ες -ται (ες compend.)
[3] Nov. artic. Σήσαμον: σησαμην (sic) περ.

Σιδίαι: κόκκοι ῥοᾶς.

Σικάριοι: λῃστῶν γένος· σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι.

Σικελίζεις: τὸ ἀτηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμωι· οἱ δὲ πονηρεύεσθαι.

(Σίκλος: ὀβολοὶ εἴκοσι.)[1]

*Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι.

Σίκερα: σκευαστὸν πόμα.

Σίκιννις: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος α΄ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

Σίκλος: καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός· δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σικύαν:[2] τὴν τῶν ἰατρῶν· οὕτως Εὔβουλος.

Σικυῶν: ἀρρενικῶς· Ξενοφῶν.

Σικχός: σκώπτης.

Σικχός: ὁ μικρόσιτος.[3]

Σιλλαίνει: μυλλαίνει[4] διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει.

Σιληνοί: οἱ Σάτυροι· Εὔπολις.

Σιληπορδεῖν: τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἡ ἄγαν τρυφή.

[1] In inf. marg. a m. antiq.

* Inc. f. 116. c. 2.

[2] Accent. om.

[3] ὁ μι∫σῖτος i. e. ὁ μικρὸς σῖτος

[4] λ semel.

Σιλλοῦν: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν· οὕτως Ἄρχιππος.

Σίλφιον: πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμαίθα: Μεγαρικὴ ἑταίρα.

Σίμβλοι: θῆκαι τῶν μελισσῶν.

Σιμικίνθιον: φακιόλιον· ἢ σουδάριον.

Σιμόν: ἄναντες· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἷς τῶν Ἀλευάδων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξαι τωῖ Μακεδόνι.

Σίμυλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησίν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμύλῳ καὶ Σωκράτηι.

Σίμων: ὄνομα κύριον.

Σινάμωρος: ἐν τωῖ ᾶ,[1] οὐχὶ σινόμωρος· ὁ λίχνος καὶ ἀψίκορος.

Σινδοί: Σκυθικὸν γένος.

* Σινδονίτης χιτών: λινοῦς.

Σίνδραν: πονηρός.

Σίνεσθαι: βλάπτεσθαι.

Σινιάσαι: σεῖσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταράξαι· πειρᾶσαι.

Σίνος: βλάβη.

Σινοῦται: βλάπτεται.

Σίντης: βλαπτικός.

Σιναπῆσαι: τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν

[1] ά

* Inc. f. 116. c. 3.

Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη.

Σινώπη: ἑταίρα ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι.

Σιπύα: σιτηρὸν ἀγγεῖον· ὡς Λυσίας τε καὶ Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.

Σιραῖον: τὸν ἑψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.

Σιρῆνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σίριον: τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον·[1] Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα Σίρια.

Σιροῖς: ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.

Σιρομάστης: σκεῦος τί σιδηροῦν λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν.

Σισάριον: χρυσοῦν[2] κοσμαρίω ὅμοιον.

Σισυβοι: κροσσοί· ἱμάντες.

Σισύρα: βαίτη·[3] τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ κῳδίων συρρεραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σισύρα: ἱμάτιον τραχύ·[4] περιβόλαιον ἀγροικικόν· δουλικόν· παλαιόν· ἢ χιτὼν δερμάτινος.

Σίτου δίκη: ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν[5] ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ τὴν[6] προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

[1] Vox per signum de quo p. 468.
[2] Dist. post χρυσοῦν
[3] Σισυραβαίτη:
[4] Σίσυρα: l. τραχὺν
[5] -κὴν primo, sed statim mut.
[6] τὴν om.

Σιταρχία: ἡ σῖτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις.

* Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν.

Σιτηρέσιον: ἐν τῷ ε̄· οὐ σιτηρόσιον.

Σιτίσεων: τροφῶν· δαπανῶν.

Σιτοδεία: λιμός· ἔνδεια.

Σῖτος: καλεῖται σῖτος καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξίν· ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὥς ἐστι[1] μαθεῖν κἀκ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται[2] παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.[2]

Σῖτος: πᾶς ὁ σιτικὸς καρπὸς, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἡροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν.

Σίτου: τροφῆς.

Σίτου ἐκβολή: Θουκυδίδης· ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδοται τὰ σπέρματα.

Σιτούμενος: ἐσθίων.

Σιτοφύλακες: ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται· καὶ τὰ ἄλφιτα· καὶ οἱ ἄρτοι·[3] ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ ὕστερον δὲ λ' μὲν ἐν ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ.

Σίττυβα: δερμάτια.

Σιτώνης: ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

* Inc. f. 116. c. 4.

[1] ὡς.

[2] ἡγ. bis, et alibi.

[3] ἄριστοι

Σίφλος : μῶμος.

Σιφλώσειεν : μέμψειεν· ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν : ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἀρραβὼν ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλωι· Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν.

* Σιωκόμος : νεωκόρος· Εὔπολις.[1]

Σκαβωνίδαι : δῆμος Λεοντίδος.

Σκάζει : χωλεύει.

Σκαιαῖ : τηῖ ἀριστεραῖ.

Σκαιεμβατεῖν : τὸ σκαιῶς καὶ ἀῤῥύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον· τὸ ἐν τηῖ συνηθείαι κενεμβατεῖν.

Σκαιός : ἀριστερός· ἄφωνος· κακός.

Σκαιότης : μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη.

Σκαίροντες : χορεύοντες· σκαρίζοντες.

Σκαλαθύρματα : σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης.

Σκαληνός : ἄνισος.[2]

Σκάλλοντες : σκάπτοντες.

Σκαλμη : Θρακία μάχαιρα.

Σκαλμοὶ : τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν.

Σκαλος : ὃν ἡμεῖς σπάλακα.[3]

Σκάλωψ : ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις[4] Κρατῖνος.

Σκαμανδριαίους : ποταμιαίους.

Σκαμβωνίδαι :[5] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

* Inc. f. 117. c. 1.

[1] Σιωκολλος· νεοκορος· ευπολις :

[2] Σκαλινος, et in ἄνισος η in ι mut.

[3] Sine σ m. pr.

[4] κλαι.

[5] Σκαμμωνιδαι

Σκανδάληθρα :[1] καὶ σκάνδαλα λέγουσιν·—σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν· Κρατῖνος.

Σκάνδιξ :[2] λάχανον ἄγριον· παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας[3] υἱὸν* αὐτὸν εἶναι φασί

Σκαπανέα : λέγουσιν, οὐ σκαφανέα.

Σκαπάνη :[4] σκαφίον· ὀρύγιον· δικέλλιον.

Σκαπέρδα : παιδιά τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοινίον διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις· καὶ ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον, νικᾷ.

Σκαρδαμύττει : πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει.

Σκάρκη : ἀργύρια Θρακιστί.

Σκατοφάγος : ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος· Ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός.

Σκάφας : ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων· οἱ μὲν χαλκᾶς· οἱ δὲ ἀργυρᾶς· κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις,[5] ἐνδεδυκότες φοινικίους χιτῶνας· οὕτως Μένανδρος.

Σκαφεῖον : ἡ νῦν λεγομένη ἄμη· ἐν ᾗ σκάπτουσιν.

Σκάφιον : τάχα λέγει τὸν καδίσκον, ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες· ἔχει γάρ τι ἐμφερὲς πρὸς τὸ σκάφος, ὅ ἐστιν εἶδος τι πλοίου.

[1] -ίθρα, et σκανδαλίθρας τὰς ἐ.
[2] ιξ in litura ; mox σκανδυκοπόλην m. pr. vel δη.
[3] -ιτρίας * Inc. f. 117. c. 2.
[4] π in litura. [5]. πλήρις [6] μινὰν (δ) sic.

Σκαφηφορεῖν: τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις[1] θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων* λειτουργία.

Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φησίν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων[2] ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται· οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι· Δημήτριος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.[3]

Σκαφίδας: οὐ σκάφας[4] τὰ σκεύη.

Σκαφίδας μίξας Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα·[5] Ἀριστοφάνης.

Σκάφιον ἀποκεκαρμένην: καὶ σκαφιόκουρον, τὸν κείροντα.

Σκάφιον: ἔστιν καὶ εἶδος κουρᾶς· ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης.

Σκάφιον:[6] κουρὰ περιτρόχαλος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκεδάζει: σκορπίζει.

Σκεδαστήν:[7] τὸν μεριστήν.

[1] σκάφος—πλήρις

* Inc. τοίκων f. 117. c. 3. ων ex em. alius.

[2] οιν in ων statim mut.

[3] ὑδρία καὶ σκιάδια m. pr. sed hoc mut. a m. antiq.

[4] σκάφαι in -ας mut. a m. ant.

[5] μίξας· μ. μαζονόμια ἀ. et in Σ. μ. accentus ab alio, antiquo tamen.

[6] Σκάφον (accentus ab alio)

[7] ε ex em. in litura pro αι ut videtur.

Σκεθρόν:[1] ἀκριβές.

Σκελετεύεσθαι: ξηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης.

Σκελλόμενα:[2] ἀφαυαινόμενα.

Σκέπαρνον: ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον· καὶ παρ' Ὁμήρωι.[3]

* Σκέρβορε: λοίδορε.

Σκευοθήκη: τόπος τίς ὅπου ἀπετίθετο τὰ σκεύη τῶν δημοσίων τριηρῶν.[4]

Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα: Ὑπερίδης ἐν τωῖ κατὰ Μαντιθέου·[5] ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

Σκεῦος: τὸ αἰδοῖον.

Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον: τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφίκοιλον ξύλον· οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη.

Σκευωρία: κατασκευή· ἐπιβουλή· βλάβη.

Σκέψομαι: θεωρήσω.

Σκηνή: ἡ οἰκία καὶ καταγωγή· ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν οὕτως Μένανδρος.

Σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν: Δημοσθένης ἐν τωῖ πρὸς Σπουδίαν· ἔοικεν δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ σκιάδειον.[6]

Σκηνίτης: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικωῖ·[7] Πυθόδωρον γὰρ

[1] Accent. om., [2] λ semel.
[3] Dist. quasi imperfecto articulo.
* Inc. f. 117. c. 4.
[4] Hoc in τριήρων mut. antiquus, qui in hac ms. parte accentus modo supplevit, modo correxit.
[5] ὑπερείδης — ἀντιθέου [6] -ιον m. pr.
[7] -ητικῶι

τὸν σκηνίτην καλούμενον· ἔοικεν δὲ ἐπωνύμιον εἶναι· μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων.

Σκηπάνιον: σκῆπτρον.

Σκίπων:[1] ῥόπαλον· παρὸ* καὶ σκαπάνιον.

Σκήπτεται: προφασίζεται.

Σκηπτόμενος: ἐπερειδόμενος· στηριζόμενος.

Σκηπτόμενος: ἀξιῶν ἢ ἐμφαίνων.

Σκηπτός: κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος.[2]

Σκῆπτρον: βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηπτοῦχος: βασιλεύς.

Σκῆψις: πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβολή.

Σκῆψις: πόλις ἐστὶν ἐν τῆι Τροίαι·[3] ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῶι κατὰ Ἀριστοκλέους.

Σκῆψις: πρόφασις· καὶ ἦν[4] δίκη τίς οἷον ὑπωμοσία καὶ παραγραφή· Δημοσθένης ἐν τῆι πρὸς Πανταίνετον παραγραφῆι· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως[5] εἰσελθὼν ἀμφότερ' αὐτὸν ἐπιδείξω.

Σκιαγράφος: ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Σκιαδείων:[6] καρουχιῶν.

Σκίαθος:[7] νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας· ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῶι περὶ Ὁμονοίας· ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν· Κτησίας ἐν περίπλωι Ἀσίας φησίν·

[1] Σκῆπον m. pr.

[2] διὰ πυρὸς m. pr.

[3] τροιᾶι m. pr.

[4] ἦι

[5] Sic.

[6] -δίων m. pr. tum -ουχίων

[7] Σκιάθος

* Inc. f. 118. c. 1.

ὑπὲρ δὲ τοῦτον Σκιάποδες, οἳ[1] τούς τε πόδας οἵους χῆνες ἔχουσιν κάρτα πλατέας, καὶ ὅτ' ἂν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται* τοῖς ποσίν.

Σκιάποδες: Λιβυκὸν ἔθνος· οὕτως Ἄρχιππος.

Σκιάς: ἀναδενδράς·[2] σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιὰς καὶ σκιάδειον:[3] ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕτως Εὔπολις.

Σκιδνάμενος: σκορπιζόμενος.

Σκιμαλίσαι:[4] καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως.

Σκιμβάζειν:[5] χωλεύειν καὶ ἀσκωλίζειν· τὸ αὐτὸ τοῦτο· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκίμπους: κράββατος ἢ σκάμνος.

Σκινδακίσαι: τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινι ἀσελγῶς.

Σκινδάλαμοι:[6] τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες.[7]

Σκινδαλεύειν: ἀνασταυροῦν.[8]

Σκίνδαρον: προσκίνημα· καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι[9] ἀκολάστως, σκινδακίσαι.

Σκιόεντα: σύσκια.

Σκιραφία: τὰ κυβία· ἢ δι'[10] ὅτι σκιραφές ἐστιν τὸ

[1] οἷον τ. τ. π. οἱ χ. * Inc. ται f. 118. c. 2.
[2] -ᾶς bis m. pr. [3] -ιον m. pr.
[4] λίσαι a correct. antiq. in litura. Supra μα accentus deletus.
[5] Σκιμα σ ν (β) a m. pr. supersunt post correctoris lituras, qui fecit Σκιμάζειν.
[6] Accentus correctoris. [7] σκωλωπες m. pr.
[8] -ων m. pr. [9] ὑπ. [10] δ in litura.

ὄργανον τὸ κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκιράφου[1] τινὸς κυβευτοῦ· ὃς πρῶτος εὑρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικὰ ὄργανα· ἢ ὅτι ἐν τωῖ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερωῖ[2] ἔπαιζον οἱ κυβευταί.

* Σκιράφιον:[3] κυβευτήριον.

Σκιράφια:[3] τὰ κυβευτήρια φησιν, ἐπειδὴ[4] διέτριβον ἐν Σκιρωῖ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκιρόν: Σκιρὰ ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών· φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ Σκιρὸν σκιάδειόν[5] ἐστιν· μεθ' οὗ φερομένου[6] ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον[7] καλούμενον Σκιρὸν πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεία καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι·[8] σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι· ἣν Φιλόχορος[9] μὲν ἐν β' Ἀτθίδος[10] ἀπὸ Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι· Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρον: τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζον-

[1] ι in litura ab alio.
[2] -ὸν ut videtur, certe ὸ m. pr.
* Inc. f. 118. c. 3.
[3] Bis accent. om.
[4] ἐπιδὴ, et ἐν om.
[5] -ιον m. pr.
[6] -νωι
[7] Sic ms.
[8] τε ex em. sed ejusd. ut puto.
[9] -ωρος primo.
[10] δος in lit. ab alio.

το· καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκιρά· οὕτω Φερεκράτης.

Σκιρός: ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτι σκιάδειον[1] ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια·[2] οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασὶν, ἀλλα διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηνᾶν· ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον·[3] ἢ * σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκὴ, ὥσπερ γύψος· οἱ δὲ φασὶν, ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

Σκιροφορία: ὄνομα ἑορτῆς.

Σκιροφοριών: μὴν Ἀθηναίων ιβ΄· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς.

Σκιτών:[4] ἀσθενής· οὐδενὸς ἄξιος· οὕτω Φερεκράτης.

Σκιωρῖται:[5] λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις[6] καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκληραύχενας: ἀκαμπεῖς.

Σκλῆφρον: τὸν κατεσκληκότα καὶ ἀγεννῆ[7] τὴν ἰδέαν.

Σκλῆφρος: ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκώς· ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.

Σκνίψ: ζῷον κωνωπῶδες.

Σκνὶψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων ἢ

[1] -ιον m. pr.
[2] -ια m. pr.
[3] μηνό.
* Inc. f. 118. c. 4.
[4] Acc. correctoris.
[5] ει in ῑ mut. corr.
[6] πολεμίοις
[7] ν semel m. pr.

παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον.

Σκόθης: διάβολος.

Σκοῖδος: ταμίας[1] τὶς καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα· διόπερ Μένανδρος[2] ἐν Κιθαριστῇ Σκοῖδον Διόνυσον λέγει.

Σκολιόν: ἡ παροίνιος ᾠδή· ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων,[3] ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς· τὸ[4] δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστόξενος* καὶ Φίλης ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρρίνας ἔχοντες, ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

Σκόλοψ:[5] ξύλον ὀξὺ καὶ οἱ τῶν Φοινίκων.

Σκολύθρια: ὑποπόδια.

Σκόλυθρον: σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει: γογγύζει.

Σκομβρίσαι: παρὰ Ἰόβα[6] ἐν β' φθορᾶς λέξεως, παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος· ἀποδίδοται καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον[7] ἐργάσασθαι.

Σκόνθυλλε: τονθόρυζε.[8]

[1] ταμείας m. pr.
[2] καὶ addit
[3] ἀπόνων (accentus correctoris)
[4] των m. pr.
* Inc. ριστ. f. 119. c. 1.
[5] Σκωλωψ
[6] ἴοβα m. pr.
[7] φ ex em.
[8] τόνθρυζε m. pr.

Σκόνυζαν: καὶ χωρὶς τοῦ σ̄ κόνυζαν λέγουσι· Φερεκράτης· Ἀρκεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμω[1] δύο.

Σκοπέλωι: ὑψηλῶι τόπω.

Σκοπὴν καὶ σκοπιὰν λέγουσιν: καὶ σκοπὰν Ἀριστοφάνης.

Σκοπιά: ὑψηλὸς τόπος.

Σκοπιάζων: σκοπῶν· ἀποβλέπων.

Σκοπιωροῦνται: φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν: τύπον· ᾧ στοιχοῦσιν[2] καὶ ἀκολουθοῦσιν.

Σκοπός: σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὔπολις.

Σκοπός: κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος·[3] καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω.

Σκορακίζειν: εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ[4] χλευάζει.

* Σκορακίζειν: οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι.

Σκορακίζονται: ὑβρίζονται καὶ ἐκρίπτονται· πεποίηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας.

Σκορακισμός: ὕβρις· προπηλακισμός.

Σκορδινᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Στένω,[5] κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

[1] μιᾶσ κονυζα — θύμων

[2] ὡς τυχοῦσιν

[3] ευφορως in εὔφορος mut.

[4] ἢ, cet. ut hic.

* Inc. f. 119. c. 2.

[5] Litura post ί, et ν ab ant. correctore, ut puto. Tum σκορδίνομαι primo.

Σκοτοδινιᾶ: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν[1] συστρέφει· ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾶ.

Σκοτομήνη: νὺξ ἀσέληνος.

Σκότος καὶ σκότον: ἑκατέρως· οὕτως Ἀμειψίας.[2]

Σκυβαλίζεται: ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται.[3]

Σκυθικαί: εἶδός τι ὑποδήματος εἰσίν· ὡς Ἀλκαῖος ἐν η'· Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.

Σκυθρός: αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης,[4] σκυθρὸς, πικρὸς,[5] Φειδωλός.

Σκῦλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων[6] ἀνηρημένα.

Σκυθαίνας:[7] Σκυθίδας· Ἄλεξις.

Σκῦλα:[8] λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θουκυδίδης.

Σκυλοδέψος: ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.

Σκύμνος: σκύλαξ λέοντος.

Σκυρθάνια:[9] τοὺς ἐφήβους οἱ *Λάκωνες.

Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν.

Σκυτάλαι: στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.

Σκυτάλη: βακτηρία· ἀκροπάχη· ἢ φραγέλλιον.

Σκυτάλη: ἐπιστολὴ Λακωνική· ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατ-

[1] Accent. om.
[2] η pro ει m. pr.
[3] Vox correctoris.
[4] τ in litura. Primo στ ut videtur.
[5] π. σ. Porson.
[6] πολέμων
[7] αίν in lit. a corr.
[8] Σκύλα hic et ante.
[9] Acc. om.
* Inc. f. 119. c. 3.

εἶχον οἱ Ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῶι ἐκπεμπομένωι[1] παρ' αὐτῶν στρατηγῶι παρεῖχον· καὶ ὁπότε ἐβούλοντό[2] τι ἐπιστεῖλαι αὐτῶι, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον[3] τὴν σκυτάλην· καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος[4] ἔγραφον· καὶ ἀνελίττοντες[5] παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῶι ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῶ· ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῆι ἑαυτοῦ σκυτάλη περιείλιττεν·[6] καὶ ἀνεγίνωσκεν[7] οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή· Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτηι διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρωι τμήματι·* καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι· τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν· ἐχρῶντο δ' αὐτῶ[8] καὶ ἄλλοι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῆι Ἰθακησίων[9] πολιτείαι μβ.

Σκύτη: δέρματα· Ἀριστοφάνης.

Σκυτοδέψης: δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέψης.

Σκῦτος: πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς.

Σκυτοτόμος: σκυτεύς· λωροτόμος.

Σκύφος: ποτήριον.

[1] -ων m. pr.
[2] Inter λ et ο litura. Primo ἐβουλεύοντο, ut puto.
[3] λ semel.
[4] ἱματίου in ἱμάντος mut. corr.
[5] λεί.
[6] ἑλ.
[7] ἂν a correctore additæ.

* Inc. τι f. 119. c. 4.
[8] αὐτὸ
[9] ἰθ.

Σκώληξ: τὸ πρὸς τῇ γῇ οἴδημα τῆς θαλάσσης· οἷον τὸ προσαράσσον[1] κῦμα.

Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον.

Σκώπτει: παίζει.

Σκῶρ: τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκώπευμα: σχῆμα Σατυρικὸν, ὡς καὶ ὁ σκωπος· οὕτως Αἰσχύλος.

Σμῆνος: πλῆθος μελισσῶν.

Σμήρινθοι: σπάρτα· σχοινία λεπτά.

Σμικρόν: καὶ χωρὶς τοῦ σ̄ λέγεται.

Σμικυθίων:[2] ὄνομα κύριον.

Σμιλεύματα: * * * *[3]

Σμινύην: σκαφίον ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην.

Σμοκορδοῦν: συνουσιάζειν· καὶ τὸ σπλεκοῦν ταυτὸ τοῦτο σημαίνει· καὶ τὸ σποδεῖν.[4]

Σμύξαι: καῦσαι.

Σμυχόμενος: καιόμενος· ἀναλισκόμενος.

Σμώδιγγες: μώλωπες.

Σμῶδιξ: μώλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα.

*Σμώχειν: σπουδῇ ἐνεργεῖν.

Σοβάδες: διώκουσαι πόρναι.

Σοβαρός: οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ᾽ ὁ καταπληκτικός.

Σοβαρός: λαμπρός· ἐπαιρόμενος· τολμηρός· αὐθάδης· ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρὸς

[1] προς ἀ. m. pr.

[2] κυνθ. sed ν punctis damn. a corr.

[3] Semiversus deest.

[4] σποδοῦν

* Inc. f. 120. c. 1.

λέγουσι γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνομα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπέρ ἐστιν μετὰ σεμνότητος προϊέναι· χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί.

Σοβεῖ: διώκει· κομπάζει.

Σόλοι: πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σολοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Σόλοι: οἱ μὲν Κύπριος πόλις· οἱ δὲ Κιλικίας.

Σόλον: δίσκον.

Σορός: μνῆμα· θήκη.

Σούνιον: δῆμος Λεοντίδος.

Σορέλλη: σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σοφίαν: κοινόν· ἀπάτην·[1] μάθησιν· καὶ τὴν τέχνην· τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην· τὸν νοῦν.

Σόφισμα: μάθημα· καὶ ἐπινόημα· καὶ εὕρημα πᾶν· οὕτως Φερεκράτης.

Σοφιστής: ἀπατεών· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων· τὸ δὲ *παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

Σοφιστής: πᾶς τεχνίτης· καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

[1] ἀπά την (ν ut videtur deletum)
* Inc. f. 120. c. 2.

Σπάδων: εὐνοῦχος.

Σπαδών: ὀξυτόνως τὸ σπάσμα.

Σπαθᾶν: *Μένανδρος Μισουμένῳ*· τὸ ἀλαζονεύεσθαι.

Σπαθᾶν: εἰκῆ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.

Σπάθημα[1] φρενῶν: τὸν ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθίδα:[2] τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως *Ἀριστοφάνης*.

Σπαθῶσι: σκορπίζουσιν.[3]

Σπαίρει: ἅλλεται· σκαρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν.

Σπάλαυθρον: σκάλαυθρον.

Σπάνις:[4] ἔνδεια.

Σπανίαν: σπάνιν.[5]

Σπαργανώματα: αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων παιδίων.

Σπαργῶσα: ἀνθοῦσα ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως τινός.

Σπαργῶσιν: ὀρεκτικῶς[6] καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.

Σπάρνον:[7] σπάνιον· οὕτως *Πλάτων*.

Σπάρτα: σχοινία.

Σπαρτοπώλιον: ὡς ἡμεῖς· καὶ *Μένανδρος*·— σπαρτόπωλις[8]. ὁμογραῦς.

Σπαρτωλός: πόλις ἐστι τῆς *Ἀττικῆς* ἡ *Σπαρτωλός*.

Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως *Ἀριστοφάνης*.

[1] *μα* supr. sed a m. pr. eodem tempore.
[2] *η* in *ι* mut. a correctore potius.
[3] *-σην*, sine acc.
[4] *-ης* m. pr.
[5] *-ην* m. pr.
[6] Inter *ε* et *κ* litura.
[7] Accent. om.
[8] *σπαρτηπωλις*

Σπεῖρα: ἡ συστροφὴ καὶ τὸ ἄθροισμα·* οὐχ ὅπως παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύθαι.

Σπεῖραι:[1] πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νούμερα· λεγεών.

Σπειρηδόν:[2] παραπεπλεγμένως.

Σπένδεται: θύεται· ἢ θυμιᾶ· ἢ φιλιοῦται.

Σπένδομαι: θύομαι· ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι.

Σπένδοντας: θύοντας· προσφέροντας παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

Σπερματίαν: τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον· οὕτως Κρατῖνος.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων.[3]

Σπερμολόγος: λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες[4] σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

Σπεύδειν: οὐ τὸ ἐπιταχύνειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν.

Σπερχνός:[5] τραχύς.

Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος.

Σπῆλυγξ: σπήλαιον.

* Iuc. θροισμα f. 120. c. 3.

[1] Accent. om. [2] ρι primo.

[3] Manus recentissima, Σπεῖσαι: ἐκχῦσαι προσενέγκαι περιρᾶναι θῦσαι.

[4] κωλυωδες in κολυῶδες mut. [5] Acc. om. tum τραχής.

Σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιθαμήν: οἷον χρόνου στιγμήν.

Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου* δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμὴν τινὲς καὶ δόχμην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.

Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς Ἀπίων· Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Σπίλος: μιασμός· ῥύπος.

Σπινός: διὰ τοῦ ἑνὸς ν̄ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

Σπλήνιον:[1] οὐ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ σπλῆνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου.

Σποδοῦν: τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι καὶ πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης.[2]

Σποδιοῦσιν: ἐν σποδιᾷ ὀπτήσουσιν· οὕτως Πλάτων.

Σπολάς: δερμάτιον ἐφαπτῶδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμωι μάχας χρήσιμον.[3]

Σπονδεῖα: ἀγγεῖα ἐν οἷς[4] σπένδουσιν.

Σπονδή: οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φιλίαι.

Σπονδόφοροι: οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς, σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς ποιεῖσθαι τοὺς πολεμοῦντας.

Σποράδα γῆς: κονιορτὸν ἢ χνοῦν γῆς.

Σποράδην: διεσπαρμένως ὧδε κἀκεῖσε.

* Inc. λου f. 120. c. 4.
[1] π bis m. pr.
[2] Quomodo distinxerit Porsonus non liquet.
[3] χρήσημον.
[4] τοῖς

Σπόρθυγγες: αἱ συνεστραμμέναι* μετὰ ῥύπου τρίχες.

Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως, Πλάτων Πολιτείας γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν Συμποσίωι·—τίνι σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἄλεξις.

Σπουδαίως: σοφῶς.

Σπουδαρχιάσας: ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας· ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.

Σπουδὴν ποιεῖσθαι: τὸ ὀργίζεσθαι· οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.

Σπυρθίζειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν· ἀπὸ τῶν ὄνων· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπυρίζειν: σφαδάζειν· σφύζειν.

Σπυρίς: κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον.

Σποράδες νῆσοι: ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν τωῖ Αἰγαίωι[1] εἰσὶ δὲ δέκα.

Στάδια καὶ σταδίους: ἑκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἅπαξ δὲ μόνον στάδια εἴρηκεν ἐν ζ'· ἐν γὰρ τωῖ[2] πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια μέλλων ἰέναι.

† Στάδιον: ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τί τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι

* Inc. ναι f. 121. c. 1.

[1] αἰγέγωι (sic)

[2] τὸ m. pr.

† Inc. f. 121. c. 2.

μίλιον· λέγεται στάδιον καὶ ἁπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν· Δίων ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἤσχαλλον·[1] ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκινησίαι τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἠνιῶντο.

Σταθείς: ὑφ' ἑτέρου· στὰς δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ σταθεῖσα καὶ στᾶσα, ἀνάλογον.

Σταθερόν: μόνιμον· στάσιμον.

Σταθερόν: ὀξύ·[2] ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν· καὶ σταθερὰν μεσημβρίαν ἐν Φαίδρῳ Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγηρότερον[3] τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι.

Σταθερόν: ὀξύ·[2] ἰσχυρὸν ἢ θερμόν·[4] τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρωι· μή πως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ· οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται, ἡ δὴ καλουμένη σταθερά· δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἡ σταθερὰ, ὀξεῖα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅτ' ἂν μᾶλλον ἐγκαῇ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν· σημαίνοι[5] δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴ δὲ ἐφ'* ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις[6] ἐπὶ τοῦ ὀξέως ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις[7] ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει· Ἀντίμαχος·—θέρεος[8] σταθεροῖο· τινὲς

[1] λ semel.
[2] ὀξὺν bis.
[3] νι corrector in litura.
[4] θεσ primo scripserat.
[5] -νει
* Inc. φ' f. 121. c. 3.
[6] σερεφίοις
[7] λοπ.
[8] ς primo om.

καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς·—σταθεροῦ χεύματος· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Στατερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον.

Στάθμη : τὸ σπαρτίον.

Σταθεῦσαι : Ἀχαρνεῦσι· (Κατάχει σὺ) τῆς χορδῆς τὸ μέλι· τὰς σηπίας στάθευε· τουτέστιν ἡσυχῆ τῷ πυρὶ χλίαινε.

Σταθμός : οὐ τὸ[2] διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἡ κατάλυσις.

Σταθμούς : Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιάγονας· οἷον τοῖς φλειοῖς.[3]

Σταθμῶν : τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον : δοκιμάζοντα.

Σταλαγμόν : ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα.

Στάλικας : πασσάλους.

Σταμνία : τὰ Θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ τὰ[4] Χῖα καὶ τὰ Μενδαῖα.

Στατήρ : τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγιον· καὶ τὸ ζύγιον.

Σταμνίονες :[5] τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

[1] κ. σ. om. [2] τω m. pr.

[3] Σταθμοῖς : ἐξ. τὰς σ. οι. τ. φλειοῖς :—Σταθμούς : ἀρ. δραμασιν αὐτοῖς :—Ita divisa et turbata.

[4] κατὰ in καὶ τὰ mut. a corr. qui supra ει (nexum) in χεια, puncta et acutum, monens scil. χία esse accipiendum.

[5] Σταμνιον" i. e. ναις m. pr. Supra ι accentum addidit corrector.

Σταυροί: τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Στάς: ἄνευ τοῦ ι ὁ Ἀττικὸς λέγει·* ὁ δὲ Ἴων σταῖς.

Στασιασμόν: τὴν στάσιν· Μένανδρος.

Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες· καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησίν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι·[1] τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.

Στατῆρα: καὶ ἐπὶ τῆς ὁλκῆς[2] λέγουσι καὶ τὸν σταθμὸν ἁπλῶς.

Στατήρ: βάρβαρον οἴονται τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ δὲ τέτραχμον καὶ τετράδραχμον, Ἀττικά.

Σταφυλήν: τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα·[3] οὕτως Νικοφῶν.

Σταφυλοβολεῖον:[4] οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον[5] εἶναι, ἐν ωἷ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνωῖ τοὺς βότρυς οἱ πατοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς κοφίνους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν σταφυλὴν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ

* Inc. f. 121. c. 4.

[1] Accent. om.

[2] ὁλκῆς, mox οἴονται, et ita sæpe in hac parte peccat.

[3] κίωνα

[4] -ολιον m. pr. ut videtur. Nunc -όλεῖον sic.

[5] Sic ab initio, et mox.

λέγουσιν σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου.

Στέατα: ἄλευρα.

* Στεγανόμιον: ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν.

Στεγανιώτερον:[1] στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συνεχέστερον· στερέμνιον.

Στεγανόν: πυκνόν· σφιγκτόν.

Στεγναί: στερεαί.

Στεγόμενα: κρυπτόμενα.

Στείβοντες: πατοῦντες.

Στειλάμενοι: στείλαντες.

Στειλάμενος: εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι: ὁδεῦσαι· πλεῦσαι.

Στείχειν: πορεύεσθαι.

Στείχοντες: πορευόμενοι.

Στελεόν: τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Στέμμα: στεφάνη· πλήρωμα.

Στέμφυλον: τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στένει: στενάζει.

Στενολεσχία: λεπτολογία.

Στενόπρωκτος: ἄπυγος.

Στενωπός: στενορύμη δίοδων.

Στεργέτω: οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων.

Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι: ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί.

* Inc. f. 122. c. 1.

[1] ων statim in ον mut. tum στερεότ. Alterum π in πεπ. in litura.

Στερέμνιον: στερεόν· ἰσχυρόν.

Στερίφη:[1] στεῖρα· μὴ τεκοῦσα· μηδὲ τίκτουσα.

Στερκτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.

Στέριφος: στεῖρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στερίφοις: στερεοῖς ἢ πικροῖς.

Στέρνοις: στήθεσιν.

Στερνοτύπτης: ὁ τὸ στῆθος τύπτων· καὶ στερνοτυπτόμενος.

[Στερκτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.][2]

* Στεροπή: ἀστραπή, ἢ λαμπηδών.

Στερτοι: στερροί· πεπιλημένοι.[3]

Στλεγγίς: ἡ ξύστρα· καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος· Ἀριστοφάνης Γήρα· Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν[4] καὶ στλεγγίδ᾽ ἔχοντα· Δαιταλεῦσιν· Οὐδ᾽ ἔστιν αὕτη στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος· καλεῖται δὲ στλεγγίς[5] καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν.

Στερρός: στερεός· ἰσχυρός.

Στεφάνη: ὄρους ἐξοχή.

Στεφάνη: προκόσμημα[6] γυναικεῖον.

Στεφανηφόρος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στεφανηφόρου ἡρῷον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις· εἴη δ᾽ ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἤτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς· τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ

[1] Στερεφη m. pr.
[2] Hæc a m. antiq.
* Inc. f. 122. c. 2.
[3] πεκη.
[4] γηρασι· π. α. δεισφέρων
[5] στεγγὶς
[6] προσκ. sed σ del. forsan m. pr.

μήποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.'

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας: ἀντὶ τοῦ τιμῶν, ὡς Δημοσθένης· καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησίν· ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μνᾶς ἐστεφανώσατε.

Στήλας: θεμελίους.

Στηλιτεύσας: δημοσιεύσας.

Στημον: ὀξὺ ἢ τραχύ.

Στήνια:[1] ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες* ἀλλήλαις· οὕτως Εὔβουλος.

Στήριγμα: τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἀμάξῃ δίκρουν· οὕτως Νικόστρατος.

Στιβάδες: τραπέζαι ἢ στρωμναί.

Στιβαρόν: ἰσχυρόν.

Στιβαί:[3] χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

Στίγματα: πληγαί· στρώματα ἢ ποικίλματα.

Στιγμήν: ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον· οὕτως Μένανδρος.

Στιγών:[4] ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίοις.

Στίλβη: λύχνῳ τί ἐοικός· Ἕρμιππος Θεοῖς·— ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ Ὠνησόμαι[5] λύχνον τιν' ἢ στίλβην.

Στίλην: τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηξίν· Τί οὐ κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.

Στίμην καὶ στίμιν: ὅ τινες στίβην· Ἀντιφάνης

[1] Pro θ primo τ. [2] Στηνία

* Inc. κες f. 122. c. 3.

[3] Imo Στιβάς, ab initio ut videtur; certe m. pr.

[4] Accentus correctoris. [5] ὀν. primo.

Παροιμιαζομένω·[1] Στίμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.

Στίξαι: τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον.

Στιλπνόν: λαμπρόν· στίλβον.

Στιρακη: ἡ[2] ὁδός.

Στιριεύς:[3] δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στιρία.

Στῖφος: τάξις πολεμική· ἡ φάλαγξ·[4] συστροφή· πλῆθος συστάσεων.

Στιφρόν: τὸ πεπηγός· στρυφνὸν δὲ, τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν.

Στίχος: τάξις.

[Στοιχειοῦσιν:[5] διατυποῦσιν.]

*Στλεγγιδοποιός:[6] ὁ χαλκεύων τὰς στλεγγίδας·[7] ἃ νῦν ξύστρα καλεῖται.

Στοαί: τὰ ταμιεῖα·[8] παραμήκη γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς.

Στοάν: καὶ σὺν τῷ ΐ[9] στοιὰν ἑκατέρως λέγουσιν.

Στοιβήν: ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ διακόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὔπολις.

Στοιχεῖον: ἐκάλουν τὴν ναυτῶν σκιὰν, ᾗ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο.

Στοιχεῖον: ἡ σκιά· Φιλήμων Ὑποβολιμαίωι.

Στοιχειοῦσιν: διατυποῦσιν.

Στοιχομυθεῖν ἐφεξῆς λέγειν.

[1] -νως τ. in νω στ. mut. tum κροβυλους.

[2] ἡ om. [3] Στιρεύς.

[4] φάλαξ. [5] χι m. pr.

* Inc. f. 122. c. 4.

[6] γγι in γγη mut. nescio an m. pr.

[7] στεγγίδας (λ supra; λ statim) [8] ταμεῖα [9] ΐ primo om.

Στοιχείωσις: ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοῖχος: στίχος· καὶ περιστοίχους ἐλαίας εἴρηκεν Δημοσθένης, οὐχὶ περιστίχους, ἐν τωῖ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· Ὅπου κατὰ στοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριστί.

Στόλον: τὰ πλοῖα· Ἄλεξις.

Στόλοκρον:[1] κορδύλη· τὸ ἐν τηῖ κεφαληῖ συνεστραμμένον.

Στολήν: μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἔκπεμψιν· λέγουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς.

Στόλοκρον: καὶ ἡ ἔσωθεν τῶν κεράτων ἔκφυσις· καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας.

Στόμαχος: λαιμός.

Στόμις ἵππος: ἀπειθὴς καὶ *βίαιος ὃν τινὲς ἄστομον.

Στόμφακα: τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύσασθαι.

Στόμωμα: τὸ ὀξύνον τὸν σίδηρον· ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ γίνονται τῶν[2] μαχαιρῶν.

Στοναχας: στεναγμούς.

Στονόεσσα: στεναγμὸν ἔχουσα.

Στόνος: στεναγμός.

Στορέσαι: στρῶσαι.

Στόρθυγξ: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

[1] Accent. om. hic, mox habet.

* Inc. f. 123. c. 1. [2] τὸν, tum χ in litura.

Στράβαξ: ὄνομα κύριον.

Στράγγα: Μένανδρος Θησαυρῷ· Ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων.

Στραγγαλᾶν: εἴρηκέν που Μένανδρος.

Στραγγαλίδες: τὰ δύσλυτα ἅμματα· Φερεκράτης Αὐτομόλοις· Ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες: διεστραμμένον.

Στραγγίς: σταγών.

Στραγγεύει:[1] διαβάλλει· οὐκ εὐθὺς πορεύεται· ὥσπερ νεάζει· καὶ χρονίζει· ῥαθυμεῖ.

Στραγός:[2] ἀναιδής· σκολιός· στρεβλός· δύσκολος.

Στραγώτερος: ἀναιδέστερος.

Στρατήγημα: σόφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ κατόρθωσις.

Στρατηγίς: ἡ γυνή· οὕτως Φερεκράτης.

Στρατιὰ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Ἀριστοτέλης* τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι· τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατιά· εἰσὶν γάρ, φησίν, ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα[3] ἐνεγράφοντο· καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς, ὅ τε ἄρχων ἐφ' ὃν ἐπεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρωι ἐπιδεδημηκώς·[4] νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα·

[1] Semel γ.

[2] Accent. om.

* Inc. f. 123. c. 2.

[3] εῖ inserta, forsan a m. pr.

[4] κὼς primo.

χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατιάς· καὶ ὅτ' ἂν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσιν[1] ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον τάγμα.

Στρατεία: ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πάλη.

Στρατηγιᾶν: ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος.[2]

Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Στρατιάν:[3] συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στράτιος: Ἄρης καὶ Ζεύς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα· καὶ στράτιον,[4] τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

*Στρατοπεδευσάμενοι: ἀπληκεύσαντες.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο: ἀντὶ τοῦ σκηνάς· δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στρατοφάνη: τὴν κλητικὴν πτῶσιν· Μένανδρος Σικυωνίῳ· Στρατοφάνη, λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδα[5] ἕνα· καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει.

Στρεβλούμενος: δεσμούμενος· μαστιζόμενος.

1 ὡς pro προσ
2 Accent. om.
3 Στρατιᾶν
4 στράτειον
* Inc. f. 123. c. 3.
5 πέλα

Στρεβλόν: τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις.

Στρέμμα: ἡ τοῦ στρογγύλου ἕλκους οὐλή.

Στρεπτά: ψέλια.

Στρεπτούς: πλακούντων εἶδος· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Στρέφος: δέρμα· βύρσα.

Στρέψα: πόλις τῆς Θρaίκης· καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι.

Στρεψαίους: Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἁπλοῦς[1] ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρῆνον: οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀνατεταμένον· Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες* τῇ ἀκοῇ φθέγμα.

Στριφνός: σφιγκτός· στερεός.[2]

Στροβεῖ: ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ.

Στρόβιλος:[3] καμπύλος.

Στρόβιλοι:[4] καὶ οἱ κοχλίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι[5] κήρυκες· καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχησέως· καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπός.

Στροβῆσαι: συστρέψαι· καὶ στρόβιλος, ἡ συστροφή· καὶ ὁ λαῖλαψ· Στρόβιλος ἐν ὅσω[6] συστρέφεται· καὶ ὁ καρπὸς τῆς πιτύος· καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως.

[1] ἀπλῶς m. pr. ut videtur.

* Inc. f. 123. c. 4.

[2] στεραιός

[3] Στρόβελος

[4] Στρόβηλοι, et στρόβηλος ter.

λά

[5] θασσιοι (λά ejusd. ut puto.)

[6] ἐνῶ i. e. ἐν ὦ. Vide Porson. Adverss. p. 294.

Στρομβῆσαι : συστρέψαι.
Στρόμβος : ῥόμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.
Στρομβιχίδης :[1] ὄνομα κύριον.
Στρούθης : σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.
Στρουθίζων : τρίζων.
Στρουθός : ὁ λελοβημένος.
Στρομφίδες :[2] νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἤλιδος κείμεναι.[3]
Στροφάλιγγι :[4] τηῖ συστροφηῖ.
Στροφαῖος : ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος Ἑρμῆς· παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.
Στροφάς : ἀντιλογίας.
Στρόφιον : τὸ στρογγύλον ζωνάριον· Ἀριστοφάνης· Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.
Στροφιοπανοῦργος : τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος.
Στρωματίτης :[5] ἐν ὧ ἑαυτοῖς[6] στρώματα παρεῖχον· οὕτως Κρατῖνος.[7]
Στρωτήρ : τὰ μικρὰ δοκίδια,* τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν[8] τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.
Στρυφόν :[9] στρυφνόν· σκληρόν.
Στρύμη : νῆσος ἄποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων.
Στρωτήρ : λέγεται μὲν ἐν τηῖ συνηθείαι τὸ πλέγμα

[1] βη
[2] φ ex em. forsan correctoris.
[3] ἴλιάδος κειμενοι.
[4] Στροφαλιγγη. Accentum in α posuit corrector.
[5] -ητης
[6] ἐνῶ ἐναυτοῖς, i. e. ἐν ὧ ἐν αὐτοῖς
[7] $\overset{α}{\text{κρ}}$/
* Inc. f. 124. c. 1.
[8] δωροδόκων in δωροδοκῶν mut. (dots above)
[9] Acc. om.

τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δόκια εἰς στροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον.

Στυγεῖ: μισεῖ ἢ φοβεῖται.

Στυρακίζειν: κεντρίζειν.

Στυγερῷ: μισητῷ ἢ φοβουμένῳ.

Στυγητός: μισητός.

Στύξ:[1] κρήνη ἐν Ἅδου, ὅρκος θεῶν.

Στυππεῖον: ἢ στιππεῖον·[2] λίνου εἶδος.

Στύραξ: ὁ σαυρωτὴρ[3] καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος ἀρχὴ, ἐφ' ἧ στηρίζεται.

Στύραξ: τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν·[4] καὶ Θουκυδίδης φησί· στυρακίῳ ἀκοντίου[5] ἀντὶ βαλάνου[6] χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν.

Στυφελίξαι: σεῖσαι· κακῶσαι· διῶξαι.

Στωΐδιον: καὶ στοίδιον λέγουσιν.

Στωμύλος: λάλος· πολύκομψος· πιθανολόγος· εὐτράπελος· ἔφεδρος τῶν λόγων· ἀπατεών·[7] κόλαξ.

Συβαριτικαῖς:[8] καὶ Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς· λαμπραῖς·[9] πολυτέλεσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται.

[1] Inter υ et ξ lit. erasa.
[2] Στυπτιον: ἡ στιστπύον λ. (πύ statim factum ex πο)
[3] ρο primo.
[4] ά in ώ mut.
[5] -ωι
[6] καλάνου, sive potius -μου, sed μ ex em.
[7] -αιὼν, sed ε statim supr.
[8] ϛη, sed ῑ supr.
[9] Inc. f. 124. c. 2. τρυφηταις λαμπροις (sic)

Συβαριτικοὶ[1] λόγοι : οἱ Αἰσώπειοι.

Συβήνη : ἡ δερματίνη αὐλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα· Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· Ἀλλὰ οὐκ ἔχω οὐδὲν, ἀλλὰ συβήνην λάβε.

Συβώτης :[2] χοιροβοσκός.

Συβρίται : δῆμος Ἐρεχθηΐδος.

Συγγαληττος :[3] δῆμος Κεκροπίδος.

Συγγραφῆς :[4] ἄνδρες ἡροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν υ' ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ'· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς.

Συγγραφικῶς : στρογγύλως· ὡς οἱ συγγραφεῖς· περὶ ψυχῆς.[5]

Συγχεῖ : ἀφανίζει· συμμιγνύει.

Συγχυθείς : συνταραχθείς.

Σύγκεισθε : ὁμονοεῖτε.

Συγκλύδων : συμμίκτων· ἐπηλύδων·[6] παρεισάκτων.

Συγκαρύγαι : συνταράξαι.

Συγκεκορδημένα : συγκεκυφότα· συνεστηκότα.

Σύγκρισις : ὁμοίωσις.

Συγκομιδή : ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

Συγκριτικῶς : ὁμοίως.

Συγκροτεῖ : συνάγει· αὔξει· συνιστᾷ· καὶ συνδεῖ· πρὸς ἁρμονίαν ἄγει.

[1] Σοιβαρητικοι, sed οι in υ mut. [2] βό m. pr.

[3] κεχρω. [4] ηις in εις mut. nescio an ab eodem.

[5] περιψύχ^ω i. e. χως [6] ἐπι m. pr.

Συγκρούειν: συναθροίζειν.

*Συγκυκῶν: συνταράσσων.

Συγκυροῦντα: διαφέροντα· συνεγγίζοντα.

Συηνία: καὶ ὑηνία·[1] ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερεκράτει· καὶ συηνεῖν,[2] Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συώδες τί ποιεῖν.

Συκάμινα: τὰ μόρα·[3] Φιλιππίδης Φιλαθηναίωι· Τοῖς συκαμίνοις δ᾽ ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον Τὸ πρόσωπον· τὰ δὲ μόρα, Δώριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος· Μόρων νέον τὸ φυτόν.

Συκίδα: συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος.

Συκίνη μάχαιρα: συκοφαντία.

Σύκινον: ἀσθενές.

Σῦκον ἐφ᾽ Ἑρμῇ: τὸ ἐγκείμενον εἰς ὠφέλειαν τωῖ βουλομένωι· τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν[4] σῦκον Ἑρμῇ ἐτίθεσαν· οἱ δὲ πάρνοπες ἦρον.

Συκάζειν: συκοφαντεῖν.

Σῦκον αἰτεῖν: κολακεύειν· νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκώρους δοῦναι.

Συκοφαντεῖν: τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλῆσθαι δὲ φασὶ τοῦτο παρ᾽ Ἀθηναίοις, πρῶτον εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων· συνέβη καὶ τοὺς ὅπως

* Inc. f. 124. c. 3.

[1] Σ. καυηνία

[2] συήνειν

[3] μόρια primo; certe lit. erasa.

[4] νε ex em.

οὖν κατηγοροῦντας τινων φιλαπεχθημόνως* οὕτως προσαγορευθῆναι.

Σύλαι: αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθένει.

Σύλας: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησι· σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τωῖ τοιούτω, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον.

Συλλήβδην: συλλαβών· ἀθρόως.

Συλλήπτορα: βοηθόν.

Συλλογῆς: ὄνομα ἀρχῆς.

Σύλλογος: ἄθροισις.

Συμβαίνοντα: συμφωνοῦντα.

Συμβαλεῖν: νοῆσαι· διακρῖναι· συγκρῖναι.

Σύμβασις: φιλία· συντυχία· καταλλαγή· σύμμιξις.

Συμβατήριοι: εἰρηνικοί· φιλικοί.

Συμβιβασέι:[1] εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβάζων: συλλαλῶν· διδάσκων.

Συμβιβῶ: διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω.

Σύμβολα: σημεῖα· μέτρα· οἷον σημεῖον τοῦ[2] φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες.

Σύμβολα: τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις

* Inc. πεχ. f. 124. c. 4.

[1] Sic prorsus.

[2] τοῦ ex em.

θέμεναι* τάττουσι τοῖς πολίταις· ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια· πολλάκις ἐν τῷ ζ′ Φιλιππικῶν Δημοσθένης.

Συμβόλαια : τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος.

Συμβολοκοπῶν : σύμβολον,[1] ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Σύμβολον : οἰώνισμα· σημεῖον· μάντευμα.

Σύμβουλοι : συνωμόται.[2]

Συμβούλους : τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Συμβραβεύσω : συνδιοικήσω.

Συμμορία : σύνταγμα ἢ φρατρία.[3]

Συμμορία : Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου· οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὥσπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν· ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν ,α′ καὶ σ′ ἀνδρῶν λέγων τῶν πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας· κ′ ναῦς εἰσὶν, ξ′[4] σώματα ἑκάστην ἔχουσαν· Ὑπερίδης[5] δὲ ἐν τωῖ πρὸς Πολύευκτον φησίν· εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίαι ἑκάστη ιε′ ἄνδρες· οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶ ξ′[6] ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ

* Inc. f. 125. c. 1.

1 Nov. artic. Σύμβολον.   2 συνομώται

3 Συμμωρία (sic deinceps) : σ. ἡ φατρία (primo φρ, sed ρ statim mut. in α)

4 Primo ξ̄, nunc ζ scalpello factum.

5 -είδης ter.   6 ζ̄ ab initio.

Ὑπερίδης ιε'· ἐν γὰρ τοῖ κατὰ Πασικλέους λέγει· τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην· ἕως * μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σὺν ε'[1] καὶ ϛ' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδεν[2] Δημοσθένης, νόμους ἔθηκεν τοὺς τ' τριηραρχεῖν· καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· συμμορῖται δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας· διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.[3]

Συμπαίστορα: συμπαίζοντα.

Συμπαρομαρτῶν: συνακολουθῶν.

Συμπεπηγός:[4] συνειρημένον· συνεστραμμένον.

Συμπλάττεται:[5] ψεύδεται.

Σύμπτωμα: συμβεβηκός.

Συμφέρεται: συνάρμοττει· συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ.

Σύμφημι: συναινῶ.

Συμφορά: ἀτυχία· κακῶν συντυχία.

Συμφορῆσαι: συναγαγεῖν.

Συμφράδμονες: σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν: ὁμοεθνῶν· συγγενῶν.

Συμφυεῦς: συγγενοῦς.

* Inc. f. 125. c. 2.

[1] συν ε̄, quod vel σὺν πέντε, vel σύμπεντε valere potest.

[2] κατιδεν

[3] -ωρος

[4] Συμπεπηγεν

[5] -άτεται

Συμφύρεται: συμμίγνυται· συνανακρᾶται· συμμιαίνεται.
Σύμψηφα: σύμφωνα.
Συμψισθείς: βλαβείς· τρωθείς.
Συναγείρων: συνάπτων· συνάγων.
Συναγηγερμένοι: συνηγμένοι.
* Συναγορεύειν: συνηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.
Συνάδων: ἁρμόττων· συντρέχων· συμφωνῶν.
Σύναιμος: ἀδελφός.
Συναιρόμενος: συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν.
Σύναιχμος: ὁ σύμμαχος.
Συναλίσας: συνάξας· ἀθροίσας.
Συναλισθείσης: συναχθείσης.
Συνανέσχον: συνανέτεινον.
Συναπηρτημένος: πεπληρωμένος.
Συναραμένου: συνεργήσαντος.
Συναρτήσαντες: συνάψαντες.
Συναυλία: συμφωνία.
Συνάφεια: σύζευξις.
Σύνδειπνα: τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.
Συγγραφεῖς: εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὁπότε δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί· τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τηῖ η'· ἐν δὲ τούτωι τωῖ καιρωῖ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν

* Inc. f. 125. c. 3. Συαγορεύειν

εἴχοντο· καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητήν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται· ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες* συγγραφεῖς λ', οἱ τότε αἱρεθέντες· ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος·[1] ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσεν μόνων τῶν προβούλων.

Σύνδικοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο· καὶ Λυκοῦργος φησίν· ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος, πρὸς τοῖς θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκοις ἀπογραφὰς ἀπογράφων· μήποτ' οὖν ἀρχή τις ἦν καθισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι.

Σὺν δορὶ[2] *σὺν ἀσπίδι*: ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπωι πρᾶξαι τι πειρωμένων.

Συνδούμενος: συνδεδεμένος.

Σύνδρομος: σύμφωνος.

Συνδυάσω: συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω.

Συνεδεῖσθαι: συγκαθῆσθαι.

Συνέθει: συνέτρεχεν.

Συνέδριον: καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συνεδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀντιφάνης.

Συνέφηβος: ὁ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβεύσας·

* Inc. τες f. 125. c. 4.

[1] -ωρος

[2] δορυ, sed statim em.

τοὺς δὲ ἐφήβους, Ἠλεῖοι[1] μὲν σκύθας καλοῦσιν· Σπαρτιᾶται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τηῖ ἥβηι, τουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ* ἑξῆσδεκα ἔτη γεγονότας τῶν νεωτέρων παίδων καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἤσκουν ἀνδροῦσθαι.

Συνεχῶς : οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὔπολις.[2]

Συνειλεγμένα : συνηγμένα.

Συνειλόχασιν : συνήθροισαν.

Συνείπετο : συνηκολούθει.

Συνειρημένον : συνεστραμμένον.

Συνείρει : συνάπτει.

Συνεῖρκτο : συνεφυλάττετο· συνεδέδετο.

Συνεισέφρησεν : συνεισήνεγκεν.

Συνεκδοχικῶς : συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν : συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα :[3] κεφαλαιωδέστατα· συνέχοντα· διακρατοῦντα.

Συνεκύρησεν :[4] συνέτυχεν.

Συνελόντι φράσαι : συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχησεν : συνήθροισεν.

Συνέμπορος : συνοδοιπόρος.

Συνενηνεγμένοι : συνελθόντες.

Συνέπεσε γενέσθαι : ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἰσοκράτης.

[1] ῆ (vel ή) ex em. correctoris pro ῖ (vel ί) et ι finalis in litura.

* Inc. f. 126. c. 1. ἑξῆσδεκα (sic). Nempe s' (καὶ) male legit ης scriba.

[2] ι in litura. [3] -ότατα [4] κηρυ primo.

Συνερανίζεται : συνεισφέρεται.
Συνερέσθαι : συνερωτᾶν.
Συνέριθος : συνεργός· συνυφαίνουσα.
Συνεστιᾶται : συναριστᾶ.
Συνευνέτης : σύγκοιτος.
Συνεύνιον : σύγκοιτον.
Συνεχόμενος : ἀρρωστῶν ἢ κρατούμενος.
Συνεψήσθη : συνελεπτύνθη.
Συνήγορος : προστάτης· ὑπέρ τινων λέγων.
* Συνήγοροι : οὐ μόνον οἱ τοῖς ἰδιώταις συναγορεύοντες· ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν.
Συνήγοροι : ἐοίκασιν παρὰ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι· ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί.
Συνήδομαι : συγχαίρω.
Συνήεσαν : συνῆλθον.
Συνήκμαζεν : συνηύξανεν.
Συνήλασεν : συνεχώρησεν· συνεδίωξεν.
Συνήμονας : συνθήκας ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι, ἵν' ᾖ, συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἕσιν, ἵν' ᾖ, συναγωνιστὰς, ὃ καὶ βέλτιον.
Συνήθεις :[1] καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις.
Συνήορος : συνηρμοσμένη· συνήθης.
Συνήρτυες : συνήρμοττες.
Συνησθέντες : συγχαρέντες.
Συνησθῶσιν : συγχαρῶσιν.
Σύνθακος : σύνθρονος.

* Inc. f. 126. c. 2.
[1] Hæc cum sup. conjuncta.

Σύνθημα: συνθήκη· σύσσημον·[1] λόγος ἐν πολέμῳ, ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος.

Σύνθυμοι: συμπείθεσθαι·[2] οὕτως Ἐπίχαρμος.

Συνίημι: συνιῶ· νοῶ.

Συνιστορεῖ: σύνοιδεν.

Συνίστωρ: συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνειδὼς ἐπὶ πράγματι.

Συνιστᾷ: ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.

Συγκεκορδυλημένα: κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή.

Σύγκλητος ἐκκλησία: τῶν ἐκκλησιῶν* αἱ μὲν ἔξωθεν καὶ κατὰ[3] μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου.

Συγκόψαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μεταγένης.

Συνοίσει: συνενέγκῃ.[4]

Συνοῖσον: συμφέρον.

Συνοιχήσεται: συναναιρεθήσεται.

Συνουσία: τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.

Συνουσιασμός: συμμιξία.

Σύνταξις: β'[5] πραγμάτων ἕνωσις· καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα.

Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν

[1] σύσσημον, ex em. ejusd. pro τουσημονι, ut puto.

[2] συντ.

* Inc. f. 126. c. 3.

[3] μετὰ

[4] -κει

[5] δευτέρων

αὐτὴν, τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἔλεγεν δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις,[1] ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα· Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος· καὶ Ὑπερίδης[2] δὲ φησί· σύνταξιν ἐν τωῖ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντελεῖς: ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο.

Συντελεῖς: οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

/ * Συντέρμων: πλησιόχωρος.

Συντετάσθαι: διατετάσθαι.

Σύντευξις: συντυχία.

Συντεύξομαι: συντύχω.

Συντιμηθῆναι: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης.

Συντροχάσαι: καταντῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα: * * *[3]

Συντυχεῖν: οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου περιπεσεῖν.

Συντύχημα: συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος.[4]

Συνῳδά: σύμφωνα.

Συνωθούμενος: συνερχόμενος.

Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὅρκου φιλία.

[1] σύνταξις
[2] -είδης
* Inc. f. 126. c. 4.
[3] Nil vacuum.
[4] ἀπόλλων

Συνωρίς: συζυγία· δυάς.

Συοβοιωτοί: σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι **Βοιωτοί.**

Συοβαύβαλοι: ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται.

Συοφορβία: ἀγέλη χοίρων.

Συρακοσία[1] τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἀβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

Συρβάβυττα:[2] καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς Ἀριστοφάνης.

Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς (ἔχειν·)[3] καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου.

*Σύργαστρος: ὑφορβός· ἐργάτης.

Συρμαία: τὸ καθαρτικὸν[4] δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας· καὶ συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος.

Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Σύριγγος: αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης.

Σύρφαξ:[5] ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σύρφα: συρφετός· ὄλεφος.

Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης.

Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

[1] -οσσία (σ alterum forsan ex em. sed ej. m. proculdubio.)

[2] Acc. om. Pro ὡς, οὕτως Pors.

[3] ἔχειν om.

[4] καθαρκτικον

* Inc. f. 127. c. 1.

[5] Σύραξ (φ superscr.) (em. statim facta)

Συσκευάζει: λόγωι ἐπιβουλεύει.

Συσπειραθέντες: συστραφέντες.

Συσσεισμός: λαῖλαψ· συστροφὴ ἀνέμου.

Συσσιτίαι: τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι· καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια·[1] ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστὶ συναγωγά.

Συσσίτιον:[2] εὐωχία· ἄριστον.

Συστομώτερον σκάφης: τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς[3] σιωπώντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ[4] σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν[5] σκάφης.

Συστρέμματα: στασιαστῶν πλῆθος.[6]

Σῦς: ὗς τοὺς[7] Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος,[8] εἰς ὑηνίαν κωμῳδοῦντες.

Συφεός: τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται.

Συχναῖς: συνεχέσιν.

Συχνόν: πολύ· πυκνόν.

δί
[1] φιτια (δί statim)

[2] Συσσιτία Porsonus.

[3] ν semel, et σιωπόντων primo.

. . .ἡ
[4] εἰσ (statim em.) Voculam om. Pors.

[5] συντομότερον π. ἀπειλὴν, et inc. πει f. 127. c. 2.

θ
[6] πλη, quod est vel πλῆθος vel πλήθη.

[7] Συσυς: τοὺς

[8] μεμνωνος

Συώδης: ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου.[1]

Σφαγεῖον: τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται· περισπᾶται ἡ δευτέρα συλλαβή.

Σφαγάς: τὰς κατακλεῖδας· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς οἰστοὺς[2] (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.)

Σφαδάζειν: θράσσειν·[3] δυσθανατεῖν· ματαίως σπᾶσθαι· χαλεπαίνειν· μετ' ὀργῆς στενάζειν.

Σφαδάζοντες: σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφαδάζουσα: πανουργεύουσα.

Σφαιρωτήρ: σανδαλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφακελίζοντες: διασπῶντες· πηδῶντες· ὑποτρέμοντες.

Σφακελισμός: παραπληξία.

Σφακελισμός: ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός·[4] λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός·* σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.

Σφαλείς: ἀποτυχών.

Σφάραγον: ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γενομένου ψόφου.

Σφᾶς: ἑαυτούς, ἢ τὰς ἑαυτῶν.

[1] -συσ sed σ damn.
[2] διστούς: sic puncta, quasi nil deesset; et reliqua om.
[3] φράσσειν
[4] Puncta:~ in fine versûs.
* Inc. f. 127. c. 3.

Σφενδαμνίνους: τοὺς σκληρούς· Ἀριστοφάνης.

Σφενδόνη: ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφραγῖδος.

Σφενδόνη: τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια· ἢ εἰς λίθου βολήν.

Σφενδονᾶσθαι: ἀπορρίπτεσθαι.

Σφέτερα: τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται: λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον: τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον.

Σφετέρω: τωῖ ἑαυτῶν.

Σφῆκες: οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες.

Σφηκώδεις: οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν.

Σφῆκες καὶ σφηκιαί:[1] τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

Σφηκῶσαι: τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος.

Σφῆλαι: πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατῆσαι.

Σφηνούμενος: στρεβλούμενος· βασανιζόμενος.

Σφήττιοι: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς· ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους* νόμους.

Σφιν: αὐτοῖς.

Σφίγκτας: Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθακούς.

Σφιγανόν: πολεμικόν.

Σφίσιν: αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

[1] σφηκίαι

* Inc. φους f. 127. c. 4. ἐγγράπτους Porsonus, sed ita ut mutaturus fuisse videatur.

Σφραγιδονυχαργοκομῆται: ἐν τοῖς δακτυλίοις σφραγῖδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος.

Σφριγῶν: νεάζων· αὔξων· σφύζων· βράζων· εὐσωματῶν· ἀκμάζων· ἀνθῶν.

Σφοδρίας: στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας ἐστίν· φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

Σφυγμός: φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας

Σφύζει: ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται.

Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.

Σφυρήλατος: σφύραις ἐληλαμένος.

Σφῶν: αὐτῶν· ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας.

Σχάδονας: τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῶον ἄπτερον ἄπουν.

Σχαλίσαι: θηλάσαι· καὶ ἀνίσχαδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

Σχαστηρία: ἡ ἄφεσις.

Σχάσον: κατάπαυσον· μετάβαλε.

Σχεδιάζει: ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν: ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι.

Σχεδιασθείς: παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχέδιοι: εὐτελεῖς.

Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἑτοίμου.

[b] Σχεδόν: πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός.

[a] Σφραγιδόνυχα: ἀργοκομητα καὶ ἐν primo. sed ὁ in ω mut. et χαά conjuncta per τὴν ὑφ' ἕν.

[b] Inc. f. 128. c. 1.

Σχελίδες: τὰ πλευριαῖα[1] κρέα.

Σχέσις: ὁρμή· συνάφεια.

Σχετικῶς: οἰκειωτικῶς.[2]

Σχετλιάζει: δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος: ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής· δεινοπαθής· ἄδικος· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἀπεχθής.

Σχηματιζόμενος: προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.

Σχήσειν: ἀνθέξειν.

Σχήσεσθαι: ἐπισχεθήσεσθαι.

Σχήσουσιν: σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἐφέξουσιν.

Σχοίητε: νομίσοιτε· ἢ ὑπολάβοιτε.

Σχιστὸς ὁδός: ἡ μιξοδία.

Σχίζα: ἡ λαμπάς.

Σχιζίας: ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος.

Σχιστὸς χιτών: κατὰ τὸ μέσον πόρπῃ συνεχόμενος.

Σχῖνον: τὴν σκίλλαν, ἐν ᾗ διαμασῶνται[3] οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ σχινίζεσθαι.[4]

Σχοινίον μεμιλτωμένον: εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ[5] πρατήρια διέκλειον.

Σχοίνισμα: μέτρου μέρος· κληρουχία.

Σχοῖνος: μέτρον γεωμετρικὸν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' τῶν ἱστοριῶν.

Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν: οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

[1] πλευρίδια [2] οτ primo.
[3] -σσονται [4] καὶ ἡ σ. [5] καὶ κατὰ

* Σχολαῖον: ἀργόν· διατρίβειν ποιούμενον· καὶ σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον· ὁμοίως καὶ σχολαιότης.

Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις (εὐμουσία)[1] καὶ διατριβή· ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τούτου, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχολῇ)[1] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Σχόλια: σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόμενος: κατασχὼν ἢ κατασχεθείς.

Σχών: κατασχών.

Σῶ: μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι.

Σωκεῖν: ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν.

Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ[2] δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται· διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος.

Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκριταὶ διασάττουσιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων.

Σωρηδόν: ὁμοῦ.

Σωρεία:[3] πλῆθος.

Σωρός: συναγωγή.

* Inc. f. 128. c. 2.

[1] Vox om. bis.

[2] τοῦ

[3] ει ex ι factum.

* *Σῶστρα*: σωτήρια· μήνυτρα· λύτρα.

Σωτάδεια:[1] τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.

Σωτὴρ Ζεύς: ὁ ἐλευθέριος.

Σωτέος: σωθῆναι ἄξιος.

Σωφρονισταί: ἄρχοντες τινες χειροτονητοί· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει[2] μὲν ὁ δῆμος· ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμήν.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ τ.

Τά: ταῦτα.

Ταβερνεῖα: καπηλεῖα· πανδοχεῖα.

Τάγηνον: τοῦτο Ἰώνων τινες τήγανον λέγουσιν.

Ταγηνίας: πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου[3] ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι: τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν· Εὔπολις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι[4] μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίαι γενομένη μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαν-

* Inc. f. 128. c. 3.

[1] -ια primo; et τ. τ. σ. πονήματα (sic) in marg. addita, sed ab eodem, ut puto.

[2] -νη primo.

[3] τῆσ γάνου primo, ut puto.

[4] ό ex em. (pro ω scil.)

τευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος.

* Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας[1] τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν: λεγόμενον τί ἦν· Τηλεκλείδης τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ'·[2] οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν.

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν.

Τὰ ἐν[3] ποσίν: τὰ παρόντα ἐν μέσωι.

Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα.[4]

Ταινίαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια,[5] στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια.

Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος.

Τακερόν: ἐφθόν· τετηκός.

Τακτικῶς: στρατιωτικῶς.

Τἄλλα[6] καὶ φιλώμεθα: λεγόμενον τί· οἷον τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.

Τάλαντα: τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἱστάμενα.

* Inc. f. 128. c. 4.

[1] ἀπηρ.

[2] κελεύων, ων postea ab eodem additis.

[3] ἐ in litura.

[4] ή ex em. pro α aut ω.

[5] πεζήτια

[6] Τἄλλα ut mox.

Ταλανίζει : θρηνεῖ· ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Ταλαντεύει : σταθμίζει.

Τάλαντον : πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου* καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα·[1] ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται· καὶ τὸ Ὁμηρικόν·— χρύσεια[2] πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα· τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολυτάλαντος ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα·[3] καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις· καὶ ἡ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτάλαντον, καὶ, ἕβδομον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἥμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ ἕβδομον[4] ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ· καὶ ὅλως οὕτινος ἀριθμοῦ παρωνύμως μέρει ἐπονομάσει τίς τὸ ἡμιτάλαντον· τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ἑπτά· ἂν δὲ ἔνατον,[5] ὀκτώ· συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἥμισυ· φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν.

* Inc. σίου f. 129. c. 1.

[1] πεντηκοντοταλαντία (ἱ postea insertum a m. pr.)

[2] χρυσία primo.

[3] μεσοισι δυο χρυσοταλαντοι• (ν scil. eraso) erat, sed ultima em. m. pr. ut puto.

[4] εὔδομον, tum ἐξ

[5] ἐννέα

Ταλαντουμένην: ἐν Τιμαίῳ·* τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένων δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ[1] ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις: στῆσις· στάθμησις.

Τάλαρος: καλαθίσκος· κόφινος.

Τάλας: ἄθλιος.

Ταλάσης: ὑπομείνης.

Ταλασίαν: ἐριουργίαν.

Ταλάσιον: ἐριούργιον.[2]

Ταλασιουργία: ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία.

Ταλασίφρονα: ὑπομονητικόν.

Ταλαιπαθές: ταλαίπωρον.

Τάλεσιν: ἀναλώμασιν.

Ταλαπείριον: οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.

Τάλιδος: τῆς μελλογάμου·[3] οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταμίαι: ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον,[4] ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

Ταμίαι: ἔφοροι· φύλακες· ταμιοῦχοι· διοικηταί.

† *Ταμίαι*: ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι·

* Inc. f. 129. c. 2.
[1] ἐπὶ τὸν
[2] Ταλασιον: εριουργίον.
[3] μεσογάμου
[4] Syll. del. inter λ et ο. Tum ἀμμῶνος in ἄμμωνος mut.
† Inc. f. 129. c. 3.

δέκα τὸν ἀριθμόν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δέ τινες καὶ τῶν τριηρῶν ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις.

Ταμιεῖον: κοιτῶνα.

Ταμιεύεται: διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει.

Ταμιευόμενον: φυλάττοντα.

Ταμίης: δεσποίνης.

Ταμισος: πυτία.

Ταναϋφῆ: λεπτοϋφῆ.

Ταμύναι: πόλις ἐστιν ἐν Εὐβοίαι ἐν τῆι χώραι τῆι Ἐρετριέων[1] ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοιακὰ γράψαντες.

Τᾶν: ἑταῖρε, ἢ σύ.

Τανύπεπλος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύποδας: ταχείας.

Τανύμηκες:[2] τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν[3] ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

Τανύπτερος: παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τάξαι: τὸ τιμῆσαι· ἐν Νήσοις Πλάτων.

Τάξασθαι: ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον.

**Ταξίαρχος*: ἡγεμών· στρατοπεδάρχης.

Τάπητες: ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

[1] -ιαίων

[2] Pro μ videtur fuisse alterum η, sed nunc damn.

[3] ἀκην

* Inc. f. 129. c. 4.

Ταονθαρύζειν: τρέμειν.

Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ταπὶ' κοσκίνωι: λεγόμενον ποῖον· τἀληθῆ πάντα.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει: παροιμία· ἐν ἀκμῇ γάρ, φασὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως· Πατρόκλου· Αἴαντος· Νεοπτολέμου.

Ταραντῖνον:[2] λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικόστρατος.

Ταραντῖναι βαφαί: παρὰ Ἀχαιοῖ·[3] οἶμαι, τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου.

Ταρβεῖ: φοβεῖται.

Ταρβεῖ: καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος.

Ταριχεύειν· ταριχεύσειν: ὥσπερ οἱ τὰ ὄα[4] τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν.[5]

Ταριχεύει: τήκει· ξηραίνει.

Ταρροί: τάλαροι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν· καὶ[6] αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως.

Ταρσοί: τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν· καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροις.

**Τάρπη*: κόφινος.

[1] Τάπι, sic.
[2] τι primo.
[3] ἀχαιων
[4] ὡὰ
[5] -νει
[6] καὶ om.
* Inc. f. 130. c. 1.

Ταρσός: ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τάρταρος: ὁ κατώτερος τοῦ Ἅδου τόπος.

Τάρταρον: τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ ψυχῆς.

Ταρτημόριον: δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ· καὶ ταρτημοριαῖον[1] τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον.

Ταρτησία μύραινα: ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Τάσις: ἔκτασις· καὶ δρόμος.

Ταντάλου τάλαντα: πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· (Τὰ)[2] Ταντάλου τάλαντα ταντα-λίζεται.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρῆλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ Σαμιῇ, ἣ[3] ἐστιν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας* μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν.

Τὰ τῶν φόρων κρείττω:[4] παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν.

[1] -ιέον [2] τὰ om. [3] ἢ om.
* Inc. τας f. 130. c. 2. [4] -ων, tum πλοίων

Ταυρέας: ὄνομα κύριον.

Ταῦρον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Ταυροπόλον: τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα· ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν[1] ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτωι ταῦρον ἐξώστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· οἱ δ' ὅτι ἔβαλεν, διὸ καὶ ταυροβόλον· καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρωι· ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἄλληται,[2] ἱδρύσασθαι[3] Ἀθηνᾶν· οὕτως γὰρ εὐπλοήσειν· ὁ δὲ ἐν Ἄνδρωι ἐξήλατο.

Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο, ἢ τὸν ὠμηστήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τοὔνομα Ἀριστοφάνης.

Ταυτάζειν: στραγγεύεσθαι·[4] ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τωὐτῶι· ὀτὲ δὲ φροντίζειν.

Ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποῶν:[5] Κρατῖνος Ὥραις· ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταύτῃ: τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως.

**Ταυτοεπεῖν*: ταυτολογεῖν.

Ταυτότητος: ἀπαραλλάκτου[6] φύσεως.

Τάφος: καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον.

Ταφρεῦσαι: διορύξαι· περισκάψαι.

[1] τῶν
[2] ἀλληται in ἄληται mut.
[3] θε in θαι statim mut.
[4] στρατεύεσθαι (γ ejusd.)
[5] ποων sine ι.
* Inc. f. 130. c. S. Ταυτοϊπεῖν (sic)
[6] Primo ους, ut puto; tum φύσει

Τάφρος: τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.

Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης.

Τάχα: ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.[1]

Τάχας:[2] τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ τὸ τάχα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταχύ: ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν.

Ταχυβάμονας ὅρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρωι τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες· ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος[3] (γὰρ) ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυναυτεῖ: ταχέως πλεῖ.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες: ἐπισείοντες τὴν κεφαλήν· ὁ ποιοῦσιν ἐκλελυμένοι.

Τέγγει: βρέχει· μαλάττει.

Τέγγεσθαι: εἴκειν· ἐνδιδόναι.

Τέγξω: βρέξω.

Τεγχθέντων: ἀντὶ τοῦ εἰξάντων· ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγκτος· Πολιτείας β'· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

Τέγος: στέγη ἢ ὑπερῷον· δωμάτιον· οἰκεῖα προσνοεῖν.

Τεθηγμένον: ἠκονημένον.

Τεθηλότα: θάλλοντα.

[1] $\overset{\chi}{\tau\upsilon}$

[2] Accent. om.

[3] δὶ statim addita. Tum γὰρ om.

* Inc. f. 130. c. 4.

Τεθημμένον: συγκεχυμένον· τετυφλωμένον.

Τέθηπα: καταπέπληγμαι.

Τεθηπότες: ἐπτοημένοι· δειλιάσαντες.

Τέθμια: νόμος.

Τέθνασο: προστακτικόν.

Τενθεία:[1] γαστριμαργία πολλή.

Τεθολωμένος:[2] καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον· καὶ ἐπὶ λύπης· Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ'[3] ἡ καρδία.

Τέθριππον: ἐκ δ' ἵππων ἅρμα.

Τεθυκώς: εὐχαριστήσας.

Τεθυμμένος: ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκακωμένος.

Τεθυωμένοι: τεθυμιαμένοι· εὐώδεις.

Τέθωται: τεθοίνηται.

Τεικτούς: χρηστούς.

Τείρει: καταπονεῖ.

Τειχήρεις:[4] τετειχισμένους.

Τέκεα: τέκνα.

Τεκμήριον: ἀληθινὸν σημεῖον.

Τέκμωρ: τέλος· μόρον· θάνατον.

Τέκος: τέκνον.

Τεκταινόμενος: κατασκευάζων.

Τεκτήνατο: κατεσκεύασεν.

Τέκτων: κοινὸς τεχνίτης· ὁ λιθοξόος· καὶ ὁ τῶν ξύλων.

[1] Τεθ*ία (Primo Τεθνία scil.)

[2] θω primo

[3] ἀνεθόλου δ'

[4] χεί primo.

Τελαμών: ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καὶ)[1] τῆς ἀσπίδος.

Τελέθει: γίνεται.

*Τελέθουσι: γίνονται· θάλλουσιν.

Τέλλει: ἐπιτέλλει·[2] ποιεῖ.

Τελενικίσαι: ἐν Σεριφίοις· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινὸς, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεταί τις Τελενίκειος[3] ἠχὼ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τέλεον: καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας καλοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι.

Τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων πηλόν.

Τελεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσφόρος: τέλειος μάντις·[4] ἐγγαστρίμυθος.

Τελετή: θυσία μυστηριώδης.

Τελευτῆσαι: τελέσαι.

Τελθεῖν: ἐν ᾠδῇ τέρπειν.

Τελισκόμενος: τελειούμενος· πληρούμενος· ἐνθουσιῶν.

Τέλμα: τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων.

Τέλματα: τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βάθρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία.

Τέλος: ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πολυτελὲς, τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

[1] καὶ om.
* Inc. f. 181. c. 1.
[2] λ semel.
[3] -ιος primo.
[4] -ης

Τελμισεῖς: οἰκοῦσιν ἐν Καρίαι,* κατέχοντες ξ´ στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίαι, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος[1] θυγατέρων, ἡ[1] ἐμίγη εἰς σκύλακα[2] μεταβαλών· διὸ καὶ τερασκόπον[3] αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν.[4]

Τελοῦντα: τεταγμένον.[5]

Τελχῖνες: πονηροὶ δαίμονες· φθονεροί· βάσκανοι.

Τελχιταίνει: ἀντερίζει· σκληροτραχηλεῖ.

Τεμένη:[6] ναοί· ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

Τέμνειν: πείθειν· τιμᾶν· ἡγεῖσθαι.

Τέμνουσι φάρμακον: τιμῶσιν· ἡγοῦνται· οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπη: τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν[7] στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι· στενόταται διεκβολαί.

Τέμπλα: ἐπίσημα.

Τενάγη: διάβροχοι· κάθυγροι τόποι· πηλώδεις· πελάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος: κακοῦργος· συκοφάντης.

Τενέδιος[8] *ἄνθρωπος*: Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενό-

* Inc. *ρεῖαι* (sic) f. 131. c. 2.
[1] *τί* primo.
[2] *σ* postea add.
[3] *τ* in litura; tum *το* ante *σκόπον* additum, forsan a m. pr.
[4] *κτήσεσιν*
[5] *-μένα*
[6] *η* ex *οι* statim factum.
[7] *ἄσσαν* primo.
[8] *Τεναίδιος*, et in seqq. semper *αι* pro *ε*.

μενον πατέρα* Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειρῶντα[1] αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν· ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τοῖ ἀδελφοῖ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν· ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκόφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ὅς[3] καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου, ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τενέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

Τενέδιος ξυνήγορος: ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις[4] ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνήρει· ἢ ὅτι Ἀσσερῖνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει[5] ἐμφερῆ·[6] ἢ ὅτι βασιλεὺς† τίς νόμον θεὶς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὸ καὶ ἐν τοῖ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης,

* Inc. f. 131. c. 3.
[1] -οντα primo.
[2] κατεπόντοσεν (sic) primo.
[3] ὡς primo.
[4] -χυς primo.
[5] κι primo, et mox.
[6] -ρῆϊ
† Inc. f. 131. c. 4.

δι' ἃ[1] ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

Τενθεύς: ὁ Πενθεύς· παρ' Ἑκαταίωι.[2]

Τένθης: λίχνος· καὶ τενθεία, ἡ λιχνεία.

Τενέδιος πέλεκυς: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γὰρ, διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα, ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἵστασθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτωι παίειν.

Ταινίαι: ζῶναι.

Τένθης: ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας: τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα.

Τέρας: παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον.

Τεράστια: σημεῖα· θαύματα.

Τεραίζεις:[3] ἀντὶ τοῦ τερατεύῃ· οὕτως Πλάτων.

Τέραμνον: ἁπαλόν· ἑψανόν· καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον· οὕτως Πλάτων.

Τεράμων καὶ ἀτεράμων: καὶ τεραμον τὸ ἑψανόν· λέγουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὡς τὸ* τῆς Ἀρεθούσης ἐν Χαλκίδι.

Τερμέρια: τὰ μεγάλα·[4] Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θηριώδεις καὶ λησταὶ ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄκραι τινὶ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐντεῦθεν ἐλήστευεν ὁρμώμενος.

[1] ὅτι γεννησαι ἃ

[2] ἑκατέρωι

[3] Τεραῖζεις

* Inc. f. 132. c. 1.

[4] χαλκιδι τα μ. m. pr. sed puncta et vocem Τερμερεια (sic) inserit m. antiq.

Τερατία : ψευδολογία.

Τερατίαι :[1] ψευδολογίαι· οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος : μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός.

Τερατώδη :[2] παράδοξα.

Τέρεν : ἁπαλόν.

Τερετίζομεν :[3] τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν.

Τερετίσματα : ᾠδαὶ ἀπατηλαί· ἢ ᾄσματα ἔκλυτα· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον : τρυπάνιον.

Τερηδών : σκώληξ ξυλοτρώκτης· οἰκῶν ἐν ξύλοις.

Τερθρεία :[4] ἡ λεπτολογία· ἔστιν γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον· φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια[5] τοῦ ἐπὶ τωῖ ἱστωῖ[6] ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία· ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην· οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους[7] τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίη πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων,* ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης· δι' ὃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν· σημαίνει καὶ ἀπάτῃ καὶ περιεργίαι.[8]

Τέρμα : τέλος· ὅρος ἢ καμπτήρ.

[1] Ταιρ. [2] -δει [3] -μαι

[4] Τεθρία et mox τεθρίαν, sed τέρθρον.

[5] τριμμ.

[6] ἴστρωι et mox ἴστρου, sed ibi ἱστοῦ factum.

[7] λλοὺς primo. * Inc. λων f. 132. c. 2.

[8] περὶεργείαι, i. e. περιέργειαι

Τερματίζεται : τελειοῖ.

Τέρπεσθον : τέρπονται δυικῶ.

Τέρμινθος : ἐμφερὲς λινωῖ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαι φασὶν Ἀθήναις[1] ὁρμιὰς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακον.

Τερπικέραυνος : ὁ τοῖς κεραυνοῖς[2] τερπόμενος.

Τερπωλήν : τέρψιν.

Τερποτράμις : ἡ τῶν Ἀφροδισίων τέρψις· οὕτως Τηλεκλείδης.

Τεταρτημόριον : τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τουτέστι χαλκοῖ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει· τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοῖ εἰσιν.

Τετάφατε : ἐθάψατε

Τετελεσμένον : μεμιασμένον.

Τέτευκται : κατεσκεύασται.

Τέτηκα : ἔτηξα· ἢ ἐτάκην.

Τέτλαθι : ὑπόμεινον.

Τετληκώς : ὑπομείνας.

Τετραβάμων : τετράπους.

Τετράδι γέγονας : ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι· Φιλόχορος[3] δὲ αὐτὴν* καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι· διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.[4]

Τερμέρια κακά : περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται ωἷ ἔχρωντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίωι· τὸ δὲ

[1] ἀθ. non Ἀθ. Pors. Acc. om. G. [2] καιοῖς m. pr.
[3] χω * Inc. f. 132. c. 3.
[4] -τηι (sic)

χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἁλικαρνασσοῦ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ληϊζομένων[1] δυσαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο.

Τεταμένον φῶς εὐθὺ[2] οἷον κίονα: τὸ οὐράνιον λέγει· τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου· κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων[3] ἐπινοεῖται ὁ ἄξων· εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου· οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τετρακόσιοι: οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακτύς: οἱ τέσσαρες ἤγουν ἡ τετράς.

Τετραρχία: τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας· ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τέτταρσιν·[4] Θετταλιῶτιν· Φθιῶτιν·[5] Πελασγιῶτιν· Ἑστιαιῶτιν[6] καὶ Ἀριστοτέλης* δὲ ἐν τῆι κοινῆι Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι[7] φησὶν εἰς τέτταρας μοίρας τὴν Θετταλίαν· εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

Τετραχίζειν:[8] οἷον ἐπὶ τετάρτωι μέρει ποιεῖν τι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

[1] τὸν et -μενον, sed hoc postea em.
[2] φῶς: εὐθὺ dist. P. non G. εὐθὺς G. [3] διῆκον
[4] τετάρσιν et mox primo τέταρας. Lege τετράσιν.
[5] Ante φ lit. erasa. [6] ἀστιεῶτιν
* Inc f. 132. c. 4. [7] ἡρε in ηρῆ mut. m. pr.
[8] ρ supr. ut fieret Τετραρχ. a m. pr. ut puto.

Τετρίγει: ἔτριζεν· ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

Τετριγυῖα: τρίζουσα.

Τετρηχυῖα:[1] τεταραγμένη.

Τετρυπημένη ψῆφος: τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν καὶ καυλίσκον ἐχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι· ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν[2] τοὺς κρινομένους.

Τετρυπημένη: ψῆφοι εἰσὶν χαλκαῖ αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ· αἱ μὲν ἡμισεῖαι τετρυπημέναι· αἱ δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις·[3] οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπεὶ δ' ἂν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας[4] λαμβάνωσιν.

Τετρύσθαι: καταπεπονῆσθαι.

Τετρυχωμένος: κεκακωμένος.

Τετρωβολίζων:[5] τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων·[*] ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ.

Τέτρωρον: τέθριππον ἤγουν τετράϊππον.[6]

Τετταράκοντα: κληρωτή τίς ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμόν, οἳ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν· τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρεδίδουν.

Τεττιγοφόροι: οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκυδίδης

[1] ιχ primo. [2] ή in litura, ab alio potius.
[3] -ρης, et mox. [4] τετρ ex em.
[5] βελ [*] Inc. βάνων f. 133. c. 1. [6] ϊ in litura.

α'·[1] καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται: κατεσκεύασται.

Τετυρευμένον: συγκείμενον· πεπηγός.

Τετύφωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα[2] καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί· Πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἕλετο φρένας[3]

Τετυφῶσθαι: μεμηνέναι.

Τετύχηκεν: οἷον συμβέβηκεν· τέτευχεν[4] δὲ ἐπιτέτευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπῳ καὶ ἑτέροις, βάρβαρον.

Τευθίδες: σηπίαι.

Τευκτῆρι: ποιητῇ· κατασκευαστῇ.

Τευκτόν: χειροποίητον.

Τευμησία: περὶ τῆς Τευμησίας[5] ἀλώπεκος* οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις·[6] διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δὲ

[1] ω̄ potius, sed ex em.

[2] φῶνα (τυ supra; τυ forsan ejusd.)

[3] π. δὲ τυφὼς ἐκ δε λέγετο φ.

[4] Ita ex em. pro τετυχ••εν i. e. τετύχηκεν.

[5] -σί• (ας supra; ας eodem temp.)

* Inc. f. 133. c. 2.

[6] μί primo.

φασὶ τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων,[1] διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησσὸν[2] λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ[3] κύκλου.

Τεῦξαι: κατασκευάσαι.

Τευτάζειν:[4] πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι· ἢ στραγεύεσθαι[5] καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τωῒ αὐτωῒ· Λυκόφρων οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τί πράττειν ἢ ἐνεργεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν· Φρύνιχος Μύσταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτασθαι·[6] Πλάτων Ξάνταις· Ἦν δὴ θόρυβος τευτάζοντων·[7] ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων· καὶ ἐν Τιμαίωι· τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι· οἷον διατετριφότι· γράφεται καὶ τεταυτακότι·[8] Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν[9] οἱ διάκονοι· ἀντὶ τοῦ *πραγματεύονται, σκευωροῦνται· Φερεκράτης· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι·[10] σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολιτείας

[1] μί primo. [2] -ισσὸν [3] ἐνικοῦ (primo ἐ)
[4] ζειν ex em. m. ant. [5] γ scalpello factum ex τ
[6] Sic; τ alterum ex em. [7] τευξάντων [8] τετουτακότι
[9] τευτάξουσιν * Inc. f. 133. c. 3.
[10] Ita ex ejusd. em. forsan pro περιθ.

ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· Φλυαρῶν.

Τευταται: μηχανᾶται.

Τεύχεα: ὅπλα· σκεύη.

Τεύχοντες: κατασκευάζοντες.

Τευτάζων: τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τεῦχος: οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον.

Τέφραν: καὶ σποδὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἴρηκεν τέφραν ἐν Λύσιδι.[1]

Τεφρώσας: ἐμπρήσας· σποδώσας.

Τεχνηθέντος: δημιουργηθέντος.

Τέως: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρίν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσοῦτον ἕως.

Τῇ:[2] ταύτῃ ἢ δέξαι.

Τῇδε: ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε.

Τῇ δ' ἔνι: ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν.

Τήβεννα: ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ὃ φοροῦσιν τύραννοι.

Τηθαλλαδοῦς: γυναικοτρόφος· ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος.

Τηθαλλαδοῦς: ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν.

Τήθεαι: ὄστρεια.[3]

Τῇ ἀληθείαι[4] σφραγίζεται: ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.

Τήθη: μάμμη· ἢ[5] πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ.

Τηθίς: θεία· πατρὸς ἢ[6] μητρὸς ἀδελφή.

Τηκεδόνι: τῇ φθίσει.

Τηλαυγές: λίαν λαμπρόν.

[1] λυσίαι

[2] Τη m. pr. Τῇ corrector.

[3] ὄστρεαι

[4] ας potius quam αι

[5] ἢ

[6] Τητθίς: θ. π. καὶ ἢ

Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ* τοῦ σώματος ἐπιφανείαι.

Τηλεδαπός: μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεκλειτοί:[1] ἄγαν ἔνδοξοι.

Τηλεφάνης: αὐλητής· ὄνομα κύριον.

Τηλεφανής: μακρόθεν φαινομένη.

Τηλία: πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται.

Τηλικοῦτος: ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος.

Τήλοθι καὶ τήλοσε: πόρρω· μακράν.

Τηλυγέτης: μονογενής· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ.

Τημελές: ἐπιμελές.

Τημελής: ἐπιμελής· σπουδαῖος.

Τημελῆσαι: ἐπιμελῆσαι· φροντίσαι.

Τημελήσαντες: θλίψαντες.

Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον.

Τῇ μέν: ὅπου μέν· ἢ ἐν μέρει.

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην: ἡ παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ διαμενόντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλεω[2] κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.

Τηνάλλως: μάτην· καὶ οὐ τηνάλλως[3] μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς[4] περίεισι τηνάλλως ἔχων· ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτωι Πλάτωνος.

* Inc. f. 133. c. 4. [1] -ητοί [2] νειλέωι

[3] Τὴν ἄλλως μάτην: καὶ οὐ τὴν ἄλλως m. pr. Priore loco Τηνάλλως corrector.

[4] δ' ὁ παῖς evanuere; tum περίεισιν, et primo τὴν ἄ.

Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι: παροιμία.

Τήνελλα: τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος.

Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον: παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Τηνια: ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνωι πικροὶ γίνονται.

* Τηνικαῦτα: τότε.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα: τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ[1] Χείλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένωι τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου: ἴσον τῷ[2] γενναΐζου.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: βοηλάτης ἐκ κιόμης[3] ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς κοιλώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο, Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπεν· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε· καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχου, ὅταν καὐτὸς τί ποιῇς·[4] μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη.

Τηροῦ: φυλάττου.

Τῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις[5] ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων. γὰρ ἀδύνατον.

Τητᾶσθαι: στερίσκεσθαι.

* Inc. f. 134. c. 1.

[1] αυτῷ

[2] τὸ primo.

[3] κόμης primo, tum ἀ. ut hic.

[4] ποιεῖς

[5] αἰπολοις primo.

Τῆνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τήτει: σπάνει.

Τῆτες: τούτῳ τῷ ἔτει·[1] ἐπ' ἔτος.

Τητινοί:[2] πυροὶ οἱ τετράμηνοι· οὓς Ἴωνες σητανίους[3] καλοῦσιν.

Τήτθη: μαμμή.

Τητώμενον: στερισκόμενον.

Τιάρα: κόσμος ἐπικεφάλιος· ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ *στρατηγοὶ κεκλιμένην·[4] καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως, ὃ θέλει, αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ι'·[5] τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστος[6] δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν[7] ὡς διάφορον.

Τίβιοι: ἔθνος· Λεύκων ἐν Φράτερσιν·[8] τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς.[9]

Τιαγγάβαρι: τὸ κιννάβαρι· Διοκλῆς.

Τιγόνιον: ἐπὶ νηπίου τίθεται.

Τί δέ: τί δή· καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δή.[10]

Τί δῆτα ἔχων[11] *στρέφῃ*: ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεις.

Τί δῆτά σοι: τί σοι.

[1] τέλσι [2] Τητηνοί
[3] οἴωνες σιτανίους m. pr. ο del. et ί in εί mut. corrector.
* Inc. f. 134. c. 2. [4] κεκλη.
[5] ὡς φιλαρχον ī [6] θεόφραστως (sic)
[7] κυταριν [8] λευκὸν ἐν φράτερσετιν (sic)
[9] -ίνοις primo. [10] ποτιδη [11] δῆτα θεῶν

Τί ἐστιν τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρρητον ἐκεῖνο· Θεόπομπος ἐν λα΄ δεδήλωκε· φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτωι συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν· ὑπισχνούμενοι Πύδναν· οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες *αὐτούς· ἐν ἀπόρρητω δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τίζειν: τί λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τιθασεύει: ἡμεροῖ· πραΰνει.

Τιθασόν: ἥμερον.

Τιθράσιος: δῆμος Αἰγηΐδος.[1]

Τιθαιβώσσειν: τιθασεύειν.

Τιθέντες: ποιοῦντες.

Τιθήνας: τροφούς.

Τιθηνούμενος: τρέφων· τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός.

Τίθησι: ποιεῖ.

Τιθύμαλλον: πόα πικρά.

Τιθωνόν: τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· "Ἄνδρα Τιθωνὸν ταράττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν.

Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνὸς, ἐπιθυμία τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν.

Τί ἱκανόν: τί ὄφελος.

* Inc. f. 134. c. 3.

[1] αἱ in litura.

Τικτικόν: τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀριστοφάνης.

Τίλλειν: διαβάλλειν.

Τιλφωσσαῖον: ὄρος ἔστι, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

Τιμαγόρας: οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρωτὰς θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείωι κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'.* τοῦτον οὖν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι.

Τοὖψον:[1] ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται· ὥσπερ τὸ, Παρῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα,[2] Καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τί μαθών: τί βουλόμενος.

Τιμαῖος: ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως[3] Διοκλῆς.

Τιμαλφούμενος: τιμὴν εὑρηκώς.

Τιμαλφέστερον: τιμιώτερον· λαμπρότερον· ἄλφειν γάρ ἐστιν τὸ εὑρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι[4] τὸ τιμαλφέστατον τιμὴν εὑρίσκον[5] πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκεν τωῖ χρυσωῖ.

Τίμημα: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἷον ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας φησίν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι· τοῦτο δ' ἐν

* Inc. f. 134. c. 4.

[1] ἀθηναιοι τουψον ὀπου primo; ἀθηναῖοι: τοὖψον: ὅπου corr.

[2] μ semel.

[3] οὗτος

[4] γενέσθαι primo.

[5] εὑρίσκειν (sic)

τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν Δημοσθένης· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου[1] ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

Τιμητικὸν πινάκιον: τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τί χρή * * * * *[2] Ἀριστοφάνης.

Τιμήσεως: ζημίας.

Τιμιουλκῶν:[3] ἕλκων τὴν τιμήν· τουτέστι βαρυτιμῶν.

Τίμιον: ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ πιπρασκομένου πολλῆς τιμῆς.

*Τί μήν: κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ· διὰ τί γὰρ οὔ.

Τί μήν: τί γάρ· τί οὖν.

Τιμωρεῖν: ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν.

Τίνειν: διδόναι.

Τιννύμενος: ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος.

Τίννυνται:[4] τιμωροῦνται.

Τίοντες: τιμῶντες.

Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ: κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ· παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρωσάμενοι, οὐδ' ἥστινος οὖν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τίσαι: ἀποδοῦναι.

[1] μι primo..
[2] Quatuor fere literarum spatium.
[3] Τιμηουλκῶν
[4] Τίνυνται
* Inc. f. 135. c. 1.

Τίσειαν: ἀποδοῖεν.

Τίσις: τιμωρία· ἀπόδοσις· ἀντέκτισις.

Τίσομαι: τιμωρήσομαι· ἀπαιτήσομαι.

Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

Τίς τρόπος ἵππων: παροιμία[1] ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων· Μεταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων· ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίσω: ἀποδώσω.

Τίσωσιν: τιμήσωσιν· τιμωρήσονται.

Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι:[2] φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν* ἐκωμῳδεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὥς τινες οἴονται.

Τιτακίδαι: δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικήν· ἀπὸ Τιτινίου ἑνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς, ὡς Φιλόχορος[3] ἐν τετραπόλει· Ἴστρος δ' ἐν α' Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοαῖν·[4] ἐβοήθουν

[1] παρ/ (οι superscript) ex em. pro παρὰ, ut videtur.

[2] θυργονδοι

* Inc. τέλειαν f. 135. c. 2.

[3] -ωρος m. pr.

[4] —δ' ἐν ᾱ ἀττικῶν: τιτᾶνας βοαῖν:—Notæ marginales et puncta ex em. sed forsan m. pr. Indicatur novi articuli initium.

γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α´ Αἰτωλικῶν· ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν θεῶν εἶναι.

Τίτανον: λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν.

Τίτθη: τροφός.

Τιτθοί: μαστοί, ἢ τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

Τιγγάβαρι[1] καὶ κιννάβαρι: τὸ μὲν αὐτοφυὲς περὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τωῖ περὶ λίθων.

Τιττιγόνιον:[2] ὅμοιον τέττιγι· Ἐπίλυκος Κοραλίσκω.[3]

Τιτίς: βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· τιτὶς καὶ ἡ κέρκος.

Τιτυρίδες καὶ τίτυροι:[4] τράγου εἶδος.

Τιφύς: ὁ καλούμενος ἐπιάλτης.

Τί φῶ: τί εἴπω.

Τίω: τιμῶ.

Τλῆθι: ὑπόμεινον.

Τλήμονος: ἐλεεινοῦ.

*Τλῆναι: ὑπομεῖναι.

Τληπαθής: ὑπομένων ἐν τωῖ πάσχειν.

Τλήσομαι: ὑπομείνω.

Τλητικῶς: ὑπομονητικῶς.

Τμήδην: τμητικῶς.

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος: τὸ φοβερόν· ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλλαινίδι μάχης, ἐν ηῖ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

[1] γγ scalpello facta ex ττ vel νν.
[2] γ ex em. statim insertum. [3] -ήσκω primo.
[4] καὶ πτυροι * Inc. f. 135. c. 3.

Τό γε ἧκον: ὅσον ἐπ' αὐτῷ· ὅσον δύναται.

Τὸ ἐπίπαν: τὸ σύνολον.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

Τοιᾶσδε: τοιαύτης.

Τοιγαροῦν: ἀμέλει· ὅθεν δή· οὐκοῦν[1] διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

Τοιγάρτοι:. τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοίνυν: διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὖν.

Τοιχωρύχος:[2] κλέπτης.

Τοιχωρύκτης·[2] λῃστής.

Τοιχωρύχημα[2] τοίχου: γαλῆς ὀπή.

Τοκάδα: Εὔβουλος τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν· λεγόμενόν τι.

Τὸ κατακύλλωμα: τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Τοκοφορεῖν:[3] τοκούμενον· γεννώμενον· τικτόμενον.

Τοκήων: γονέων ἢ τέκνων.

Τολμήεντι: ὑπομονητικῷ.

Τολμῆσαι: ὑπομεῖναι· Νόμων* β'· εἰ πατέρα ἀπέκτεινε τίς, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα· καὶ ἐν β' τολμῷ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι.

[1] Τοιγαροῦν primo. Tum οὐκ οὖν [2] χο ter, sed semel em.

[3] Accent. om. Tum τοκούμενον dist. m. pr. τοκούμενον: corrector, qui ζ/ in marg. Lege igitur Τοκοφορεῖν: ... Τοκούμενον: γ.

* Inc. f. 135. c. 4.

Τολμητίας: τολμηρός.

Τολοται: οἱ δημόσιοι ὑπηρέται· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον· καὶ σπευσίμους· ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτούς.

Τολυπεύειν: ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπη: ἀγριοκολοκύντη.

Τολύπευμα: τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτωῖ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον· κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τόμιον: τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον.

Τομόν: τὸ τμητικόν· ὀξυτόνως· οὕτως Πλάτων.

Τομίας: εὐνοῦχος.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς:[2] ἐν τηῖ τῶν πέττων[3] παιδιᾶ· Μένανδρος Καταψευδομένωι.[4]

Τοναίαν: Ἄλεξις Παλλακηῖ—οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι[5] Εἴπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον· ἡ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία.[6]

Τόνδε: τοῦτον.

Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ἠρέμα γογγύζει.

[1] Accent. om.
[2] γραμμη
[3] Sic, tum παιιδία
[4] -νον
[5] ἄλλο τι
[6] τὸ αία, ut puto, m. pr.

Τόνον: εὔτονον δύναμιν.

Τὸ νῦν εἶναι: παρέλκει τὸ εἶναι· Θεόπομπος.*

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν.[1]

Τοξόται: καὶ Σκύθαι καὶ Σπουσίνιοι· οἱ δοῦλοι οἱ δημόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρῶτον καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπάζειν: οἷον στοχάζεσθαι· ἐνθυμεῖσθαι· ὑπονοεῖν· καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ·[2]—ἃ δὲ Δόξῃ τοπάζω,[3] ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω· δι' ὃ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: παροιμία· Πλάτων Γοργίαι· καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαίαι· Ἄνδρας)[4] σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

Τόπια: σχοινία.

Τόπιον: τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Στράττις[5] Μακεδόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπίοις[6] ἄνδρες.

Τὸ πέρα: ἔτι ἐπὶ[7] πλέον· ἢ ἕως τέλους· ἢ ὅλως.

Τόρα: ὥσπερ δὴ οὖν· ὅπερ οὖν.

Τορεύει: γλύφει· τιτρᾷ.

Τόργος: ὁ γύψ.

Τόρμος: ἡ πλήμη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται.

* Inc. ὀπ. f. 136. c. 1.
[1] -ζει
[2] ηρη- primo.
[3] τὸ παζων (sic)
[4] π. ἄ. om.
[5] στράτις
[6] τὸ πιεις m. pr. τοπιεῖς corr.
[7] ἐπὶ ex emend.

Τόρμος: ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἢ ἡ καμπὴ[1] ἢ ἡ ὕσπληξ.

Τόρνος: ξύλον στρογγύλον.

Τορνώσασθαι: κατασκευάσασθαι.

Τορώνη: πόλις ἐν Θράκῃ.

Τόρος: ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν.

Τορῶς:[2] ἰσχυρῶς· τρανῶς· μεγαλοφώνως.

Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν: αὕτη δημώδης ἐστι καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάστοφα ξύλα[*] ἢ πράγματα πειρωμένων[3] κατευθύνειν, μηδὲν ὠφελούντων.

Τοῦ: τίνος ἢ ἕνεκα.

Τοῦ: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται· ὥσπερ τὸ τίνος· Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ· Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῷ παρὰ γυναικός του[4] φέρω· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Δαναΐσιν· Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι Τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού[4] μοι δοκεῖ· ἐπὶ δὲ ἀρρενικοῦ Κοριανοῖ[5] Φερεκράτης· Πάντως γὰρ εἰσὶ τῶν φίλων ἑνός γέ του.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή[6] τι· Εὔπολις Χρυσῷ γένει.[7]

Τούμπαλιν: ἐς τουπίσω.

Τούνεκα: οὗ χάριν· ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ πάνυ: τοῦ πανυμνήτου.

[1] καμπτή

[2] Τορος primo.

[*] Inc. f. 136. c. 2.

[3] ον primo.

[4] τοῦ bis, et μὴ pro μοι

[5] Ita m. pr. Corrector, κοριάνοι

[6] ὁ in litura. Primo λ proculdubio.

[7] χρυσογένει

Τουπίπεμπτον: οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ε'[1] μέρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τοὺς ἑτέρους[2] *τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται*: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων[3] ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησί.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον· ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῷ[4] τέως δουλεύοντες ἔτι συνῴκουν.

Τόφρα: τέως.

**Τραγικὴ σκηνή*: πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ[5] τινὲς παριόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.[6]

Τραγήματα: ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριστοφάνης.

Τραγικῆς: τραγῳδεῖν εἰδυίας.

Τραγικὸν πάθος: συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος: ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης, ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου καὶ μιμουμένου[7] μᾶλλον τραγῳδοὺς ἢ τραγῳδεῖν δυναμένου.

[1] ε̇ i. e. ε' sive πέμπτον corrector, pro ἓν ut puto.
[2] ἑταίρους [3] -οῦνται m. pr. [4] τὸ
* Inc. f. 136. c. 3. [5] σκηνη
[6] τρα • • • σκηνή m. pr. (4 vel 5 litt. spatium) τραγικὴ τέ(χνη) σκηνή corr. [7] ων m. pr.

Τραγικὸς πίθηκος: παροιμία· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.

Τραγῳδία: δεινοπάθεια.

Τραγῳδεῖν: χορεύειν· Ἀριστοφάνης.

Τράμις: ὁ ὄρρος· ἢ ἡ διαγραφή· ἢ τὸ τρῆμα τοῦ ἀρχοῦ.

Τρανές: τὸ σαφὲς οἱ τραγικοὶ λέγουσι.

Τραπεζοφόρος: ἱερωσύνης ὄνομα ἐστίν· καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμώ[1] συνδιέπουσι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερείᾳ, Λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκεν.

Τραπέμπαλιν: ἐπ' ἀριστερᾷ· ὑπεναντίως· οὕτως Φερεκράτης.

Τρασιά: οὗ τὰ σῦκα ψύχεται· οὕτως Εὔπολις.

Τραπεζοποιός: ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· σπονδῶν· ἀκουσμάτων· οὕτως Μένανδρος.

Τραυματισθῆναι· ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι·[2] Θουκυδίδης α'.

Τραυματίας: τετρωμένος.

* Τραύξανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων· ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

Τραφερή: ἡ ξηρὰ γῆ.

Τράχηλοι: τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτως Ποσείδιππος.[3]

Τρέσας: φοβηθείς· δειλιάσας.

Τρέφεσθαι: πήγνυσθαι· συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς·

[1] κοσμῷ (Acc. correctoris.)

[2] -θιναι ἀντιτρ. m. pr. * Inc. f. 136. c. 4.

[3] ποσίδιππος

τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίσταται· πήγνυται·—ἥμισυ μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τρόφι[1] κῦμα· τεθραμμένον· συνιστάμενον.

Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς: οἷον δρόμον.

Τρήρωνα: δειλήν.

Τρήρωσι: δειλαῖς.

Τριακάς: τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς· Ὑπερίδης[2] δηλοῖ, ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριάκοντα: πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεύτεροι οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων· οὕτως Φρύνιχος.

Τρία Στησιχόρου: στροφήν· ἀντίστροφον· ἐπωδόν· ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις· καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἄν, οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι.

Τρία[3] καὶ δύο: ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν· Ἔχε (καὶ) πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο· Ἡσίοδος· Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου· Εὔπολις Αἰξίν· Διόνυσε χαῖρε· μήτι πέντε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· (Ἢ) πέντε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ ε' ἐστὶ τρία καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἥμισυ καὶ διπλάσιον· τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσωι.

[1] πολλῶν δὲ τροφῆ [2] -ειδης

[3] Artic. in marg. a m. ant. καὶ et Ἢ om. et habet τρὶς ὑ (δ) et τέταρ (τ) ἱέμεν — μή τι ε̄ καὶ β̄ — τὸ παροι (μ)

* *Τριαχθῆναι*: λέγουσιν οἱ παλαιστριτικοὶ[1] ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν·[2] ἢ τὸ τρὶς στοχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.

Τριακοντούτης: προοξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούτεις· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ[3] αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηται· καὶ Ἀριστοφάνης.

Τριβαλλοί: οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος αἰκίας καὶ Τριβάλλους ἐπωνυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαίους καὶ τοὺς βίους κατατρίβοντας.

[*Τριβωνευόμενοι*: ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς[4] ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες· (ἢ)[5] ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.]

Τρίβωνα: στολισμόν.

Τριβήν: ὑπέρθεσιν.

Τριβωνευόμενοι: ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες· (ἢ)[5] ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.

Τριβώνιον: ἱμάτιον παλαιόν.

Τρίβωνος: ἐμπείρου.

Τριβωνοφόρος: ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια.

* Inc. f. 137. c. 1.

[1] στρη

[2] τρεῖς παισὶν m. pr. ut videtur. πεσεῖν corrector.

[3] -δους m. pr.

[4] τριβὰς τριβωνας (dotted) Accent. et puncta correctoris.

[5] ἢ om. bis.

Τρίγληνα: ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα· γλήνη[1] γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγληνα· τὰ θέας ἄξια.

Τρίγωνον δικαστήριον: ὄνομα ἐστιν δικαστηρίου· ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος.

* *Τρίγωνον*: δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον.

Τρίγωνος: ἀρρενικῶς· μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τριγχός: τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα.

Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τριχαλίνδητος: τριχυλίνδητος.

Τριχάρανον: φρούριον ἔστι τῆς Ἀργείας[2] οὕτω καλούμενον.

Τρικέφαλοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου· μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἑστίαν[3] ὁδόν· τὸ πλῆρες ἔστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

Τρίμμα: δι' ἀρωμάτων πόμα.

Τρίμνων: γ' μνῶν ἄξιον.

Τριήρεις: πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς· ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη[4] φέρει ἡ ὁδός· ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν,

[1] γλίνη * Inc. f. 137. c. 2.
[2] ἀργίας [3] ἑ. et ita sæpe peccat. [4] αὐτὴ

ὡς Φιλόχορος[1] φησὶ, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής.

Τριοβολιμαῖος: τριῶν ὀβολῶν εὔωνος.

Τριοπίς: ὄρνεόν τι.

Τρίορχος: ὄρνεον.

Τρίπαια: ἡ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς.

Τρίποδα: λέβητα ἐν Δελφοῖς· ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικοῦ Ἀπόλλωνος.[2]

* Τρὶς ἓξ. ἢ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδηι τοιοῦτον· Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησὶ βάλλειν· ἕνα δὲ τὸν τέταρτον· διττὸς[3] οὖν ὁ κύβος ὅ, τε[4] ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενὸς,[5] εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου,[6] καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, Τρὶς[7] ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

Τριστάται: οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνατρεῖς κατα χεῖρα.

Τριτημόριον: τοὺς ἓξ χαλκοῦς[8] εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον· θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο[9] μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ

[1] χω — [2] κ. μ. τοῦ ἀ.

* Inc. f. 137. c. 3. — [3] διττῶς

[4] εἴτε — [5] εἴτε κενὸς in marg. a correctore.

[6] ὀρ primo. — [7] Τρὶς &c. ut novus artic.

[8] χαλκοὺς et sic deinceps. — [9] ἐκείνου

ὀβολοῦ· τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς,' τρία ἔχον μέρη, ἓξ χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημόριον: Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους· ὅτι δὲ τριτημόριον ἐστὶν ἓξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει.

Τριπτῆρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τριπτὴρ ἐστι πιθάκνη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια· ὡς Νίκανδρος φησίν· ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο* νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα.

Τριτογενής: ἡ Ἀθηνᾶ· ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη[2] φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη[3] μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ἐπεὶ τρίτωνα[4] τὴν κεφαλὴν Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν[5] καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία·[6] ἢ γεννητική· ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτωνι τῷ Λιβύης ποταμῷ.

Τριτογένεια: φοβερά· καταπληκτική.

Τριτομηνίς: τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν· δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ· Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ[7] νομιζομένην.[8]

Τρίτον ἡμίδραχμον: τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

[1] χαλκοις, tum ἔχων
* Inc. τοιτο f. 137. c. 4.
[2] Semel ν m. pr.
[3] τρίτην
[4] τρίτων
[5] τριν m. pr.
[6] ἔτι ἂν
[7] σελήινηι
[8] -νη m. pr.

Τριτεύς: τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου.

Τρίτον ἡμίδραχμον: δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἥμισυ· ὡς εἶναι δύο δραχμὰς καὶ τριώβολον.[1]

Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας· Φιλόχορος[2] δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν* μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησίν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας· Φανόδημος δὲ ἐν ς′ φησίν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, Ἀμαλκείδην[3] καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κόττον, Βριάρεων[4] καὶ Γύγην.

Τρίτην ἐρίων: σταθμόν τινα καλοῦσιν.

Τρίτος ἀριστεροῦ: ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄντων στοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοῖχος ὁ πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν· ὁ δὲ δεξιός, πρὸς τῷ προσκηνίῳ· συνέβαινεν οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοίχου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἷον τοῦ πρωτοστάτου[5] χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν.

Τρίτου κρατῆρος: τοῦ σωτῆρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον· τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δεύτερον

[1] οβ m. pr.   [2] χω   * Inc. f. 138. c. 1.

[3] Supra ει compendium, puncta ¨ corrector; i. e. ει pro ι accipiendum indicans.

[4] ον m. pr.   [5] ω in litura.

ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρι τε καὶ Ὀλυμπίῳ.

Τρίτος[1] κρατήρ: Διὸς τελείου σωτῆρος· πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα· ὡς Φιλόχορος[2] ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν.

Τρίοττης: περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς οἱονεὶ ὀφθαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσσους, ὡς ἀμβλυώττειν ἐν τῷ τ.

Τριτοπάτωρ: τριτοπάτρεις οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ· ἄρξαντας[3] δὲ γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς, ἀνέμων παῖδας.

Τριττύς: τριάς.

Τριττύαν: θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύρου καὶ κάπρου· Ἴστρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν[4] ἀρρένων, πάντων τριετῶν.

Τριττύς: φυλῆς μέρος τρίτον· καὶ τριττύαρχος ὁ ἄρχων.

Τριττύς: τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη· τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.

Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν.[5]

Τρίτῳ φάει: τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τρίχα: τριχῶς.

[1] ως primo. [2] χω, et inc. ρος f. 138. c. 2.

[3] Primo -τος. Porsonus -τες. [4] υἱῶν

[5] ἀντιφα: primo fuisse, sed φώ :—fecisse correctorem puto.

Τριχακτόν : κτένιον.

Τριχαπτόν : τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱμάτιον πολυτίμητον.

Τριχθά : τριχῇ.

Τριχίδες : θρίσσαι· διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστᾶ.

Τριχόβρως :[1] θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπάδια : ἀστραγάλων παιδιά.

* *Τριχολογεῖν* : τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τροπαια : νικητήρια.

Τροπή : δίωξις.

Τροπηλίς : ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι· ἐν δὲ τοῖς Σκίροις[2] τῇ ἑορτῇ ἤσθιον σκόροδα· ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀποπνέοιεν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ.

Τροπῆς ἀποσκίασμα : ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

Τροπίας οἶνος : ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχύ νυν[3] πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Τροπίδια :[4] τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις· οὕτως Πλάτων.

[1] ὁ in litura. * Inc. f. 138. c. 3.

[2] κηροις m. pr. σκήροις i. e. σκίροις corrector.

[3] νῦν [4] Τροπιδα m. pr.

Τροπωτῆρες: οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τρόπον: ἦθος.

Τρόπον τινά: ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

Τροποφορεῖν:

Τροπώσομαι: νικήσω· ὑποτάξω.

Τροφαλίς: τυρός· οὕτως Εὔπολις.

Τροφή: ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία· καὶ τραφὲν, ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων τινὶ τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν·* τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ Ἀφροδίσια· ἐν δὲ τρίτωι Πολιτείας· καὶ[1] ὑπὸ τῶι σοφωτάτω Χείρωνι[2] τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὁμήρωι, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετράφθαι.

Τρόφι κῦμα: τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος: ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

Τροχάζειν: διατρέχειν.

Τροχηλατεῖν: ἐλαύνειν.

Τροχίας: πορείας· τρίβους· ἐργασίας.

Τροχίμαλλον: σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τροχισθεῖσα: βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστιν ὄργανον βασανιστικὸν, διατεῖνον τὰ σώματα.

Τρόχμαλος: ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά· ἡ περιωικοδομημένη τοῖς χωρίοις.

* Inc. *νησιν* f. 138. c. 4.

[1] καὶ om. m. pr. [2] -ονι, et mox.

Τρόχις: ἄγγελος.

Τροχόν:[1] δρόμον· Εὐριπίδης Μηδείαι·[2] Ἀλλ' οἵδε[3] παῖδες ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι.

Τρύβλιον: ὀξυβάφιον· ἐμβάφιον·[4] πινάκιον· ποτήριον.

Τρύγη: παντὸς καρποῦ συγκομιδή.

Τρυγόνα ψάλλειν: παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μή μοι τρύζητε.

Τρύγοιπος: ὑλιστήρ·[5] οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρυγών: τὸ ζῶον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν.

Τρύζει: ψιθυρίζει· γογγύζει· ἀσήμως λαλεῖ· παρὸ καὶ ἡ τρυγών,* ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

Τρύμη: πανοῦργος· Ἀριστοφάνης.

Τρύξ: καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης.

Τρυσίππιον: ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου· τροχῷ ὅμοιον· οὕτως Εὔπολις.

Τρυσμός: γογγυσμός.

Τρυτάνη: ὁ ζυγός.

Τρυφάλεια: περικεφαλαία.

Τρύφος ἄρτου: κλάσμα ἄρτου.

Τρύχεται: κακοπαθεῖται· πονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκνενεύρισται.

[1] Accentus hic correctoris, sed in τροχῶν ab initio.
[2] δί m. pr.
[3] ἄλλοι δὲ
[4] Τρυβλεῖον: ὀξυβαφεῖον· ἐμβαφεῖον
[5] λη
* Inc. γὼν f. 139. c. 1.

Τρυχηρά: ῥακώδη.

Τρύχνον: τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον, οὐ τὸν τρύχνον· σὺν τῷ σ̅ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὗρον· καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλώτερος τρύχνου, παρῳδῶν ὁ κωμικὸς φησίν· Ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.

Τρύχουσιν: ἐλαττοῦσιν.

Τρυχωθείς: πιασθείς· ἢ φανερωθείς.

Τρώγειν: οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἁπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγήματα καὶ τρωκτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρῶγες: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις· οὕτως Στράττις.[1]

Τρώκτης: ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἷον ἀποτρώγων.

Τρώκτης: ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεών· οἷον ἐπιτρώγων· Τρώκτης σφόδρ'[2] ἐστιν, ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν.

Τυκτόν: χειροποίητον.

***Τύλη*: τὸ ἐπὶ τῶν τενόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης.

Τύλοι: σκαλμοὶ πλοίων.

Τύλος: ὁ ἐξέχων ἧλος,[3] περὶ ὃν δεσμεύεται ὁ τροπωτήρ.[4]

Τύλος: νενεκρωμένη σάρξ·[5] ἀποσκίρρωμα[6] τῶν γονάτων.

Τυλοῦται: τραυματίζεται· παχύνεται.

[1] στράτις

[2] σφόδρα G. σφοδρά Pors. vide p. 178.

* Inc. f. 139. c. 2.

[3] Sic, et περὶ ὧν (sic)

[4] πο m. pr.

[5] ξ et accentus correctoris.

[6] ρ semel.

Τυμβογέροντες: πέμπτη ἡλικία γερόντων· ὡς καὶ Θεόφραστος· παραπλῆγες καὶ τῇ διανοίαι παρηλλαγμένοι.

Τύμβος: τάφος.

Τυμβοχοεῖ: θάπτει.

Τυμπανίζεται: ξύλωι πλήσσεται· ἐκδέρεται καὶ κρέμαται.[1]

Τύμπανον: τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ὧι τοὺς παραδιδομένους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν.

Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον· ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι.

Τυννοῦτο:[2] δεικτικῶς τὸ μικρόν.

Τυντλάζειν: εἰς πηλὸν[3] ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης.

Τυντλάζειν: ἐπιρραίνειν πηλῶι· τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος.

Τυντλάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.

Τύντλος: πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος.

Τυντλώδους: ἰλυώδους.[4]

Τυπαῖς: πληγαῖς.

Τυπείς: πληγείς· τρωθείς.

Τυπεῖσιν: τρωθεῖσιν.

Τυπῆσιν: τρώσεσιν.

Τυπτήσεις: οὕτως λέγουσιν τὸ[*] μέλλον· Ἀριστοφάνης.

Τύρβη: ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος ἢ τάραξις.

[1] κρεμνᾶται m. pr. ν in μ vertit m. recentior.

[2] Τυννου tantum m. pr. Τύννον fecit corrector.

[3] εισπήλαιον (σ corr.) [4] ὕλαδους i. e. ὑλώδους

[*] Inc. f. 139. c. 3.

Τυρευθέντα: κινηθέντα· ταραχθέντα.

Τυρεύων: κατασκευάζων.

Τυραννεύσασαν: οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλάτων καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν.

Τυρεύεται καὶ τυρεῖται: συνίσταται καὶ συμπήγνυται.

Τυραννικὰ[1] σανδάλια: πολυτελῆ.

Τυρμίδαι: δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμίδαι.

Τυρόκνηστις: μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀκόλαστον.

Τυροκομεῖον: τάλαρος.

Τυροφορεῖον: τὸ ἀναφορεῖον περισπῶντες λέγουσιν.

Τύρσις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους.

Τύρσος: τὸ ἐν ὕψει οἰκοδομημένον.

Τυρταῖος: ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.

Τυτθήν: ὀλίγην ἢ μικράν.

Τυφεδανός: τετυφωμένος· καὶ ἀσθενὴς, οἷον καπνός.

Τυφλῶν ὀνείρων: ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέπεσεν τοῦτο· Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσιν ὀνείρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.

Τύφεται: καίεται.

Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται.

Τυφλότερος λεβηρίδος: καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφότερα λέγεται· λεβηρὶς δὲ, οἷον λεπηρίς· καὶ λέπος· τάττεται[2] καὶ* ἐπὶ τεττίγων· καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.

Τυφλότερος σπάλακος:[3] τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει

[1] Τυρηνικὰ [2] καὶ λεποστάται

* Inc. f. 139. c. 4.

[3] σ præfixit corr. Manus recentiss. in marg. σπάλαξ λέγεται ὁ τυφλοποντικός, ut puto.

ὀφθαλμούς· φησὶ[1] δ' αὐτοὺς Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφομένης: καπνιζομένης.

Τῦφος: ἀλαζονεία·[2] μανία.

Τυφῶνος: πυρώδους δαίμονος.

Τυφών: οὐχ ἡ φλὸξ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον:[3] Τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου[4] ποικιλώτερον.[5]

Τυφώς: ὁ κατὰ θάλατταν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται.

Τυχηρότερον: εὐτυχέστερον.

Τυχηρῶς: ἐπιτυχῶς.

Τύχην ἁπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

Τύψας: ἐκ χειρὸς πατάξας.

Τύψον: τρῶσον.

Τῷ: χωρὶς τοῦ Ι· ἀντὶ τοῦ διό· καὶ δυϊκῶς, ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.

Τῶ: περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ Ι.

Τωθάζει: σκώπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται.

Τῶν[6] γὰρ ὑστάτων χάρις:

Τῶν ὄνων οὔ μοι μέλει:

[1] σφίσι primo, ni fallor: tum αυτος m. pr.
[2] -ωνεῖα [3] κό m. pr. [4] τοτου m. pr.
[5] -ότερον [6] καυχᾶται τῶν junctim primo.

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι:[1]

Τῶν ἐκτικῶν: τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: τῶν θεατρικῶν.[2]

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν: λεγόμενόν τι ἐστί· καὶ Μέ-νανδρος δύο προθεὶς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τὸ, "Εν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα[3] δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισεν προστιμήματα· Πολύζηλος Δημοτυνδάρεωι· Τριῶν κακῶν γοῦν ἦν ἑλέσθαι[4] αὐτωῖ τί πᾶσ' ἀνάγκη· Ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον,[5] ἢ προδόντα Τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· Ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ[6] ἐστιν· Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

Τῶ ῥα: διὸ δή.[7]

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ υ̅.

Ὑάδες: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.

Ὑακίνθινον: ὑπομελανίζον· πορφυρίζον.

Ὕαλη: ὕαλος.

Ὕαλιος: πολέμιος.

Ὑακινθίδες: θυγατέρες Ὑακίνθου[8] τοῦ βασιλέως.

[1] οις. tum inc. f. 140. c. 1.
[2] κῶς
[3] Ταῦτα nov. artic.
[4] θαί et πᾶσά Pors. πᾶσα G.
[5] -ιον m. pr.
[6] φυλάκτ' (acc. correctoris)
[7] δι' οτι primo, sed statim mut.
[8] ὑάκίνθου sic.

Ὑάλινα: ἀντὶ τοῦ ὑαλᾶ.[1]

Ὕαλος: διὰ τοῦ ᾱ· οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἡ ὕαλος· καὶ ὑάλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὑαλίνων ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ ᾱ λέγεται.

*Ὑβάδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

Ὑβός: κυρτός.

Ὑβριστοδίκαι: οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς δίκας.

Ὕβρις: ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ[2] αἰκίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τῶι περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καί τοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτωι ζημιοῦν.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ: ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἱππεία, καὶ Ἐργάνη.

Ὑγιείαν[3] καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὴν πεφυραμένα οἴνωι καὶ ἐλαίω ἄλφιτα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρει· οἷον θαλλόν τινα ἢ ἄλφιτα.

Ὑγιέστερος ὄμφακος: παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί· καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης.

Ὑγρὰ κέλευθα: τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ὑγρός: ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ῥευματιζόμενος.

[1] Accent. om. m. pr. ὕαλα voluit corrector, ni fallor.

* Inc. f. 140. c. 2. [2] καὶ inseruit corr. [3] Acc. om.

Ὑγρότης: ἀραιότης καὶ ὠφέλεια.

Ὑδατίδες: σταγόνες.

Ὑδερῶν: ὑδρωπιῶν.

Ὕδραν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ, Ὕδρα τῇ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλωι[1] τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων* αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάωι ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.

Ὑδρεύειν: ποτίζειν.

Ὑδρηλοί: κάθυγροι.

Ὑδριαφόροι: ὥσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι.

Ὕδρου: ὄφεως.

Ὑδροφορία: ἑορτὴ πένθιμος[2] Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις,[3] ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὕδωρ αὐτοπαγές: τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις: τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

Ὕδωρ παραρέῃ: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν[4] εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

Ὕε:[5] ἔβρεχεν.

Ὑειόν: ὗς[6] ἴδιον· χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδή-

[1] ἕκαστον τὰ κ. primo.

[2] -ημος

[3] λλω

[4] χαν

[5] Υε

[6] υιος

* Inc. μνομ. f. 140. c. 3.

μου εἰπεῖν· ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη[1] πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμωι προσκνήσασθαι,[2] ὥσπερ τὰ ὕδια[3] τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησίν.

Ὑηνῶν[4] θρεμμάτων: καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων[5] ζ· ὑηνεῖς· ὗς δὲ δὴ *καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς[6] ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτωι.

Ὕειον:[7] χοίρειον.

Ὕης: ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλείδημος·[8] ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει[9] χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὕην[10] λέγεσθαι, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς Ὑάδας· Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην.

Ὑηνεῖς: ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

Ὑηνῶν: σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ὑηνία· σκαιότης καὶ ἀμαθία· οὕτως Καλλίας.

Ὕης: τοῦ Σαβαζίου ἡ ἐπίκλησις.

Ὕθλος: φλυαρία ἢ μωρία.

Υἱωνός: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

[1] αὐτὸ δοκεῖ· ἢ [2] κνί

[3] υδια m. pr. sed υἴδια, ni fallor, fecit corrector.

[4] Jungit ξ. φ ὑηνῶν (sic; mox ὑήνων, sed sp. et forsan acc. correctoris.)

[5] νόμ . . ων i. e. νομιμων erat, sed accentus a m. pr. tum ὕηνοις οἷς δὲ

* Inc. f. 140. c. 4. καὶ κοινωκεφάλους (sic, sed κυ corrector.)

[6] αὐτοὺς [7] Ὕιειον [8] δι

[9] υἵει [10] ὕειν et mox τὸ ὕειν

Υιῶσαι[1] τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν· καὶ υἱώσει, τῇ υἱοθεσίαι· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ, υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο· καὶ τὰς υἱώσεις καὶ τὰς υἱοθεσίας· ἡ χρῆσις παρ' Αἰλιανῷ πολλή.

Ὑλακόμωροι:[2] ὑλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

Ὕλαν κραυγάζειν: ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι· τούτου δὲ* ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι, ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

Ὕλας: ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου.

Ὑλάστριαι: καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι.

Ὕλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ὑλήεσσα: σύνδενδρος.

Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως·
Ἵππον Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα·
Ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἀλλ'

[1] Accentus correctoris. Nullus in ποιησαι.
[2] -ωροι

* Inc. f. 141. c. 1.

ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οὔτε μεσσηγὺ Τίρυνθος[1] ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου· Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο·[2] Ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγωι,[3] οὔτ' ἐν ἀριθμωῖ· ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαίαι[4] καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἠρώτων τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα· καὶ* Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ· τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Ὑμεῖς δ',[5] ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν[6] τοῖς ἐπιγραμματίοις·—τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Ὑμεναιοῦν: τὸ ᾄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν γάμον.

Ὑμένων: γαμικῶν ὕμνων.

Ὑμεδαπῶν: τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμενῶδες: λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες.

Ὑμήττιον[7] μέλι: τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν· Ὑμηττὸς δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ὑμνηπολείτω: ὑμνείτω.

[1] τηρ. [2] τ correctoris.
[3] ενόλωι m. pr. ἐν ὅλωι fecit corrector.
[4] ἀχαΐαι * Inc. f. 141. c. 2.
[5] δὲ G. δ' Porson. Posthac similia tacebo.
[6] ἐπι [7] τ alterum corr. et mox.

Ὑμνεῖν: ὀδύρεσθαι· μέμφεσθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφημισμόν· ὡς ἐν α' Πολιτείας.

Ὑμνούντων: ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων ζ' Πλάτων· ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων.

Ὗνιν: ῥόπαλον.

Ὑόμενος: βρεχόμενος.

Ὑοσκυαμᾶν:[1] μεμηνέναι· παραπαίειν·[2] Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκυαμᾶς,[3] ἀνὴρ γέρων ὤν.

Ὑοσκύαμος: ὃν[4] πίνοντες μαίνονται.

Ὑπάγει: ἐξαπατᾷ.

Ὑπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγαί: ἀπάται.

Ὑπαγωγάς: τὰς ἀναχωρήσεις·* διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς, φησὶ Θουκυδίδης.

Ὑπάγειν εἰς δίκην: τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγωγεύς: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.

Ὑπαγωγή: ἡ ταῖς ναυσὶ σκέπη· καὶ προσόρμησις· οἷον[5] ὕφορμός τις.

Ὑπαγωγή: ὑποχώρησις.

Ὑπαίθριον: ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως.

Ὑπακτέον: πορευτέον.

Ὑπαλύξας: ἐκφυγών.

Ὑπάλυξις: ἔκκλισις.

[1] ων primo. Mutavisse videtur corrector; certe accentum imposuit.
[2] ν addidit corr. [3] υἱοσκ. et om. ὤν [4] οἱ ὃν primo.
* Inc. f. 141. c. 3. [5] Primo ον tantum.

Ὑπανέντος: ἐνδόντος.

Ὑπανίσχει: ὑπανατέλλει.

Ὑπαντιάζων: ὑπαντῶν.

Ὕπαρ: ἀλήθεια·[1] οὐκ ἐν ὀνείρωι.

Ὕπαρ: ἐγρήγορος·[1] ὀπτασία ἀληθής.

Ὑπαρκτά: μόνιμα ὑπάρχοντα.

Ὑπαρξάμενος: κατάρξας.

Ὑπάρχων: προκατάρχων· Ὡς οὐχ[2] ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι· καὶ προϋπεῖναι· φθάνειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν[3] εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν.[4]

Ὑπασπισταί: δορυφόροι.

Ὕπατε κρειόντων: βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε·[5] μέγιστε.

Ὕπατον: ὑψηλόν.

Ὑπ' αὐγάς:[6] ὑπὸ τὸν ὄρθρον·[7] ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ὕπαφρον: ὕπουλον· φανερόν.

Ὑπαχθέντες: ἀπατηθέντες.

Ὑπειδόμενος: ὑφορώμενος.

* Ὑπέδυ: ὑπεισῆλθεν.

Ὑπεζωσμένος: περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος.

Ὑπειλημμένον: ὑπονενοημένον.

Ὑπείξομεν: παραχωρήσομεν.

[1] Sic. [2] οὐχ statim additum. [3] ὑμῖν

[4] καὶ ὑπάρχειν Pors. i. e. χὐπάρχειν. sed vide ad Aristoph. Lys. 20.

[5] ἔξω primo. [6] Ὑπαυγάς m. pr.

[7] ὄρθριον * Inc. f. 141. c. 4.

῾Υπείπομεν: ἀντὶ τοῦ προείπομεν· καὶ ὑπειπεῖν, ὑπαγορεύειν.

῾Υπελθεῖν: ὑποδραμεῖν.

῾Υπέμβρυον: τὸ ὑπὸ τηῖ θηλαζούσηι·[1] νεογνόν.

῾Υπένερθεν: ὑποκάτωθεν.

῾Υπενήνεκται: ὑπεσύρη.

῾Υπενόθευσεν:[2] ὑπέφθειρεν.

῾Υπενοστήσαμεν: ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανήλθομεν.

῾Υπέπισα: ὑπεπότισα.

῾Υπέρα: τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ωἷ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων.

῾Υπεράγασθαι: ὑπερθαυμάζειν.

῾Υπέρακμος: ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν.

῾Υπεραλεῖται: ὑπερπηδήσει.[3]

῾Υπερανάστης: μετανάστης· μεταβάτης.

῾Υπέρβιον: ὑπερβίως·[4] οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλλόντως[5] τηῖ βίαι· ὑπερήφανον.

῾Υπερβολήν: τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τωῖ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένης.

῾Υπέρβολος:[6] δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τηῖ η′ ἐξωστρακίσθαι[7] φησίν.

῾Υπεργαμία: ἡ ὀψιγαμία.

[1] τηῖ et θ, forsan et η, correctoris in litura.
[2] Litera del. post θ.
[3] ση m. pr.
[4] ος m. pr.
[5] -λλόντας (sic)
[6] λ corrector, pro ρ ut suspicor.
[7] θ addidit corr.

Ὑπερδέα :[1] ὑπερβαλλόντως ἐνδέα·* οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν.

Ὑπερδέξιον χωρίον : εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν.

Ὑπέρδικον : τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον.

Ὑπερείδουσα : ὑποστηρίζουσα.

Ὑπερηγάσθην : ὑπερεθαύμασα.

Ὑπερημερίας : ὑπερβαλούσης ἐκπροθεσμίας.

Ὑπερήμερος : ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος.

Ὑπερήμερος : οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποίαν οὖν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Ὑπερήμεροι : οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

Ὕπερθεν : ἐπάνω.[2]

Ὑπέρθεον : ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Ὑπερθέοντες : ὑπερτρέχοντες.

Ὑπερθήσει : οἰκοδομήσει.

Ὑπερθορών : ὑπερπηδῶν.

Ὑπερίονα : ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.

Ὑπέρινος : ὑπερκεκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος.

Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα : ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

Ὑπερμαζεῖ : ὑπερτρυφαῖ· πλουτεῖ· στρηνιᾶ.

Ὑπερμενέα : ἰσχυρότερα λίαν.

Ὑπερνήχεται : ὑπερβαίνει.

Ὑπεροιαζομένου : ὑπερηφανευομένου.

[1] Sic. * Inc. δεα f. 142. c. 1. Acc. om.
[2] ἐπάνω. Paulo ante Ὑπερήμερίας, et subinde similia.

Ὑπέροπλον: ὑπερήφανον.

Ὑπερορᾶν: ὑπερβλέπειν.

Ὑπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὁρίων·* ἐξόριστος.

Ὑπέροπτον: μεγάλην.

Ὑπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταυτὰ[1] ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων· καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καί, αὖθις αὖ Πυθῶδ' ὁδός· καί, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καί, οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι[2] περιτροπὴ γενήσεται.

Ὑπέροφρυς: ὑπερήφανος.

Ὑπεροψίαν: καταφρόνησιν.

Ὑπερπαίειν: ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων[3] πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς[4] εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά· λέγεται δὲ ἀπὸ Φαΰλλου[5] τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς, πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος[6] αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα,

* Inc. f. 142. c. 2.

[1] ταῦτα m. pr.

[2] μὴ

[3] ἀθηνᾶι m. pr.

[4] μύθους

[5] λ semel; et mox.

[6] πρότερος

ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε* Φάϋλλος, Δίσκευσεν δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Ὕπερθρον:[1] ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει.

Ὑπερτέλλον: ὑπερανατέλλον.

Ὑπερτενές: ὑψηλόν· ὑπερέχον.

Ὑπέρτερον: κρεῖττον.

Ὑπερτεροῦν: δεσπόζον.

Ὑπερτίθεται: ἀναβάλλεται.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ὑπερφερές: μέγα· ὑπερέχον.

Ὑπερφυής: μεγαλοφυής· μείζων.

Ὑπέρχρεως: κατάχρεως.

Ὑπέρχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας· οὕτως Ἀντιφάνης.

Ὑπερώησαν: ὑπεχώρησαν.

Ὑπεστειλάμην: παρητησάμην· ἀπεκρυψάμην.

Ὑπέστημεν: ὑπεσχόμεθα.

Ὑπετέθυπτο: ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο· Ἀπολλοφάνης.

Ὑπέχει: ὑφίσταται.

Ὑπεψηνισμένοι: ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.

Ὑπήγετο: ὑπέπειθεν.

Ὑπηνέμια: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Δαιδά-

* Inc. δησε f. 142. c. 3.

[1] Artic. in marg. a corr.

λωι· Ἐν ἴστε·[1] πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίαι Ὑπηνέμια τίκτουσιν ὠὰ[2] πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτωι ἀνεμιαῖα·[3] καὶ Μένανδρος Δακτυλίωι·—ἀνεμιαῖον ἐγένετο.[4]

Ὑπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

(Ὑπέρπεδον :[5] ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ ἡ γῆ.)

Ὑπηνέμια τίκτουσι : τὰ οὔρια·[6] ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου λέγουσιν.

Ὑπήνη : μύσταξ· τὸ γένειον· πώγων· ἢ ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις.

Ὑπηνήτηι : ἀκμαίωι· ἄρτι γενειῶντι.

Ὑπ' ἠοῖ : ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Ὑπηρέσιον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἤγουν κωπηλατῶν, ἐφ'[7] οὗ καθίζουσιν.

Ὑπηρέσιον : ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν· τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος.

Ὑπίσχεται : ὑπισχνεῖται.

Ὑπό : ὀλίγον.

Ὑπόβαθμος : ὑπόβαθρον.[8]

Ὑποβάθραν: ὑπόβασιν· θεμέλιον.

Ὑποβασμόν : ὑποβάθραν.

[1] δ. ἐνιότε (sic)

[2] ωσ in ωα statim mut. Acc. et sp. corrector.

[3] -αιαν (fors. -αιαν) m. pr.

[4] ἐγίνετο

[5] Artic. in marg. a corr.

[6] οὐράνια ut videtur primo, nunc οὔρινια (sic); ι et accentus a correctore. Inc. νια f. 142. c. 4.

[7] ὑφ'

[8] -ος

Ὑποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες.

Ὑποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν.

Ὑποβλεπόμενος: ὑπονοῶν· ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν.

Ὑποβλήδην: ὑποβάλλων λόγον· ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγων.

Ὑποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ὑπόβολον:[1] ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον· Φερεκράτης Ἰπνῷ·—οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν Τὴν Πολυτίωνος κειμένην ὑπώβολον.[2]

Ὑποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

Ὑπογεγραμμένη: ἐστειβισμένη· Ἀριστοφάνης.

Ὑπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.

*Ὑπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος.

Ὑπογενειάζων: λιτανεύων· ὑπὸ[3] τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες: λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαίους[4] ὀνομαζομένους.

Ὑποχυδεῖς[5] γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· ὑποχύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος· ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

Ὑπογράφεται: δείκνυται.

Ὑπογλωττίς: στεφάνου εἶδος.

Ὑπόγραμμα: ῳ̃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.

[1] λλ primo [2] ὑπόβ.

* Inc. f. 143. c. 1. [3] λειτ. et ἀπὸ [4] ττ

[5] Junctim m. pr -νους· ὑποχυδεις. Corrector, -νους:- et in m. notam —

Ὑπόγυον:[1] ἐγγύτερον· πρόσφατον· νεωστὶ γινόμενον· τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.

Ὑποδεής: ὑπόφοβος.

Ὑποδενδρυάσαι: ὑποδῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

Ὑποδέξηι:[2] ὑποδέχῃ τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

Ὑποδέξιος: ὑποδοχεύς.

Ὑποδέραια:[3] περιτραχήλια.

Ὑποδερίδα: ὁρμίσκον· πλόκιον.

Ὑποδερίς: κόσμος γυναικεῖος, οἷον δείραιον.[4]

Ὑποδιδάσκαλος: ὁ τοῦ χοροῦ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητής, ὡς Ἀριστοφάνης.

Ὑποδρόμους: στόμια.

Ὑποδμώς:[5] δοῦλος.

Ὑποδύτην: τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.

*Ὑποδύς: ὑπεισελθών.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης.

Ὑπόθεσις: περιοχή· αἰτία.

Ὑποθήκαις: παραινέσεσι.

Ὑποθημοσύνη: διδασκαλία.

Ὑποθήσομαι: διδάξω.

Ὑποικουροῦν λεληθὸς τὶ μῖσος: ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ[6] ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.

[1] Ὑπογοῖον primo.

[2] Ita primo; sed punctum supra η, et ut videtur ι in c mutatum; ut voluerit, Ὑπόδεξις vel Ὑποδέξεις. Pergendum erat, ὑποδοχῇ.

[3] -εα m. pr. [4] -εον [5] -ος m. pr.

* Inc. f. 143. c. 2. [6] Ὑποικουροῦν: λ. dist. tum τοῦ om.

Ὑποιστόν: φορητόν.

Ὑποίσων: ὑπομένων.

Ὑποίσω: ὑπενέγκω.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς: οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκατάβασιν: παραχώρησιν.

Ὑποκείσεται: ὑποβληθήσεται.[1]

Ὑποκορίζεται: κολακεύει· ὑποκρίνεται.[2]

Ὑποκηρυξάμενοι: τὸ ὑπὸ τωῖ κήρυκι τωῖ δημοσίωι στῆναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερῶς.

Ὑποκοριζόμενοι: διασύροντες· Ξενοφῶν φησίν· οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες[3] καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν* καὶ ἑταιρίαν[4] καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι.

Ὑποκοριστικόν: ἔλαττον.

Ὑπὸ κρασίν: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑποκρίνεσθαι: τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ[5] ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ· Θουκυδίδης ζ'· οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο·[6] καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως·[6] Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο.

Ὑποκρίνοντι: ἀποκρίνοντι.

[1] χλη [2] -ινται (sic) m. pr. [3] -τος
* Inc. f. 143. c. 3. [4] ετερίαν
[5] ὁ correctoris. [6] Bis distinxi.

Ὑποκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα.

Ὑπολαβών: ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθείς· η ἀντειπών· ἀντικρούσας.

Ὑπολαπάξας: ὑποκενώσας.

Ὑπόλογον: Λυσίας φησίν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγω· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῆ γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μία συγγνώμη, οὐδὲ μία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης: τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἑνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπὸ μάλης: μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην.[1]

Ὑπομηλαφῆσαι: ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

*Ὑπόνομος: ὀχετός· διώρυξ.[2]

Ὑπονοστῆσαι: ἐπανελθεῖν· ὑποκαταβῆναι.[3]

Ὑπόξυλος: κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος.

Ὑπὸ παντὶ λίθωι σκορπίος:[4] ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

[1] Manus recens in marg. ἀλλὰ τοῦτο τὸ •ῆμα χρῶνται ναυ•λιοι καθόλου μάλην •γοντες ἀλλ' οὐ μασ•άλην ἢ μασχάλας. Stellula indicat partes a bibliopego abscissas.

* Inc. f. 143. c. 4.

[2] ος m. pr.

[3] β correctoris in litura.

[4] -ιός m. pr.; ίος corrector.

Ὑπώπια:[1] ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ὑποπίνειν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι·[2] οὕτως Νικοφῶν.

Ὑπόπλεως:[3] μεστός.

Ὑποποιεῖσθαι: ὑποτάσσειν.

Ὑπόπτερος: ταχεῖα.

Ὑποπτεύω: ὑπονοῶ.[4]

Ὑπ' ὄροφον:[5] ὑπὸ στέγην.

Ὑποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι.

Ὑποσακίζειν: ὑπεξαίρειν· ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ φασί, τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν.

Ὑπὸ σκότω δὲ γεγονώς: σκότιος· ὅπέρ ἐστι λαθραῖος· παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Ὕποσμος: ὁ ὑπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων.

Ὑποσμύχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· καταπονοῦσα.

Ὑπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

Ὑποσταθμίς: τρυγίας.

Ὑποστειλάμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθείς.

Ὑποστρωμνίους: τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους.

Ὑποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποκρίνεται·* φεύγει· δολιεύεται.

Ὑπόστημα: πλῆθος.

Ὑποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος· Ὑπερίδης.[6]

Ὑποστολῆς: φυγῆς.

[1] πο m. pr.
[2] σσκ m. pr. tum νικωφων
[3] -ος m. pr.
[4] -ῶι (sic)
[5] Ὕποφορον m. pr.
[6] -είδης
* Inc. κρίνεται f. 144. c. 1.

Ὑποσυγχύτως: συγκεχυμένως.

Ὑποσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀπαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι.

Ὑποσχέσθαι: ἐκτεῖναι.

Ὑπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν.

Ὑποτείνουσιν: ὑποβάλλουσιν· ἢ προτείνονται.

Ὑποτείνων: ὑπισχνούμενος.

Ὑποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι.

Ὑποτεμνόμενος: ἐκκόπτων.

Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον· οὕτως Ξενοφῶν φησίν.

Ὑποτίτθια: ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιτθον[2] ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον.

Ὑποτοπεῖσθαι: ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ἐπὶ[3] τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

Ὑποτοπήσας: ὑπονοήσας.

Ὑπὸ τὸν τόνον: ὑφειμένωι τωῖ τῆς φωνῆς τόνωι.

Ὑπότριμμα: ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων.

Ὑποτροπάζει: ὑποστρέφει.

Ὑπότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνοις· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα ταῦτα χρήσιμα.*

[1] ἐπι- m. pr.

[2] τ alterum correctoris.

[3] ὑπο

* Inc. σιμα f. 144. c. 2.

Ὑποτυπώσεων: χαρακτήρων λόγοι.

Ὕπουλα ἕλκη:[1] τὰ κρυπτά.

Ὕπουλοι: οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες.

Ὕπουλα γόνατα: καὶ ὕπουλον πόδα· καὶ ὕπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος.[2]

Ὕπουλος: δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικὸς, ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς, ὑγιεῖς ἐπιπολαίως,[3] ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ὑπ' οὔρει: ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ὑποφέρονται: ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται: ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι.

Ὑποφθάς: φθάσας· προλαβών.

Ὑποφόνια: τὰ ἐπὶ τῷ φόνωι διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι· οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.

Ὑπόφορος: ὑπεύθυνος· ὑπὸ κίνσον· ὑπὸ τέλος.

Ὑποφύσεις: παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

Ὑποχόνδρια: τὰ ἀκροσπάθια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.[4]

[1] ἕλκη. Et mox per lenem m. pr.

[2] κ$\overset{\tau}{\rho}$/ [3] ἐπιπόλεως (sic)

[4] M. recens in marg. ὑποχόνδρια, τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στέρνου ἤτοι τοῦ στήθους, ἀφ' οὗ ἄρχονται τὰ λαπαρώδη με^λ (vel μι^λ) μετὰ τὰς πλευράς.

ʽΥποχυτῆρες: τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

ʽΥπτια: ὑψηλά.

ʽΥπτιάζει: ὑποστρέφει.

ʽΥπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος.

ʽΥπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἤ τί ἄλλο* προφάσει τινὶ χρώμενον μεθ' ὅρκου.[1]

ʽΥπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις.

ʽΥπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίᾳ[2] ἢ νόσῳ· ἤ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι.[3]

ʽΥπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

ʽΥπώρεια:[4] ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

ʽΥπωρόφιοι:[5] ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι· συγγενεῖς.

ʽΥπώροφον: ὑπόστεγον.[6]

ʽΥς: χοῖρος ἢ σύαγρος.

ʽΥσας: βρέξας.

ʽΥς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων· Κράτης Γείτοσιν.

ʽΥσμίνης: μάχης.

* Inc. λο f. 144. c. 3.

1 καθόρκου

2 -αν primo.

3 ὑπω.

4 ʽΥπορια primo, ut videtur. ω em. m. pr. ει corrector.

5 Bis ρ primo, ut videtur.

6 ʽΥπωροφον: ὑποστέγην primo, vel ʽΥπορροφον. Nunc ʽΥπ' ὄροφον a corr.

Ὕσπληξ: φραγέλιον· ἀφετηρία.
Ὕσθην: ὠμβρίσθην·[1] ἐραντίσθην.
Ὕρχαι: τὰ βικώδη κεράμια.
Ὑρισοί: ἐρυσοί·[2] σπυρίδες.
Ὑσίαι: πόλις τῆς Βοιωτίας.
Ὕστατος: τελευταῖος· ἔσχατος.
Ὑσσάκους: τοὺς πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· καὶ οἱ Δωριεῖς.
Ὑστέρα δεκάτη: ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν.
Ὑστέρας: πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν.
Ὑστριχίς: καὶ ὕστριξ·[3] ἡ ἐκ τῶν ὑείων[4] τριχῶν μάστιξ.
Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται: παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.*
Ὑφαιρεῖται: παρεκβάλλει.
Ὕφαλοι: ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι.
Ὑφειμένοι: ὑποχείριοι.
Ὑφειμένως: ἐνδιδομένως.
Ὕφαλος φάτις:[5] ἡ κρυφία.
Ὕφεσις: ἐλάττωσις.
Ὑφεστώς: ἐνυπόστατος.
Ὑφηγήσονται: ὑποδείξουσιν.

[1] ὀμ. primo.
[2] Ὕρεισοι: ἔρυσοι
[3] ὕστηρξ (sic)
[4] υἱων m. pr.
* Inc. βαλ. f. 144. c. 4.
[5] φατής m. pr. φάτῆς corrector.

Ὑφηνίοχος : ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.
Ὑφιέμενον : ἐνδιδόμενον.
Ὑφιέναι : ὑπενδοῦναι.
Ὑφιζάνει : ὑποκαθέζεται· ἐλαττοῦται.
Ὑφιστάς : ὑποστάς· ὑποτιθείς.
Ὑφόλμιον : ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης.
Ὑφορμία : κόσμου εἶδος.
Ὑφορμοῦν : ἀπαντοῦν·[1] ἐναντιούμενον.
Ὕφος :[2] ὑφεύς· Φερεκράτης.
Ὑφωμαδόν : ὁμοθυμαδόν.
Ὑψαγόρας : ὑψίλογος.[3]
Ὑψαυχεῖν : ὑψηλοφρονεῖν.
Ὑψηγόρει : μεγαληγόρει.[4]
Ὑψιβρεμέτης : ἐν ὕψει βροντῶν.
Ὑψίζυγος : ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.
Ὑψικάρηνε : ὑψηλέ.
Ὑψικρατεῖν : τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.
Ὑψιμέδοντες : ἐν ὕψει βασιλεύοντες.
Ὑψιφοίτης : ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων.[5]
Ὑψόθι : ἐν ὕψει.
Ὑψοῦ διάττει : ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.
Ὕων : βρέχων.

[1] ἀπατοῦν [2] Acc. om. [3] ὑψή.
[4] Bis accentus correctoris. [5] υψόφρων

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ φ̄.

Φαγανθρώπων: ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα: νόσος λοιμική.

Φαγύλιον:[1] μαρσίππιον.

* Φαέθοντα τόκον: ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

Φαέθων: λάμπων· ἥλιος.

Φαεινόν: λαμπρόν.

Φαεσίμβροτον:[2] ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαεσφόρους: φωτοφόρους· φωτὸς παρεκτικάς· γνώσει φωτιζούσας.

Φάθι: εἰπέ.

Φαιδιμόεντες: λαμπροί.

Φαίδιμος: λαμπρός· ἰσχυρός.

Φαιδίμων:[3] λαμπρός.

Φαιδρός: καθαρός.

Φαιδρωπόν: τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαῖεν: εἴποιεν.

Φαίημεν: εἴποιμεν.

Φαιλόνης: εἰλητὸν τομάριον[4] μεμβράϊνον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον.

Φαινόλης: χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα.

Φαίνων: δεικνύων.

Φαιδρυντής: ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.

[1] Primo γοί

* Inc. f. 145. c. 1.

[2] Sic.

[3] Sic.

[4] εἰ. τὸ μα....ριον βεμ. et supra lituram a m. recenti, κοντακίον

Φαικω:[1] ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῷ· οὕτως Σοφοκλῆς.

Φαιόν: χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἤγουν μύϊνον.[2]

Φάκελον:[3] φορτίον· ἢ εὐάλωτον.

Φαινόμενα: Πλάτων Πολιτείας δεκάτηι[4] ἔφη· φαινόμενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τηῖ ἀληθείαι· ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα.

Φάκελος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.[5]

Φακῆ: τὸ ἕψεμα τοῦ φακοῦ.

Φακός: τὸ ὄσπριον ὠμόν.

* Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φάλαγγες: στίχες· τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν[6] πλῆθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεὼς ὑπερείσματα· ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον·[7] λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ· καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς[8] ἡ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι φαλάγγιον· καὶ οἱ κόρακες δὲ, παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

Φαλάγγια: ζῶόν τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

Φαλάγγιον:[9] γένος ὄφεως, ὥς φησὶ Νίκανδρος.

Φαλλικὸν[10] ποίημα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον.

Φαλακρόν: ἀντὶ τοῦ κεφαλὴν φαλακράν.

[1] Supra ι acc. a recentiss. m.
[2] μύηνον
[3] λλ corrector.
[4] 7 κατηι (i. e. δὲ κ.) in δεκάτηι mut. corrector.
[5] φόρεμα
* Inc. f. 145. c. 2.
[6] ὁπλη.
[7] -ια
[8] τηῖ νεωὶ (sic)
[9] -ειον
[10] Φάλαικον (accentus corr.)

Φάλανθοι: φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας·[1] τοὺς ἀσπιδίσκους· τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα.

Φάλαγξ: θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι· —ἡμῖν οἱ νόμοι Εἴκασι τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, Ἃ 'ν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνεται.[2]

Φαληρεύς: πολίτης.

Φαληροῖ:[3] δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς.

Φαληρυκόν: ἱππόδρομον Ἀθήνησιν.

Φαλλοί: μόρια δερμάτινα.

*Φάλον: τὸ προμετωπίδιον.

Φαλακρότερος εὐδίας:

Φάλος: βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσηι.

Φαμέν: λέγομεν.

Φάναι: ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρωι δηλοῦν.

Φάναι: εἰπεῖν.

Φάνας: τὰς ἐκλάμψεις.

Φανίας: ὄνομα κύριον· τῶν ἐστρατηγηκότων[4] τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

[1] προ.μ. i. e. προσμ.

[2] ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τουτοισὶ τοῖσι λεπτοῖσιν ἀραχνίοις ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαξ ὑφαίνει.

[3] Φαληροῖας (sic; acc. corr.)

* Inc. f. 145. c. 3. Φαλλον: τὸν

[4] γι

Φανίον: τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.

Φανόν: λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος.

Φανότερον: λαμπρότερον.

Φανός: λαμπὰς ἢ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος.

Φανοτεύς: ἡ πόλις· οὐχὶ Πανοπεύς.

Φαντασία: ἐνύπνιον· ἢ ἴνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία.

Φαντασιοκοπεῖς:[1]

Φαντάζομαι: συκοφαντοῦμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Φανοστράτη: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φαντασμάτων: ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν.

Φαρέτρα: βελοθήκη.

Φάρκτεσθαι: τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον·[2] καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

Φαρμακᾶς: μυρεψεῖς.

Φάρμακον: παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκεσιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων.

Φαρμακός: ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν* ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις· ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φαρμακὸς, ἱερὰς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν, Ἴστρος ἱστορεῖ· Δημοσθένους δὲ

[1] Marg. $\overset{τ}{ζ/}$ a corr.

[2] των primo, sed statim τον

* Inc. f. 145. c. 4.

ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τούνομα·[1] ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρμακῶντα[2] δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἔστιν δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιε' Νόμων ὑποσημαίνει.

Φαρμακός: τὸ κάθαρμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἱππῶναξ.

Φάρμακα: τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰατρῶν, φαρμάκια.

Φαρμακτά: λίμνη οὕτως προσαγορευομένη.

Φαρμακοτρίβαι: οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες· ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαρμακίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρως[3] ῥυτίδα· οὕτω Σοφοκλῆς.

Φαρμάξας: ἀποστήσας· γοητεύσας· ἰατρεύσας.

Φάρος: ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φαρυγίνδην: ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Φάρσος: τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριον· κλάσμα.

[1] τοὔνομα· sic [2] -οντα m. pr.
[3] γένους, et inc. νους f. 146. c. 1.

Φάσις: φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον·[1] ἢ χωρίον· ἢ οἰκίαν· ἢ ἄλλό τι τῶν δημοσίων· ἔτι[2] δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται.

Φασί: λέγουσι.

Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινεν δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν[3] μεμίσθωτο· τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει·[4] τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως[5] παρὰ Λυσίαι[6] πρὸς τὴν φάσιν* τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φάς: εἰπών.

Φάσγανον: ξίφος.

Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρωι θύειν· φησὶ Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Φασιανοί: ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον: ἱματιοφορεῖον·[7] φάσκωλον δέ ἐστιν μαρ-

[1] λ semel.
[2] ι in lit. a corr.
[3] ἢ ἐ. ἢ κ. τ. ἄδειαν
[4] -χου et -νους
[5] -ων
[6] -ου
* Inc. σιν f. 146. c. 2.
[7] Φασκώλειον: ἱμάτιον· φ.

σίππιον· φάσκωλον·[1] πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο· ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας.

Φάσκων: λέγων.

Φασιανός: συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαίνειν.

Φασίμη κύλιξ: παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἔνδειξιν.

Φατέ: λέγετε.[2]

Φάτις: φήμη· λόγος.

Φατνώματα: σανιδώματα· στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: σανιδωτόν.

Φατρία: σύνταγμα.

Φαύζειν:[3] τὸ φρύγειν· Ἀττικοί.

Φαύλια[3] μῆλα: εἶδος τι μήλων.

Φαυλία: ἡ κότινος· καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας.

Φαῦλον: ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσομεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς, σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ ῥαίδιον, καὶ τοῖς λοιποῖς.

Φαῦλον: τὸ ἁπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· τεθείη δ' ἂν* καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἷον, φαῦλον πρᾶγμα, ἔσται τὸ τυχὸν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν

[1] Nov. artic. Φάσκ. [2] -ται

[3] Φαῦζειν et Φαῦλια (punct. et accent. correctoris.)

* Inc. f. 146. c. 3.

πρὸς τῷ ουτο' τυχόν' Πλάτων' πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς· τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ καὶ δεσπόται οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν·[2] Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαιδίου, Πολιτείας α'· καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον· τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου.

Φαῦλος: εὐτελής· χαλεπός.

Φαῦλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· Ὀνόμαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

[Φαῦλος: εὐτελής: χαλεπός.]

Φαυλίζει: εὐτελίζει· χλευάζει.

Φαύστιγγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι· οὕτως* Ἀριστοφάνης.

Φάων: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφώ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

[1] Sic m. prima. οὐ τὸ corrector. [2] -ώτισιν

* Inc. f. 146. c. 4.

Φειδήσεται: φείσεται.

Φειδώ: πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός: φειδόμενος· κνιπός.

Φελλέα: τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα[1] χωρία· ὡς Ἰσαῖος.

Φελλεύς: σκληρὸς πόσως καὶ πετρώδης τόπος.

Φενακίζει: χλευάζει.

Φέναξ: χλευαστής· ἀπατεών.

Φεννίς:[2] παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτ' ἂν ἑτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες.

Φενάγματα:[3] φενακίσματα.

Φεραυγής: κατάλαμπρος.

Φέρβει: βόσκει· τρέφει.

Φέρε: οἷον, ὑπόθου.

Φερέγγυος: ἀσφαλής· ἀξιόπιστος· ἐγγυητής.

Φερέοικος: ὁ κοχλίας· ἔνιοι ζῷον λευκὸν,[4] ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις[5] γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῷον[6] σφηκὸς[7] εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν: λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπέμψαθ'[8] ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν φέροντας δύο[9] δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθίαι· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας* τῆς ἡμέρας Ὀβολοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

[1] βω [2] Acc. om. [3] Post γ lit. erasa.
[4] μικρὸν m. pr. λευκὸν supr. corrector.
[5] -ας [6] ζῷον addidit corrector.
[7] σφηκοις (sic) m. pr. [8] -ψεθ' sic.
[9] οὐ * Inc. ρας f. 147. c. 1.

Φερεσβίους: ζωοποιούς.

Φερέτρωι: τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ.

Φέριστον: κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν.

Φέρνη: ἀμοιβή.

Φέρνην: τὴν προῖκα· καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος.

Φέρνιξ:[1] προῖξ.

Φέροικος: ἐν Κλεοβουλίναις· ζῶον ὅμοιον γαλῇ, λευκὸν, φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὕτω καλούμενον.

Φέρτερον: κρεῖττον· ἢ ταχύτερον.

Φέψαλος: σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.

Φερώνυμος:[2] ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φεσκάσιον: μαγγάνιον πλοϊκόν.

Φεῦ: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα.

Φεύγοιεν: κατηγοροῖντο.

Φηγαιεῦσι: δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φήγινος: δρύϊνος.

Φηγός: δρῦς ἢ πεύκη.

Φηγοῦς:[3] δῆμος Ἐρεχθηΐδος.

Φηγούσιον: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου[4] φόνου.

Φηλοῦν: ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἀλιεῖ—δύ'[5] οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

Φηλώματα:[6] ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν· οὕτως Ἀντιφῶν.

[1] Acc. om.
[2] ρό primo.
[3] Φηγος
[4] π. βατράχων
[5] δ' tum φίλων
[6] Φιλώματα et φιλοῦν

Φημί : λέγω· ὑπολαμβάνω.

Φήσεις : λέξεις.

Φθάνει : προλαμβάνει.

Φθάνοντος ἔργον γίνεται :

Φθέγμα : ῥῆμα.

Φθείρ : ὁ τῆς πιτύος[1] καρπός.

Φθεῖσθαι : διαφθείρεσθαι.[2]

Φθεῖναι : προλαβεῖν.

Φθείσεται : καταλήψεται.

Φθιάδος :[3] Θετταλικῆς.

Φθίνει : φθείρεται· λήγει.

Φθινύθων :[4] φθειρόμενος.

Φθισίμβροτος :[5] διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.

Φθείσονται : διαφθαρήσονται.

Φθογγαῖς : βουλαῖς.

Φθόην : τὴν νῦν φθίσιν[6] λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης.

Φθόη : φθίσις· ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φθοῖς :[7] ὄνομα πλακοῦντος.

Φθόνος : πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίαι.

Φιαρόν : λαμπρόν.

Φιβαλέως : γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας·[8] Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ σῦκα φιβαλέα· καὶ φιβαλέαι ἰσχάδες.

Φιδάκνας : πιθάκνας· Δημοσθένης.

[1] πίτυος. Inc. ος f. 147. c. 2.
[2] θείρ correctoris.
[3] Φθει primo ut videtur.
[4] φθινύων primo, sed θ statim add.
[5] σήμ
[6] φθήσιν
[7] Φθοης
[8] ρ alterum corrector, et mox καὶ

Φίλα: ἴσα· ὅμοια· προσφιλῆ.

Φίλαθλος: φιλόπονος.

Φιλαιτίων: τῶν ἐπιλαμβανομένων.

Φιλακίζεται: χαριεντίζεται.

Φιλάμμων: Δημοσθένης Φιλάμμονα τὸν Ἀθηναίων πύκτην φησί.

Φιλαπεχθήμων: φιλομίσητος· φίλεχθρος· φιλομίσης.

Φιλαυτίας: ὑπερηφανίας.[1]

Φιλαργίδης: ποιητὴς κακός.

Φιλεῖ γάρ πως: τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως.

* Φιλιότητα: φιλίαν.

Φίλεργος:[2] φιλόπονος.

Φιλερισταί: φιλόνεικοι.

Φιλεριστῆσαι: φιλονεικῆσαι.

Φιλέψιος: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί· ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Φίλη κεφαλή: προσφιλέστατε.

Φιλήκοος: φιλομαθής.[3]

Φίλιοι: προσφιλέστατοι.

Φίλιος Ζεύς: ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μένανδρος Ἀνδρογύνωι·[4] Μαρτύρομαι τὸν φίλιον,[5] ὦ Κράτων, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοις·[6]—τοῖς δὲ κριταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουσι[7] λέγω Μὴ 'πιορκεῖν, μηδ' ἀδίκως Κρίνειν, ἢ νὴ τὸν Φίλιον, Μῦθον[8] εἰς

[1] -είας   * Inc. f. 147. c. 3. Φιλεότητα (sic)
[2] Φιλεργός, et in Φιλόπονος.   [3] ο in lit.   [4] δρω
[5] -ωμαι τ. φίλον   [6] λλ   [7] σιν
[8] μῦθος

ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τού- Του κακηγοριστότερον.

Φιλίσκος: ὄνομα κύριον.

Φιλοδεσποτεύομαι: οὕτως ὁ Ἀναξίλας.

Φιλόπαις: οὐχ ὁ παιδεραστὴς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται· ἀλλ' ὁ φιλόπαις.

Φιλλεῖδαι: γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱερεία τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.[1]

Φιλιππίδης: τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν· ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππιδῶσθαι[2] ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐλεπτύνθαι.

Φιλοθεάμονες: φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ: φιλεῖ ἀγρεύειν.

Φιλοκάλως: καθαρῶς.

Φιλοκόμπων:[3] μεγαλορήμων· ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτέανος: φιλοχρήματος· φιλοκτήμων.

Φιλομειδής:[4] φιλογέλως.

Φιλοπευστεῖ: φιλοπραγμονεῖ.

Φιλόπευστος: ἡδέως μανθάνων· περίεργος.

Φιλόπονος: φίλεργος· περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.[5]

Φιλοσοφεῖν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι·—φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ'

ἐλ

[1] ἐνευ. (ελ corr.)

[2] Emendatum πεφιλιππῶσθαι pro πεφιπηφαι. (λι, σ, et accentus correctoris; utrius, aut pro quo, sit ω, non liquet.) Deinde inc. f. 147. c. 4.

[3] Sic.

[4] Φιλομείδης: φιλογελως m. pr. Φιλομμειδής: φιλόγελως corrector.

[5] Ita corr. pro προθυμως ut puto.

ὅπως Καταπράξεται[1] τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὕτως· καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν: σπουδάζειν.

Φιλοτέχνημα: κατασκευή· καύχησις.

Φιλοτησίαν προπίνειν: ἔστιν ἡνίκα τίς ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχηι φίλωι, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προύπινον, φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ὑπερίδης[2] φησὶ καὶ Ἄλεξις.

Φιλοτησία: φιλία· δεξίωσις.

Φιλότητα: φιλίαν.

Φιλοτιμεῖται: ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμίας: δωρεάς· ἢ πλεονεξίας· ἢ κενοδοξίας.

Φιλοτησίας: τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιάλης.

Φιλοτίμως: μεγαλοδώρως· ὑπερμέτρως·* ἐπιμελῶς.

Φιλοφρονέστατα: φιλικώτατα.[3]

Φιλοφρονούμενα: παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως: προθύμως· σπουδαίως.

Φιλοφροσύνη: δεξίωσις ἢ προσήνεια.[4]

Φιλουργός: οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ Γοργόνιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει.

Φίλυδρα: φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύρα: φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλωι παπύρωι ὅμοιον· ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.

[1] -ηται
[2] -είδης
* Inc. f. 148. c. 1.
[3] -τερα
[4] -ία m. pr.

Φιλυδρίας :[1] φιλῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμοῖ: ἄγχει· ἐπιστομίζει.

Φιμοί: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· ˉκαὶ φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα· φιμὸς δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κημὸς,[2] εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο· Δίφιλος δέ φησιν· Ἕλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ.[3]

Φίσκος: δημόσιον ταμιεῖον.[4]

Φιτρῶν: κορμῶν· ξύλων.

Φῖτυ :[5] φυτόν· φύτευμα· Φερεκράτης.

Φιτῦσαι: γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν· ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκ ἔτι·[6] ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φιτύοντος ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυ· Εὔπολις Αὐτολύκωι· Ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν (τὸ)[7] φῖτυ τῶν βοιῶν.

Φλάβιος: ὄνομα χρηματισμοῦ.

Φλᾶν: θλᾶν· τύπτειν.

Φλᾶν: μαλάττειν· καὶ (ἀναφλᾶν)[8] τὸ ἀναμαλάττειν· Ἀριστοφάνης.

Φλαῦρον: ἢ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ *μικρὸν κακόν· φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

[1] Accent. om. [2] κι m. pr.

[3] ἐμβαλῆι [4] ταμεῖον

[5] Φίτυ ter (accentus ter correctoris, ι semel)

[6] ἔστιν Porsonus, tum prave dist.

[7] τὸ om. [8] ἀναφλᾶν om.

[9] ΦΛΑΥ̃ΡΟΝ· ἢ κουφον κακον : dist. sed an ambo puncta a m. pr. nescio. Tum φλαῦρον καὶ φαῦλον correctoris in marg.

* Inc. f. 148. c. 2.

Φλεβάζοντες: βρύοντες.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

Φλεήσιον: τὸ Φλίασιον πεδίον·[1] Ἀριστοφάνης.

Φληναφᾶ: φλυαρεῖ.

Φλήναφος: μωρολόγος.

Φλιει: μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων·[2] Ἀριστοφάνης.

Φλιοῦντα: ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησίν· αὖθις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν[3] Φλιοῦντα.

Φλόγεα: λαμπρά.

Φλογμός: καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.

Φλοίσβου: ταράχου.

Φλόμος:[4] λοχμῶδες φυτόν· ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.

Φλύην: τὴν ἐκ φλοοῦ·[5] Ἡρόδοτος.

Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

Φοβερός: ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδηι καὶ Φερεκράτει.[6]

Φλυεία: δῆμος τῆς Κεκροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

Φόβος: φυγή.

Φοιβάσασα:[7] λαμπρύνασα.

Φοιβᾶσθαι: καθαίρεσθαι.

1 δι in litura. 2 ψο primo.

3 τ'' (Apices correctoris.)

4 μ correctoris, qui et λογ in λοχ mutavit.

5 φλυοῦ m. pr. φλοιοῦ corr.

6 -τηι 7 Φοίβασα m. pr.

Φοῖβος: καθαρός· ἁγνός· ἢ μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ *Ἀπόλλων*.

Φοινικήϊα[1] γράμματα: *Λυδοὶ* καὶ *Ἴωνες* τὰ γράμματα ἀπὸ *Φοίνικος* τοῦ *Ἀγήνορος* τοῦ εὑρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι *Κρῆτες*, ὡς εὑρέθη[2] ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· *Σκάμων*[3] δ' ἐν τῇ δευτέραι τῶν εὑρημάτων ἀπὸ *Φοινίκης* τῆς *Ἀκταίονος*[*] ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας *Ἄγλαυρον*· *Ἕρσην*· *Πάνδροσον*· τὴν δὲ *Φοινίκην* ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ *Φοινικήϊα* γράμματα τὸν *Ἀκταίονα*, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος: ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς *Σπαρτοὺς* καὶ *Κάδμον* ψευδῶς[5] λεγομένων.

Φοινικολόφου: ξανθολόφου.

Φοινικοῦν: ἐρυθρόν· πυρρόν.

Φοινίκων συνθῆκαι: οἱ τὴν *Καρχηδόνα* κτίσαντες[6] *Φοίνικες*, ὅτε προσέπλευσαν τῇ *Λιβύῃ*, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια *Δήμων* ἐπὶ *Μεταποντίνων* ἱστορεῖ.

[1] Sic, quod ad literas, habuit m. pr. Nunc *Φοινίκιια* (sic) corr.

[2] εὑρετῆι [3] χαμῶν [*] Inc. *ονος* f. 148. c. 3.

[4] φοινικηιὰ m. pr. φοινίκηια (sic) vel potius φοινίκιια corr.

[5] ψεῦδος [6] κτή.

Φοίνιξ: τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος[1] εὑρεθῆναι.

Φοινίξω: αἱμάξω· βάψω· πυρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίττων: βάπτων αἵματι.

Φοινός: πυρρός· φόνιος.

Φοιτᾶ: παραγίνεται.

Φοιτητάς: μαθητάς· παραγενομένους.

Φολίδες: αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως· καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ* πτερά· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν.

Φολιδωτόν: λεπιδωτόν.

Φονᾶ:[2] ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.

Φόνου πτερόν: διὰ τῶν οἰστῶν·[3] πτερόεντα ἢ ταχύν· βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φολκός: στραβός.

Φονᾶν: ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν (ἔχειν).[4]

Φόνος ἔρευσεν: αἷμα ἔρευσεν.

Φόξινος: ἰχθὺς εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα· τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξός: ὀξυκέφαλος.

Φορά: ἡ καθόλου[5] τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλῃ.

Φοράδην: ὁρμητικῶς φερόμενος.

Φοράς: ὁρμάς· ἢ τύχας.

Φορβάδας: τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους.

[1] νι correctoris.
[2] Φονᾶν
[4] ἔχειν om.

* Inc. f. 148, c. 4.
[3] ὀϊστῶν
[5] κατὰ ὅλου

Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων.

Φορβαντεῖον: Ὑπερίδης[1] ἐν τῶι κατὰ Πατροκλέους· ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.

Φορβειάν: περιστόμιον· καπίστριον.

Φορβή: τροφή.

Φορεῖον: ὁ νῦν ὄχνος λεγόμενος.

Φορεῖται: περιφέρεται.

Φορέουσιν: φέρουσιν.

Φορῆες: οἱ φέροντες.

Φορητή: βαστακτή.

Φορητῶς: μεγάλως.[2] * * * *

*(Ψιλεύς: ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου) χοροῦ ἵστασθαι.

Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς[3] δαπίδας λέγουσιν.

Ψιλοκόρρης:[4] φαλακρός.

Ψιλὴ γῆ: ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη[5] δ' αὔτη 'στὶν, ἣ ψιλὴ μόνον· Πόλεσιν.

[1] -είδης

[2] Desunt folia, ut conjicio, circiter octo. *Porson.*

* Inc. χοροῦ ἵστασθαι f. 149. c. 1.

[3] καὶ μημαλωτὰς

[4] Ψιλοκορης

[5] πεφυτ. semel in textu, sed repetit in marg. man. antiq. tum δὲ αὐτὴ ἐστὶν ἡ

Ψιλόν: γυμνόν.

Ψιλώεντα: αἰθαλώδη.

Ψίμαρον:[1] εὐδιαῖον.

Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥυάδες, αἱ ἄμπελοι· ἔνιοι τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.

Ψινάζει:[2] ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ.[3]

Ψινύθιον: φαῦλον.

Ψίσαι:[4] ψωμίσαι.

Ψῖτται: ἰχθύων εἶδος.

Ψιττακίαν: ὑποδήματος γυναικείου γένος.

Ψίχες: ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.

Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου·[5] ψόθον γὰρ καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης· Πλέω γράσου (τε)[6] καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου [γε] καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς.

Ψόθος: ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνιχος.

Ψόας:[7] ἢ ψοίας,[7] ἢ ὅπη χρὴ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλώπεκα προσαγορεύουσιν.

Ψοίθης:[7] ἀλαζών.

Ψοῖθος:[7] σποδός.

Ψολόεν: φλογόεν πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα.

Ψολοκομπία: ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν· Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

[1] Accent. om. [2] -ξει

[3] Semel ρ primo. [4] Accent. om. [5] ξι

[6] τε om. G. Utrum ante Αἰσχ. distinguat Porsonus non liquet; post γε distinguit.

[7] Quater acc. om.

Ψούδια :[1] ψευδῆ· Κρῆτες.

Ψοφοδεής: δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος.*

Ψυκτήρ: σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότωι Ψύλλοι,[2] ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῆι Μεσηνίαι Μενάνδρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ[3] ζῶιον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι.

Ψύξας: φυσήσας· ἢ ἀμβλύνας.

Ψύψαρα[4] τὸν Διόνυσον ἄγοντες: ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνωι· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται· τέρπει.

Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν.[5]

[Ψυρανις: ἴδιον μικρόν.]

Ψυχάζειν: ἀναψύχειν.

Ψυχάζουσιν: πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὅμοιον τὸ χειμάζειν.

Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον· οὕτως Ἄλεξις.

Ψυχορροφεῖν: τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψῦχος: τὸ ῥῖγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα:

[1] Acc. om.

[2] ψύλλοις

[4] Ψυψαρα: τὸν

* Inc. βούμενος f. 149. c. 2.

[3] τῶι

[5] τὸ ἀποδραμην m. pr.

Ψυχρός: ἀσθενής.

Ψῶζα: νόσος τίς· Εὔπολις Μαρικᾶ·[1] Ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος·* ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.

Ψώθια :[2] τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου: ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων· παρὰ δὲ Διφίλωι ἐν τοῖς ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλός: ὁ λιπόδερμος· ὀξυτόνως· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπιβραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης.

Ψώμισμα: διάσυρμα.

Ψωμός: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυχος.

Ψωρᾶν: καὶ βραγχᾶν·[3] δισυλλάβως λέγουσιν.

Ψῶχος :[4] γῆ ψαμμώδης.

Ψώχοντες: θρύπτοντες· λεπτύνοντες.

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ω.

Ὦα: μηλωτή· διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον.

[1] μαρεικα
[2] Accent. om.
[4] Accent. om.
* Inc. f. 149. c. 3.
[3] Ψωραν· καὶ βράγχαν

'Ωατωθήσομαι:[1] ἀκούσομαι· Δωριεῖς.

῏Ω:[2] τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετλιαστικὸν ὀξυτόνως.

῞Ωγνυντο:[3] ἠνοίγοντο.

'Ωγύγια[4] κακά: ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν 'Ωγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν· ἄμεινον δὲ λέγειν 'Ωγύγια κακὰ τὰ παλαία· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

'Ωγύγιον:[5] ἀρχαῖον· παλαιόν· ἡ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ 'Ωγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.[6]

῎Ωγμευον: Ξενοφῶν* ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὀγμόν,[7] τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.

῟Ωδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς· Κρατῖνος Δραπέτισι·[8] Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· 'Αριστοφάνης Κωκάλωι·—ἐκδότω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον[9] ὧδε καὶ δίφρω[10] δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ· Εὔπολις Ταξιάρχοις· [11]Οὐκ, ἢν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

[1] 'Ωατωθήσω: ἀκούσομαι, hoc ex em. statim facta pro ἀκούσωμαι

[2] ῏Ω

[3] ῞Ωιγνυντο (ι postea additum)

[4] Litura post γυ quater. Primo ni fallor γυγγ.

[5] Sic ab initio.

[6] τῶν θυλυκῶν

* Inc. f. 149. c. 4.

[7] ὠγμὸν in ὦγμον mut. corr.

[8] -ησι (ι in litura)

[9] -λογιον primo, vel λογίον.

[10] δίφρωι

[11] οὐκ ἦν· φ. δ'

Ὠδεῖον :[1] Ἀθήνησιν ὥσπερ[2] θεάτρον· ὃ πεποίηκεν, ὡς φασὶ, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Ὠδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ᾠδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐτωῖ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ.

Ὧδέ πως : οὕτω πως.

Ὠδηκώς : οἰδήσας· φυσήσας.

Ὠδίς : ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.

Ὤετο : ὑπελάμβανεν.

Ὤζειν : θαυμάζειν.

Ὤζηκεν λέγουσιν :

Ὠζυροί :[3] κρᾶσις Ἀττική.

Ὠήθησαν : ἐνόμισαν.

Ὦ Ἡράκλεις :[4] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.

Ὦ Ἥρακλες : ἡ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει· καὶ τὸ, ὦ Δάματερ, τὸ[5] Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ[6] τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐν τηῖ χρήσει.[7]

[1] Manus recentiss. in m. ᾠδεῖον μουσεῖον ἢ σχολεῖον

[2] ὧσπαρα (sic) [3] Ωζυροί

[4] -ης m. pr. [5] τω m. pr. [6] ὦ

[7] Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas implentia. *Porsonus.*

APPENDIX.

'ΑΓΩΓΕΥΣ: ὁ ἐνάγων τὴν δίκην· ὁ διώκων· καὶ ὁ λῶρος ἐνάγονται οἱ ἱππεῖς.

· γραφίου δίκη: κατὰ τοῦ τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ ἐγγράψαντος·. καὶ τὸν τὸ ῥητὸν ἀποδόντα οἷς ὤφειλεν.

'Αντιδόσεως: ὅταν τὶς προκληθεὶς εἰς λειτουργίαν ἀποφαίνη ἕτερον εὐπορώτερον ἑαυτοῦ· προκαλεῖ . . . . αὐτὸν . ειτουργεῖν, ἢ, δόντα μὲν τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ, λαβόντα δὲ τὴν ἐκείνου, α . . . . . λάχθαι.

· γωνία: φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα μέλλοντος ἀπιέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἁπλοῦ φόβου· Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· ὡς ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος.

· γωνοθέτης: ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.

· γαυρος· καὶ ἀγαυρός: ὁ κομψός· τινὲς δὲ ὁ κακός.

'Αγήνωρ: ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ὁ ἄγαν ὑβριστικός· ὑπὸ 'Ιώνων δὲ ὁ ἄπορος· ὑπὸ 'Αττικῶν ὁ τρυφερός.

· γήρτης: ὁ ἀλαζών· καὶ εἶδος ὀβολοῦ.

· βροχίτων: ὁ τρυφερὰ φορῶν· ἁβροείμων, ὁ λαμπροφόρος.

· γών: σημαίνει πέντε· τὸν τόπον· καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα· τὸ πλῆθος· ὡς τὸ, λῦτο δὲ ἀγών· τὸ ἄθροισμα· ὡς τὸ, "Ηρη μὲν μετ' ἀγῶνα θεῶν· καὶ τὸ ἄθλον· καὶ τὸν ναόν· ὡς τὸ, θεῖον δύσονται ἀγῶνα· καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις.

'Αγνώμονες: οἱ ἀχάριστοι· παρὰ δὲ Πλάτωνι οἱ ἀμαθεῖς.

'Αγυιά: ἡ ἄμφοδος· ἡ κοινῶς ῥύμη.

· γροικος: ὁ ἀμαθής· ἀγροῖκος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐλιζόμενος· Πλάτων δὲ τὸ ἐναντίον τούτου· καὶ ἀγροιώτης, ὁ γεωργικὸς λαός.

· γχιστεῖς: οἱ ὑπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ πατέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν ζευχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται.[1]

'Αγορά: ἡ ἐκκλησία· καὶ ἡ συνάθροισις· ὡς, Νέστωρ ἀγορητής· ἀγορὰς 'Υπερίδης καὶ τὰς συνόδους· οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται· καὶ ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία.

'Αγωγή: ἡ ἀναστροφή· καὶ ὁ τρόπος· καὶ τὸ βάρος· ἢ ἡ κομιδή· καὶ ἡ τῶν ἠθῶν, τοῦ τρόπου, κατακόσμησις.[2]

· λογίου δίκη: ὅταν τινὲς λαβόντες χρήματα εἰς ἀναλώματα δημόσια μὴ ὦσιν τοὺς λόγους ἀνενηνοχότες τοῖς δικασταῖς.

· ντιγραφή: πρὸς τὸ τοῦ διώκοντος ἔγκλημα ὁ φεύγων ἀντιγράφει· ὡς τὰ τοῦ δημοσίου· κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γράμματι γεγραμμένα· ἵνα ἦ τῶν ἑκάστου φάσεων τοῖς δικασταῖς μαρτυρία, τοῦ μὲν ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἐφ' οἷς μαρτυρεῖται.[3]

'Ανθυπωμοσία: οἷον ἀντεῖπον τῇ ὑπωμοσίᾳ, δημοσίᾳ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπεῖναι.

· ντιλαχεῖν· καὶ ἀντίληξις: ἀντιλαχεῖν μέν ἐστι τὸ εἰς ἀκέραιον πάλιν καθεστάναι τὰς δίκας· ἀντελάγχανον δὲ τοῖς διαιτη-

[1] Ad Harpocr. v. 'Αδοκίμαστος, tum codicis scriba tum hic noster addunt, δοκιμασθεὶς καὶ (alter γὰρ) ἀντὶ τοῦ κριθεὶς καὶ βεβαιωθείς.

[2] Ad Harpocr. v. 'Αδύνατοι, verba, τῆς ἡμέρας ἑκάστης——ἀδυνάτου ἐν ᾧ ὡς ὀβολὸν, in codicis textu omissa, margini apponit hic scriba.

[3] Sequitur 'Αντομοσία (sic) τινὰ γράμματα—ἀπολογήσεσθαι ut Harpocr. ed. ms.

ταῖς καὶ οἱ ἐρήμην ἐπὶ διαιτητῶν ἁλόντες, ὡς τὴν μὴ οὖσαν δίκην καταδικασθέντες.

Ἀπωμοσία : δύο σημαίνει τροπὰς ἡ λέξις· μίαν μὲν ὅταν γράψηται νόμων παρανόμων· ἢ καὶ αὐτὸς εἰσηγήσηται, ἔπειτα καταγνοὺς αὐτοὺς ἐξωμόσηται παραλελογίσθαι· ἀπωμοσία δὲ λέγεται, ὅτι ὀμνύοντες ἀφίενται μήτε ἀργυρίῳ πεισθῆναι μήτε καταχαρίσασθαι τὴν σιγήν· μνημονεύει τοῦ τρόπου τούτου καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· κατὰ μίμησιν δὲ ἐστι τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἢ ἀποδημίαν ἢ νόσον ἢ ἄλλο τι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι λέγουσιν· ἑτέρως οὖν λέγεται πάλιν, ὡς ἔφημεν, ἀπωμοσία, ὅταν κρινόμενοι σκήπτηται τὸ μὴ εὐκαιρεῖν πρὸς τὴν δίκην· ἀνθυπόμνυται ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ προδικάζονται.

Ἀπρόσκλητος : ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητήρων κατὰ νόμον.

Ἀποστασίου δίκη : κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθεροῦσα τοῦ ἀπελευθερώσαντος.

Ἀργίας δίκη : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίσταινος φησὶν ὅτι Δράκων ἦν ὁ θεὶς τὸν νόμον, αὖθις δὲ καὶ Σόλων ἐχρήσατο, θάνατον οὐχ' ὁρίσας ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀτιμίαν, ἐάν τις ἁλῷ τίσαι· ἂν δ' ἅπαξ, ζημιοῦσθαι δραχμὰς ἑκατόν.

Ἀτίμητος δίκη : ἡ τοσοῦτον οὖσα ὅσου ἐπιγέγραπται· ἣν οὐχ' οἷον τε ὑποτιμήσασθαι ἐλάττονος.

Ἄτοπον : Πλάτων τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν.

· ιαίων δίκη : ἥτις βίᾳ ἐπεισελθὼν τὶ ἔλαβεν ἀλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίως ἐκρίνετο· ἐν δὲ ταῖς σχολαστικαῖς ὑποθέσεσι, βίας ἔγκλημα ἐστὶ κατὰ τῶν κόρην ἁρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον· ἰστέον ὅτι βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοὶ, καὶ οὐδεὶς βίας.

· ιαδικασία : ἐστὶ ἣν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς τριηράρχαις ποι-

οῦνται ὧν δεῖ ἄρχειν ἢ τριηραρχεῖν· τὸ δὲ αὐτό ἐστι καὶ δοκιμασία.

· ραφή· καὶ παραγραφή· καὶ ἐπιγραφή: διαφέρουσι τινί· γραφὴ μέν ἐστιν ἡ εἰς δικαστήριον δημοσίου ἐγκλήματος κλῆσις· παραγραφὴ δὲ ἡ πρὸς τὴν κλῆσιν ἀμφισβήτησις· ἐπιγραφὴ δὲ τὸ ἕτερον τόπον ἐπιγράφειν τῷ κριτηρίῳ ἴδιον ἐν πόλει, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ ἐπιχωρίῳ οἷον Φαληροῖ, ἢ ἑτέρωθι· καλεῖται δὲ ἐπὶ μὲν τῶν δημοσίων ἀγώνων τὸ γραφόμενον ὑπὸ τοῦ κατηγόρου ἔγκλημα καὶ τὸ ἀποφερόμενον πρὸς τὴν ἀρχὴν, γραφή· τὸ δ᾽ αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων, ἔγκλημα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφισβητήσεων, λῆξις.[1]

· εκάζειν· καὶ δεκάζεσθαι: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τὸ παρακρούεσθαι τοὺς δικαστὰς δεκάζειν ἔλεγε· δεκάζειν δὲ, παρόσον κατὰ δέκα συντασσόμενοι ἐμισθάρνουν.

· ιάγραπτος δίκη: ἡ αὐτὴ καὶ διεξυσμένη λέγεται· καθ᾽ ἧς ἴσχυσεν ἡ παραγραφή· οἷον, ἤρθη ἡ δίκη· οὐ γὰρ εἰσαγώγιμος ἐστιν, ἠκυρωμένη ὑπὸ τῆς παραγραφῆς.

Διαγραφή: καὶ ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλῆται, λέγεται διαγραφὴ δίκης. Λέγεται διαγραφὴ καὶ τὸ καθυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς.

· ιαψήφησις: ἐστὶν ὅταν συνελθόντες κατὰ δῆμον οἱ δημῶται ψῆφον φέρουσι κατὰ τῶν δοκούντων ἐγγεγράφθαι καὶ μὴ ὄντων Ἀθηναίων· ὃς δ᾽ ἂν ψηφηφορηθῇ, πολίτης ἐστί· οὗ δ᾽ ἂν καταψηφίσωνται, τούτῳ ἔξεστι τὴν διαψήφησιν αἰτιασαμένῳ ἀναπεμφθῆναι εἰς τὸ κοινόν.

· ιαμαρτυρία: ἐστὶν ἣν τῶν κλήρων ἀντιποιούμενοι γράφονται, ἐν ᾗ τὸ ἔγκλημα ἐστὶ, καὶ ἡ αἰτία δι᾽ ἧς ἕκαστος ἴδιον εἶναι τὸν

[1] **Ultima vox non prorsus certa. Videtur κλῆσις in λῆξις mutasse.**

κλῆρον ἀξιοῖ· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα ὁποῖον ἕτοιμον· ἃ γὰρ ἂν ἄλλου ἀμφισβητοῦντος εἴποι μαρτυρῶν, ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ ἐγκλήματος διαμάρτυρηται.

· ἴκη: τὸ ἐκτίσαι τιμωρίας λέγεται· καὶ ἣν ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμβολαίων λαγχάνουσι, ἧς τὸ ἐπιτίμιον ὥρισται· ὑπὲρ δὲ τῶν κοινῶν καὶ ἐπίπαν γράφοντος ταύτην καὶ ἁλόντος διωκομένου τιμᾷ τὸ δικαστήριον ὅτι χρὴ παθεῖν ἢ καὶ ἀποτίσαι.

· ιωμοσια: ἔθος ἦν τοῖς ἐγκαλοῦσιν ὀμνῦναι ὅτι περὶ γεγενότων τὴν κατηγορίαν ποιήσονται· καὶ τοῖς ἐγκαλουμένοις, ὡς οὐκ ὄντες ἔνοχοι διώκονται· μάλιστα δὲ ἐγίγνετο ἐπὶ τῶν ἑκουσιων.

Εἰσαγγελία: κατὰ κοινῶν καὶ ἀγράφων ἀδικημάτων· αὕτη μὲν οὖν ἡ Κικίνου δόξα· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ νόμων φασὶ γενέσθαι, ἐάν τις καταλύῃ τὸν δῆμον ῥήτωρ, ἢ μὴ τὰ ἄριστα συμβουλεύσῃ, χρήματα λαμβάνων· ἢ ἐάν τις προδιδοὺς χωρίον ἢ ναῦς ἢ πεζὴν στρατιάν· ἢ ἐάν τις εἰς τοὺς πολέμους ἀφικνεῖται, ἢ νικοίη παρ' αὐτοῖς, ἢ στρατεύηται μετ' αὐτῶν, ἢ δῶρα λαμβάνῃ· συνομολογεῖ δὲ τοῖς ὑπὸ Θεοφράστου, εἴτε Θεμιστοκλέα εἰσαγγέ[λ] ἢ εἰσήγγειλε Κρατερὸς Λεσβώτης Ἀλκμαίωνὸς Ἀγραυλῆθεν· ἔνιοι δὲ τῶν ῥητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδικήματα εἰσαγγελίαν· ἔστι δ' ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκοφαντούμενους εἰσήγγειλον, ὡς μὲν Φιλόχανος, χιλίων καθεζομένων, ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, χιλίων πεντακοσίων· Κακεῖ δὲ οὕτως ὡρίσατο· εἰσαγγελία ἐστὶν ὃ περὶ καινῶν ἀδικημάτων δεδώκασιν ἀπενεγκεῖν οἱ νομοι· ἔστι δὲ τὸ μελετώμενον ἐν ταῖς τῶν σοφῶν διατριβαῖς.

· ἱς δατητόν: πρόκλησις νεμέσεως ἢ κληρονομίας ἢ κοινοῦ τινὸς ἀγορασμοῦ· ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ τισίν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· δίκαι λαγχάνονται πρὸς

τὸν ἄρχοντα ἀλλ' εἴ τις καὶ εἰς διαιτήτων αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι.[1]

Ἔκκλητον: καὶ τὸ συνηθροισμένον· ὡς Εὐριπίδης· ἐλθὼν γὰρ εἰς τὸν ἔκκλητον λαόν· οἱονεὶ τὸν ἐκκλησιάζοντα.

Ἔνδειξις: φάσεως διαφέρει· ὅτι τὴν μὲν ἔνδειξιν δύναται ἀντιλέγεσθαι· οἷον, ἀνέδειξεν Ἀριστογείτονα Δημοσθένης, ὅτι λέγει ὁ φάσκων οὐκ ὀφείλει· φάσις δέ ἐστιν ὅταν φαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριώμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ὁπότε γὰρ μὴ ἐμίσθουν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα ἐκμισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν τάξιν ἐμεμίσθωτο.

Ἔνη καὶ νέα: παρ' Ἀθηναίοις ἡ τριακάς· φασὶ δὲ οὐ Σόλωνα αὐτὴν ὀνομάσαι, παρόσον αὐτοῖς τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ παρεληλυθότος μηνός ἐστι, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ εἰσελθόντος· οὗτος δέ ἐστιν ὁ χρόνος, ὅνπερ καταλαμβάνει τὸν ἥλιον ἡ σελήνη, ὁ καλούμενος μήν· ἔστι γοῦν ἡμερῶν κθδ′γ′[2] ὥστε εὐλόγως τὴν τριακάδα κοινὴν γενέσθαι τῶν δύο μηνῶν· τὸ γὰρ ἔν δασυνόμενον τὸ παρεληλυθὸς σημαίνει· τὴν δὲ ἑξῆς καλοῦσι νουμηνίαν· ὡς πρῶτον ὁλόκληρον· τουτέστι νεόμηνον· καὶ κατὰ τὸ ἑξῆς δὲ δύο ἡμῖν ἀκολούθως λέγουσι, προστιθέντες τὸ ἱσταμένου· τὸ δὲ ἑξῆς τρίτη ἱσταμένου· καὶ τετάρτη· καὶ ἀναλόγως μέχρι τῆς δεκάδος· ἐκεῖθεν δὲ πρώτην ἐπὶ δεκάδα· τρίτην ἐπὶ δεκάδα· ἣν ἐνίοτε μὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις εἰκάδα καλοῦσιν· ἐνίοτε δὲ δεκάτην δευτέραν· τὴν δὲ ἀπὸ ταύτης ἀνάπαλιν καὶ ἀνεστραμμένως[3] ἐννάτη φθίνοντος· καὶ ὀγδόη· καὶ τὰ ἑξῆς,

[1] **Ad Harpocr. v. Ἐκκλητεύειν, annotat; Γρ. ἐκκλητευθῆναι, τὸ εἰς κρίσεις ἀχθῆναι πρὸς τὸ ἐπάναγκες μαρτυρῆσαι.**

[2] **Ista valent, 29½. Postremam notam, quam hic ut potuit exhibuit typographus, vide in Montefalcon. Palæog. p, 361, 10. n. 1.**

[3] **Pro ρα potius est αλ, ex emendatione; tum μεμ νως,**

ἐπὶ τῶν ἐλάττονι, προστιθέντες τὸ φθίνοντος, ἕως τῆς πρώτης, ἥτις ἐστὶν ἐννάτη καὶ εἰκάς· ἥν τινες πρώτην καλοῦσι· τὴν δὲ ἐπὶ πᾶσι τριακάδα, ἕνηνν καὶ νέαν καλοῦσι· τὰς δὲ μετ᾽ αὐτὴν εἰκάδα πάσας ἀποφράδας καλοῦσιν, παρόσον ἀπέφρακται τὸ σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς.

· παγγέλλειν: καὶ τὸ κατηγορεῖν τῶν αἰτίαν ἐχόντων ἐπὶ τῷ μὴ βεβιωκέναι ὀρθῶς· δη . .[1] δὲ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, λέγων· ἐπήγγειλα αὐτῶν τὴν δοκιμασίαν.

'Επιτολή: ἐπὶ ἄστρων· ἀνατολὴ, ἐπὶ ἡλίου.

· 'μφανῶν καταστάντων: ὁπότε ἔδει κλῆρον ἀμφισβητήσιμον εἰς τὸ ἐμφανὲς καταστῆσαι, ἢ φόριον τί, τοῖς δικασταῖς, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δίκη· ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἀφήγησις λέγεται.

· πιβολή: ἔξεστι τοῖς ἄρχουσιν ἀργυρίῳ ζημιοῦν τοὺς ἁμαρτάνοντας· τὴν δὲ ζημίαν ταύτην ἐπιβολὴν καλοῦσι· καὶ ἥ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ὅταν ἴδῃ τινὰ θρασυνόμενον, κέκραγεν, ἐπίβαλε.

'Επιδήμιος ἄρχων: ὁ δήμου τινὸς τῶν ἐν τῇ 'Αττικῇ ἄρχων.

'Επίσκημμα· καὶ ἐπίσκηψις: ὅταν τις ἐπιλάβηται γραμμάτων ἢ μαρτυριῶν· ἐπιλάβηται δὲ μέχρις οὗ ταῦτα διακρίνας.

'Επιτίμιον τὴν κατὰ τῶν σιωπησάντων γραφήν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ 'Αντιγένους ἀμβλώσεως· σκέψασθε δὲ καὶ ὡς 'Αντιγένης πεποίηκεν· οὗτος, γραψάμενος τὴν μητέρα ἡμῶν, ἀξιοῖ λαβεῖν τὴν ἀδελφήν· καὶ ἀγωνίσασθαι μὲν, ἵνα μὴ ἀποτίσῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἃς δεῖ ἀποτείνειν, ἐάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ γραψάμενος· τὸ δ' αὐτὸ φησὶ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνην.

'Επιθαυμάζειν: δώροις δεξιοῦσθαι· 'Αριστοφάνης· ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

'Επίταγμα: δύο τέλη ἱππέων, ἀνδρῶν ,θϛτ.

[1] δη (τι supra) fere. Debebat δηλοῖ.

'Επιγραφέας: ἤτοι τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ἑκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

'Επιγραφομένῳ: τῷ βεβαιοῦντι· καὶ τῷ οἰκειοποιουμένῳ.

'Επώνυμος ἄρχων: ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει· ἔχειν δὲ ἐπιμέλειαν χορηγοὺς καταστῆσαι εἰς Διονύσια καὶ Θαργήλια· ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν εἰς Δῆλον καὶ τῶν ἀλλαχόσε πεμπομένων 'Αθήνηθεν χορῶν· λαγχάνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ γραφαί· καὶ δίκας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγει.

· 'ρμοῦ δίκη: εἴ τις τινὰ ἔδησεν ἢ συνέσχεν ἀδίκως· οἷον πραχθῆναι 'Αλκιβιάδη φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Δημοσθένης· εἶρξεν 'Αγάθαρχον τὸν γραφέα.

· ὐθυνία: κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τὶ τῶν τῆς πόλεως χειρωσάντων ὅλως.

Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις: κατὰ 'Αριστοτέλην οἱ θεσμοθέται ἐκ τῶν θ' ἀρχόντων, αὐτοὶ ἓξ ὄντες· οἱ δὲ λαχόντες ὑπὲρ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ τοῦ δικαστηρίου δοκιμάζονται πλὴν τοῦ γραμματέως, ἐρωτώμενοι τίνες αὐτῶν πατέρες· ὁμοίως καὶ δήμων τίνων εἰσί· καὶ εἰ ἔστιν αὐτοῖς 'Απόλλων πατρῷος καὶ Ζεὺς[1] ἕρκειος· καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι· καὶ εἰ τὰ τέλη τελοῦσι· καὶ εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατείας ἐστρατεύσαντο· πάντα οὖν ἀνάκρισιν εὐλόγως ὠνόμασαν.

Θεωροί: οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς ἀποδήμους θυσίας, τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰσαγομένας ἔν τε τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πανηγύρεσι· καὶ αἱ ὁδοί, δι' ὧν πορεύονται, θεωρίδες ἐλέγοντο· καὶ 'Ηρόδοτος ὅταν λέγῃ· 'Ιπποκράτης δὲ ἐόντι ἰδιώτῃ καὶ θεωρήσαντι 'Ολύμπια· οὐ θεωμένῳ λέγει, ἀλλὰ θύοντι, τουτέστι, θεωρῷ πεμφθέντι.

'Ιερὸς γάμος: οἱ γαμοῦντες ποιοῦσι τῷ Διὶ καὶ τῇ "Ηρᾳ ἱεροὺς γάμους.

'Ισαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν: ἐγένοντο δὲ ἴσαι ψῆφοι, ὡς 'Αριστοτέλης

[1] $\overset{\delta}{\zeta}$/ fere.

ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· καὶ ἦσαν τοῦ μὲν διώκοντες αἱ τετρυπημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐνίκα· ὅτε δὲ ἶσαι, ὁ φεύγων ἀπέφευγεν· ὡς καὶ Θεόδεκτος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ.

Ἰτεαῖος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου· δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης.

· ατηγορίας δίκη: ἐάν τις κακῶς εἴπῃ τινὰ τῶν κατοιχομένων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου παίδων ἀκούσῃ κακῶς, πεντακοσίας καταδικασθεὶς ὤφειλε τῷ δημοσίῳ, τριάκοντα δὲ τῷ ἰδιώτῃ· Ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ κατὰ Δωροθέου χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι τοὺς κατηχομένους φησὶ, πεντακοσίας δὲ τοὺς ζῶντας.

Κημός: τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν κάδων· ἦν δὲ τὸ παλαιὸν μὲν χώνη, ὕστερον δὲ ἐκ μολίβδου· δι' οὗ καὶ ψῆφοι καθίενται, ἵνα μὴ καθιέμεναι βλέπωνται· πάνυ γὰρ ὁ κημὸς μετέωρα εἶχε χείλη, ὡς τὸ ἐπισκοπεῖν.

· ήρυκες: ὡς Ἀνδροτίων ἐν πρώτῃ Ἀτθίδος, Κέκροπος γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας, Ἄγραυλον, Ἄρσην, καὶ Πανδρόσην, ἀφ' ἧς ἐγένετο Κῆρυξ, Ἑρμῇ συγγενομένης.

Κλητῆρες· καὶ μάρτυρες: διαφέρουσιν· οἱ μὲν γὰρ μάρτυρες, εἰσαγομένων τῶν διωκομένων, τῶν κατὰ τὸ πρᾶγμα γινομένων ἢ καταφαίνουσι τὶ, ἢ τοὐναντίον· οἱ δὲ κλητῆρες, τοῦ δικαζομένου εἰς δίκην προκαλουμένου πρὸς τὸν ἄρχοντα ἢ τὸν πολέμαρχον ἢ πρὸς ὁντινοῦν, πάρεισι τῇ προκλήσει, καὶ ἀνάδυσις οὐδεμία ἢ τοῦ προκεκλῆσθαι· κλητῆρες γὰρ λέγονται, οἵτινες παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποστελλόμενοι προκαλοῦσιν ἐν δικαστηρίοις τοὺς δικάζεσθαι μέλλοντας χρέους ἕνεκα ἢ ἄλλης ἡστινοσοῦν αἰτίας.

Κυαμεύονται: κληροῦνται· ἐχρῶντο γὰρ κυάμους οἱ Ἀττικοὶ ἐν ταῖς κληρώσεσι τῶν ἀρχῶν μέλασι[1] καὶ λευκοῖς· καὶ ὁ τὸν λευκὸν ἀναρπάσας ἦρχε.

[1] Sequuntur verba statim deleta ὁ τ. ε. ἄβρικος. Vide p. 672, 1.

Κυβευτικὸς φῖμος πλέγμα ἦν σύηνον τριχοειδὲς, ὃ τιθέασιν ἐπὶ ἄβριχος, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τοὺς ἀστραγγάλους.

· υρία ἡ ἐκκλησία : Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθηναίων νομοθεσίας [1] πλεῖστα ἐχρημάτιζεν ἡ μέγιστα τῶν κοινῶν· ἀλλ' ἐνῆν τὸν δεδεμένον φησίν· εἰκότως δ' ἄν τις αὐτῷ ἐπιτιμήσειεν· εἰ γὰρ ἄν ποτε κυρίας ἐκκλησίας τοὺς Ἀθηναίους νομίσαι ἐν [2] ἐμίσθουν [3] ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλει· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυρίαις ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι· καὶ τὰς ἰσαγγελίας· καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν· καὶ περὶ σίτου· φυλακῆς τῆς χώρας· καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν· καὶ τὰς δείξεις τῶν κλήρων· ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης πρυτανείας, πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας ἐπιχειροτονίαν δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἢ μή.

Κωβακεύεται: οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλισκομένων.

Λειτουργεῖν: οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὸ πρυτανεῖον λήϊτον ἐκάλουν· Ἀθηναῖοι δὲ τὸ δημόσιον· διὸ τοὺς ἐπιδιδόντας ἢ ὑπηρετοῦντας τὶ τῷ δημοσίῳ λειτουργεῖν λέγουσι.

Λογισταί· καὶ συνήγοροι: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω λέγει· λογισταὶ δὲ αἱροῦνται δέκα, παρ' οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τά τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλλοις δέκα συνηγόροις· οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις· καὶ οἱ τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνοντες πρῶτον, εἶτα ἐφίενται εἰς τὸ δικαστήριον εἰς ἕνα καὶ $\overline{\Phi}^{\alpha}$.

· ύκος ἥρετο ἱδρύματος: οὗτος ἦν ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ᾧ καὶ αὐτὸ τὸ δικαστικὸν ἔνεμον, ὡς Ἰσαῖος ἐν Τεμενικῷ· καὶ Λύκου δεκὰς καλεῖται, ὅτι περὶ τὸ ἀφίδρυμα αὐτοῦ κατὰ δέκα γενόμενοι οἱ δικασταὶ ἐδίκαζον.

[1] XV fere litt. spatium. [2] et [3] X fere litt. sp.

Μεσοκρίνη:[a] οὕτω δὲ λέγονται οἱ ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν ἔργοις στύλοι, οἳ ὑποβαστάζουσι τὰ βάρη τὰ ἐπάνω τῶν μετάλλων· εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς καταλελειμμένα ὑπερείσματ x.

· ἡ οὖσα δίκη: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐνίους λέγει τῶν κρινομένων κακοτεχνεῖν, τοῖς διώκουσιν ἀντιλαγχάνουσι τὴν μὴ οὖσαν· δεῖ γὰρ τοὺς ὑπὲρ δέκα δραχμῶν ἀμφισβητοῦντας διαιτητεῖς δέκα ἔτη λαμβάνειν· διὸ καὶ ἔκειτο νόμος μὴ εἰσάγεσθαι δίκην, εἰ μὴ πρότερον ἐξετασθείη παρ' αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐνίους δὲ, ἀσθενὲς τὸ δίκαιον ἔχοντας, καὶ δεδοικότας τὴν κατὰ δίαιταν, χρόνους ἐμβάλλειν καὶ σκέψεις οἷας δοκεῖν εἶναι εὐλόγους· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παραγράφεσθαι· τὸ ὑπόμνυσθαι νόσον ἢ ἀποδημίαν· καὶ τελευτῶντας ἐπὶ τὴν κυρίαν αὐτῆς διαίτης ἡμέραν οὐκ ἀπάντων τὰς, ὅπη δύνοντας ἀντιλαγχάνειν τὴν μὴ οὖσαν τῷ ἑλόντι, ὥστε ἐξ ὑπ' ἀρχῶν ἀκέραιον αὐτοῖς καθίστασθαι τὸν ἀγῶνα· κατ' ἐνίους δὲ ἡ ἀντίληξις οὕτως ἀντιλαχεῖν ἐξῆν· καὶ μετέγραψαν ἢ ὅλως ἐκ τῶν λόγων αὐτὴν ἀνεῖλον· τούτου δὲ αἴτιον ἡ τοῦ ἔθους ἔκλειψις· ἀνήρηται γὰρ μετὰ τῶν διαιτητῶν ἡ ἀντίληξις· ἐξῆν δὲ ἀντιλαγχάνειν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα.

Ναύκληρον: Ὑπερείδης· οὐ μόνον ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, τοῦ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Νυμφαγωγούς: οὐκ ἦν ἔθος τὸν ἅπαξ συμβιώσει καὶ γάμῳ πταίσαντα δεύτερον ἢ πλεονάκις γαμοῦντα παραλαμβάνειν αὐτὸν τὴν νύμφην, ἀλλὰ πέμπειν ἕτερον τινὰ ἀντ' αὐτοῦ.

· ομοφύλακες: ἕτεροι εἰσὶ τῶν θεσμοθετῶν, ὡς Φιλόχορος ἐν ζ'· οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες ἀνέβαινον εἰς Ἄρειον πάγον ἐστεφανωμένοι· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφία χαλκὰ ἄγοντες· καὶ ταῖς

[a] -ηνη vel -εινη.

θεαῖς ἐναντίον ἀρχόντων ἐκαθέζοντο· καὶ τὴν πομπὴν ἔπεμπον τῇ Παλλάδι· τὰς δὲ ἀρχὰς ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τῶν προέδρων ἐκάθηντο, κωλύοντες τὰ ἀσύμφορα τῇ πόλει πράττειν· ἑπτὰ δὲ ἦσαν· καὶ κατέστησαν, ὡς Φιλόχωρος, ὅτε Ἐφιάλτης μόνη κατέλιπε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ τὰ ὑπὲρ τοῦ σώματος.

Ξενίας γραφή· καὶ δωροξενίας: διαφέρει· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ, περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος· εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ περὶ αὐτοὺς, ὧν περιστάσεις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν ἐάν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι· δωροξενίας δὲ ἐάν τις δῶρα διδοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν.

Ὅρος ὁρισμοῦ διαφέρει: ὁ μὲν ὅρος καθολικώτερος ἐστί· λέγεται γὰρ κατὰ τῶν χαρακωμάτων καὶ ὁροθεσίων, καὶ κατὰ τῶν ὁρισμῶν· ὁ δὲ ὁρισμὸς καθ' ἑνὸς μόνου· εἴ τι γὰρ ὁρισμὸς, τοῦτο ὁ ὅρος· οὐκ εἴ τι δὲ ὅρος, τοῦτο καὶ ὁρισμός· διαφέρει δὲ ὁρισμὸς ὑπογραφικοῦ ὁρισμοῦ· ὁ μὲν γὰρ ὁρισμὸς ἐξουσιωδῶν μόνων φωνῶν συγκεῖται· ὁ δὲ ὑπογραφικὸς μικτὸς, οἷον· ὁ ἄνθρωπος, ζῶον λογικὸν, θνητὸν, πλατυώνυχον.[1]

Ὀροσάγγης· καὶ σαγγάδης· καὶ παρασάγγης· καὶ ἄγγαρος: διαφέρει· ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες· ὡς Ἑλένη γάμῳ καὶ Τρωΐλῳ· Ἡρόδοτος δέ· οἱ εὐεργέται βασιλέως ὀροσάγγαι καλέονται Περσιστί· Νύμφης δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας λέγει παρὰ Πέρσας τὴν μεγίστην ἔχειν προεδρίαν, καλεῖσθαι δὲ κατὰ γλῶτταν ξένους βασιλείους· σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται· Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν· ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν σαγγάνδας· ὁ γὰρ παρασάγγης μέτρον ἐστὶ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ, οὕτω· δύναται μὲν οὖν οἱ παρασάγγεις τριάκοντα σταδίους, ὁ δὲ

[1] Sequitur Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους—στρέφεσθαι καὶ μὴ φεύγειν ὁμοῦ. Fere ut in Harpocr. v. Ὁμόσε ed. ms.

σχοῖνος ἑκατὸν [1] μέτρον Αἰγύπτιον ἑξήκοντα σταδίους· ἄγγαροι δὲ οἱ πρεσβευταί· Θεόπομπος ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ οὕτως· κατέπεμψε πρέσβεις, οὓς ἐκεῖνοι ἀγγάρους καλοῦσιν· Εἰρηναῖος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τὸ εἰς Ἡρόδοτον φησὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματηφόρους, ἀγγάρους· ὅθεν καὶ τὸ εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τι χρείας ἀγγαρεύειν λέγομεν· καὶ τὸν ἀγγελιαφόρον, ἄγγαρον· καὶ ἀγγάριον ἐντεῦθεν· καὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀναγκάζειν, ἀγγαρεύειν.

• ʼρχμούς: λοχμῶδες καὶ ὄρειον χωρίον, οὐκ ἐπεργαζόμενον· λέγεται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ὀργαν εἰς βλάστησιν τὰς ὕλας· καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς ἄλσεως.

• ʼστρακισμοῦ τρόπος: Φιλόχωρος ἐκτίθεται τὸν ὀστρακισμὸν ἐν τῇ γ' (η) γράφων οὕτω· προχειροτονεῖ μὲν ὁ δῆμος πρὸ τῆς ή πρυτανείας εἰ δοκεῖ τὸ ὄστρακον εἰσφέρειν· ὅτε δὲ δοκεῖ, ἐφράσσετο σανίσιν ἡ ἀγορὰ, καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς, ἐτίθεσαν τὰ ὄστρακα, στρέφοντες τὴν ἐπιγραφήν· ἐπεστάτουν δὲ οἵ τε ἐννέα ἄρχοντες καὶ ἡ βουλή· διαριθμηθέντων δὲ, ὅτε πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει, τὰ δίκαια δόντα καὶ λαβόντα ὑπὲρ τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων, ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως ἔτη δέκα· ὕστερον δὲ ἐγένοντο πέντε· καρπούμενον τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐπιβαίνοντα ἐντὸς Πέρα τοῦ Εὐβοίας ἀκρωτηρίου· μόνος δὲ Ὑπέρβολος ἐκ τῶν ἀδόξων διὰ ἐξοστρακισθῆναι διὰ μοχθηρίαν τρόπων, οὐ δι' ὑποψίαν τυραννίδος· μετὰ τούτων δὲ κατελύθη τὸ ἔθο., ἀρξάμενον νομοθετήσαντος Κλεισθένους, ὅτε τοὺς τυράννους κατέλυσεν, ὅπως συνεκβάλῃ καὶ τοὺς φίλους αὐτ. . .

• άραλος καὶ Σαλαμινία: ταύτας τὰς τριήρεις εἶχον διὰ παντὸς

[1] σχ (οι) tum ἑκατὸν an ἕκαστον u. l.

πρὸς τὰς ἐπειγούσας ὑπηρεσίας ἐφ' αἷς καὶ ταμίαι τινὲς ἐχειροτονοῦντο· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς, εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην· ἡ δὲ Πάραλος καὶ ἀπό τινος ἥρωος ἐπιχωρίου ἐκλήθη· τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν τρίτῃ μνημονεύει Θουκυδίδης· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν· Ἀριστοτέλης δὲ Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον οἶδε· καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Στησίχορος δὲ ἐν τῇ ϛ' τέτταρας αὐτὰς οἶδε, πρώτας μὲν δύο, Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον, προσγενομένας δὲ Δημητριάδα καὶ Ἀντιδονίδα· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ἐμπλέοντες τῇ Παράλῳ, Πάραλοι· ὡς καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οἷον τῇ Σαλαμινίᾳ, Σαλαμίνιοι.[1]

Παρεγράψαντο: οἱ ψήφισμα ἢ νόμον παρὰ νόμων κρίνοντες εἰς σανίδα ἀπογράφονται τοὺς νόμους οἷς φασὶν ἐναντία εἶναι τὰ κατηγορούμενα· καὶ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσκομίζονται, ἀπὸ τῆς σανίδος ἀναγινώσκουσι· περιγεγραμμένοι οὖν εἰσὶν οἱ νόμοι παρὰ τὰ κατηγουρούμενα γεγραμμένοι.

· αρηγοροῦμαι: τὸ παραγγέλλω καὶ τὸ ἀγορεύω.

· ενέσται: οἷοιπερ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Εἵλωτες, τοιοῦτοι παρὰ Θετταλοῖς οἱ Πενέσται· εἰσὶ δὲ οἱ ἐν τοῖς ὅπλοις ἑαλωκότες, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν βεβιασμένοι ταῖς κεκρατηκυίαις πρυτανείαις.

Κακὸν[2] λέγεται καὶ σύμβολον δικαστικόν.

· ροβολή: φανεροῦ μὲν τινος· λανθάνοντος δὲ μήνυσις· Κεκήλιος δέ φησιν εἶναι ἣν κατὰ τῶν δημόσια μέταλλα ὑπορυττόντων· ἀποφέρουσι δὲ καὶ καθόλου τῶν τὰ κοινὰ κλεπτόντων· καλεῖσθαι δὲ οὕτως καὶ τὰς ἐμπορικὰς μηνύσεις.

[1] Sequitur, Παράστασις: τὸ ὄνομα—ut Photius, nisi quod δραχμὴ καταδικαζομένη (vel-νους) ὑπὸ—Μισγύνη—γράμματι δι (ni fallor) ἀποφύγῃ —ψευδογραφὰς καὶ ψευδοκτητίας και δουλεύσεως καὶ βίου καὶ μ.—λέξεως.

[2] κλ' ;κα fere. Quo spectent puncta, n. 1.

Πρόσοδος τις εἶναι φαίνεται ἣν οἱ δικαζόμενοι κατέβαλον κατὰ τὸ μίμημα τῆς δίκης.

• ροσκαλεῖται· καὶ προκαλεῖται: διαφέρει· καθὸ προκαλεῖται μὲν οἰκέτην εἰς βάσανον· προσκαλεῖται δὲ τὸν ἀντίδικον εἰς δίκην· ὅθεν ἀπὸ τῆς προκλήσεως κλητῆρες λέγονται οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρέται.

• ρόστιμον ἔκειτο τῷ μὴ μεταβαλόντι τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ὡς Θεόφραστος ἐν πέμπτῳ περὶ νόμων· ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐζημιοῦντο πρῶτον πρὸς ἀτιμίαν, ὥστε μὴ ἐξεῖναι μετεγγράψασθαι παρὰ νόμων, μήτε φαίνειν, μήτε ὑφηγεῖσθαι· ἐὰν γραψάμενος μὴ ἐπεξέλθῃ, ὁμοίως· περὶ δὲ τῆς εἰσαγγελίας, ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, οἱ δικασταὶ τιμῶσι.

• ῾ητορική: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου· τὰς γνώμας ἃς εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον μεταψηφίσματος· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους προδοσίας·[1] ῥητορικῆς ἐκ δήμου· ἔστι γὰρ καὶ ἐκβολή· οἷον εἰ τοιαῦτα ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ.

Σφήττιοι: δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος· καλοῦνται δὲ καὶ Σφηττοί· κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἀγράφους νόμους.

[1] Ita voluit, quamvis videatur fere προδαίας.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

IN TEXTU.

(Stellula præfixa indicat, Porsoni apographum in vitio consentire.)

	pag.	lin.	
	2,	6	et 3, 11 Ἀττικίζουσι et Ἀττικώτερον
	5,	4	Ἃ ἃ:
*	5,	5	ἀναφώνημα· Vide p. 492, 14
	10,	5	Ἀδίαντον:
	12,	2	Πρώην
	14,	6	Ἐριούνιον
*	20,	3	Κόρακας·
*	—	15	κρημνώδεσι
	22,	23	ὅτι
	30,	16	Εὐημερία: et συνηθείαι·
	33,	17	ἑτοιμολόγος.
	36,	2	Ἀπόλλωνος
*	46,	22	δίαιτα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδων.
*	47,	10	Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς·
*	47,	24	Ἐωλοκρασίαν:

	pag.	lin.	
	48,	13	$\overline{\theta}$
*	50,	8	Λευκαδίαι·
	50,	23	ἐπανελθὼν
*	51,	2	βαρβαρικοῖς Νομίμοις ut p. 641, 23. vel potius B. ν.
	54,	27	ζώοις
*	58,	23	συκοφαντίας
	61,	22	'Η[2] δ' ὅς: οἱ et similiter transpone 62, 3. et 10
	64,	13	καλὸν
	64,	26	'Ηκονήσατο: et ἠκόνησεν.
	65,	13	κύων
	66,	16	Στησίχορος
	67,	23	ἐφανερώθη·
*	68,	26	μιᾶ
	71,	5	ἐγώ:
	72,	24	πολλῷ
	75,	2	ἕωθεν·
	75,	12	οὐχ'
	76,	8	ἔδοξας.
	77,	8	παιδιάν·
	78,	5	'Ηχαρίστηκα:
	80,	9	τὸ
*	81,	4	ὥς τε et 85, 22
	85,	14	$\overline{\zeta\omega}$
*	90,	4	ἔνδειαν (Acc. et sp. om. G.)
	92,	2	πολιτείας,
*	93,	3	πρυτανεῖον
	93,	11	προϊών.
	93,	22	ἐπίστανται:
	93,	23	τῇ π.
	95,	20	ὁμιλία
*	97,	22	οὐκ ἔτ' et 98, 1

pag. lin.

99, 16 θ̅

101, 15 ἀστῶν,

* 102, 1 ἑδραῖα (sic G.)

104, 2 οἶ

* 111, 15 ἀπὸ

112, 3 φάρ-

114, 7 ἐπίφθεγμα

* 125, 6 ὅπλα,

130, 25 μὴδὲν et 198, 20. 596, 11

132, 12 ὅτὰν

140, 21 παρὰ

141, 17 ρεῦμα Et ρ pro ῥ legendum 192, 20. 324, 8-9. 325, 10. 438, 12. 484, 6. 494. 9. 560, 19
Contra ῥ lege p. 1, 3 et 9. 24, 2

142, 4 ὅτᾶν et 201, 16. 269, 26. 304, 19. 330, 3. 542, 2
ὅτὰν 235, 13.

148, 21 πότερον

150, 14 Ϩοφώδη,

150, 24 Κάττυμα:

152, 19 Κεκιβδήλευται:

* 153, 21 κυρίως μὲν κελ.

155, 26 ἡ

157, 1 ποικίλος·

157, 15 πανοῦργοι·

159 male notatur 591

159, 9 διόπερ

167, 17 ἱμάτια τινά·

* 169, 1 Distingue, λαχμός· λέγεται κλῆρος καὶ —πρεσβυτέρων· vel saltem πρεσβυτέρων, κλῆρος· καὶ ἡ κληρονομία, κλῆρος· Vide 221, 21. 304, 22. 574, 23

174, 13 ταύτην 175, 9. ἡ

pag.	lin.	
177,	21	κομπάζειν·
180,	24	Transfer[7] post ἀπὸ
* 180,	24	Dele τὰ
182,	5	ωῖ
183,	7	τυρόκνηστις.
* 187,	21	Ἀθήνησιν
195,	1	αὐτὴν
199,	5	Διώξιππος
* 199,	9	σύμμικτοι (Accent. om. G.)
201,	8	Λαγαριζόμενοι :
* 201,	17	Κράτητα
208,	16	λαρίνους·
210,	1	τυχὼν
212,	24	λειτὰ[3]
* 213,	17	εὐρεῖα.
* 216,	17 et 19	Ἠπείρου
219,	14	καθηίρει
221,	2	-ησάμενοι
223,	13	οἶ
224,	9	λιμωῖ,
228,	5	ηῖδον.
* 230,	22	δέρμα
234,	4, 5	Transfer[2] post ἀρχή.
235,	11	-αζούσαις
236,	17	τὴν
236,	18	δυσχέρειαν
240,	13	λέγουσι.
241,	4	μελετην (Ita G.)
* 245,	4	Dist. ἡ παροιμία ἐνθένδε·
* 247,	2	Dist. Κτησιφῶντος· Locus est p. 76, 24. H.St.
252,	14	γ'οῦν vel γοῦν et 284, 16

pag. lin.
253, 15 ἐπειδ' ἂν 581, 11. ἐπειδὰν
* 258, 24 αὐτοῖς
260, 11 Χαῖται
263, 25 μετοίκιον
272, 1 μιαίνεσθαι·
* 276, 16 ἕ. τοῦ Π.
279, 11 ἦ
* 286, 19 φασὶ (Post ἑταιρῶν l. 18. distinguunt ut hic G. P.)
* 287, 23, 24. Ter Ναυκρ.
291, 7 κομπάσματα·
295, 20 ἄρτι
300, 10 Νίκαια:
306, 1 ξύει·
311, 6 Θουκυδίδης
315, 17 -αξάν-
* 328, 26 τρόπιδος (Acc. om. G.)
331, 12 -ονίων
* 335, 27 Ὀνειρ-
336, 4 ὠφέλειαν
337, 7 παροιμία
* 338, 20 φ. τοῦτο Δ.
344, 19 ὀργεών·
345, 7 γεννητῶν
347, 14 αἱμασιὰ,
351, 1 τοῦτόν
356, 15 ὀψωνεῖ
359, 11 μηδὲνὸς
* 365, 21 σωλήν·
378, 1 φαντασιῶν
* 383, 6 ἀναισθήτων·
385, 17 ἱστάντας

pag. lin.	
386, 3	-εχούσας
387, 7	-ακῶς·
387, 15	ἥρῶος (Vide Addenda ad Collationem.)
387, 16	αὐταῖς· οἳ
389, 11	μάτων,
• Ibid.	παράσημα·
• 390, 9	τίθεται,
393, 26	ἱεροί·
398, 13	ἑξῆς.
399, 23	Παροψίς :
405, 1	πεζὰς
410, 4	Dist. Πενθερά: τωῖ νυμφίωι ἤ Diverse peccant G. P.
418, 2	τωῖ ὑπὲρ
420, 19	Περιποίησιν :
431, 2	Πισύγγιον :
• 431, 3	Πίσυνος :
432, 26	ξτ'
447, 3	ὑπὸ
448, 1	πάνυ
461, 7	εἴσοδος·
466, 20	σταμνίσκιον·
469, 7	θεοῖς
470, 23	Πτυκτίον :
• 473, 17	Πυθῶδε (Acc. om. G.)
480, 24	Πρυτάνεσι
484, 15	λέγουσι.
500, 17	τοῦτέστιν
500, 24	ὀλ. τῶ (Primo τὸ G.)
503, 19	ὅτ'
506, 19	Πῶς οὖν σὺ

pag. lin.

510, 22 καρτερός.

516, 20 Μέγανδρος.[6]

• 520, 12 Distingue, χωλεύειν· καὶ ἀσκωλίζειν, Vide 531, 15
539, 17

520, 22 διότι 595, 10 διὸ

522, 5 ἀλλὰ

• 523, 17 Dist. ὀξύ·

• 525, 20 βακτηρία

• 531, 6 πέτραι,

531, 21 Σπονδοφόροι :

533, 22 et 23 δ' (Ita Gal. μὴ δὲ φ' et δέν σ.)

534, 3 Σταθερὰ

534, 12 σιαγόνας·

546, 7 Pone' post Κεκ.

549, 20 ἑκάστην

550, 9 et 18 τῆς et συναρμόττει·

555, 1 πολέμωι,

• 559, 11 ζινίχιον· οἷον τὸ

• 560, 21 et 25 αὐτοῖς

561, 9 ρίας.

• 561, 13 αὐτῶν

• 569, 7 Αἰγινῆται·

573, 11 δ'

576, 6 -ωσεν·

579, 26 ἐχρῶντο

586, 10 Χεῖλωνα

• 586, 16 τοῖ Ἡρ.

588, 11 ἀπορρήτω

592, 6 ἤτοι τῶν

602, 21 κατὰ

614, 19 τὰ

pag.	lin.	
629,	2	ἤ
645,	15	μάγγανον
652,	11	-ήϊα·
• 657,	10	Ἐναγ.
658,	7	παλαιά·

IN COLLATIONE.

pag.	lin.	
1,	7 n. 2	Nunc mihi satis liquet esse ΛΥΚΟСΤΟΜΙΌΥ, (C et T inter se nexis) quomodo exhibet Galeus in specimine ad Marquardum Gudium misso, Etymol. Gudian. &c. Lips. 1818. p. 592.
1,	12	ποιητικὸν] Ita clare G. quomodo legendum viderat Rubnkenius, Præf. ad Hesych. p. x.
3,	11	δ.τικώτερον (i. e. ἀττ. ut Pors.)
7,	1 n. 1	*Adde*, et sine punctis quæ articulum claudant.
10,	n. 1	Ἐπώνυμοι
11,	15	Ἐρανεμπόλοι
14,	7	Ἐρίπναι] Acc. om.
14,	11 n. 2	*Adde*, sed ter ex emend. Per lenem p. 16, 17. Per asp. p. 347, ter
14,	16 n. 3	ἔρειν (ρ supra) (ρ statim supr.)
16,	2	Ἕρμοι] Acc. om.

pag. lin.	
16, 1 n. 1	plerumque tacebo.] *Sed plerumque, ni fallor, memoravi. Ergo lege*, non anxie persequar.
17, 6 n. 1	ἐρρήσεται:
17, 7	Τυροῖ] Acc. om.
20, 11	ἴσον hic et alibi
21, 17	Desunt puncta in fine
22, 1	τί ἐστι π.
23, 17	γειτνιᾶι potius
27, 11	Εὐάνθης] Acc. vel om. vel supra α evanidus
29, 3	Εὖδον
	ἀβρύνεσθαι 502, 17. sic 557, 6 αἱμασιὰ 607, 26. αἱμ. p. 347. bis. ἁμάξηι 538, 12. ut p. 586. 565 bis. non 405, 24 εἵργεσθαι 59, 15 ἑλισσόμενα 124, 3 ἕλκος 161, 9. sic et 543, 2 ἑξῆς 523, 14 ἕπονται 141, 5 ἑστίαν 145, 4. sic 121, 13 ἑψόμενα 442, 9. et lenis, 471, 22 et 24. 472, 1, 2. 475 bis ἡλίσκετο 436, 17. 450, 22 ἡλιωμένος 67, 8 ἡνιῶντο 533, 5 ἠρέμα 271, 12. 694, 26 ἠχοῦσιν 153, 20. sic 172, 9. 581, 1 ἱμὰς 54, 20. 55, 5 ἱστοῦ 134, 11. ἱστὸς 418, 17 ὅρκος (sic) 545, 10 ὀστρακισμὸς 155, 24 Sic habet ἑάλω, ἕκαστος, ἑκάτερος, ἑλεῖν, ἑλέσθαι, ἕνα, ἓξ, ἑπτὰ, ἑαυτοῦ, ὧδε, οἴεσθαι, οἰκεῖν, ἃ, 601, 22. ἦθος, ἑορτάζειν, Ἕλληνες, ἑταῖρος, ἁπλοῦς, ἁγνὸς, ἀλώπηξ, ἡσθῆναι, ἵππος
29, 14	Εὐεπής] Acc. om.
31, 3 et 20	Εὔηνος et Εὔθινος] Acc. om.
32, 15 et 21	εὔθυνοι et Εὐθύνα] Acc. om.
33, 14	ἀπαρεγκλήτως primo ut puto, certe ή.
36, 12	Δόλοψιν] λ ex em. statim facta
38, 18 — 21	Εὐ
43, 15	ἀγξίν (α et γ nexis)

pag. lin.	
47, 10	In ἐψη(τὰ αἰ)σχύλος, inclusa ex em. ej. m. quæ et ἑ mut. in ἐ
53, 13 n. 1	Γρ (*sine puncto*) *et sic p.* 120
54, 6	Ζήτρειον
60, 10	Ἡγ.
61, 6 n. 3, 4	ἦραι κρέα θυόντων· ην λεγεται ἱδρύσθαι· ᾐδειαν οἱ
61, 12	ηΐδειν] Pro accentu est ille quasi hamus, quo designari solet syllaba ην, sed nescio an sit ab alia manu
62, 4 n. 4	*Adde*, Est circumflexus; sed ῆ, opinor, in archetypo erat
63, 1	γάλατι] Ita G. Hesychius; Κάνδυλος: διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον. Ad διὰ ἐλαίου Porsonus, "διαλαγαῶν MS. L. διὰ λαγώων." Postea addidit, "Sed rectius Schowius delendum putat. Scriptum erat διαΓαλα (τ supra), pro quo corrector apposuit διὰ γάλακτος. Deinde alterum in λαΓα̑ corruptum. Lege vero γάλατος, ut habet MS. Dorvill. Etym. M. p. 488, 53."
67, 15	Αἴγυπτον] γυ evanida
67, 18	*Pro* n. 4 *lege*, ἐνηλίσια
68, 13	ἐξ.π. tum in ἄλλας, ς evanidum
69, 25	ἡμισέας (sic) An recentioris est Græcismi pro ἡμισείας?
70, 22	συναλιφὴν] Vide infra p. 128, 12. 375, 10. Dum hæc corrigo, video ita scribi et in codice Apollonii Lex. Hom. vv. Πόποι, Ὦπος. In Phrynicho p. 14, 17. οι Bekkerus; et sic in Apollonio v. Σφαραγεῦντο, si Villoisono fides.

pag. lin.	
70, 27	ἤρεσκεν] Prius ε evanuit
71, 4 n. 1	*Adde*, et spiritu
72, 18	Ἤπιος (sic)
75, 15	εἰσήρρησεν] σ alterum evanidum
75, 17	ἐκρεμμ. sed μ semel damn.
76, 18 n. 3	ἐκαθί••ντο (ita potius quam θέ)
77, 18	ἄλλος primo
78, 21	Debebat Porsonus, Θαλάμαι, vel potius Θαλαμαί. Vide Eustath. Il. M. p. 906, 49. Sic et 93, 21. Καθάριοι
79, 4	ἢ] Primo οι ut puto, sed statim em.
82, 7 n. 2	Citat in schedis Porsonus Clem. Alex. Protrept. p. 3.
82, 24 n. 5	*Lege*, Θ evanidum
86, 8 n. 2	συλλαβῆι
86, 22	*Pro* n. 5. *lege*, παιδεραστείαν (vel sine accentu)
90, 17	ὥρην] ὠ primo, sed ὥ statim
93, 18 n. 6	*Lege*, litura, et accentus ab antep. in penult. statim translatus; primo scil. -όμαντις. Tum
96, 12	Θυηχόοι] Ita codex per χ. ΘΥΕΧΟ i. e. θυηχοῦ Inscr. Attica apud alios et Wilkinsium, *Topography, &c. of Athens*, p. 210
98, 26	Θώη m. pr.
101, 24	Ἴδρις
104, 22	Imo in Iζει sp. incertus, sed potius lenis
105, 11	ἃ] τὰ
107, 17	ἱμαλιὰ an ἰ. non liquet
109, 17	Ἵπορος] Ita potius quam Ἴ.
109, 27	*Pro* n. 2. *lege*, ἀφ' potius G. tum τῶ••••••ῶν, evanidis fere mediis
112, 20—23	Ἶ ter, tum 24 Ἴ.
113, 5	In seqq. semper fere om. accentus in ἴσος. ἴσα habet, l. 22

pag. lin.	
115, 3	˃Ϊσοσθένης (sic) Ista autem nota non est spiritus, sed novi articuli initium indicat, etsi modo adest, modo deest. Iuterdum in citatione ad lineæ initium ponitur, ut p. 4. lin. 8—11.

˃ τὰ ἄ——————————τάσ
σεται δὲ —————————— πα
δ
˃ ρ᾽ εὐριπί’ ———————— πράξασα
˃ μέλλω καὶ————————

In apostrophi formam rotundatur, p. 278, 6

’ καὶ ἐπιλόγοις· —————— μοχθη
’ ρος ὃν τινα —————— τεθνηκέ
’ ναι. ζῶ ———————— καταγέλως :—

Ejus loco est ʂ ad Simonidis locum p. 414. Sed nullibi in codice est altera nota, priori respondens in fine lineæ aut citationis. Vide Bast. Comment. Palæog. pp. 859, 860

115, 9	ἐδίδετο primo; nunc ε scalpello factum ο
115, 23	Ϊστεα
115, 24 n. 2	Ϊστη·
115, 25	*Pro n.* 3. *lege,* Ϊστιατορία : δειπνητορία
116, 1 n. 1	*Lege,* Ϊστιατορία ct ϊστιῶντο
116, 3, 4	Ϊ bis
116, 20	γλούτου m. pr.
116, 22	Ἰσχιάζειν] ι alterum in litura
116, 25	τεῖχος] ει correctoris
117, 17	παρὰ] ρ ejusd. in litura, pro τ ut puto
118, 11	ϊερανίκης, sed pro ἱερὰ ν. solita negligentia
118, 14	κιναιδίον m. pr.
119, 20	κάβος] Acc. om.
123, 11 n. 3	Accentus correctoris

pag. lin.	
125, 22	In *ψευδομ.* acc. om.
126, 11	*παράγεις* primo. Ab alio, et illo recentiore, ut puto, factum *παταγεῖς* (x superscr.). Plato Euthydemo p. 293. D. HSt. 277, 26. Bas. *εἶεν, ἦν δ' ἐγὼ, Εὐθύδημε· τὸ γὰρ λεγόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις.* Sic edd. et mss. quantum constat. Porsonus, "*καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις.*" [Ita scil. schol. Ruhnk. p. 97.] "Lege cum Abreschio, Hesychio, Photio, Suida, *καλὰ δὴ παταγεῖς.*"
127, 9	*δήμῆτρος.* Ambo accentus recentiores puto
127, 13	*τιμαῖος* primo; *τίμαιος* corr.
127, 26	*δεύτερα* m. pr.
128, 5	*ἱερεία*] Ita Porsonus hic et 24, 17. 465, 3 521, 13. 648, 8. MS. modo *ἱερεία*, modo *ἱέρεια*. Vide ad Mœrin p. 191
129, 3	*'Ελληνικὸν τὸ*] *ντ* in litura. Primo *κῶ*
129, 7 n. 2	*Pro* accentum babeat *lege*, accentus habeant Κάμπιος et *κάμπιοι*
129, 9 n. 3	*τρν,*
130, 12	λινωι] Sic, circumflexo deleto supra *ω*.
131, 3	Ter acc. om.
131, 7	Καρβαντινη
131, 14	Καρδιαλγίαι] λ ex em. (forsan pro γ)
132, 19	*ψευδηρακλεια*
132, 1 n. 1	*Adde*, *ω* ex em. statim facta pro *ο*
133, 4	*θρηνωδοί*] *ρ* ex em.
133, 6	*ἀσαφεῖ*] *α* alterum ex em.
133, 22	Κάρτα] *ρ* ex em.
134, 9	*ἔχον* primo; certe *ο*
135, 7	ΚΑΤΑΓ primo. Γ in Π mut. nescio an m. pr.
135, 9	Καταγλωττίζειν] *ί* ex em.
136, 1 n. 1	Imo *-ταις·* primo

pag. lin.	
136, 8	Artic. primo cum superiore confusus: nunc punctis diremtus a correctore. Nota marginalis, ~ Vide infra ad p. 369, 11
136, 25	Καταιγίσαις] σ insertum ex em. forsan ej. m.
137, 8	Κατακᾶ] Acc. correctoris
137, 16 n. 5	*Adde*, Sed εἶ corrector.
138, 26	ἡ primo omissum
140, 1	συντρίψαι] αι in litura
140, 3	Κατάξεται] -τε primo
140, 11	περιπτεπτον, sed τ priore loco nunc erasum
140, 17	Καταπρέσβην] Acc. om.
140, 18, 19	Καταπροιξεται m. pr. οἱ corr. tum in ἐκφύγοι, κ in litura
140, 20	ἢ] ἡ et alibi sæpe, ubi non notavi, ut 147, 7. (ἡ —ἡ 126, 7) 167, 1. 559, 9 et 25. Sic ἦν 144, 22. ἡγοῦν 167, 17. et alibi sæpe
141, 6	γενική] ι in litura
142, 8	τούτου] Ita primo; nunc scalp. τούτο (sic)
142, 25	τ in ὅτε, ἀ in ἀντ', ex ejusd. em.
143, 10 n. 1	Imo ε in α ab alio, sed antiquo, mutatum
146, 18	In Κατειλλ. semel λ damnavit m. recentiss. forsan Galei
147, 2	κατεντυγχάνουσαν] ε ex ejusd. em. Primo Κατυγ ut puto
147, 11	-μένος (ι statim)
148, 12	καταχειροτονία] -αν primo, ut puto, nunc erasa lit.
149, 7	Κατηλις primo; et μη in μεσ. ex em.
149, 10	τύπτον
149, 11	In marg. λ/ In ὅλος, ο alterum ex em.
149, 27 n. 1	*adde*, vel certe antiqua

pag. lin.	
150, 9	*Σοφοκλῆς*] Primo *φω*, sed *φοκ*. ex ejusd. em.
150, 11	*ἐξείρξεως*] *ω* ex em. pro *ν*, ut puto
151, 1	*Καττυν* in litura, sed ab eodem et eodem temp.
151, 3	Inc. f. 35. c. 4.
151, 12	*Κανὸς* (*υ* supra *ν*) (*υ* statim, ut puto; accentus a recentiore)
151, 27 n. 2	*Dele accentum*
152, 4	*μετάλων* primo
152, 9	*ὅσπρια*] Per asp. hic et 161, 17. et 303, 1 potius. Lenis, 156, 8 et 10. 255, 24. 256, 5 (ubi *ὀσπρέου*) 270, 5.
152, 19	*ἀπο-*] *ἀ* ex *υ* statim factum
153, 2	*βραχέως* primo
154, 1	*δημήτραν ἐνελευσῖνηι* sic, sed *δήμητραν* proparox. fecit m. antiqua
154, 10	*πλοῖον*] *ποι* primo.
154, 16	*Κένανδρὸν* (sic)
155, 18	*Κέραυν* m. pr. In *τέλειον*, *έ* ex em. statim facta, forsan pro *λ*
156, 2	*θύειν*] *υ* ex em. statim facta
156, 18	*παραπλησίαι*] Ita m. pr. *α* et *ι* disjunctis; quod, cum plerumque, si non semper, in codice per nexum scribatur diphthongus propria, quam vocant, *αι*, valet *ᾱι* vel *ᾳ*. Corrector antiquus *ι* delevit, et *τοῦ ἄλφα* caudam in *ι* mutavit, ut scilicet diphthongum propriam reduceret, et e dativo nominativum pluralem faceret. Notandum, ubi hæsitantes scribæ vocem sine accentibus scribunt, ut *δεισωια* p. 215, 21 (*ἀπαι* p. 317, 5.) literas solutas plerumque ponere: nexas tamen reperi p. 399, 25. Vide infra ad 584, 21
Ibid.	*κατακκευῆι* m. pr.
156, 23	*κιμμμέριοι* sic

pag. lin.	
158, 22 n. 6	*Lege*, Κεστρεῖς: νήσας (In K. accentus correctoris)
159, 9	*Pro n.* 6. *lege*, Inepte Galens in margine, "Rectius Ἄνους ut Suidas et Phavorinus."
160, 1 n. 1	*Lege*, -σαν vel potius -σαι primo
160, 5	In καταπεπ. ε statim, pro ρ ut puto
160, 6 n. 2	*Lege*, nunc ὡς τὸ ἤδηα ἤδειν corrector
160, 24	Κήθια] ή in litura
162, 15	τὸν ejusd. in lit. tum 16. ὄ in ὄρνεον ex ejusd. em. pro ν ut puto; et in ὁμοίως, ὁ in lit. et primo -οιος.
163, 1	*In nota* 1 *dele acc. in* κουθουροισι
163, 5	ὑποφαιὸν m. pr.
163, 10	νόθον] θ in lit.
164, 8	Κιγκιόπραγοι] ρ ex em. statim (forsan pro α). Accentus potius correctoris
164, 10, 11	κιδαφη bis sine acc. m. pr. priore loco ά corrector
164, 15	Κιθαίρων m. pr.
165, 16	*Notæ* 8 *adde*, Accent. potius correctoris
165, 19	σφη- fecit recentiss. manus, Galei, ut puto. Ita 160, 1. συντόμησον factum. Sed istiusmodi quisquilias consulto omisi
166, n. 4 et 5	Tres em. correctoris
167, 1	ἡ pro ἢ
167, 2	*In n.* 2. *lege*, Porson. B. Imo fuit κην primo
167, 8	τὰ, tum in alius versus initio -κίστας, sed τὰ in τὰσ mutavit corrector. Nempe τὰ σκίστασ fuerat
168, 22	Κλέπτος] Acc. om.
172, 9	τὴ. i. e. primo τὴν
172, 14	Κλώϊος] Puncta potius correctoris, sed accentus m. pr.
173, 14 n. 3	*Lege*, Κνιστα
173, 20 n. 7	*Lege*, Κνισης
173, 23	*Pro n.* 9. *lege*, Κνιψ: ζωύφιον τὸ τοῦ κνιπός·

pag. lin.	
	ἡ γ. Porsonus prorsus ut dedi. E Suida interpolat Galeus. Tantum dele τοῦ
175, 8	*Pro n.* 2. *lege*, ἠλίθισφλύαροσ (sic) omnia m. pr. Primo scil. ἠλιθιοφ.
175, 10 et 13.	κοβαλεια bis sine acc.
175, 14	παιδία m. pr.
176, 2	ἴπνωι. In hujus vocis accentu ludunt scribæ. Vide p. 110, 111. 209, 10. Accent. om. p. 626, 10. sed ῶ corrector
177, 14	γεγονέναι] γε statim pro λε
177, 26	Κρησέρα] Acc. om.
178, 15	Κρητίδαι] Acc. om.
179, 6	*In n.* 3. *lege*, ἐπι τὰς φ.
179, 10	*In n.* 6. *dist.* κηρύττει.
179, 15	παγγενεῖ
179, 19	Κροαίνων] ν prius ex em. (correctoris potius)
180, 13 n. 3	*Lege*, ὕψη.
180, 21	Κρουπέζαι] αι ex emend. ut videtur; sed ejusdem, et statim facta
181, 21	Κτιλός m. pr. Κτῖλος corr.
181, 24	πρεσβυων primo; ab eodem, ut puto, em.
182, 9	κνάμων] ά ex ejusd. em.
182, 12	ἄρχοντας] ν ex em.
182, 16	Κύβεθρον] ε ex em. m. pr.
182, 21	-φόρητοι primo
183, 4	πέλεκυς] πέλυ• primo, i. e. πέλυξ, sed statim em.
183, 6	Κύβηλις] Acc. om.
184, 13	Κύθνιοι] ι prius nunc deletum
186, 14 n. 4	*Adde*, In κύμονα accentus correctoris potius
186, 15	Κύμινον] Acc. om.
186, 19 n. 7	*Lege*, $\overset{\text{τι}}{\text{πρω}}$ fere ms. ubi istud quasi ι, τὸ ταῦ contingens, non est accentus ut putaram, sed

pag. lin.	
	merus ductus, compendii index. Vox igitur legi potest *πρώτου* vel *πρῶτον*. Similiter 145, 10. et 166, 7. *θεόπομπ*ꝰ et *κτησιφῶντ*ꝰ fere codex; i. e. $\overset{o}{\pi}$/ et $\overset{o}{\tau}$/ In *θου*$\overset{\upsilon}{\kappa}$ p. 181, 10. et *κ* et *υ* caudam habent; ut videatur *θου*$\overset{\nu\iota}{\kappa}$/
187, 6	*συμπλακέντες*
187, 7	Κ*υνείος* (sic)
188, 9	*ἀκροποσθί*•*ας*
190, 18	*ἑρμαῖον* m. pr. *ἕρμαιον* corr.
191, 22	*Pro n.* 3. *lege*, *ἐρρωμένος* primo
192, 3	Κ*υρριβάζεσθαι*] *ά* ex ejusd. em. pro *ι*, ut puto
192, 5 n. 2	*Adde*, Quin statim damnavisse videtur, quicunque suprascripsit
192, 17	Κ*ύστιν*] *ι* ex em.
193, 1	Κ*υ*$\overset{\tau}{}$*ταροι* (*τ* ejusdem)
193,	*ἔοικεν δὲν* primo. Tum *ἀγγειωδων* sine acc. Debebat Porsonus *ἀγγειωδῶν*
193, 8	*πιτύος*] sic, sed accentus potius correctoris. Vide 543, 24. 646, 6
193, 13, 14, 18	Κ*υφ*. sine acc. ter
194, 2	*ἀνήθημα*
194, 5	Dist. *φησίν· οὕτως ν.*
194, 8	Κ*υψέλου*] *υ* prius ex em. forsan pro *η*.
194, 17	*καταδαπ.*] *δ* in litura
195, 2	*ἐγὼ*] Acc. deletus, sed nescio an casu. Mox l. 5. accentus potius correctoris
195, 14 n. 2	*Adde*, in *βή*
195, 23	Λ*ακωνικὸν*] *ὸ* ex em. pro *ω*
196, 3	Κ*ωλακρέται*] *ρέ* ex em.
196, 5	Artic. cum superiore confusus, sed punctis a

pag. lin.	
	corr. diremptus
196, 15	Κωλίας m. pr.
196, 19	Κωλύμη] Acc. om.
197, 25	περιάγωγῆς. Sic παρέσ. 318, 17. κατἄντικρυ 321, 12. ἐξἀπ. 380, 5. Π̔ῆν 417, 8. Π̔ίππ. ibid. 23. εἰσέ. 450, 19. ἀνἔλεῖν (sic) 473, 5. ἐπάνω (sic) 544, 18. ἐφάρμόσει 566, 20. πολυάναλωτον (sic) 574, 25. ὑπεράναr. et ὑπεράγ. 624, 7 et 16. Vide p. 124. 140. 141. 571. 578. 622. ὑπ' ἀλλ. 198, 22. κατὰ στήσομεν 391, 8. ἀπὸ τίμημα 589, 23. πρὸσφατον (sic) 627, 1. κατὰ πράξηται 649, 1.
199, 3 n. 1	quasi Ƹ] Imo est ipsum Z unciale; quod characterum genus quum hic ibi ad numeros signandos adhibeat codex, (e. g. Ā p. 273, 18. ΦÑ p. 468, 7. quod facete φυλῶν lectum) crediderim valere Ƹ'. Nota autem pro πρὸς occurrit p. 337, 4. 350, 17. 423, 16.
199, 11 n. 5	*Adde*, sed ibi ex em. forsan
199, 16	Κωσος: ἀστράγαλως (sic)
201, 5	*Pro n.* 2. *lege*, In Λάγανα, γ corrector in litura. Prius fuisse Λάγγανα notat Porson. B. Deinde τὰ λ. suprasc. a correctore
202, 5	-Ƹομένην, sed statim factum -νων
204, 15 n. 3	κατάρατος.
206, 21	Λάμιος] Acc. om.
206, 24	Λαμπροῖμων: λαμπροφόρων m. pr.
207, 16	λαοξοὸς, et l. 18. acc. omittit m. pr.
207, 23 n. 5	*Lege*, Porsonus, forsan consulto, ut variare accentum notaret; vide Apollonii Lex. Hom. in Νεῶν p. 474. Sed quum gravis pro circumflexo passim in codice occurrat, edidisse velim νεῶν.

pag.	lin.	
208,	12 et 18	*Pro n.* 2. *lege*, Λαρ̣ινοι (i. e. ρει) bis. Corrector semel accentum posuit in οι.
208,	19 et 22	Λαρκος sine acc.
209,	12	ἀπεπτάτουν (sic)
210,	4	Λατρίς primo
211,	6	Λαχός: μ.
211,	15, 16	Λεβερίς] Acc. forsan correctoris. Λεβηρις sine acc.
212,	17 n. 2	*Lege*, Λιμῶι G. Hæc
215,	17 n. 4	*Adde*, Nempe $\overset{\tau}{\text{κρα}}$ in archetypo legit scriba κρατεῖ, non Κρατῖνος ut debebat. Infra p. 635, 17. κρατεῖν ita scribitur, $\overset{\tau}{\text{κρα}}$. Vide p. 632, 5. Alibi semper Cratini nomen perscribitur in codice, vel omnibus literis, vel ultima syllaba per compendium expressa
215,	21	Post δεισαια in versus fine duarum fere litt. spatium, et nota / in marg.
216,	25	β$\overset{\kappa}{\text{α}}$χικὰ (κ statim)
217,	16	Λευκόπυγος: δήλους (sic)
219,	12, 13	ρ̄] ρ̄ quod valet vel ρ̄ vel ῥῶ
220,	4	Ληµαι sine acc.
221,	10, 11	Ληνος: τὸ ἐρίον tum Ληναιον:
225,	1	Λινον: mox l. 3. λινὸν, sed utrum ab initio accentus, n. l. Deinde 4. λινοι.
230,	22	φλυος ut puto primo; statim em.
231,	3	Λουσια sine acc.
231,	12	πλυντηρίδες
232,	9	Λούτριον] Acc. om.
233,	12	Λυγός: Hæc vox semper sine accentu, a manu quidem prima, p. 232, 24. 233, 1—7.
233,	25	*Notæ* 3 *adde*, et nota / in marg.

pag. lin.	
236, 9	*συκῶν*
238, 12	*ἐκτείνον* (*τες* superscript) (*τες* statim)
239, 7	*Pro n.* 1. *lege*, Disjungit, *οὔ*. Μα: *τοῦτο*— Debebat ergo potius Porsonus, Μά: *ἀντὶ τοῦ οὐ μά*. Μα: *τοῦτο*—Vide Apollonii Lex. Hom.
239, 19	Μάγαρον] Acc. om.
240, 10	Μάγνον] Acc. om.
240, 24	*Notæ* 4. *adde*, nota / in marg.
245, 8	E regione horum, *σόλων δὲ—τελ.* nota /
246, 16	Μαραγμα: *μ. γ.*
248, 3	*ὁ*] *οὐ*
249, 3—9	In his urbium nominibus, acc. om. nisi quod *ἐπιμαστὸν* et *μάστειραν*.
250, 6 n. 2	*Lege*, Sic, et nota / in marg.
250, 23	Μαύσωλος] Acc. om.
251, 24	*In n. 5. lege φυτευεται sine acc.*
252, 5	*Μαίας* ut nomen proprium Porsonus, et in Suida Kusterus. Verterim potius *a lena quadam*
252, 21 n. 2	*Adde*, post *αἰστι* in versus fine syllabæ spatium; in marg. nota /
252, 26	*προδίδοντας*] Sic. Censor Evangeliorum Kiplingianorum, (*Brit. Crit.* Apr. 1794. p. 363.) i. e. Porsonus, ut me docuit Th. Kidd; " When he says that I is put for E, and O for E in ΑΦΙΟΝΤΑΙ and ΑΦΙΟΜΕΝ," [*αφιοντε* et *αφιομεν* pro *αφεωνται* et *αφιεμεν*, Kipl. p. xiii.] " he is mistaken if he means this for an absolute error, since it is a various reading, and possibly may be right. The barbarous Greeks coined a new theme, *ἀφιω*," [sic] " instead of *ἀφίημι*. Hence comes the preterite *ἤφιε*, which occurs twice, Mark i. 34. xi. 16" Paulo igitur ante, v. Μεθεὶς, restitue *ἀφίων*.

pag. lin.	
253, 13	ἡ ῆ μ. (ἡ statim)
255, 10	Μελεδωνοί] Acc. om.
256, 5	ὀσπρέου
256, 25	Μελληδρυον sine acc.
257, 26, 27	Μεμφειραν et Μεμφθη sine acc.
258, 3 n. 1	*Lege*, Potius videtur
258, 19	γε sine nota
258, 20	Μέντοι] ι calami lapsu ita deformatum, ut pro μ vel etiam pro C, nisi caute inspexeris, accipere possis
260, 4	In Μεσομ. et μεσοπ. acc. om.
260, 16	Μετάβολοι] Acc. om.
261, 3	Μετακέρας] Acc. recentioris
261, 13	*Pro n. 5. lege*, δὲ ξαντισσης τέρπαρδρον, et nota / in marg.
264, 15 n. 2	*Lege*, ὠργιασμένως
265, 24	Μήκων] Acc. om.
266, 1	Μηλοβοτέα] Acc. om.
266, 22	Μήν] Acc. om.
267, 1	Μήνιγξ] Acc. om.
269, 11	Μία λόγχμη, sed mox sine γ
273, 20	Μοισᾶν] Acc. om.
274, 16	Μονοπείρας] Acc. om.
275, 17	Μορμουρίων (ϰ compend. ita fere scriptum, ϒ)
276, 10 n. 1	T scil. ita suprasc. ut ejus pes per N ducatur
276, 13	ἀπὸ μουνυχείας primo, ut videtur
277, 9 n. 3	ὅπερ ἔνεστιν
278, 7	Retinenda erat codicis lectio κατάγελως, ut 144, 26. Vide p, 346, 5
279, 3	Μυαχαλκή: sed ι ab eodem post υ statim insertum
279, 20	ἀετρίδες] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro ἀστρίδες.
281, 22	μεμυκότος

pag. lin.	
282, 2	*λείψωμοι*] Acc. om.
285, 2	*πεντηκοστύας*] *κον* primo ut videtur, sed *στ* m. pr.
286, 8	Ναρᾶς] Acc. om.
287, 15	*Pro n.* 1. *lege*, λαμβάννειν
288, 24	*θουκιδίδης*
290, 16 et 18	Νεαλῆς—Νεαλης
291, 15	*τρισνεάτον* (sic)
293, 1	*ἑανοῦ* potius
296, 22 n. 8	*Lege*, Νεολέα: *νέων* idem interpolator, pro Νεολία (et forsan *νεῶν*) manûs primæ
297, 20	Lege *ἀντάρτης· τύραννος·* Vide Cangium, v. *ἀντάρτης*, unde discimus hunc articulum Cyrillo deberi
297, 22	*ἐνυφές*
299. 16 n. 1	*Lege*, *ματόν*: *κ.* tum *οὔ μα τὸν*
299, 25	Ν*ίβα*] Acc. om.
301, 20	*στοιχὸν*] Vide p. 315, 4. 348, 3. 351, 11. et 20. ubi ῑ in ί statim mut. 422, 20. 423 sæpe. 540. 604
302, 19	*νοῦμμον*] *νούμμον* paroxyt. forsan recte
302, 21	*ἔγραφον*
303, 2	*νορυῆ*
304, 4	*ἱερόν*] *ό* m. pr. in lit.
304, 12	*θεὰ* ή *ἐπὶ* (*ἡ* statim)
304, 16	Κρατερὸς] Acc. om.
305, 5	Νυμφόβας] Acc. om.
305, 12 n. 3	*Lege*, *νῦν δη μεν δροισ βασ ἐπι θύρας ποθεν*
306, 22	Nunc video, *ἀραῶς* esse, i. e. *ώ* in *ὼ* mut. Mox 25 *νωταλαιν* sine acc.
310, 2	*ἦτρου*
310, 17—20	*Ξυλουχος*, *βαραθρον*, *Ξυλοχον*, sine acc.
311, 6	*Ξῦν* (sic)
312, 23	*Ξυνῶνα*] Acc. om.

pag. lin.	
314, 7	ἔξεστι. Vide supra p. 688. Talia animadvertenda sunt, ut constet, liberum esse editori Sophoclis ἐκμήνους, Euripidis ἔκπλεθρον, prout res ferat, restituere
315, 7	Semel monendum, spiritus ab hoc scriba in mera puncta contrahi, vix ut distinguantur. Hic 'Οδαξ et ὀδοῦσιν. Mox 'Οδαξησμός potius; certe ὀδόντων. Infra 316, 5. 'Οδ.
315, 15	'Οδιός
316, 26 n. 3	*Adde*, sed sp. ab alio potius
317, 1 n. 1	*Adde*, vel 'Οΐδια potius
317, 4	In textu repone Συμπόσιον, quomodo citat Porson. ad Med. 734. et vide p. 61, 12. 433, 25. Porson. Opusc. p. 287. sive Suid. v. 'Ως
317, 7 n. 5	*Adde*, vel Οΐηται
318, 17	Οἰκίαν primo, ut videtur, certe ε ex em. sed ejusd. ut puto
319, 3	-φάνης] ουσ statim mut. in ησ
319, 20	In Οἰκοτ. acc. om.
320, 24—27	Οἰ. an Οἰ. ter incertum: sed 25 Οἰνέως
321, 19	Οἰνοπάζων (sic)
322, 25	Οἶος potius
323, 1	χὼρσ (sic)
323, 3	Οΐος (sic), et p. 313, 15
324, 1 n. 1	*Lege*, Sic, vel Οἰστός potius; supra 'Οϊστεύσας clare; mox Οἰστροπλῆγα
324, 23	γεγραμμένοις
325, 16	Dist. G. 'Οκλαδίας: δίφρος ὂν—quod mutandum non erat
326, 1 n. 1	*Lege*, 194. B. HSt. 184, 16. Bas.
326, 4	βέλτιον] inter λ et τ nescio quid statim deletum
326, 10	ἀττελέσβους
327, 10 n. 3	*Pro* Tum *lege* Sed

pag. lin.	
327, 10 n. 3	*Lege* scribam quatuor literas damnaturum (κρανιον) puncta
327, 19	Ὀλιγγοι] Ὀ an Ὁ n. l.
329, 19, 20, 21, 26	Ὀλόλους plane per asp. In reliquis, sp. incertus
329, 26	τρέχωνι (sic)
330, 10	Ὀλοφυρμός
331, 2	Ὀμαμαιτα] an Ὀ, n. l.
331, 6	Ὀβρήσαντος (μ statim)
331, 8, 9	Ομ. bis sine sp.
331, 25	Ὀμηρίταις] αι statim ex em. sed pro quo, n. l.
332, 13	Ὀμνῦναι, sed ὀμνύειν potius quam ὀ.
333, 16	Ὀμ. et 17 potius
335, 1	*Pro n.* 1. *lege*, τὸν ι. (νεὼν statim)
335, 6	*Pro n.* 2. *lege*, ὄπνια (μ statim)
336, 3	Ὀνήσασθαι] ή statim pro ει
336	*Notæ 6 et 5 transponendæ.*
337, 11	In artic. fine desunt puncta
338, 20	Nescio an operæ pretium sit monere, δημοσθ/ habere G. i. e. -νη vel -νην
341, 19	*Pro n.* 2. *lege*, Pro ἀποτιλῶσαν, ά tantum, sine punctis quæ articulum claudant. Versus fere vacuus, et nota / in marg.
342, 22 n. 1	*Lege*, Parva lacuna, et nota / in marg.
344, 12	*Pro n.* 1. *lege*, Ante σόλωνος, όρ statim deleta
344, 20	*Pro n.* 4. *lege*, δεσπότ, i. e. δεσπότης.
344, 22	ὁμογαλάκτας (sic)
347, 5	ἐπὶ τ i. e. τὸν; sed statim τῶν (compend.)
349, 11	βασιλέων

pag. lin.	
351, 1 n. 1	*Adde*, pro -ποι ut videtur
351, 19	ὤικειτ'] Sic. Lege ὠικεῖτ'
352, 4	Ὀσήμεραι
353, 8	Ὀσταφ.—Ζεύς] In marg. nota ⁄ quæ pertinere videtur ad lin. 6. κάρ' ὦ χάρων
355, 12	κριθῶν] θ statim pro τ
358, 11	*Pro n.* 2. *lege*, Οὐδ' ὑφ' ἓν ὢν et οὐδὲν ὢν primo, sed ab eodem factum Οὐδ' ὑφ' ἕνων et οὐδένων ἀῦ οὐ
358, 18	*pro n.* 3. *lege*, πονεῖται: μάτην (ista statim supr.)
359, 25	ἐπὶ] Acc. om.
360, 5	*Pro n.* 1. *lege*, Desunt puncta in artic. fine. Semiversus vacuus. Nota ⁄ in marg.
360, 14	Οὔ μὴ δ'
362, 10	δέον] δε sic, quomodo pro δὲ aliquoties; sic et μεν sæpe, ut p. 383, 22. De δὲ et δέ (δέον) vide Valck. ad Phœn. 1628. Ejus erroris exempla infinita. Phot. p. 329, 18. κατὰ θὲ (sic) ed. Herman. MS. scil. κατάθε i. e. κατάθεον. p. 470, 1. πτερ ms. πτέραον ed. Herm. Vide 450, 10. 499, 21. et infra ad 545, 19
363, 6, 13, 15	ἱπποκλεί ter
364, 1	ἐπηρμένους, sed ας statim
365, 14	ἀντ tantum
366, 15 n. 3	*Adde*, Vide p. 365, 1.
369, 11	In margine istorum νῦν—εὔπολις, signum ⁓ m. pr. quo subinde indicatur novum articulum in medio versu ordiri. Vult igitur novum paragraphum fieri ab ὅτι δέ. Vide p. 591, 24. Addenda ad 136, 8
370, 11	τὸ (ν statim)

pag. lin.

370, 22 Παιωνεῖον] Forsan in ω, certe in ει, circumflexus deletur; nunc ab eodem ώ, ni fallor

371, 8 Nota ⁄ iu marg. Sed in Galeani archetypo ad l. 7. pertinuisse suspicor

ά· λ τ

372, 24 n. 1 *Lege*, παλαιά· Πλάτων] Ita ms. παλςπά ex ejusdem, ut videtur, emendatione. E prima scriptura restat, παλι•α• i. e. πάλιναν ut puto. Etiam

Ibid. *Adde*, Ceterum facile conjecerunt, delendum esse αὐτηῖ. Sed quum πρὸς αὐτῇ habeat Timæus, unde sumsit Photius, legendum videtur, proxime ad Toupii mentem, ἔκκλιτα· προσάντη· τὸ ἐναντίον τηῖ αἱρέσει πάθος ἐμποιοῦντα. Hoc monendum putavi, quia ipsam Toupii lectionem, τὸ πρόσαντες τηῖ αἱρέσει, sine ἐναντίον, probavit Porsonus teste Kiddio in Pors. Opusc. p. 376.

λ

373, 2 ἐκφυλο- (λ statim)

373, 22 -ωδια et ωδος ut puto initio, sed ο statim bis.

377, 11 *Pro* n. 1. *lege*, -ομεῖον m. pr. Nunc όμ et supra nexum ει puncta ·· indicantia accipiendum esse pro ι. Vide Porson. ad Odyss. I. 199. et hanc collationem p. 534. et addend. 604. 606. 634.

377, 24 Dist. G. Πανός: σκῶλος· ut mox Πανός: σκοπος·

378, 1 *Pro* n. 1. *lege*, σκοπὸς G. et P. Nempe ό in ὸ statim mutatum est. Volnit ergo σκοπὸς μ. Mox ὁ πᾶν

379, 21 Πανώλης] λ ex emend. ejusd. forsan pro N

379, 27 Πάποι

381, 10 τρόπον τινὰ ex em. sed ejusd. ut videtur

pag. lin.	
381, 14	In τινές, τι ex ejusd. em.
385, 20	παράχορδον] Accent. om. (παρα per compend.)
386, 21	Παραλόγος hic, sed ρά in vicinis
387, 12	χρ[α]ῆσθαι (α statim)
387, 15 n. 1	*Lege*, ἥρῶος] Sic, a m. pr. ut videtur. Etiam alibi, ni fallor, in accentu variat ms. Notavi 177, 8. ubi ηρῶες (sic). Vide 182, 8. 276, 24
387, 16	πάλοι—οἷ καὶ primo; sed statim [ρα]πάλοι et οἷ καὶ
390, 4	δραχμὴ] χ ex ejusd. em.
390, 6	Ἐκεῖσε] Acc. om. Porsonus, si tanti est monere; et junctim scribit, non ἐκεῖ σε ut Bentleius in Menand. §. 99. deceptus a Clerico Latinam versionem Suidæ clam secuto. Jungatne an dividat G. non liquet.
390, 11	ψευδεγγραφεῖς
390, 12 n. 2	*Lege*, spatium, et nota / in marg.
393, 22	μὲν primo om. sed statim supr.
396, 22	*Pro n.* 1. *lege*, ὑπερ[η]έλασεν (η statim)
398, 11 n. 5	*Adde*, (ἐστιν per compend. Vide Porson. ad Arist. Ran. 1088)
399, 25 n. 4	*Adde*, et ante ποιαι quinque fere litt. spatium.
400, 2	n. * *Dele dist. post* ὃς
400, 13 n. 2	*Præfige*, Παρύφωσ] Sic sine punctis.
400, 19	ὑπεροψίαι] ὑψ primo, sed statim ὑπ
401, 3 n. 1	*Lege*, λ. οὐδ'
401, 23 n. 6	*Lege*, ἀναπεπταμένα
403, 11	Πάχεις
404, 4	[σσ]συν, quod compendii genus non alibi in codice occurrit.

pag. lin.	
405, 5	δέρμ^{α}, quod valere posset δέρματα, (Bast. Comm. Pal. p. 799) sed nunquam ita, quod sciam, Galeanus. Scribit μα$^{÷}$, μ,τα, μα^{τ}, &c. ὑποδη^{μ} p. 404, 3. Præterea δέρμα servat Suidas. Alioqui proclivis lapsus, ut mox p. 406, 26. Infra p. 513, 12. lege ὀρύγμασιν e Suida et Hesychio. Habuerit codex archetypus, ὀρύγμ^{α}
406, 14	ἱππάρχων
407, 2	θράξ] Ita ms. non θραξί
407, 23	ἀντι sine acc. ut passim in præpositionibus quas pro libitu coujuugunt vel disjungunt librarii; e. g. 409, 6 ἐφάρματος
408, 6	*Pro n.* 2. *lege*, Πελι οι sic, literæ spatio post λι relicto, et οι in rasura, ut videtur, sed ejusdem.
409, 10 n. 2	*Dele accentum*
410, 12	Ἰφιγενείαι] ,ι ex ejusd. em. forsan pro ἐ
410, 25	*Pro n.* 5. *lege* τρίματα. Iuter illa præcedentis columnæ, λοι—αἰγίνηι (p. 409, 19) et hæc, ἔχον—ἀριστοφάνης, est nota ⁄ posterioribus quidem apposita, sed, ut suspicor, scribæ errore, quum in prioribus corruptum Αἰγίνηι notare vellet, Lege Ἄρνηι e Suida et Archemacho Athenæi VI. p. 264. B. Hæc scripseram: uunc, ut in re incerta, non negarim illud signum ad τρίματα pertinere. Vide addenda ad pp. 245, 8. 353, 8. Priore loco signum refer ad ὑπερέχεις l. 11.
411, 15	-φήν· δημοσθ/^{έ} καὶ ὑπερίδ^{ς}
412, 18 u. 2	*Dele* forsan G.
413, 10	Περγασέα] π ex ejusd. em.
413, 18	Πέρί (sic)

pag. lin.

414, 7 n. 2 τόσαδε

414, 17 n. 4 *Lege*, Tum τόνωι, quamvis τ male formatum, ut passim in hac parte codicis, vix a Γ differat. Lege igitur ὡς pro ὅς, et verte, *eodem accentu atque* πενήρης. Quid autem sub isto πενήρης lateat, doceri velim. An πεντήρης?

κ/
415, 13 n. 1 *Lege*, i. e. γυναι quod pro re nata legi potest γυναικὸς, γυναικῶν, γυναικεῖα, &c. Postremum prætulerim. Vide 56, 21. 65, 17. 69, 5. 189, 1. 205, 4. 222, 8. 312, 10 et 16. 313, 3. 327, 8. 412, 13. 537, 21. 655, 10. quibus in locis perscribitur vox

α α ὧι
415, 26 πτδὲ τῶι (sic) Nempe π τ scripturus erat

ε
418, 4 *In n.* • *lege*, Πκάτω τρ. i. e. Περὶ κάτω (vel Περι κάτω, quomodo in tmesi solet Codex Homeri Venetus, Villoison. Proleg. p. II.) quod

418, 9 Περικονῆσαι] μ ex ejusdem em. pro ρ. Imo nunc video, quod pro summa τοῦ ῥῶ parte erasa acceperam, merum esse defectum membranæ scalpendo perforatæ, quum deleretur macula in proxima pagina. Non tamen prorsus liquet utrum initio ν an ρ

420, 15 ἔστι μοι ex ejusd. em.

421, 6 συμφορᾶς, solenni accentuum permutatione; quod moneo ne quis emendet, Περιπτώσει: συμφορᾶι.

421, 14 δυσχερές] Vox ex ejusd. em.

ά
422, 8 γρ/

ε ε
423, 17 n. 3 *Adde*, i. e. περίστοιχον, ut mox Πστωιον: πστυλον, et alia in vicinis

pag. lin.	
425, 27	Πέσκεων
426, 21	λ^{έ}/ quod valet λέγει, λέγουσι, λέγεται, λέξις, &c. Hinc error p. 503, 9. Articulus e Timæo sumtus, ubi teste Ruhnkenio, i. e. Capperonierio, ms. habet λέγειν. Supra p. 368, 23. λ^{έ}/ sed plene λέγεται 25. et 527, 11. Hic malim λέγει cum Ruhnkenio, ut p. 223, 13. ubi plene ms.
428, 6	λαμβ^{ά}/
431, 13	Vide Ruhnken. not. in schol. Plat. init. ubi Porsonus, "Pro Πιτθὶς et Πιτθεὺς lege Πιτθεῖς." Hic igitur legebat οἱ Πιτθεῖς
431, 15	Nescio an nota / in marg.
431, 26 n. 1	*Lege*, forsan mero errore, ουκ pro ουκ
433, 17	Ita dist. G. P.
435, 9	Πλυντηρία
436, 2	Ποδέων
436, 7	β^{σ}υσον
439, 3	Πολιούχοις] ιού ex em.
440, n. 3 l. 3	*τῶν ὀπισθίων ποδῶν et in fine, ὀλυμπία—γὰρ εἰς σπήλαιον*
442, 6	λ^{ο}/ quod valet et λόγοις. Infra 506, 14. λόγ
442, 14	κτησιφωντα
443, 16	σφόδραι, α et ι disjunctis, i. e. ᾳ.
445, 17	ποτὲ sed bis πότε 14, 16.
445, 19 n. 4	lege προστιθεν sine acc. et pro
446, 1	Ita dist. G. et P. Forsan cum Schleusnero fere e Bacch. 663. legendum, Ποτνιάδας Βάκχας: Εὐριπίδης· . . . ut exciderit explicatio, ex Hesychio petenda. Non obstat vocum positio; vide p. 368, 4. (Eurip. Androm. 1012. quem locum

pag. lin.	
	in Hesychio v. Εὐπειχήπαγος detexit Porsonus.) Ἠχὼ πετραία et Ῥέας πόντος referenda suspicor ad Æschyl. Pers. 390. Prom. 836.
447, 8 n. 2	*Lege*, Supra ἑ in πραέως, nota
448, 11	Πριμιγγιλιων sine acc. (ων compend.)
448, 25	διαφ/. (ἑ supra)
450, 13 et 454, 2	οὕτω (ita ὑ) Illo modo scripsisset οὕτως, ὑ. Sed passim οὕ tantum ponit, interdum ου (τ supra)
450, 19 n. 4	ἐπ∴εἶτα
451, 15 n. 2	*Dele* τῶν an τῶ *&c. et lege*, In τῶν ante φίλων accentus ita notæ ⌒ adhæsit, ut videatur τ͂ i.e. τω
454, 3	οἱ] ι ex em. insertum
457, 6	Προπεπτωκότες primo; scalpello emendatum
459, 2	Προσέκοψεν] κ ex ejusd. em.
460, 5	καὶ ex ejusdem em.
462, 13	περὶ τοῦ ex ejusd. em. suprasc.
462, 16	οἳ δ'
463, 15	Προσφερεῖς] εῖ ex ejusd. em. pro quo, n. l.
467, 4	ὀλίγον statim pro -ων
468, 19 n. 3	*Lege*, ἥλιον hic et p. 513, 10. G. et P. per signum, de quo vide Porsonum apud Kidd. p. 288. Gaisfordium ad Hesiod. Theog. 709. Burgesium ad Eumen. 2. Supra p. 132, 20. pro ἡλίου (Ἰλίου Suid.) lege Ἀπόλλωνος. Nescio an operæ pretium sit monere ἥλιος et σελήνη per signa exprimi in Lexico Cant. supra p. 668. Ἑρμῆς in Cantab. Nn. 3. 15. (1) in marg. Aristoph. Plut. 1131. In Harpocr. v. Θεμιστεύειν, ἡλίου tot literis servant mss. Cant. Gal.
468, 20 n. 4	βαθέ°,

pag. lin.	
470, 23	Πυκτίον] Ita G. Sed Πτυκτίον ex Hesychio et literarum serie Porsonus, quod reponendum monui
470, 19 n. 1	*Adde*, i. e. ἔκφυσλ scripturus, statim se corripuit, ἐκφύσεις
471, 7	ἀποπτωκότα (πε statim)
472, 4 et 12	Πυγαργος et Πυγων sine acc.
473, 12, 17, 24	Πύθου—Πυθῶδε—Πυθῶνος] Ita Pors. Acc. om. G. ter
473, 19	ἔνθεν bis scriptum, semel punctis damnatum
474, 10 n. 3	*adde*, E Suida emendavit Porsonus. Sed recte Beckius ad Aristoph. Nub. 626. ἐκ τῶν πόλεων. ἀπὸ τῶν πόλεων Bekkeri Lex. Rhet. p. 292. Etymol. p. 695, 45.
476, 4 n. 1	*Adde*, (ας compend.)
479, 4	*Pro* n. 2 *lege*, ἀλκαῖος ἐνιθρω et similes apices in marg. ubi scil. additurus erat variam lectionem
480, 3	ἄναιμος
482, 20 n. 6	ἀρτάρχης·
486, 16	ὅτι' τόνδ' (sic) An initio οἷόν τ' volebat?
486, 19 n. 4	*lege*, εἴρη fere, i. e. εἴρηκεν ut Hesychius et Suidas; quod consulto mutavisse non videtur Porsonus
487, 8	Ῥητορηκὴ primo, sed ικὴ ut videtur statim factum. Tum 9 τὰς δικαστῶν, ut et 492, 9. πολιστῶν
488, 11	ἴδιαν sine acc. αν per compeudium. Tum ἡγούμενος, et supra l. 3. ἡγεμὼν, infra 509, 12 ἡγεμόνες
491, 4	ἀπειλητικόν.] Ita plene ms. Nempe in archetypo compendinm de quo modo dixi male interpretatus est scriba

pag.	lin.	
493,	5	*παρ' ἥβην*
495,	21	*τροφὴν*
		ρ
496,	16	*κάθαμα* (ρ statim)
		x ῖ
497,	n. 1	*Σακοδερμίτης: σοφλ* (i. e. *ιτῆς* statim mut. in *ίτης*)
498,	1	*σαλα* sine acc.
498,	5 n. 1	Imo nil hic mutavit, sed maculam in præcedente pagina tollens, membranam corrupit, et lituræ speciem hic effecit
498,	15	Schol. Townleianus ad Iliad. H. 185. a Porsono excerptus; *Οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες: Οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι* [ita et Venetus apud Villoison. et Leid. apud Valckenær.] *τοῖς Ἕλλησι χαρακτῆρες· διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὀνομάτα· ὡς τὸ ἐᾶν·* (sic) *Καλλίστρατος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν μετήνεγκε* [sic sine *ταύτην*] *τὴν γραμματικὴν, καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλήτου, ὥς φησιν Ἔφορος.*
499,	10	*Σαμφορας* sine acc. tum *σίγμα*, ut Pors. Vide p. 351, 21.
500,	15 n. 3	*ἀγχιάλλην*
		δι α
500,	25	*μενδοθῆναι* (ista statim)
502,	6 n. 2	*τρυζῆνι* (ῆ ex ejusd. em.)
503,	1	*ἀθείας* (sic)
		ν
506,	13	*Σεμαὶ* (ν statim)
506,	19 n 4	*Lege*, tum *πῶς οὖν οὐ σεμνὴν*
		ι
509,	21	*σφραγδα* (ι statim)
516,	8	*ἐκτετρημένης*] η prius in litura a m. pr.
516,	15	*οὖτως* (sic)

pag.	lin.	
516,	21, 22	Σκαφειον, Σκαφιον, et *καταχ.* sine accentibus
517,	2 n. 1	*In σκ. dele accentum*
517,	12	Σκαφίδας] Acc. om.
520,	8 n. 3	*Lege*, σκιάδιον, sed δει statim
521,	3 n. 2	*Dist.* ὀ,
521,	13	ἱερεῖα m. pr. Nunc ἱέρεια potius quam ἱερεία
522,	13	Σκιροφορίων. In his passim variat, ίων, ιὼν, ιῶν
523,	21 n. 6	*Adde*, ϊ in ι mut. corr.
525,	5 n. 3	*Lege*, Vox ἀτιμ. a correctore addita
527,	10	Σμήρινθοι] Acc. om.
530,	15 et 18	In μικ. et εὐκατ. μι et ευ primo om. sed statim supr.
533,	20	τὸ μ.
534,	3	Προαγωνι sine acc. m. pr. ά corr.
534,	11, 12	*In n. 3. lege*, δράμασιν, *et adde*, Primo ut videtur, CTAΘMOC· ἐξέβαλε, et I statim inserto factum CTAΘMOK (sic, IC in K plane coalescentibus.) Supra p. 337, 17. ʺONOCICʺOCΠPIOC, quod κοσπριος legerunt exscriptores. In Σταθμοῖς, Σταθμοὺς, Σταθμῶν, accentus correctoris, qui et φλείοις mutavit in φλειοῖς
534,	22 n. 5	*Lege*, corrector, qui scil. pro -νες accipiendum monet
535,	2	In Στάς accentus correctoris potius
535,	n. 2	*Lege*, parte codicis peccatur
536,	5 n. 1	*Lege*, Στεγανότερων, sed ω in ᾰ fere mut. (i. e. in ὀ) Omnia m. pr. Tum στερεότ.
537,	3	Στερκτικόν: &c. cum præcedentibus conjuncta, sed postea punctis diremta
537,	11	Στερόπη primo
538,	2	ἐλλάνικος, et 21. ἕρμιππος
538,	9 n. 2	*adde*, sed accentus correctoris potius

pag. lin.	
538, 19	In ὡσ, σ ex em.
538, 23	σφιγξῖν primo ; a correctore potius mutatum
540, 22	Ita G. sed primo στεναγμὸς, et nescio an CTONAXAI
542, 12 n. 3	*Adde*, sed accentus correctoris potius
542, 24, 5 n. 5	λιτον sine acc. tum pro παῖδα, πέλα, ubi accentus correctoris potius
543, 6	In βύρσα, β ex em.
544, 18 n. 8	*Lege*, in δωροδοκῶν (.... x) mut. corr.
545, 3	Primo εἰστοροφὰς, sed nexum στ, cauda erasa, fecit σ, deinde ο in nexum στ mutavit, ut nunc sit εἰσστροφὰς
545, 19	Στωϊδι\ et στοιδι\ i. e. — ιον, sine accentibus ; non δὶ, ut legerunt exscriptores, quomodo 'Ρακὶς pro 'Ράκι\ ̓ς
546, 1 n. 1	*Lege*, Σοι in Συ
546, 22	In δὲ, δ ex em.
547, 8	φυκοῦς primo
547, 17	hρο codex planissime; unde, quum *h* i. e. η pro κ cepissent, geographiam auxerunt, οἱ δὲ Πάρνοπες Κρόνῳ. An Thraeas (Arist. Ach. 150) somniabant ? Contrario errore Λιβύηι in λίμνῃ mutarunt p. 652, 20. Ceterum lege παριόντες. Vide "Ερμαιον
548, 24 n. 2	*Lege*, Primo τὸν, nunc eraso ν, τοῦ factum, a corr. ut videtur
549, 4	συναλάγ. primo.
549, 10	Συμβουλους sine acc.
550, 9	συμμωρῖται
551, 1	Συμφέρεται
551, 4	Συμψισθεὶς] ψ in litura
551, 7 n. *.	*adde*, ν correctoris videtur

pag. lin.	
551, 14	Συναυλισθείσης
551, 22	ἠθισμένον
552, 27	Συνέφηβος] φ ex em.
553, 3 n. *.	ἑξῆσδεκα sic, totidem literis.
555, 9, 10	συστροφή : σύγκλητος ita, pnnctis istis statim additis ad articulos dirimendos ; qnod patet e sequenti versu, in marginem prominente
555, 12	ἐκκλησία αὐτη primo.
557, 13	-μένου• i. e. ουσ proculdubio fuit, ut 559, 1
557, 14, 20	Σύργαστρος et Σύρφα] Acc. om. Mox 17. βλεπῶν m. pr.
558, 11 et 13	δημο•τ. i. e. ο fact. ex ω, et ante διὰ δὲ, litera erasa
560, 15	Σφῆλαι] φ ex em. statim facta, pro τ
560, 21, 25	Monui reponendum αὐτοῖς. Præterea nota, Σφισιν in ms. accentu carere, idque consulto ut opinor factum. Notissima brachylogia dicit grammaticus, vocem, quam recentiores isti σφισιν pronunciabant, interdum esse pro σφίσιν, i. e. αὐτοῖς, interdum pro σφοῖσιν, i. e. τοῖς ἑαυτῶν. Eadem dicta puta p. 559, 25. ubi tamen acc. servat ms. 134, 24. κατὰ et κᾶτα, 322, 13 et 25. οἶος et οἶος, 612, 20, τῶ et τώ. Compara vv. Ηματαet Ιων cum Suida, ΚηρetΤη cum Apollonio. Affine est Μελλήσας, diversum Ἤρυγεν, de quo Porson. ad Phœn. 463.
560, 24	Σφιγανόν] Acc. om.
561, 1 n. 1	*Lege*, ὑφ' ἐν, sic, νχα·αργο
561, 18	Σχαστηρία] χ in litura a m. pr.
561, 20	Σχεδιάζει] Inter α et ζ litera erasa, i. e. ι ut pnto
562, 17 n. 3	διαμάσσονται
562, 19 n. 4	*Lege*, καὶ ἡ σχ. quod forsan defendi possit; vide Ind. Auctorum in Παροιμίαι

pag. lin.	
563, 5	*παιδιαν* primo
563, 9	Primo *εὐκαιρὶ* sic, et præterea litera, forsan *σ*, pro qua nunc *α*, ex ejusd. ut puto emend.
563, 11	*καὶ ἀντὶ οὐδαμῶς* tantum. Corrige igitur notam
566, 5 n. 1	*Pro* postea *lege*, ex emendatione
566, 10, 11 n. 3	*Lege*, In *κεῖτο*, *ο* scalpello factum, ex *αι* scilicet. Deinde *μέσοισι δύο χρυσοταλάντοι.* (i e. *-άντοιν*) primo, nunc ultima *χρυσοῖτάλαντα* facta, a m. pr. ut puto
566, 22	*τοῦ ἥμισυ*] *το ἥ.* primo
567, 20	Ante *ἀκρ.* alterum *ν*, sed lineolis damnatum
568, 20	*Pro* n. 2 et 3. *lege*, TANYHHKEC vel potius TANYNHKEC, sed istud sive H sive N ita lineis trajectis damnatum, ut M videatur. Deinde, *τὴν ακην* (sic). Quare ex Apollonio lege *Τανύηκες* et *ἀκήν*.
568, 25	*Ταξιάρχος*] *ξ* in litura
569, 12 n. 3	*ἀχαιῶν*
570, 11	*ἔκτασις*] *τ* e nexu *στ* scalpello factum
571, 9	*ἀτρίδες*
573, 16	*Τεθωται*: *τεθοίμηται.*
575, 1 n. *	*καρείαι*, et inc.
575, 2	*ἁλικαρνασσου*, et 580, 2. Tum primo *πολεμῶν τελμισος—τελμίσσου*
575, 5	*Pro* n. 2. *lege*, *κύλακα* (with *σ* above) (*σ* forsan m. pr.)
575, 5 n. 3	*Lege*, *τ* in litura, pro *π* ut puto;
575, 16	*Pro* n. 7. *lege*, *ὄ* scalpello factum ex *ἀ* vel *ῶ* potius
576, 16	*τιμωστι* primo
577, 15	*Τεράστεια*

pag. lin.	
577, 17, 19	Τεραμνον, Τεραμων et ἀτεραμων sine acc.
577, 22 n. 4	*Lege*, Τερμέρεια
579, 6 n. 2	*Adde*, i. e. κακοῖς.
579, 8	Τερποτράμις] Acc. correctoris
580, 4	κιόνα
580, 13	ἠγοῦν (sic) bis scriptum, semel damn. a corr.
581, 8	ψῆφοι εἰσὶν] Nescio an primo ψῆφος, certe ει in litura
581, 22	αὐτοτελεῖς] εῖς in litura
581, 26	σύμβολον] μ in litura; tum γηγεν (s supra), et κρωβύλον ex em. correctoris, pro κροβυλον
582, 1 n. 1	*Lege*, ᾱ ut videtur initio, nunc scalpello factum ω fere
583, 11 n. 5	*Pro* γ *lege* r
584, 21 n. 3	*Lege*, Ita manus prima, ΤΗΘΕΑ͂Ι: ὅστρεαι (sic; α et ι divisim scriptis, non per nexum: valent igitur ὅστρεᾳ; vide supra Addend. ad 156, 18) Acc. transtulit in Τή corrector.
584, 24 n. 6	Τητθίς: θεία πρσ͂ καὶ ἡ μρσ͂ ἡ ἀδελφή. Ista nota eadem prorsus, atque ea qua designatur ω. Supra v. Πατρώων, pro π προσ π lectum παρὰ πατρὸς περι. Ita alicubi in Scholiis Venetis aut Townleianis Homeri esse πατρός που pro προσώπου, narrabat olim Porsonus; qui et in Platone Rep. VIII. p. 566. E. HSt. πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πρᾶιος εἶναι προσποιεῖται legendum monet (e ms. et Bas. 2. p. 453, 44.) pro πατρῷιος.
585, 8	ἀλεκτρυῶνες primo
585, 19 n. 2	*Lege*, νείλεωι (acc. correctoris) tum κυβερνίτης primo

pag. lin.	
585, 23 n. 4	*Legi possunt* ὁ παῖς. *Ergo corrige*, δ' aut omissum aut evanidum. Tum
587, 13	In ἠιτήσατο, ἠι in litura. Tum σαρδεῖς
589, 9	στρωτὰς] Ita, sed acc. correctoris. Vide Valck. Oratt. p. 272.
589, 21	πλήστην
591, 4	τῶν] τὸν primo
592, 2	πριαποδων primo
592, 7	*Pro n.* 1. *lege*, In ΤΙΓΓΆΒΑΡΙ, ΓΓ a manu prima, ut videtur, sed post lituram. Iuitio TT vel NN, sed illud credo
593, 5	τὸ πεπυρωμένων (sic)
593, n. 2	*Lege*, semel mut. in χω.
594, 24 n. 6	*Adde*, $\overset{\nu}{\text{τοαία}}$ fecit corr.
596, 2	ὑσπλήξ m. pr.
597, 1	*Pro n.* 1. *lege*, Primo ἐν. Corrector ν eraso fecit $\overset{\text{-*-}}{\epsilon}$ (sic fere) ubi asteriscus linea trajectus numeralem designat
597, 4	*Pro n.* 3. *lege*, οὖν m. pr. deinde a corr. ω factum, ex αι potius quam ex οσ, et ν additum in litura
597, 5	διδυμοι primo; sed statim οσ
598, 13	Τράσια m. pr.
602, 7	Τριποδα $\overset{\tau}{\text{λέβη}}$: ἐν
602, 9	κύβοι hic ab initio, sed in seqq. ν ter ex em. at pro quo, n. l.
602, 12	γὰρ ex em.
602, 14 n. 4	*Lege*, ὁ κ. εἶτε
602, 18	*Pro n.* 7. *lege*, Τρὶς ἓξ βαλουσα (sic; primo Τρίσεξ) &c. ut nov. artic.
603, 1	τριτημόριον] Ante η litera erasa, forsan τ
603, 15	ἐπὶ, sed ἐπεὶ statim

pag.	lin.	
603,	17—19	ἡ τοῦ et ἡ γενν. tum m. pr. ποταμ̂ (i. e. ων)
604,	4	ἀντίδι
604,	9	τριτοὺς sic
604,	16	αὐτὸν εἶναι
605,	25	*Pro n. 5. lege,* ἀντιφά· ubi lineola per imum φ ducta, et accentus sunt correctoris, et α post lituram pro ω. Atramenti color medicamine mutatus induxerat me ut crederem hic esse versatum recentem interpolatorem, qui scilicet ἀντιφάνης ab ἀντιφῶν expulsum reduxisset. Sed, sæpius inspecto loco, plane video initio fuisse ἀντιφω (ut p. 402, 26. habet ms.) et ἀντιφά esse correctoris antiqui 84
607,	1	οἱ ἱμάντες bis scr. semel damn. Deinde περιονται (δέ statim)
607,	18, 20	ι in Τρόφι, ο in Τροχάζειν, ex em. ejusd.
608,	1	Τροχίς m. pr. Τρόχις corr.
608,	2 n. 1	*Lege,* hic forsan corr.
608,	12	ψηθυρίζει. Deinde in λαλει et παρὸ, ει et ο ex em.
610,	25	θόρυβος] ό ex em. forsan pro έ
611,	13	ὕψει] ι primo, sed statim ει
611,	21	in Τυφ. ε statim factum ex η
611,	22, 3	λεβήριδος—λεβηριδος—λέβηρις—λεπηρις m. pr.
612,	17	Τύχην] Artic. cum superiore confusus, sed postea punctis diremtus
613,	1	Τῶν δυνατῶν τι: κελεύου γὰρ, sed κελεύου fecisse videtur corr.
613,	15	Τωρα m. pr.
614,	6	Nescio an primo Ὑάδαι, sed β certissime est m. primæ
614,	7	Ὑβός] Acc. om.

pag. lin.	
616, 3 n. 3.	*Lege*, ὑῖδια vel υἵδια fecit corr.
616, 4 n. 4	*Lege*, mox ὑήνων, ubi sp. correctoris, accentus manus primæ, ni fallor. Mox 17. Ὑηνῶν ex Ὑηνων fecit corrector.)
616, 6 n. 5	*Lege*, ὑήνοις
616, 11, 19	Ὑης] Acc. om. Mox ἐπιτελοῦμὲν (sic, εν compend.)
616, 16	ὧδες i. e. ὥωδες m. pr.
617, 5	τοῦ λ. m. pr. τὸῦ corr.
617, 18	Ὑλάστριαι] Acc. corr.
620, 12	ἐννοεῖν primo, nunc μ scalp. mut. in ν
620, 13	Ὑπασκιταί primo ut videtur, sed τ statim mut. in στ nexum
621, 7 n. 2	*Lege*, Litera, ρ, ut videtur,
621, 11	διατείνεται] αι ex ejusd. em.
622, 20	Ὑπερθυρών] Acc. correctoris
623, 23	φαυλον et mox φαυλος m. pr. φαῦλον corrector, sed φαυλος reliquit
624, 3	ἀπολ.] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro υπ.
624, 21	Ὑπετέθυπτο] θ statim factum e τ
625, 21	ὑπόβα•θρος, i. e. primo αρ, ut puto
627, 5 n. 2	Ita ms. ʼΥΠΟΔΈΞΗΙ vel ʼΥΠΟΔΈΞΗC, ita ut I in C mutavisse videatur m. pr. Nam passim in mss. (ubique fere in hac parte Photii) I et C majusculæ mero puncto differunt; vide p. 538, 16. Punctum supra H notat partem literæ pro non scripta habendam; (vide addend. ad p. 536, 5.) quocirca voluit scriba legendum Ὑπόδεξις vel Ὑποδέξεις. Collatis Apollonio et Hesychio liquebit legendum vel Ὑποδεξίη: ὑποδοχὴ, vel Ὑπόδεξις: ὑποδοχή.
627, 6—9	In Ὑποδέξιος, Ὑποδέραια, Ὑποδερίδα et Ὑποδέρεις (sic) accentus correctoris

pag. lin.	
628, 24	Etsi non multum refert, mallem distinxisse, Ἴωνες· οὕτως Ἡρόδοτος. Vide 516, 15.
629, 2	ἀντιπόν primo
629, 5—6	Υπολόγον — ὕπολόγον — ὑπολογος m. pr. Ϋπὸ λόγον — ὑπολόγον — ὑπόλογος corr. Deinde 7. συγγνώμη μὴ ο.
629, 16 n. 1	*Lege*, ϝέγοντες
632, 2—7	Modo ὑποῦλος, modo ὑπουλος m. pr.
633, 1	τρυβλία m. pr.
634, 1	Ϋσπλήξ m. pr.
634, 3 et 7	Ὕρχαι—Ὑσσάκους] Acc. om.
634, 13 n. 4	*Lege*, ὑιων m. pr. ὑϊῶν (sic) corrector, (nisi duo fuerunt) nunc ι mut. in nexum ει a recentiore, ut puto
634, 22 n. 5	*Lege*, Ϋφαλοσφατής m. pr.
635, 6	Ὑφόλμιον] Acc. om.
635, 7	Ὑφορμία] Acc. corr.
636, 17	χάρίεν (ambo acc. corr.)
638, 12	Φάλλοι m. pr.
638, 21	Φάνας] Acc. corr.
638, 23 n. 4	κυριων primo ut videtur, deinde ἐστρατηγικότων, ubi κότων statim factum e κων.
639, 4	ἡ potius est correctoris
639, 13 et 16	In Φάρκτεσθαι et Φαρμακᾶς, acc. corr.
640, 5	In φαρμακῶν, acc. corr.
640, 9	ἐκτίνοντες, sed statim εἰ
643, 25	In φασὶ, α tantum m. pr.
644, 4	Φέλλεα sic; acc. correctoris, qui primo fecerat Φελλέα. Mox ποσώς (acc. m. pr.)
644, 20	ἐπεμψεθ (sic) m. pr. Primo ἔπεμψεθ', deinde ἐπέμψεθ' fecit corrector

pag. lin.	
645, 16	*οἰμ^{μ}ώγη* (sic) m. pr. *α* addidit corrector, *οἰμώγη^{μα}*
645, 23	*ἀπα•τᾶν* i. e. primo *ἀπαντᾶν*
646, 4	*γίνεται*] ΓΙΝ$^{τ}_{ς}$ m. pr. Istud *ς*, i. e. *αι*, in *ε* mut. corr.
646, 7, 8	In *Φθεῖσθαι* et *Φθεῖναι* acc. om.
646, 23 n. 4	*Lege*, mox *καὶ* ante *τὰ*. Tum in *φιβαλέα*, *β* ex ejusd. em. pro *λ* ut puto
647, 12 n. 2	*Adde*, sed in *Φιλοπ*. accentus est correctoris.
647, 13	*Φιλερισταί*] *ε* statim ex *ο*
648, 9 n. 1	*Lege*, *μύστας ἐ^{ἐλ}νευσῖνι* (*ἐλ*. corr.)
648, 13	*φιλοθεωρηταί*] *ω* correctoris, pro *ο*.
648, 12 n. 2	*Lege*, *πεφι^{λι}ππ$^{ῶ}_{σ}$θαι*, i. e. emendatum *πεφιλιππῶσθαι* pro *πεφιππθαι*.
Ibid.	*Adde*, Illud *ω*, ita scriptum, ˜, ut passim fit, nunc mihi videtur esse ex emend. pro ′ i. e. *ην*. An librarii oculos irretivit proximum *ἐλεπτύνθαι*?
650, 3—6	*Φιμοῖ* (Acc. corr.) deinde m. pr. *Φίμους—φιμος—φίμὸν* (sic)
650, 17	In *ἀναμαλάττειν*, *μ* correctoris iu litura
651, 10 n. 3	*Lege*, *τ̈* corrector, pro *τ̀*
651, 14 n. 4	*Lege*, *μ* in litura, ex em. forsan m. pr. cujus certe est *λοχ* ex *λογ* statim factum
653, 13 n. 3	Puncta diæreseos correctoris forsan
653, 16	*ἔτοιμος*
654, 18	*Ψιλοδάπιδας—δάπιδας*
655, 5	*δρυπεπεῖς* m. pr.
655, 17	*ἀττικ͂* i. e. *κω*
657, 7	*μυρρινου* sine acc. tum *παροιμίαι* (sic)

pag. lin.	
657, 19	*Ψώχωντες* (sic)
658, 4 n. 3	*lege* (ι correctoris potius, certe ex em.)
658, 5 n. 4	*Dele* ni fallor
658, 10 n. 6	*τῶν θηλυκων*
658, 15	*στασιάζοντὰς* (*ας* compend.)
659, 8	*τ̄οκετοῦ̄* i. e. *τ̄κ* (*τωκ*) scripturus, se corripuit.

INDEX

AUCTORUM.

N. B. Hunc Indicem confecit Joannes Alberti, correxit et auxit Porsonus. Albertina sæpe delevi aut contraxi; quæ vero ipse addidi, aut ab Hermanno et aliis sumsi, uncinis quadratis [ ] includuntur.

'ΑΡΙΣΤΑΓΌΡΑΣ: 107 Ἱμάντας.

'ΑΡΊΣΤΑΡΧΟΣ: 62 Ἡ δ' ὗς 281 Μυσικάρφης 338 Ὄνου πόκαι 340 Ὀξυθύμια: Υ. 446 Πράμνειος οἶνος 510 Σησαμῆν 572 Ταχυβάμονας. Vide in 'Αριστοτέλης.

Οἱ περὶ 'Αρίσταρχον: 200 Λαβέ.

'ΑΡΙΣΤΕΊΔΗΣ: 20 Ἐς κόρακας.

—— ὁ ῥήτωρ (III. p. 238,=II. 143, 11. Aristot. Φυσ. 'Ακροασ. III. 9. [=6. p. 57, 10. Sylb.] Simplic. in Phys. IV. p. 165. b. 7 a f. *Porson.*): 224. Λίνον λίνῳ συνάπτεις. [Simplicii verba sunt, ὁ δὲ 'Αλέξανδρος φιλονεικῶν δεῖξαι τοῦ Πλάτωνος δόξαν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν, πρῶτον μὲν τὸν Εὔδημον μαρτύρεται λέγοντα, ἠκολούθησε δὲ καὶ Πλάτων τῇ λέξει ταύτῃ καὶ μάλα ἀτόπως· πρὶν γὰρ οὐρανὸν γενέσθαι φησὶν κίνησιν εἶναι ἄτακτον· οὐ λίνον δὴ λίνῳ συνάπτει, εἴπερ πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ.]

(Aristides): 351 Ὅσα μὴ ἀπῆν.

'ΑΡΙΣΤΌΔΗΜΟΣ [in τοῖς τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκόσιν memoratur]: 582 Τευμησία. [Vide in 'Αριστοφάνης *grammaticus.*]

'ΑΡΙΣΤΟΚΛΗ͂Σ ἐν τῷ Περὶ γιγάντων: 271 Μίνθα.

'ΑΡΙΣΤΌΞΕΝΟΣ: 523 Σκολιόν.

—— ἐν α' Περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως: 508 Σηκιννίς 511 Σίκιννις.

'ΑΡΙΣΤΟΤΈΛΗΣ: 20 Ἐς κόρακας 20 Ἔσμα 46 'Εχῖνος: ἄ. 53. Ζεῦξις. "Suspect." *Porson.* ἄριστος ex Harpocrat. ms. legendum docet Bastius Ep. Crit. p. 134. 177 Κραῦρον 191. Κυσολάκων [ubi 'Αρίσταρχος Ruhnken. ad Hesych.] 193 Κύτταρος [sed vide infra, *Aristoph. Pac.*] 223 Λίθος 232

Ἴτης 128 Καλύμματα 129 Κάνδυτος [Vide infra.] 143 Κατὰ σχολήν 164 Κικκαβίζειν 165 Κιμμερικόν 167 Κιχόρεια 168 Κλέος 173 Κνημία 188 Κυνοκέφαλον 196 Κωλῆν λ. 197 Κώμην 198 Κωπαῖοι 201 Λαγῶα 202 Λακεδαιμῶν 208 Λάρκος: φ. 210 Λαφύττειν 211 Λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος [et mox p. 213, 18. Vide 611 Τυρόκνηστις] Λεγωνῆσαι 213 Λεκάνη 214 Λέκος 227 Λίτρον 231 Λοῦσθαι Λουτρίδες 232 Λοφαῖν Λόχοι 236 Λυσανίας 238 Λυχνοῦχον 240 Μάγιδες 241 Μάθος 243 Μάκτρα 244 Μαλάχιον Μαλθακόν 246 Μάνην 255 Μελαναίων 266 Μηλῶσαι 269 Μίαν μάχαιραν 280 Μύξαν 285 Ναΐς [Eccl. 426] 289 Ναυσικύδου 299 Νῆστιν 301 Νοθεῖα 308 Ξενικὸν ἐν Κ. 308 Ξειρης [318 Οἰκείαν addit Porson. Sed vide infra in Grammatico.] 330 Ὀλύμπια 339 Ὀνυχίζεται [349 Ὀρογυίας addit Porson. Vide infra.] [Danaid. fr. 4] 352 Ὀσμύλια 356 Οὐδαμαῖ [377 Πανός addit Porson. Vide infra.] 396 Παρεξηυλημένον 407 Πελαργικοὶ Πελάται [imo Aristoteles.] 410 Πεντεσύριγγον ξύλον 415 Περιγίνεται 416 Περιεκόκκασα 417 Περίθετος 426 Πέτευρον 428 Πηλέως μάχαιραν [Grammaticus, ut videtur.] 434 Πλοιάριον 445 Ποτήριον 460 Προσίσχε 463 Προσχίσματα 464 Προτιμᾶν 472 Πυελίδα 478 Πυτίνη 486 Ῥῆσις: δημ. Ῥήτορα 492 Ῥύπον 496 Σαικονῆσαι 503 Σέες Σεῖν 512 Σίλφιον Σιμόν 513 Σιπύα Σισύρα: β. 515 Σκαλαθύρματα. Forsan, Σκαλαθυρμάτια. *Alb.* 517 Σκαφίδας μ. [Vide infr. in Ὀλκάσιν.] Σκάφιον: ἑ. Σκάφιον: κ. 518 Σκελετεύεσθαι 520 Σκιμβάζειν

524 Σκοπὴν 526 Σκύτη 527 Σκῶρ 528 Σορέλλη 529 Σπαθίδα 531 Σποδοῦν 532 Σπυρθίζειν 535 Στάσις 542 Στρατιάν 557 Σύρφαξ 560 Σφενδαμνίνους 567 Τάλιδος 568 Τάπητες 570 Τάρρωμα 571 Ταυροφάγον 572 Τάχας 580 Τετραχίζειν 588 Τίζειν Τιθωνόν 589 Τιτικόν 590 Τιμητικὸν πινάκιον 597 Τουπίπεμπτον Τραγήματα 598 Τραγῳδεῖν 600 Τριακοντούτης 607 Τροχίμαλλον 608 Τρύγοιπος Τρύμη Τρύξ 609 Τρώγειν Τύλη 610 Τυντλάζειν: εἰς Τυπτήσεις 616 Ὕης 617 Ὕλην 626 Ὑπογεγραμμένη 627 Ὑποδιδάσκαλος Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος [Ach. 823] 639 Φαντάζομαι 643 Φαύστιγγες [Amphiar. fr. 6] 650 Φλᾶν 651 Φλεήσιον [Sed, quum Ἀριστοφάνης omittat Etym. M. p. 796, 5. forsan transponendum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυάρει· Ἀριστοφάνης.] Φλιει 655 Ψο. [ubi lege, Πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἷον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. (vel οὕτως Αἰσχ.) et intellige, quasi statim post Ψο sequeretur Αἰσχύλος.]

[Vide in Ἀντιφάνης.]

—— Grammatico tribuit Albertus, tacente Porsono, 8 Ἄδδιξ 129 Κάνδυτος [237 Λύσιοι τελεταί addit Porson.] 349 Ὀρογυίας 377 Πανὸς 529 Σπατάγγαι 557 Συρβάβυττα. Sed Ἄδδιξ Comico reddendum; Porson. Aristoph. p. 246. Superioribus inseruit Porsonus Κάνδυτος, Ὀρογυίας, Πανὸς, sed hic reliquit, casu, ut opinor. Nam in Av. 1131. ἑκατοντορόγυιον e Photio v. Ὀρογυίας legebat Burneii amicus (vide Censur. Hecub. ad v. 606.) i. e. procuIdubio Porsonus. Σπατάγγαι forsan referendum ad fragm. Ὀλκάδων apud Athen. III. p. 91. C. de quo Porsonus apud Gaisf. ad Heph. p. 265. Ceterum ad comicum refer 25.

Μεσαύχενες. Lege in Photio, Μεσαύχενες: οἱ ἀσκοί· ἢ δεσαύχενες, in Hesychio, Μεσαύχενες: Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον, μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρῳδεῖ δὲ &c. Contra ad grammaticum recte retulisse Albertum 557 Συρβάβυττα, docet Etymol. M. p. 736, 23. Collato Zenob. VI. 1. lege, Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης—ἐπιφωνουμένου, συρβάβυττα· καὶ τὸν τάραχον τύρβην, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Totam glossam p. 559, 1 dele.

—— ὁ κωμικός: 127 Καλλιγένειαν.

(Aristophanes) ὁ κωμικός: 351 Ὀρχήστρα: πρῶτον 392 Παρατεῖναι 404 Πεζῇ 570 Ταντάλου τάλαντα. Sed infra Comico anonymo dat Porson. [609 Τρύχνον Uncinis circumdedit Porsonus. Vide *Comicus anonymus.*]

—— Ἀμφιαράῳ: 596 Τοῦ: καί.

—— Ἀναγύρῳ: 311 Ξυννένοφε 315 Ὀδοῦ παρούσης 346 Ὀρθόπληξ 387 Παραλοῦμαι.

—— Ἀχαρνεῦσιν: 26 Ἐτνήρυσιν 206 Λαμπάδιον 353 Ὄστινον 524 Σκορδινᾶσθαι 534 Σταλαγμόν 614 Ὕαλος 644 Φέρειν.

(Aristophanes) Ἀχαρνεῦσιν: 135 Καταγλωττίζειν 534 Σταθεῦσαι.

(Aristoph. Ach.) [v. 95. Vide 639 Φάρκτεσθαι.] 290 Ναύφαρκτον βλέπειν.

—— Βαβυλωνίοις: 289 Ναυλόχιον ἐν [qui articulus cum præcedenti Ναυλοχεῖν conjungendus] 347 Ὀρκωμοτεῖν 490 Ῥόθιον: τὸ μετὰ bis 498 Σαμίων ὁ δ. 540 Στοῖχος.

(Aristophanes) Βαβυλωνίοις: 295 Νεολαίαν 538 Στιγών.

—— Βατράχοις: 532 Σπουδὴν ποιεῖσθαι.

[Aristoph. Ran. 193. Vide Schol. ad 423.] 177

Κρέας [809] 566 Τάλαντον [1209 ut videtur] 539 Στοιβήν.

[Vide Εὐριπίδης ὁ κωμικός.]

—— Γεωργοῖς: 543 Στρεψαίους.

—— Γήρᾳ: 256 Μελιτέα κάπρον 537 Στλεγγίς.

—— Δαιδάλῳ: 338 Ὄνου σκιά 624 Ὑπηνέμια [Vide 615 Ὑπηνέμια τίκτουσι.]

—— Δαιταλεῦσιν: 291 Νεβλάρετοι 313 Ὀαί 350 Ὄρτυγας 480 Ῥαγδαίους 505 Σεῖσαι 537 Στλεγγίς 606 Τροπίας οἶνος.

—— Δαναΐσι: 596 Τοῦ: καί.

—— Δράμασι: 534 Σταθμούς.

—— [Pac. 198] 193 Κύτταρος [ubi Ἀριστοτέλης. Vide Schol. Vesp. 1106.]

—— Ἐκκλησιαζούσαις: 342 Ὁπλίττομαι.

[Arist. Eccl. 746] 357 Οὐδὲν πρὸς ἔπος [38] 497 Σαλαμίνιος [Vide iufra Μνησίθεος.]

—— Θεσμοφοριαζούσαις: 280 Μύρμηκος ἀτραπός 546 Συβήνη

(Aristophanes) Θεσμοφοριαζούσαις: 499 Σανίς.

[Arist. Thesm. 513] 162 Κηρίω βῦσαι [500] 219 Ληκούμεσθ' [ubi e superioribus male repetita videntur verba οὕτως Φερεκράτης] [640] 516 Σκάφιον: τάχα [845] 517 Σκάφιον: κουρὰ περιτρόχαλος, ὡς Ἀριστοφάνης·— σκάφιον ἀποκεκαρμένην· καὶ σκαφιόκουρον, τ. κ. [Ita legendum.

—— Θεσμοφοριαζούσαις β': 204 Λακωνίζειν 235 Λύκος ἔχανεν.

—— Ἱππεῦσιν: 225 Λιξαι [Λεῖξαι Lobeck. Refer ad 103] 599 Τρία καὶ δύο 655 Ψολοκομπία 657 Ψωλὸν γενέσθαι.

(Aristophanes) Ἱππεῦσιν: [v. 622. ut videtur] 341 Ὄπισθεν.

[Arist. Eq. 301] 8 Ἀδεκατεύτους [624] 74 Ἤρειδε

[827] 79 Θαλαττοκοπεῖς [330 forsan] 394,19 Πάρεισι.

—— Κενταύρῳ: 451 Πρόδικον.

—— Κωκάλῳ: 658 Ὧδε.

—— Λημνίαις: 251 Μεγάλην θεόν 290 Νεαλής: ἐκτ.

—— Λυσιστράτῃ: 153 Κεκωδωνισμένος 235 Λυκόποδας 323 Οἰσπώτη 352 Ὅσιον χωρίον 401 Πάσῃ τέχνῃ 634 Ὑσσάκους.

(Lysist.) [930] 544 Στρόφιον.

[Arist. Lys. 275 et 37] 359 Οὐκ ἀπυψάλακτος Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι.

—— Νεφέλαις: 95 Θρυαλλίς: ἐ. 312 Ξυστίς: γ. ubi ms. φυλαῖς 398 Πάρνης 428 Πηνίον.

[Aristoph. Nub. 810] 647 Φιλεῖ γάρ πως. [426] 359 Οὐκ ἀποτευκτήσεις.

Vide in Ἡρόδοτος.

—— Νήσοις: 311 Ξυννένοφε.

—— Ὀλκάσιν: 8 Ἀδαξῆσαι 12 Ἐρανισταί 57 Ηΐα.

[Ὀλκάσιν fr. 12 et 13] 517 Σκαφίδας: οὐ σκάφας· τὰ σκεύη·—σκαφίδας, μάκτρας, M. μ. A. [Ita lege, collato Alb. ad Hesych.]

—— Ὄρνισιν: 466 Προφορούμενοι.

[Arist. Av. 1733 ut videtur] 553 Συνεκύμισαν.

—— Πελαργοῖς: 319 Οἰκίσκος.

—— Πλούτῳ: 70 Ἡμιτύβιον 362 Οὐσίαν [ubi vide an leg. Πλούτωι β'· οὐσίαν τ'] 470 Πτερυγίζειν.

[Arist. Pl. 718] 586 Τηνια.

—— Πολυΐδῳ: 13 Ἔρημον ἐμβλέπειν.

—— Προάγωνι: 534 Σταθερόν.

—— Σκηνὰς καταλαμβανούσαις: 340 Ὀξυρεγμεῖν, ubi ms. σκηναῖς κ. 404 Πεζίδα.

—— Σφηξίν: 193 Κύτταρος 538 Στιλην.

(Aristophanes) Σφηξίν: 499 Σανίς.

[Arist. Vesp. 1116] 269 Μὴ φέρειν.

— Ταγηνισταῖς: 383 Παραιζοροῦσαν [Huc trahunt, ab Apostolio mire decepti, Toupius et Brunckius 378 Πάντα θεῖ] 531 Σπινός.

(Aristophanes) Ταγηνισταῖς: 13 Ἐρείδειν.

— Τριφάλητι: 613 Τῶν τριῶν κακῶν ἕν.

— ὁ γραμματικός: 455 Προκώνια: Λυκ.

— (grammaticus) 249 Μασχαλίσματα.

(grammaticus) ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν: 333 Ὁμολώϊος Ζεύς. [Sed ibi e Phavorino restituunt Ἀριστόδημος. Vide Valck. ad Schol. Phœn. 1120 et 1126.]

[grammaticus] Περὶ συγγενῶν: 318 Οἰκεῖαν. [Vide Eustath. Il. Z. p. 648, 53=511,12. apud Kust. ad Suid. T. I. p. 328. Adde, ad Iliad. B. p. 316,10=239,18. ubi sine Aristophanis nomine.]

[*Ἀρκάδες*: 522 Σκιωρῖται.]

ἈΡΜΈΝΔΑΣ: 242 Μακάρων νῆσος. Athen. I. p. 31. A. *Porson.* quem vide, Opusc. p. 287. Adde Steph. Byz. v. Ἀλίαρτος.

ἈΡΡΙΑΝΌΣ: 391 Παρὰ τούτου.

ἈΡΤΕΜΊΔΩΡΟΣ: 583 Τεντάζειν.

[*Οἱ ἀρχαῖοι*: 42 Ἐφθάραται 62,4 Ἦ δ' ὅς 90 Θηλάζειν 168 Κλῆσαι 221 Λῆνος 322 Οἶον: δῆμοι 566, 13 et 22 Τάλαντον.]

[*Ὁ τοῦ Ἀρχιβίου*: Vide in Ἀπολλώνιος.]

ἈΡΧΊΛΟΧΟΣ: 193 Κύψαι 218 Λεωκόρητος 234 Λυκαμβὶς ἀ. [unde Archilochum ἐν Λυκάμβει Albertus, tacente Porsono.] 278 Μυδαλέον 355 Ὀρτυγηφάγον 374 Παλίνσκιον.

[Archilocho tribuit versum Παρὰ σφυρὸν, p. 272,4. Fr. Jacobs apud Gaisford. Poet. Min. T. I. p. 302.]

[**ἈΡΧΙ͂ΝΟΣ** orator: 498 Σαμίων ὁ δῆμος, ubi duabus vocibus

in suum locum repositis lege, 'Αρχῖνος ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου—Σάμιοι δ' Ἀθηναίους τῆι Σαμαίνηι.]

'ΑΡΧΙΠΠΟΣ: 47 'Εωθώς 512 Σιλλοῦν 520 Σκιάποδες: Λιβ.

—— Ὄνῳ: 335 Ὀμώμοκα.

—— [Archippi, teste Zenob. vi. 28.] Ὄνου σκιά: 338 Ὄνου σκιά.

[*Οἱ κατὰ τὴν 'Ασίαν*: 131 Κάρδακες 518 Σκηνή.]

'ΑΣΚΛΗΠΙΆΔΗΣ: 615 Ὕδωρ δὲ πίνων.

—— ς' Τραγῳδουμένων: 486 Ῥησίαρχος.

[*Οἱ ἀστρονόμοι*: 388 Παράπηγμα.]

'ΑΣΤΥΔΆΜΑΣ: Ejus tragœdia Παρθενοπαῖος, 502 Σαυτὴν ἐπαινεῖς. Ejusdem epigramma, Ibid.

[*'Εν τοῖς 'Αττικιανοῖς*: 287 Ναυκραρία. Hemsterhusius in notis mss. ad Harpocrat. v. Θύστιον: " Pro 'Αττικισμοῖς lege 'Αττικιανοῖς. Vide 'Αργᾶς. Ναυκραρικά. In 'Εκπολεμῶσαι et 'Ανελοῦσα, pro 'Αττικοῖς lege 'Αττικιανοῖς. Vix dubium est quin codices significaverit Harpocration editos ab eo Attico, de quo Lucian. Adv. Indoct. p. 537. C.=T. III. p. 100." In Θύστιον, 'Αττικιανοῖς plane mss. Gal. et Cant. sed in reliquis nihil juvant. In 'Εκπολ. vocem 'Αττικοῖς prorsus om. Cant.]

[*'Αττικοί*: (Vide 'Αθηναῖοι) 36 Εὐνοῦχος 48 'Εώρων 49 'Εώς 50 Ζάκορος 54 Ζητεῖν 56 Ζωπυρῆσαι 71 'Ηνείχετο 85 Θεριῶ 92 Θητεύς 135 Καταγώγιον 178 Κρίβανον 201 Λάγνης 202 Λακεδαίμονα 218 Λεωργόν Λεώς 219 Λήκυθον 224 Λιμόν 226 Λίριον 227 Λίρον 236 Λύξ 241 Μαῖαν 242 Μακρὰν οὐσίαν 243 Μαλακίζεται 245 Μαμμίαν 255 Μελάγχρως 258 Μέμφιδος 279 Μῦα 281 Μυρῶν 285 Ναὶ μὰ Δία 289 Ναῦς 292

Νεήλατα: τὰ Νεικας 295 Νεολαίαν 297 Νεώς 302 Νόμος: ὁ κ. 310 Ξυνῆλην, bis Ξύμβαθι 311 Ξυνδύο 316 Ὀδός: ἀρσενικῶς Οἰστόν 318 Οἰκέα 319 Οἰκίσκωι 325 Ὀκλάξ 334 Ὁμοῦ: Δ. ἐν 338 Ὄνου πόκαι 348 Ὄρνις 349 Ὅρος: οὕτως 350 Ὄρτυγας 353 Ὀστοῦν 356 Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου 358 Οὐδ' ὑφ' ἕνων 364 Ὄφλειν 385 Παρακεχόρδικεν 403 Παχεῖς 408 Πέμπτα 427 Πηῖ 433 Πλειστοβολεῖν 437 Ποιήσειας 438 Πολεμησείειν 443 Πύρδαλιν 447 Πρατήρ 467 Πρυτανεία: ἐστι 470 Πτόρθους 471 Πυανοψία: Λυκ. ubi ἡμεῖς 476 Πυριλαμπίς 483 Ῥάξας Ῥαχίαν 497 Σάκος: οἱ 509 Σήματα 514 Σῖτος: καλ. 535 Στάς Σταγήρ 536 Στέρεσθαι 549 Συμβούλους 552 Συνέδριον 562 Σχολάζειν 584 Τέφραν 614 Ὑγιείαν 634 Ὑστέρα δεκάτη 637 Φάλαγγες 640 Φαρυγίνδην 642 Φαύζειν Φαῦλον: ἡμ. 651 Φλιοῦντα 655 Ψόας 659 Ὠζυροί.]

[Indicantur per οὗτοι: 34 Εὐκρινής. Sed Ἀττικοὶ Etymol. M.]

[παρ' αὐτοῖς: 161 Κῆπος καὶ π. 400 Παρουσία.]

[οἱ δέ: Forsan 413 Πέργαμον, ubi πάντα e Suida corrigunt.]

—— [Οἱ νεώτεροι Ἀττικοί: 377 Πανός: δ. Vide in Νεώτεροι.]

—— [Οἱ παλαιοὶ vel ἀρχαῖοι Ἀττικοί: Vide in Παλ. et Ἀρχ.]

[Ἀχαιοί: 331 Ὁμηρεῦντας. Vide in Ἀχαιός.]

ἈΧΑΙΟΣ: 244 Μάλευρον. [Locus forsan exstat apud Zonaram p. 1334. *Herman.*] 569 Ταραντῖναι βαφαί, ubi ἀχαιῶν ms.

[Οἱ βάρβαροι· βαρβαρικά· βαρβαρισμοί: 402 Πατριώτης 407 Πέλεκυς 480 Ῥαικοί 483 Ῥάξ 501

Διδ. (324, 23) 457 Προπίνει (172, 3. 575, 27) 488 Ῥήτωρ: τὸ (1039, 11) 509 Σημεῖα: οὕτως (257, 18) 538 Στεφανῶν (927, 4. 931, 23) 548 Σῦλαι (1285, 15) 556 Συντιμηθῆναι [183, 8 et 10 ut videtur] 566 Τάλαντον (117, 26) 580 Τετραρχία (1285, 12) 590 Τίμιον (307, 25) 597 Τραγικὸς πίθηκος 641 Φάσις: λ. 643 Φαῦλον (1481, 22) 646 Φθόην (871, 22) Φιδάκνας (331, 1) 647 Φιλάμμων.

N.B. Voces Ὀλόσχοινος, Ὄνου σκιὰ, Πόα, Πολλοστὸν, Τάλαντον, Φάσις, Φαῦλον lineolis signat Porsonus, scilicet apud Oratorem non inventas.

De eo: 114 Ἰσαῖος 550 Συμμορία.

(Demosthenes) ὁ ῥήτωρ: 48 Ἐωλοκρασία Ὁ κάτωθεν νόμος [Imo 325 Ὅτι ἐξακ.] [423 Περίστοιχον] (63, 25) 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφ. (608, 4) 442 Πομπεία (341, 15) 449 Προβάλλεσθαι (1367, 27) 478 Πωλοῦσι.

Οἱ περὶ Δημοσθένην: (34, 11. 73, 21) 585 Τηνάλλως.

—— Περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου: [C. Macart. ubi πρόσκλησις p. 1054, 21, 25. προσκαλέσασθαι sæpe] 460 Πρόσκλησις: ἡ εἰς.

—— Κατ' Αἰσχίνου: [De falsa legatione] 21 Ἐσπαθᾶτο 73 Ἡράκλεια 104 Ἱερώνυμος 113 Ἴσα βαίνων 190 Κυρηβίων 280 Μυρίοι 297 Νέωσι 354 Ὅτι ξένους 449 Προβάλλεσθαι [imo Προβαλλομένους] 451 Προβούλευμα 458 Προπύλαια τ. 555 Σύγκλητος 649 Φιλοτησία: Δ. Vide Παραπρ.

—— Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ (Demosthenes) ἐν τοῖς Κατὰ Ἀνδροτίωνος: (608, 4) 442 Πομπεία: λέγ.

—— Πρὸς Ἀπατούριον: 364 Ὀφρύνιον.

—— Κατὰ Ἀριστογείτονος: 90 Θεωρίς 334 Ὁμοῦ: Δ. ἐν Ὁμοῦ: Δ. τῷ 434 Πληρωτής 639 Φαρμακός.

Apostolius xiii. 68. et schol. ms. Platonis apud Harles. præf. ad Fabric. t. II. p. xvii.] 416 Περιδοῦ 439 Πολιτοκοπεῖν 489 Ῥοδιακόν 650 Φιμοί.
—— ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι: 657 Ψωλὸν γενέσθαι.
—— Πολυπράγμονι: 480 Ῥαγδαίους.
—— Χρυσοχόῳ: 341 Ὀπαία.

ΔΙΩΝ: [fr. 92. sive Exc. Vales. p. 626, 27] 71 Ἠνδρώθησαν.
—— ἐν Ῥωμαϊκοῖς: 18 Ἐσάλευε.
—— ἐν ιϛ' λόγῳ Ῥωμαϊκῶν: [fr. 56. sive Exc. Vales. p. 602, 5] 58 Ἤγαλλεν.
—— ἐν τῇ λη' Ῥωμαϊκῶν: [c. 39. vel p. 84. D. Leuncl.] 483 Ῥαστώνη.
—— ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν: (c. 43. vel p. 111. A.) 533 Στάδιον.
—— ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως: 356 Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

ΔΙΟΞΙΠΠΟΣ Θησαυρῷ: 199 Κωρυκαῖος, ubi Διόξιππος ms. Δέξιππος Suidas.

ΔΟΥΡΙΣ: 7 Ἀγών 499 Σαμίων ὁ δῆμος.
—— Περὶ ἀγώνων: 506 Σελίνου στέφανος.
—— ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν: 205 Λάμια.

ΔΡΑΚΩΝ ὁ Στρατονικεύς: 375 Πάμπαν.

[*Δωριεῖς*: 35 Εὐλάχα 208 Λαπήττειν 218 Λεωργόν 220 Λήμματα 242,16 Μακαρίτας 302 Νόμος: ὁ κ. 310 Ξυήλην 348 Ὄρνις 412 Πέποσχα 445 Ποταίνιος 454 Πρόκοτταν 479 Πώμαλα 547 Συκάμινα 634 Ὑσσάκους 658 Ὠατωθήσομαι.]

[*Οἱ ἑβδομήκοντα*: Vide Γραφαί.]

[*Ἑβραῖοι*: 241 Μαζουρωθ.]

[*Ἐγώ*: Vide Φώτιος.]

ἙΚΑΤΑΙΟΣ: 577 Τενθεύς, ubi ἑκατέρωι ms. Ἑκαταίῳ Toup.

Phot. 5 C

Em. t. III. p. 187. " Vide Schol. Soph. Œd. C. 1316=1320 Br." *Porson.*

'ΕΚΦΑΝΤΙΔΗΣ: 130 Καπνίας.

'ΕΛΛΑΝΙΚΟΣ: 431 Πιτάνη εἰμί.

—— [Hellanicus in Persicis: Vide Καλλισθένης.]

—— ἐν β' Ἀτθίδος: 276 Μουνυχία: Δ. 538 Στεφανηφόρος.

—— ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις: 51 Ζάμολξις.

['*Ελληνες* (" i. e. veteres Græci sive Attici," Pierson. ad Mœr. p. 283): 33 Εὐθὺς καὶ εὐθ. 45 Ἐχθές 72 Ἠπήτην 129 Καμάριον 258, 19 Μέντοι 350 Ὄρρος: τ. 363 Οὐχί 402 Πατριῶται 433 Πλείω καὶ π. 443 Πόρδαλιν 447 Πρέσβεων 471 Πυανοψία: Λυκ. 472 Πύθια 495 Σαβοί 504 Σειρῆνας 556 Σύνταξις 648 Φιλόπαις.]

'Ο τὸ 'ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΝ ποιήσας: 604 Τριτοπάτορες.

'ΕΠΙΓΕΝΗΣ ὁ Σικυώνιος, τραγῳδίᾳ: 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

['ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ: 80 Θάσιος πάϊς. Vide Chardon La Rochette, Melanges &c. T. II. p. 429 195 Κυψελιδῶν ἀνάθημα 462 Πρὸς τῇ πυλίδι 500 Σαρδαναπάλους 615 Ὕδωρ δὲ πίνων 624 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.]

—— Vide in Ἀστυδάμας.

'Ο 'ΕΠΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ: Vide in Κύκλος.

'ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν: 473 Πύθια καὶ Δήλια.

'ΕΠΙΛΥΚΟΣ: 63 Ἠθημένος 353 Ὀστολόγος 490 Ῥοιάς 657 Ψωμός.

—— Κοραλίσκῳ: 592 Τιττιγόνιον.

ἘΠΙ'ΧΑΡΜΟΣ: (Vide Ἀπολλόδωρος) 183 Κύβηττον Κύβοι, pro var. lect. quam ad vicinum Κυδάζεσθαι referendam suspicatur Alb. 227 Λίτρα: ἦν 314 Ὀγκίαν 483 Ῥάφανον 485 Ῥέξαι 486 Ῥησίαρχος 511 Σικελίζεις 547 Συκάμινα 555 Συνθυμεῖν[1mo Σύνθυμοι] 656 Ψύλλα.

—— Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ: 74 Ἥρας δεσμούς Citari drama ab Apollonio de Pronom. p. 356. notat Albertus.

ἘΡΑΤΟΣΘΈΝΗΣ: 32 Εὐθὺ Λυκείου 64 Ἥια 437 Ποῖ, ubi lege Ποῖ κῆχος: ποῖ γῆς. *Albert.* 498 Σάμακα. Οἱ περὶ Ἐρατοσθένην: 61 Η δ' ὅς.

—— ἐν ιβ' περὶ (κωμῳδίας supple; vide Athen. xi. p. 501. D. *Albert.*): 34 Εὔκλεια.

ἙΡΜΙΠΠΟΣ: 9, 23 Ἀδηφάγοι 75 Ἠριστάναι 230 Λολλοῦν 285 Ναικισήρεις 339 Ὀξίνην 508 Σέων 656 Ψῦχος.

—— Ἀθηνᾶς γοναῖς: 61 Ἦ δ' ὅς.

—— Δημόταις: 215 Λεπτολογίαν 363 Οὐ φροντίς 398 Παρίσθι.

—— Εὐρώπῃ: 481 Ῥάζειν.

—— Θεοῖς: 538 Στίλβη.

—— [Hermippus Μοίραις apud Athen. x. p. 418. D.]: 88 Θετταλικὴ ἔνθεσις.

[*Εὐβοεῖς*: 236 Λυλῳ.]

Οἱ τὰ ΕΥ'ΒΟΙΑΚΑ' γράψαντες: 568 Ταμύναι.

ΕΥ'ΒΟΥΛΟΣ: 34 Εὐκερματεῖν 207 Λάμπων 511 Σικύαν 538 Στήνια 593 Τοκάδα.

Eubuli duo, comicus et orator: 27 Εὔβουλος.

—— Διονυσίῳ: (Lege Διονύσῳ. *Alb.*) 200 Κωφότερος κίχλης.

—— Δούλῳ: 463 Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι. Forsan eadem fabula, quæ Δόλων dicitur Athenæo III. p. 100. A. et XI. p. 471. C. *Albert.*

—— Παρμενίσκῳ: 188 Κυντερώτατα.

[ΕΥΓΑΙΩΝ: 298 Νηΐς, ubi legendum ἐκαλοῦντο δὲ νηΐδες, ὡς Εὐγαίων. Ex Æliano H. A. XVII. 28. Εὐφορίων Kusterus ad Suidam. Sed nil obstat quominus habuerit Euphorion ex Eugæone Samio, de quo vide Dionys. Halic. t. II. p. 138, 32. Sylb. et perelegantem commentarium de priscis historicis in Mus. Crit. Cant. Partt. I. II. V. Forsan in Æliano legendum, καλέεσθαι δέ μιν Νηΐδας vel Νηϊάδας, ut servata sint ipsa Eugæonis verba. Ælianum exscribit Apostolius XI. 21.]

ΕΥΗΝΟΣ: 31 Εὔηνος.

ΕΥΝΟΜΙΟΣ ὁ δυσσεβής: 58 Ἥγαλλεν.

ΕΥΠΟΛΙΣ: 29 Εὖ ἔχειν στόμα 54 Ζητρεῖον 177 Κρέξ 178 Κρητικόν 183 Κύβοι 200 Λάμβδα 209 Λάρυγγα 215 Λέπτει 222 Λίβηθρα 250 Μαχαιρίδες 271 Μισθάριος 273 Μνώμενος 369 Παιδικά 460 Προσίσχε 491 Ῥόμβος 499 Σάξας Σαπρόν 505 Σελάχια 511 Σιληνοί 513 Σιπύα 515 Σικώμος 520 Σκιὰς καὶ σκ. 524 Σκοπός: σχ. 539 Στοιβήν 543 Στρεβλόν 553 Συνεχῶς 568 Ταμίαι 598 Τρασιά 607 Τροφαλίς 608 Τρυσίππιον.

(Eupolis) 589 Τοῦψον. *Porson.* [Apud Polluc. IX. 47. Schol. Arist. Ran. 1100. Pac. 1158. Ammonium v. Εὐθύς. Confer Alexin Athenæi VIII. p. 340. B.]

—— Αἰξίν: 43 Ἔφιππον 47 Ἑψητοί 290 Νεᾶν 564 Τάγυρι 599 Τρία καὶ δύο.

—— Αὐτολύκῳ: 650 Φιτῦσαι.

—— Δήμοις: 267 Μὴ παιδὶ μάχαιραν 291 Νεανισκεύεται 300 Νιγλαρεύων 321 Οἰνιαστήρια 340 Ὀξυθύμια: τά.

—— Κόλαξι: 217 Λευκὴ ἡμέρα 404 Πεζάς.

—— Μαρικᾷ: 270 Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ 657 Ψῶζα. Citatur drama ab Apollonio de pronom. p. 369. notante Alb.

—— Πόλεσιν: 362 Οὐσίαν.

(Eupolis) Πόλεσιν: 654 Ψιλή. *Porsonus*, conferens Demosthenem Leptin. p. 491, 27. Themistium p. 28. C. 298. C. Addo Liban. Parental. in Julian. p. 611. Reisk.

—— Σφιγξίν: 291 Νεανισκεύεται.

—— Ταξιάρχαις: 337 Ὄνος ἀκροᾶται 658 Ὧδε, ubi Ταξιάρχοις.

—— Φίλοις: 329 Ὄλμοι.

(Φίλοις, Harpocrat.): 142 Κατάστασις.

—— Χρυσῷ γένει: 596 Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: 17 Ἔρριον: εἰς 32 Εὐθὺ Λυκείου 53 Ζῇ 54 Ζύγαστρον 72 Ἤπειρος 180 Κρόκην νήθειν 223 Λίθων χοαί 364 Ὀφρύην 410 Πενθερὰ [bis] 421 Περισσ 446 Ποτνιάδας 447 Πρεσβεύειν 482 Ῥαχίζειν 602 Τρὶς ἕξ.

[De eo 516 Σκάνδιξ 651 Φλνεία.]

—— Αἰόλῳ: 169 Κλῆρος Ἑρμοῦ.

—— [Eur. Alcest.]: 91 Θῆσσαν.

—— Ἀλόπῃ: 315 Ὀδῆσαι.

—— Ἀντιόπῃ: 34 Εὔκρας 303 Νόσον ἔχειν.

—— [Eur. Hec. 36. forsan]: 33 Εὐθύνοντας.

—— Ἱππολύτῳ: 305 Νῦν δή. 506 Σεμνόν: ἐπί, bis.

[Eur. Hippol. 1058] 622 Ὑπὲρ κάρα.

—— Κύκλωπι: 315 Ὀδῆσαι.

Μετρίως [II. 41] 272 Μνῆμα 293 Νέμεσθαι [Vide I. 2 et 10. II. 27. V. 41] [III. 93] 294 Νεοκαταστάτοις [VI. 46] 309 Ξενίσεις [III. 3] 310 Ξυμβῆ 311 Ξὺν [IV. 19 et al.] 312 Ξυναλλαγῆναι [V. 65. bis] 330 et 331 Ὁμαλές [IV. 97] 335 Ὁμωχέτας (VI. 4) 341 Ὀπικίαν [VI. 57] 361 Οὐ ῥαδίως 376 Πάνακτος [Vide VV. DD. ad V. 3] [II. 5] 378 Πανστρατεία (I. 123) 380 Παραβεβάσθαι [IV. 48] 383 Παραιρημάτων (I. 78) [et forsan II. 85] 386 Παράλογον [Forsan I. 27. ubi ξυμπλεῖν] 392 Παραυτίκα [VII. 16] 395 Παρέλυσαν 399 Παροκωχή [Vide Wass. ad VI. 85] [VI. 54] 406 Πειρᾶν (II. 49) 408 Πελιδνὸν et Πελιτνόν 409 Πέμπειν [Vide Duker. ad VI. 56] (I. 10) 418 Περίνεως: τοὺς (IV. 73 et 124) 419 Περιορᾶσθαι, ter. [IV. 86] 425 Περωπή: καὶ π. ter. [II. 3] 429 Πιθανούς [VI. 35. Vide et IV. 21] 429 Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς [I. 20] 431 Πιτάνη: φ. [VII. 27 et 28] 441 Πολυτελές (I. 73) 449 Προβάλλεσθαι [IV. 18] 454 Προκαλεῖσθαι 455 Προκεχωρηκότος [IV. 110] 461 Πρόσοδος [IV. 10] 484 Ῥαχίαν 494 Σᾶ: τὰ [Vide 563 Σῶ, et Thucyd. III. 34] [I. 6] 507 Σέσωται [IV. 1] 514 Σίτου ἐκβολή 525 Σκῦλα: λέγ. [Vide III. 114. et IV. 44] 532 Στάδια καὶ σταδίους [II. 4] 545 Στύραξ: τὸ [VIII. 67] 552 Συγγραφεῖς (IV. 48) 559 Σφαγάς 563 Σῶ [Vide 494 Σᾶ] [VII. 40] 569 Ταρροί [I. 23] 600 Τριακοντούτης [III. 97] 619 Ὑπαγωγάς [III. 70] Ὑπάγειν εἰς δίκην [II. 3] 651 Φοβερός [Vide 429 Πιθανούς.]

— ἐν α': (10) 197 Κώμην (4) 219 Ληστικόν (133) 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξ. (128) 400 Παρουσία

[Ion, Φρουροῖς, Hesych.]: 301 Νιφόεσσα σελήνη.
—— Μεγάλῳ δράματι: 339 Ὀνοταζομένη.
—— Ὀμφάλῃ: 34 Εὔκηλον.

[*Ἴωνες*: 13 Ἐρεσχηλεῖν 35 Εὐμάρειαν 57 Ἦα, bis 63 Ἠθεῖος 90 Θηλάζειν. Mox in Θηλάστριαν, Ἰακῶς Piersonus pro ἰδίως. 94 Θρᾷκες ὅρκια 183 Κύβηβον Κύβηττον 217 Λευκόσυροι 218 Λεωργόν 225 Λιπέρνητες 247 Μάσθλης 250 Μάτην: ἄ. 252 Μεθῆκεν 258 Μέμφιδος 267 Μηνία 289 Ναῦς 297 Νεῶνας 310 Ξύμβαθι 326 Ὀκόρνους 348 Ὄρνις 350 Ὄρρος: τ. 352 Ὀσμή 353 Ὀστακός 362 Οὖς 408 Πέμπτα 413 Πέργαμον 427 Πηῖ 431 Πλάγγων Πλαισός 437 Ποιήσειας 484 Ῥαχίαν [ubi aut scripsit aut scribere debuit Photius, οἱ δὲ Ἴωνες τὴν πλήμην· ἄμπωτιν δὲ τὴν ἀναχώρησιν.] 490 Ῥοιάς 493 Ῥυφεῖν 535 Στάς 564 Τάγηνον 587 Τηγνοί 628 Ὑποκρίνεσθαι 640 Φαρμακός: τὸ 652 Φοινικήϊα γράμματα.]

ΚΑΛΛΙΑΣ: 245 Μαμμᾶν 616 Ὑηνῶν.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ *ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων*: (Καλλίστρατος Harpocr.) 15 Ἑρμαῖ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ: 4 Ᾱ 605 Τριττύαν.
—— *ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις*: 618 Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς.
—— *ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις*: 641 Φασηλιτῶν θῦμα.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ *ἐν β' Περσικῶν*: 500 Σαρδαναπάλους [Pro Callisthene Hellanicum auctorem profert Schol. Arist. Av. 1022.]

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ (vide Καλλικράτης): 100 Ἰδαρναῖοι 165 Κιλλεία 505 Σελάχιον 556 Σύνταξις: ἀντὶ [ubi demagogus, non scriptor.]

ῥιβάσασθαι 202 Λακεδαίμονα 210 Λαυροστάται 215 Λεπάσται Λέρνη θεατῶν 248 Μάσμα 255 Μελάγχρως 261 Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν 262 Μετεκβολή 267 Μηνύτην 272 Μισητή Μναρόν 330 Ὀλόφωνος 338 Ὄνου πόκαι [Παιδικά] Uncinis circumdedit Porsonus; vide in Κρ. Ὥραις. 448 Πριών 460 Προσίσχε 491 Ῥύγχος 492 Ῥύδην: σφ. 493 Ῥυτά: πηγ. 496 Σάγρα: αἱ 499 Σανναν 516 Σκανδάληθρα 530 Σπερματίαν 531 Σπιθαμή: τὸ [544 Στρωματίτης. Cratero dat Alb. Codicis lectionem annotat Porsonus, κρ/α] 560 Σφίγκτας 562 Σχιζίας 632 Ὕπουλα γόνατα 656 Ψύψαρα.

[De eo: 571 Ταυροφάγον.]

—— Ἀρχιλόχοις: 29 Εὔδοντι δ' 498 Σαμιακὸν τρόπον.

—— Δηλιάσιν: 26 Ἐτήσιοι 481 Ῥάζειν [bis.]

—— Δραπέτισιν: 337 Ὄνος ὕεται 658 Ὧδε (Fabula citatur, Ælian. H. A. xii. 10.)

—— Θρᾴτταις: 183 Κύβηβον 326 Ὀκτώπουν.

—— Κλεοβουλίναις: 515 Σκάλωψ.

(Cratinus) Κλεοβουλίναις: 645 Φέροικος.

—— Μαλθακοῖς: 185 Κύλλου πήραν.

—— [Forsan Cratinus Νεμέσει: 209 Λάρος. Sed ἔλεσι Suid.]

—— Νόμοις: 291 Νεάτην 353 Ὀσταφίδα 371 Παλαστή.

—— Πανόπταις: 369 Παιδικά.

—— Πυλαίᾳ: 56 Ζωπύρου τάλαντα: Κρ.

(Πυλαίᾳ): 595 Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν, ubi fabulæ nomen supplet Suidas.

—— Σεριφίοις: 533, 21 Σταθερόν.

(Cratinus) Σεριφίοις: 574 Τελενικίσαι.

—— Χείρωσιν: 361 Οὐρανία αἴξ 481 Ῥαδαμάνθυος ὅρκος, [ubi Χείροσι. Vide Gaisford. ad Hephæst. p. 17.]

—— Ὥραις: 281 Μυσικάρφης 312 Ξυστίς: γ. 369 Παιδικὰ, ubi ms. ὁρᾷς 571 Ταῦτα πράσσων.

[ΚΡΕΌΦΥΛΟΣ. Ejus Οἰχαλίας ἅλωσις: 177 Κρεόφυλος.]

[*Κρῆτες*: 198 Κωραλίσκον 652 Φοινικήϊα γράμματα 656 Ψούδια.]

ΚΡΙΤΌΛΑΟΣ: 62 Ἡ δ' ὅς: ἀντί.

[*Ἡ χρουματικὴ διάλεκτος*: 300 Νιγλαρεύων.]

ΚΤΗΣΙΑΣ ἐν Περίπλῳ Ἀσίας: 519 Σκιάποδες.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ Πανδώρᾳ: 290 Νέακας [Vide in Νικοφῶν.]

Ὁ ἐπικὸς ΚΥΚΛΟΣ: 583 Τευμησία, ubi ms. ἐνικοῦ. De Epico cyclo vide Casaub. ad Athen. VII. 3. [Proclum a Gaisfordio Hephæstioni subjectum.]

[*Οἱ κυνηγοί*: 436 Ποδοστράβη: ποδ. Ποδοστράβη: εἶδ. 451 Προβόλιον.]

Οἱ κυνικοί: 528 Σοβαρός. Vide in Κωμικοί.

[*Κυρηναῖοι*: 248 Μαστηρύζειν.]

Οἱ κωμικοί: 159 Κέσκος 198 Κωρυκαῖος [225 Λιπέρνητες] 263 Μετοίκιον [312 Ξυστίς: γ. 329, 21 Ὀλόλους, ubi ἐκάλουν οἱ κωμικοὶ V. D. apud Herm.] 383 Παράδεισος 393 Πάρεδρος 412 Πέπλος 500 Σάραβον [503 Σαυτὴν ἐπαινεῖς] Forsan 528 Σοβαρός. *Porson*. Ita et Albert. ad Hesych.

Οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοί: 14 Ἕρκη 38 Εὐπραξίαν.

Οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί: 647 Φιλέψιος.

Ἡ κωμῳδία: 8 Ἀδελφίζειν 286 Ναννίον 314 Ὀβολοστατοῖ.

Comicus anonymus (Vide in Ἄδηλοι. Ἀριστοφάνης.): 201 Λάγνης 280 Μύραινα 310, 8 Ξυνήλην 390 Παράστασις: ἡ διδ. 570 Ταντάλου τάλαντα [573 Τε-

Clericus. *Albert.* tacente hic Porsono, qui Adv. p. 292. ut comici emendat.

ΜΕΝΕΚΛΗ͂Σ ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: 15 Ἑρμαῖ.

ΜΕΤΑΓΈΝΗΣ: 308 Ξενοκοπεῖν 555 Συγκόψαι.
—— Θουριοπέρσαις: 591 Τίς τρόπος ἵππων.

ΜΕΤΑΛΛΕΪ́Σ: Vide Φερεκράτης.

[ΜΊΚΩΝ pictor: 80 Θᾶττον ἢ Βούτης, ubi Νίκων, sed Μήκων Schotti Proverb. Vatic. I. 12. Vide Junium Catalog. Artif. p. 123.]

ΜΝΑΣΈΑΣ: 50 Ζάμολξις 618 Ὑμεῖς ὦ Μεγ.
—— ἐν τῷ Περὶ Εὐρώπης: 446 Πραξιδίκη.
—— ὁ Πατρεύς: 495 Σαβοί.
—— ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ: 473 Πύθου χελιδόνος.

ΜΝΗΣΊΘΕΟΣ: 206 Λάμιος. *Porson. Herman.* [Imo apud Hesych. et Phot. varie explicatur Aristoph. Eccles. 77.]

ΜΟΥΣΑΪ́ΟΣ: 256 Μελίτη: Δημοσθ.
[De eo: 277 in v.]

[*Οἱ μουσικοί*: 100 Ἰαμβύκη Ἰαμβύκαι. Vide in Κρουματική.]

[*Μῦθος*: 132 Καρδοπίων.]
—— [Μύθου ἐπίρρημα: 279 Μῦθος ἐσώθη.]

[*Οἱ μυρεψοί*: 529 Σπαθίδα.]

ΜΥΡΣΊΛΟΣ: 221 Λήμνιον κακόν.
—— Λεσβιακοῖς: 224 Λινόν. [Myrsili locum integriorem exhibere Antigonum Carystium Hist. Mirab. c. 130. et Schol. Apollon. Rhod. I. 615. monent Viri docti.]

[*Νέμεοι*: 10 Ἀδηφάγοι.]

ΝΕΟΚΛΕΙΔΗΣ: 286 Ναvός.

[*Οἱ νεώτεροι* (Vide *Photii æquales*): 49 Ἑώρων 356 Οὐδείς: οἱ 498 Σαμακιν 507 Σέσωται.]

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ: 603 Τριπτῆρα 637 Φαλάγγιον.

—— ἐν α' Αἰτωλικῶν: 592 Τιτανίδα γῆν.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ: 54 Ζιγγοῦν. MS. Sangerm. [Antiatt. Bekkeri p. 98, 6.] Ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ ὑποπίνειν [πίνειν Bekker.] Κίλικες λέγουσιν. *Porson.* 348 Ὅρμενα 538 Σήριγμα 543 Στρῆνον 569 Ταρα ντῖνον.

ΝΙΚΟΦΩΝ: 196 Κωδωνοφορῶν 535 Σταφυλήν 630 Ὑποπίνειν.

—— [Πανδώρᾳ: 290 Νέακας, ubi Νικοφῶν pro Κτησιφῶν Ruhnk. ad Tim. p. 282.]

ΝΙΚΩΝ: Vide Μίκων.

Νόμος: Vide Βασιλέως νόμος, et Σόλων.

Νῦν: Vide *Photii æquales.*

ΞΕΝΑΓΟΡΑΣ: 157 Κέρκωπες.

ΞΕΝΑΡΧΟΣ: 485 Ῥηγίνους.

[*Ξενικόν*: 369 Παιδισκάριον.]

ΞΕΝΟΦΩΝ: 6 Ἀγώγιον 7 Ἀγωνιᾶι [ad Cyrop. ii. p. 54. B. sive 3, 15. Schn. refert Alb. ad Hesych.] 33 Εὐθύωρον 52 Ζειραί 66 Ἤλεγχον 92 Θίασος 131 Καρδιώττειν 218 Λεωργόν 255 Μελίνη 269 Μηχανικόν 290 Νεᾶν 361 Οὐροδόκην [Suspectum nomen.] 409 Πέμπτα 436 Ποδοστράβη: π. 480 Ῥαδιουργός: οὐχ 481 Ῥαδιουργός: πλαστ. [Hellen. iv. 2. 14 et alibi] 511 Σικνῶν 616 Ὑεικόν 622 Ὑπερδέξιον 628 Ὑποκοριζόμενοι 631 Ὑποτεμνόμενος τὸν

—— ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις: 334 Ὁμοῦ: Δημοσθένης τῶ.
—— ἐν Ὀδυσσείᾳ: 239 Μα.

(Homerus) ὁ ποιητής: (Il. N. 103) 64 Ἠία 454 Προικός [486 Ῥήσεις: καλεῖται.]

(Homerus) [4, 19 Ἄ 5 Ἄαπτον] (Il. Z. 152) 22 Ἔστι (Od. Θ. 232) 34 Εὐκόμιστος (Od. Θ. 507. Λ. 402. [ubi vide Porsonum]) 63 Ἠέ (Il. Z. 511) Ἤθη (Od. E. 1. Il. Φ. 155. 111) 78 Ἠώς [Il. Λ. 105] 233 Λυγιζόμενος 249 Μασχάλην 260 Μετα, septies 292 Νεῖκος, quater Νεκταρεον 310 Ξυήλην 327 Ὀλέθρου π. 328 Ὀλιγωρήσετε [404 Πεζίδα] 427 Πηῖ 599 Τρέφεσθαι, bis [Vide 607 Τρόφι κῦμα.] 608 Τρυγόνα ψ. 611 Τυφλῶν ὀνείρων.

[Οἱ μεθ' Ὅμηρον: 62, 9 Ἢ δ' ὅς.]

[Οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες: 484 Ῥαψωδοί.]

ΟΡΦΕΥΣ Φυσικῷ: (Φυσικοῖς Etym. M. p. 768, 6) 604 Τριτοπάτορες.

Τὰ Ὀρφικά: 605 Τριτοπάτωρ.

[Οἱ παλαιοί (Vide Ἀρχαῖοι): 70 Ἦν: ἀ. τ. ἤμην Ἦν: δασέως. Sed vide an ibi delenda sit var. lect. superiorum τὸ δὲ παλαιὸν, et legendum, λέγηται· ἐν Μενάνδρου Αὐτόν. 114 Ἴσκειν 207 Λαμπρῶς 213 Λεκάνη 252 Μεθῆκεν 277 Μουσικήν 311 Ξύν 325 Ὀκνεῖν 348 Ὅρμενα 354 Ὀσχοφορεῖν 356 Οὐδείς: οἱ Οὐδένες 402 Πατρώων 429 Πιθάκνη 487 Ῥήτωρ, ubi τὸ παλαίον 507 Σέσωται 518 Σκέπαρνον 528 Σοφιστής: ἀπ. 572 Ταχύ 603 Τρίτον ἡμίδραχμον 611 Τυραννεύσασαν 628 Ὑποκρίνεσθαι 636 Φαινόλης.]

—— [Attici scil. 288 sæpe.]

[Οἱ παλαιστριτικοί: 600 Τριαχθῆναι. Vide in Ἀθληταί.]

434 Πλοῖ [Vide Tim. p. 500, 6. Bas. 89. A. HSt.] [Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 222.] 459 Προσέπαισεν [Legg. II. p. 525, 41. Bas. 666. A. HSt.] 476 Πῦρ ἐπὶ πυρί 480 Ῥά 529 Σπάρνον [Rep. II. p. 387, 26. Bas. 372. C. HSt.] 531 Σποδιοῦσιν 536 Στεργέτω 563 Σωμάτια 577 Τεραίζεις Τέραμνον [Tim. p. 489, 31. Bas. 61. E. HSt.] 594 Τομόν (Legg. VII. p. 574, 40. Bas. 803. A. ed. HSt.) 606 Τροπίδια 611 Τυραννεύσασαν 642 Φαῦλον: ἡμ. [Legg. XI. p. 616, 18. et VI. p. 557, 43. Bas. 918. C. et 756. fin. HSt.] 643 Φαῦλον: τὸ 658 Ὧδε.

—— ὁ φιλόσοφος: [Locis apud Pierson. ad Mœrin p. 159] 13 Ἐρεσχηλεῖν 547 Συηνία [Vide 616 Ὑηνῶν θρ.]

—— (Plato) ὁ φιλόσοφος: 30 Εὐηθεις: ἐπὶ τοῦ βελτ. [Ad Platonem refert Albertus, tacente Porsono. Vide Bekkeri Anecdot. p. 91.]

—— (Plato) Ἀλκιβιάδῃ: [221, 14. Bas. 119. C. HSt.] 100 Ἰδέας [221, 28. Bas. 120. A. HSt.] 350 Ὀρτυγοκόπος.

—— Γοργίᾳ: [322, 51. Bas. 499. C. HSt.] 595 Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.

(Plato) Γοργίᾳ: (Imo Πολιτείας γ΄. p. 405. C. HSt. 398, 43. Bas.) 233 Αυγιζόμενος.

—— (Plato) Εὐθυδήμῳ: (269, 2. Bas. 271. C. HSt.) 61, 12 Ἤδη.

[Plato Euthyd. p. 277, 26. Bas. 293. D. HSt. Vide Abresch. ad Hesych.] 126 Καλὰ δὴ π.

—— Θεαιτήτῳ: [85, 10. Bas. 183. D. HSt.] 110 Ἱππέας εἰς πεδίον (81, 3. Bas. 172. E. HSt.) 585 Τηνάλλως [78, 30. Bas. 166. C. HSt.] 616 Ὑηνῶν θρεμμάτων [76, 23. Bas. 161. A. HSt.] 625 Ὑπηνέμια: λέγ.

[Plato Theæt. p. 89, 18. Bas. 194. B. HSt.] 139 Καταντικρὺ καί.

—— [Plato Ion. p. 361, 39. Bas. 533. D. HSt.] 73 Ἡρακλείαν λίθον.

—— ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος: [58, 28. Bas. 413. A. HSt.] 624 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.

—— Λύσιδι: [263, 32. Bas. 210. A. HSt.] 584 Τέφραν.

—— (Plato) Λύσιδι [prop. fin.]: 433 Πλημμελεῖν.

—— Νόμοις: [XII. p. 625, 29. Bas. 944. C. HSt. Vide Porson. Opusc. p. 266. Idem locus respici videtur in Κάκη: δειλία, ubi Νόμων η'.] 125 Κάκη: βαρέως [I. p. 515, 43. Bas. 637. E. HSt.] 142 Κατασκεδάζειν (I. p. 512, 40. Bas. 629. D. HSt.) 305, 17 Νῦν δή.

—— (Plato) Νόμων β' [523, 43. Bas. 661. A. HSt.]: 593 Τολμῆσαι.

—— Νόμων γ': (p. 531. ult. Bas. 683. E. HSt.) 305 Νῦν δή. [Ubi νόμοις η', sed lege, Νόμοις· ἢ νῦν.]

—— Νόμων δ': Vide Νόμων ι'.

—— Νόμων ϛ': (562, 13. Bas. 768. B. HSt.) 10 Ἀδιάφθορον [Imo ζ'. p. 582, 18. Bas. 822. C. HSt.] 619 Ὑμνούντων.

[Plato Legg. VI. p. 566, 30. Bas. 782. C. HSt. Vide Ruhnken. ad Tim. p. 211.]: 407, 1 Πελανοί: πέμματα.

—— Νόμων ζ': [581, 13. Bas. 819. D. HSt.] 616 Ὑηνῶν θρεμμάτων. [Vide in Νόμων ϛ'.]

—— Νόμων η': (589, 46. Bas. 649. Læmar. 845. B. HSt.) 353 Ὀσταφίδα.

Vide in Νόμοις et Νόμων γ'.

—— (Plato) Νόμων θ': [in fine] 237 Λύση 434 Πλημμελεῖν [599, 46. Bas. 872. E. HSt.] 593 Τολμῆσαι.

— (Plato) Νόμων ι'. (prope fin.) 344 Ὀργεῶνες, ubi Νόμων δ'.

— Νόμων ια': (615, 20. Bas. 676. D. Læm. 916. A. HSt.) 223 Λιθῶντας.

(Plato) Νόμων ια': [615. ult. Bas. 917. D. HSt.] 163 Κίβδηλον.

— (Plato) Νόμων ιβ': (625. 626. Bas. 945. HSt.) 32 Εὐθύναι, bis.

(Plato Legg. XII. p. 626, 40. Bas. 947. D. HSt.) 223 Λίθων ποτίμων.

— (Plato) Πολιτείᾳ: (VI. p. 680. A. 2. Frf. 82, 26. Ald. 429, 41. Bas. 496. D. HSt. Themist. p. 308. A. 326. B. 104. C.) 50 Ζάλη. (X. p. 617. E. HSt. 472, 28. Bas.) 317 Οἶ: περισπ. (IV. p. 409, 30. Bas. 436. A. HSt.) 607 Τροφή.

— (Plato) Πολιτείας α': [371, 39. Bas. 329. B. HSt.] 619 Ὑμνεῖν 643 Φαῦλον: τὸ [ubi e Suida lege δ'. scil. p. 404, 41. Bas. 423. C. HSt.]

(Plato, Rep. I. init. p. 371, 9. Bas.) 61 Ἦ δ' ὅς. [E Platone l. c. sumtum videtur ibidem ἦν δ' ἐγώ.]

— (Plato) Πολιτείας β': (389, 43. Bas. 378. D. HSt.) 74 Ἥρας δεσμούς (378, 16 [imo 382, 16] Bas. 358. D. HSt.) [Vide p. 379, 9. Bas. 348. A. HSt. et Schol. Ruhnk. p. 148.] 143 Κατατείνας ἐρῶ. (384, 28. Bas. 364. D. HSt.) 248 Μαρτύρωνται (383, 22. Bas. 361. C. HSt.) 572 Τεγχθέντων.

[Plato Rep. II. p. 387, 34. Bas. 372. E. HSt.] 651 Φλεγμαίνουσαν.

— Πολιτείας γ': (396, 4. Bas. 398. A. HSt.) 14 Ἐρίῳ στέψαντες, ubi Πολ. ι'. [400, 45. Bas. 411. A. HSt.] 271 Μινυρίζω (398, 36. Bas. 405. A. HSt.) 532 Σπουδάζω.

(Plato) Πολιτείας γ' : (396, 41. Bas. 399. E. HSt.) 120 Καθαίρωμεν 233 Ἀγγιζόμενος (Vide supra in Γοργίᾳ) (393, 28. Bas. 434. Læm. 391. C. HSt.) 607 Τροφή.

—— Πολιτείας δ' : Vide in Πολ. α'.

—— (Plato) Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει : (Imo x. in fine) 413 Περιαγειρόμενοι.

[Plat. Rep. v. prop. fin. Vid. Schol. p. 167.] 303 Νυκτερίδος αἶνος.

—— (Plato) Πολιτείας ζ' : 583 Τευτάζειν [scil. p. 483. C. Læmar. sive 428, 4. Bas. 521. E. HSt. docente Ruhnken. ad Tim. p. 254.]

—— (Plato) Πολιτείας η' : [449, 25. Bas. 555. B. HSt.] 391 Παραστησόμεθα.

—— (Plato) Πολιτείας θ' : (456, 7. Bas. 573. E. HSt.) 59 Ἡγουμένου.

(Plato Repub. ix. p. 456, 23. Bas. 574. D. HSt.) 103 Ἱερόν τι et 295 Νεωκορήσει.

—— Πολιτείας ι' : [Vide in Πολ. γ' et ε'] 637 Φαινόμενα.

(Plato) Πολιτείας ι' : [464, 49. Bas. 600. B. HSt.] 177 Κρεόφυλος.

[Plato Rep. x. p. 471, 46. Bas. 616. B. HSt.] 580 Τεταμένον φῶς [469, 41. Bas. 613. C. HSt.] 572 Τὰ ὦτα ἐπί.

—— Πολιτικῷ : (129, 18. Bas. 289. E. HSt. Themist. p. 306. D. 329. B. Thucyd. ii. 51. Plut. ii. p. 96. C.) 262 Μεταποιεῖσθαι.

—— ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ : [184, 16. Bas. 194. B. HSt.] 326 Ὀκρίβας : τὸ λ. [et Ὀκρίβας : σκηνή.]

(Plato) Συμποσίῳ (177, 3. Bas. 174. D. HSt. Vide Porson. ad Med. 734.) 317 Οἴ : περισπ.

(Plato Symposio): 569 Ταριχεύειν [scil. p. 183, 1. Bas. 190. D. HSt. Vide Pors. ad Toup. p. 474.]

—— Τιμαίῳ: 145 Καταψήχεται [497, 36. Bas. 82. E. HSt.] 372 Παλιναίρετα: φευκτά.

(Plato) Τιμαίῳ: (482, 31. Bas. 43. C. HSt.) 50 Ζάλη 60 Ἦγεν 214 Λέμμα: κυρίως (499, 43. Bas. 1086. A. Frft. 88. B. HSt.) 241 Μαθηματικὸν 264 Μέτρον (482, 16. Bas. 42. D. HSt. Cl. Alex. p. 54, 26.=25, 7. ed. pr.) 343 Ὄργανα χρόνου (486, 6. Bas. 52. E. HSt.) 567 Ταλαντουμένην [551. G. Læm. 500, 28. Bas. 90. B. HSt. Ruhnk. ad Tim. p. 253.] 583 Τεντάζειν.

—— Φαίδρῳ: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 369 Παιδικά (205, 39. Bas. 254. B. HSt.) 508 Σέφθησαν [202, 7. Bas. 242. A. HSt.] 533, 11 et 14 Σταθερὸν [196, 33. Bas. 230. A. HSt.] 612 Τυφῶν [et Τυφῶνος πολυπλ. Vide Ruhnken. ad Tim. pp. 260, 1]

(Plato) Φαίδρῳ: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα.

[Plato Phædr. p. 212, 16. Bas. 272. c. HSt.] 123 Καὶ τὸ τοῦ λύκου [197, 50. Bas. 233. D. HSt.] 100 Ἰδίας δαπ.

—— (Plato) ἐν Φαίδωνι (Vide Περὶ ψυχῆς): 350 Ὀρτυγοκόπος [Sed ibi ἐμφαίνων cum Leopardo legendum monet Porsonus ad Suidam.]

—— (Plato) Χαρμίδῃ: (prop. init. p. 243, 4. Bas.) 9 Ἄδην.

—— Περὶ ψυχῆς: (42, 51. 43, 1. Bas. 106. D. E. HSt.) 10 Ἀδιάφθορον (38, 27. Bas. 95. fin. HSt.) 642 Φαῦλον: τό.

Plato) Περὶ ψυχῆς: (23, 41. Bas. 61. B. HSt.) 57 Ἦ: χωρὶς (24, 46. Bas. 63. fin. HSt.) 61 Ἤδη: ἀ. τ. ᾔδειν. (41, 11. Bas. 102. D. HSt.) 546 Συγγραφικῶς (38, 35. Bas. 96. B. HSt.) 598 Τρέφεσθαι.

Addit Porsonus (Τάρταρος) ita inclusum. Scil. p. 570, 4. ubi verba περὶ ψυχῆς forsan e sequentibus retrahenda

putabat, vel articulos conjungendos, ut apud Suidam. Vide Phædon. p. 44. fin. Bas. 112. A. HSt. et seqq.

[*Οἱ ποιηταί*: 49 Ἐώς: οὐχὶ Ζαγρεύς 72 Ἤπειρος 305 Νυός 343 Ὀργεῶνας.]

ΠΟΛΕΜΩΝ: 67 Ἠλύσιον 284 Μωρότερος Μωρύχου 575 Τελμισεῖς.

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ Δημοτυνδαρέῳ: 613 Τῶν τριῶν κακῶν.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ: 193 Κύφωνες 459 Προσέκοψεν τῷ 598 Τράχηλοι.

—— Δημόταις: 291 Νεανισκεύεται.

—— Συντρόφοις: 348 Ὅρμενα.

ΠΡΑΞΙΩΝ ἐν β' Μεγαρικῶν: 521 Σκίρον: Σκ.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ: 208 Λαρινοὶ βόες.

Πυθικὸν ἀπόφθεγμα: Vide Χρησμοί.

Οἱ ῥήτορες: 8 Ἀδελφίζειν [167 Κίος] 370 Παλαιῶν [381 Παραγραφή: οὐ] 390 Παράστασις: τοὔνομα [393 Πάρεδρος] 404 Πεδιακά [412 Πέπλος] 439 Πολιτεία 447 Πρέσβεων [545 Στρωτήρ 629 Ὑπὸ μάλης: τὸ]

—— Vide in Δικανικοί.

[*Ῥωμαῖοι*: 302 Νόμος: ὁ κ. 401 Πατάνια 418 Περίνησα 436 Ποδοκάκη: ξύλον 460 Προσκεφάλαιον 511 Σικάριοι.]

ΣΑΚΑΣ (Acestor:) Σάκας.

[*Σάμιοι*: 304 Νύμφαι: σκ.]

ΣΑΠΦΩ: 81 Θάψος 490 Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. De ea: 216 Λευκάτης [643 Φάων]

ΣΕΙΛΗΝΟΣ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσσας: 501 Σαρδόνιος γέλως, ubi σέλινος ms. Σιμωνίδης Suid. ed. Med. sed Σιληνὸς Kust. e ms. Tum δευτέρῳ Suid.

λαβεῖν : ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι 122 Καθελών 148 Κατεύχεσθαι r. Ἀ. 151 Καυρός 187 Κύνβη 216 Λευγαλέα 219 Ληκυθιστής 227 Λίτρα : ἦν 239 Μάγαδις 247 Μαρεινη 248 Μάστακας 255 Μελίνη 269 Μιαίνεσθαι 272 Μνείαν 312 Ξυνῶνα 326 Ὀκριάζων 329 Ὁλοσπάδες 346 Ὀρθοκέρως 346 Ὀρθόφρων 359 Οὐκ ἐκφρῶσιν 361 Οὐράνιον ἄχος Οὐράν 363 Ὄφελμα 374 Παλίνσκιον 444 Πορσύνεται 461 Προστατήριος 465 Προυνούστερος 470 Πτέρυγας 480 Ῥαικούς 484 Ῥάχοισιν Ῥαψωιδὸς κ. 485 Ῥειτά 488 Ῥήτωρ : συνήγορος Ῥικνός 493 Ῥυτῆρι 497 Σαλάβην Σαλάμβη 511 Σίκλος 593 Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ 602 Τρίπαια 637 Φαικω 640 Φαρμακίδα.

—— Αἰθίοψι : 22 Ἐσφηκωμένον 346 Ὀρθόπτερον.

—— Αἰχμαλωτίσι : 643 Φαῦλον.

—— Ἀνδρομέδᾳ : 317 Οἴητας.

—— (Sophocles) Ἀχιλλέως ἐρασταῖς : 369 Παιδικά.

—— Δόλοψιν : 36 Εὐναῖος.

—— Ἑλένης γάμῳ : 377 Πανόν.

—— Ἠλέκτρᾳ : 249 Μασχαλίσματα.

—— Ἠριγόνῃ : 595 Τοπάζειν.

—— Θησεῖ : 342 Ὄπνιον νέφος [Vide 335 Ὀμπνίου ν.]

—— Ἰφιγενείᾳ : 410 Πενθερά.

—— Ἰχνευταῖς : 489 Ῥικνοῦσθαι.

—— Κηδαλίωνι : 217 Λευκὴ στάθμη, ubi ms. κιδαλίωνι 338 Ὄνου σκιά.

—— Κωμικοῖς [Vide Athen. IX. p. 388. F.] : 413 Πέρδικος ἱερόν.

—— Ναυπλίῳ : 150 Καρουλάδα. Vide Kust. ad Suid.

—— Νίππροις: 400 Παρουσία.

—— Ὀδυσσεῖ: 240 Μάγνον.

—— [Sophocles Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι, Hesych. v. Ἐλαιάεσσα]: 298 Νηδὺς ἑ.

—— [Soph. Œdip. Col. 1248. ut videtur; vide schol.] 485 Ῥεῖπαι.

—— Ποιμέσιν: 307 Ξανῶ.

—— Ἐπὶ τεράρωι σατύροις: 359 Οὐκ ὤφιξεν [Vide in Brunckii Fragmentis Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ.]

—— Τρωΐλῳ: 497 Σακοδερμίτης. Confer Lex. MS. Bibl. Coislin. p. 475. ubi male Σακοδερμάτης. *Albert.*

—— Τυροῖ: 571 Ταυροφάγον.

—— Τυροῖ β′: 17 Ἐρρηνοβοσκός. Vide Bentl. ad Mill. p. 38.

—— Ὑδροφόροις: 366 Ὄχος Ἀκεσσαῖος (Vide p. 365, l.)

[*Σπαρτιᾶται*: 553 Συνέφηβος.]

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΣ ἐν β′ τῶν Ὁμοιοτήτων: 429 Πηνίον.

ΣΤΗΣΙΜΒΡΟΤΟΣ: 612 Τυφλότερος σπάλακος.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ: 66 Ἠλίβατον 122 Καθελών 412 Πέποσχα 599 Τρία Στησιχόρου.

De eo: 378 Πάντ᾽ ὀκτώ.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ: 214 Λελεπασμένον 609 Τρῶγες.

—— Μακεδόσι: 595 Τόπιον.

—— Ποταμοῖς: 224 Λίνον λινῷ.

[*Ἡ συνήθεια*: 30 Εὐημερία 287 Ναύκληρος: Ὑπ. 515 Σκαιεμβατεῖν 544 Στρωτήρ.]

—— [Συνήθως: 34 Εὐκρινής 123 Καιρός: κ. 563 Σῶ, ubi συνηθέστερον. Sed Etymol. M. p. 742, l. ἡ δὲ συνήθης γραφή.]

[*Συρακόσιοι*: 127 Καλλικύριοι 165 Κιλλικύριοι.]

—— Κατὰ Πασικλέους: 550 Συμμορία: Δημ.
—— Κατὰ Πατροκλέους: 381 Παράβυστον 654 Φορβαντεῖον. (Κατὰ Πατροκλέους, Harpocr.): 293 Νεμέας αὐλ.
—— Πρὸς Πολύευκτον: 549 Συμμορία: Δημοσθένης. Ubi mox, κατὰ Πολυεύκτου.

[*Οἱ ὕστερον*: 343 Ὀργεῶνας.]

ΦΑΊΔΩΝ Σωκρατικὸς Ζωπύρῳ: 229 Λογάρια.

ΦΑΝΌΔΗΜΟΣ ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι: 397 Παρθένοι: τάς.
—— ἐν ς': 604 Τριτοπάτορες.

ΦΕΡΕΚΡΆΤΗΣ: 9, 22 Ἀδηφάγοι 25 Ἕτερος 26 Ἐττημένα 30 Εὐημερίαν 122 Καθηγεῖσθαι 131 Καπνοι 132 Καρκίνος: Λ. 165 Κιλίκων 209 Λάσανα 219 Ληκῆσαι Ληκούμεσθ' ὅλην [sed vid. in *Arist. Thesm.*] 268 Μητρίδα 285 Ναικισήρεις. V. Albert. ad Hesych. v. Μετάλλειον μύρον. *Porson.* 422 Περιστερόν 432 Πλατιάσαι 492 Ῥυπαίνω 522 Σκίρον: τόπος Σκιτῶν [" Leg. Σκίρων." *Albert.* quæ verba delet Porsonus. Vide Schol. Arist. Eq. 631. Σκίτων servi nomen, Herodot. III. 130] 524 Σκόνυζαν 528 Σόφισμα 541 Στρατηγίς 547 Συηνία 560 Σφῆκες 583 Τευτάζειν 598 Τραπέμπαλιν 598 Τραύξανα 635 Ὑφόλμιον Ὕφος 650 Φῖτυ 651 Φοβερός.
—— Αὐτομόλοις: 401 Πασσυδί 541 Στραγγαλίδες.
—— Ἰπνῷ: 626 Ὑπόβολον.
—— Κοριανοῖ: 596 Τοῦ: καὶ ἐπὶ 619 Ὑοσκυαμᾶν.
—— Κραπατάλοις: 307 Νωτοπλῆγα 647 Φίλιος.
—— Λήροις: 188 Κυντερώτατα 366 Ὄχθοιβος.
—— (Pherecratis, vide Harpocr. in Μεταλλεῖς) Μεταλλεῖς: 32 Εὐθὺ Λυκείου.
—— Μυρμηκανθρώποις: 573 Τεθολωμένος, " bis." *Porson.*

—

ΦΙΛΎΛΛΙΟΣ: 261 Μετακέρας.

ΦΙΛΩΝΊΔΗΣ: 339 Ὀξίνην.

[Οἱ Φρεωρύχοι: 596 Τόπος.]

[Φρύγες: 37 Εὐοῖ· σαβοῖ: μ. 52 Ζέτνα 182 Κύβηβος 228 Λιτύερσαν.]

ΦΡΎΝΙΧΟΣ: 560 Σφηκῶσαι 599 Τριάκοντα 639 Φανόν 655 Ψόθος.

—— Μονοτρόπῳ: 397 Παρθένοι: τάς.

—— Μούσαις: 120 Καδίσκος: ἀ.

—— Μύσταις: 583 Τευτάζειν.

ΦΎΛΑΡΧΟΣ: 319 Οἰκουρὸν ὄφιν.

—— ἐν ι': 587 Τιάρα, ubi φιλαρχον ι ms. " ut alibi scribitur, v. c. in Plutarcho T. II. p. 345. E. 362. B. C." *Herman.*

ΦΎΛΛΙΣ ὁ μουσικός: 523 Σκολιόν [ubi φίλης ms. sed Φύλλις Suid. et Scholiastæ Platonis p. 103. Aristophanis ad Ran. 1337. Vesp. 1231.]

ΦΏΤΙΟΣ, sive potius lexicographi ab eo descripti:

[ἐγώ: 48 Ἐωλοκρασία: ἕ. 51 Ζάμολξις 478 Πωλοῦσιν 602 Τριτημόριον: τούς 609 Τρύχνον.]

[ἡμεῖς: 316 Ὁδός: ἀρσ. 348 Ὅρμενα 640 Φαρμακός: ὄν.]

[εἴρηται ἐν ἑτέροις: 100 Ἰαμβύκη. Non liquet.]

PHOTII, sive potius lexicographorum ab eo descriptorum, æquales:

[ἡμεῖς: 12 Ἐρανιστάς 17 Ἐρυγγάνειν 42 Ἔφηλον 61 Ἥδη: πρὸ 73 Ἡρακλεώτης λίθος 111 Ἶπνος 119 Κάβαισοι 125 Κακκάβη 131 Καρδιώττειν 168 Κλαιήσει 173 Κνηκίδας 186 Κυλοιδιαῖν 198 Κωπῆρες πλοῖον 213 Λεκάνη 223 Λιγαί-

rone vide Mus. Crit. Caut. Part. II. p. 221. Ad ejus Κτίσεις refero 353 Ὀστακὸς, ubi καρ' ὦ delenda, vel saltem legendum καὶ ὁ Χάρων, ut p. 286, 10. 344, 17. 488, 2. Vide addenda ad 410, 25.]

[ΧΕΙΛΩΝ. Ejus dictum: 586 Τὴν κατά.]

ΧΟΙΡΙΛΟΧΟΣ ὁ Σάμιος: 498 Σαμιακὸν τρόπον. "Forsan leg. Χοιρίλος." *Albert.* Nempe in Samiacis, si vera est conjectura G. Burgesii, Σαμιακὰ pro Λαμιακὰ in Suida reponentis. Chœrili versum servasse videtur Hesych. in Σαμ. τρόπος, ubi mirum est neminem e Plutarcho correxisse τοὺς δ' ἐμβόλους σεσίμωνται. (σεσήμονται ms.)

[Ἡ χρῆσις: 510 Σησαμῆν 659 Ὦ Ἡρακλεῖ.]

ΧΡΗΣΜΟΙ: [19 Ἐς κόρακας 23 Ἔσχατος Μυσῶν 28 Εὐγενέστερος Κόδρου 255 Μελάμπυγοι 261 Μετὰ Λέσβιον 265 Μέτρωι ὕδωρ 268 Μητραγύρτης 378 Πάντα λίθον 379 Πάντα ὀκτώ 473 Πύθια καὶ Δήλια 489 Ῥοδίων χρησμός 506 Σέρειφον 586 Τὴν κατὰ σαυτόν, ubi Πυθικὸν ἀπόφθεγμα] 617 Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ: 258, 20 Μέντοι.
——— Περὶ χρησμῶν: 296 Νεοττός.

[Ἰωάννης ὁ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ: Ex ejus Homil. XVI. ad Matth. v. 25. p. 168. descriptam esse glossam Εὐνομουμένη dicit Schleusnerus. Confer Phavorinum (vel Zonaram p. 920.) apud eundem Schleusner. Lex. N. T. v. Εὐνοῶν, cum Chrysost. T. VII. p. 219. B. ed. Montef.]

ΨΑΛΜΟΙ: Vide in Γραφαί.

[ΩΙΔΑΙ: 99 Ἰάλεμοι, ubi θρῆνος 100 Ἴακχοι 105 Ἰθυμ-

INDEX EORUM

QUÆ EXTRA ORDINEM OCCURRUNT.

N. B. Asteriscus * notat, vocem ita legi ex emendatione. Obeliscus † corruptam esse, aut suspectam.

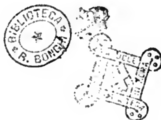

INDEX AUCTORUM

IN FRAGMENTUM CANTABRIGIENSE.